

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ ДИЗАЙНУ І МИСТЕЦТВ

МОЛОДА МИСТЕЦЬКА НАУКА УКРАЇНИ

XXII НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
молодих науковців, докторантів, аспірантів,
магістрантів, студентів
27 грудня 2019 р.

№22

ХАРКІВ 2019

СТИЛЬ ПРИНЦЕСИ ДІАНИ ЯК ДЖЕРЕЛО НАТХНЕННЯ

Принцеса Діана була зіркою і невичерпним джерелом натхнення для мільйонів жінок по всьому світу. Вона була живою і безпосередньою, не боялася проявляти слабкість або емоції, а ще дуже любила моду і кілька разів з'являлася на обкладинках Vogue.

До заміжжя Діана Спенсер не відрізнялася особливим стилем, носила класичні аристократичні твідові спідниці-олівці та кардигани. Проте, дружба Леді Ді зі стилістом, редактором розділу моди в журналі Vogue Анною Харві, дала свій результат. Тоді і почалася серйозна робота над стилем (рис. 1–4). Принцеса мала тип фігури, що професіонали називають «перевернутий трикутник». При зрості 178 см були широкі плечі, вузькі стегна і слабо виражена талія. Свою нестандартну фігуру принцеса вигідно підкреслювала за допомогою суконь з прямим силуетом, акцентом на зоні декольте і тувель-човників на маленьких підборах (kitten heels). Серед дизайнерів взуття Діана виділяла для себе Manolo Blahnik і Jimmy Choo. А британську дизайнерку Кетрін Уолкер любила за елегантно скроєні наряди.

Леді Ді знову повернула в моду прикраси з великих перлів. Поєднувала вона їх дуже сміливо, іноді можна подумати, що був перебір з аксесуарами, але на Леді Ді виглядало все під стать і досить стильно. Улюбленими аксесуарами були сумки. Dior спеціально створили для неї елегантну сумку з ніжної шкіри. У своєму стилі принцеса використовувала прийом Total Look, що означає однокольоровий костюм: блакитний, червоний, синій, чорний, червоний, принт «Гусяча лапка». Стиліст принцеси Анна Харві стверджувала, що Діана завжди знала чого хоче, і це не мало ніякого відношення до коливань моди або до сезонних тенденцій. Діана переважно одягалась у роботи британських дизайнерів. Саме завдяки їй вони стали популярними у світі моди. Але після розлучення Діана відкрила для себе також італійські та французькі бренди. Серед фаворитів були Chanel, Valentino, Jacques Azaguny і Christian Lacroix.

Рис. 1-4

Рис. 5, 6

Принцеса Діана створила свій власний стиль, який успадкувала велика кількість відомих людей по всьому світу. Кейт Міддлтон удачно наслідує стиль матері свого чоловіка Принца Вільяма. Простота і елегантність всюди проглядається в її стилі, швидше за все саме з цього її бачення стилю припало до душі багатьом жінкам. Адже Діана Спенсер все своє життя намагалася бути відкритою до людей, її посмішка і велике серце так само надихає всіх людей планети і до цього дня. Її образами надихався сам Віржіл Абло, засновник бренду Off-white. Презентувавши у Парижі колекцію Off-White SS18, Абло утримався від прямого копіювання, але дивлячись на всі 39 образів колекції, абсолютно легко можна уявити «королеву людських сердець» (рис. 5-6). Він зізнався, що це його фантазії про те, як би міг виглядати стиль Діани, якщо вона жила б й досі.

Рис. 7, 8

Рис. 9, 10

У 2004 році в Лондоні відкрили меморіал на честь Принцеси Діани. Фонтан на згадку про леді Ді спроектувала американський ландшафтний архітектор Кетрін Густафсон.

Ми також вирішили надихнутися образом принцеси Діани, працюючи над завданням “Створення образу в стилі епохи” (в рамках дисципліни “Історія дизайну за профспрямуванням”). У зовнішньому вигляді нашої моделі видно характерні риси стилю Леді Ді, які були інтерпретовані на сучасний лад. Також продемонстрували образи, які були натхненні не тільки її королівським статусом, а ще і її стріт-стайлом.

Головною фішкою перейнятого стилю були етнічні светри, штани “mom s jeans”, кантрі взуття, пальто у класичному стилі, високі підбори із загостреним носком та масивні аксесуари. Мета зйомки - продемонструвати те, як консервативний стиль цитується на сучасний лад (рис. 7-10).

, 4 , . « »

КЕРУЮЧІ КЛАВІШІ СВІТУ

Як поліпшити світ?

Зробити його більш сприятливим?

Як покращити життя людини і зробити її більш комфортною?

На кожен з цих питань відповідь у всіх людей буде різна. Наприклад, мій світ поганий тому що я дихаю не чистим повітрям, їм нездорову їжу і п'ю брудну воду, або мій світ поганий тому що у мене нічого надіти, мало грошей і швидше за все не відпустять у відпустку найближчим часом, тому що я вже брав відгул. Або, сприятлива обстановка для мене, - це опалення в середині жовтня, хоч на вулиці +13, але я мерзляк, і тому однією грілкою мені не обійтись. Або, наприклад, я куплю машину, тому що терпіти не можу

вранці їздити в забитих людьми маршрутах, що штовхають і лають на тебе одночасно. А для когось комфорт, це доїхати до околиці міста на своєму авто, залишити його і колесити по околицях на автобусі, водій якого досить ввічливий з людьми, до цього ще й водить акуратно, я заодно висплюся трохи довше звичайного і заощаджу на бензині.

Виходячи з цих недалекоглядних прикладів, ми згадуємо про давньоіндійську притчу про сліпих і слона, які за допомогою рук висловлювали свою думку про предмет, який вони досліджували, внаслідок чого всі були не праві, і так само внаслідок чого утворився конфлікт. Для кожного комфорт - це поняття суто індивідуальне.

Таким чином, не для кого не секрет, що завдяки науці, прогресу і постійного інтересу до навколишнього світу ми дізналися про нашу планету багато нового і це дало нам більш чітку картину того, що відбувається. І так само нам це дало більш сприятливі умови, щоб зробити наше життя ще комфортніше і простіше.

З книг по історії ми дізналися своє походження і якусь послідовність подій минулих років, як наприклад Першу світову війну, потім Другу світову війну, громадянські революції, кризи і багато інших. Зізнатися, чесно, на превеликий мій сором, я мало чого знаю про причини виникнення всіх цих ситуацій, скоріше про наслідки. Багато нагадувань залишили ті чи інші конфлікти, наприклад, пам'ятники, надгробні повідомлення про померлих героїв, цілі вулиці, міста, поселення і т.д. нагадують нам про те, які зміни зазнала наша чи інша країна в певний час. І виникає питання, чому ту інформацію, яку нам говорять в школі, намагаються донести по новинах або, яка часто вискакує у публіках під виглядом «інформаційної реклами» більшою мірою негативна? Я не кажу про те, що позитивних контентів мало або вулиці не названі в честь відомих фізиків, інженерів і медиків, я говорю про те, що, не дивлячись на масу інформації про конфлікти інтересів, екологічні проблеми, нестачу ресурсів, аварії на дорогах, зміну клімату, проблему людей з обмеженими можливостями, проблему експлуатації тварин, масштабні пожежі, вирубування лісів, повені, землетруси, поширення вірусів і багато інших негативних впливів, ми практично не робимо жодних висновків.

Добре, що у нас з'явилися соціальні мережі, в якій більшу кількість, - це молодь, і завдяки якій є можливість для поширення інформації на благо уникнути тих чи інших ситуацій, описаних вище.

Але на жаль, знову назріває питання, чому все залишається незмінним. Під значенням «все», я маю на увазі велика частина населення планети не змінює свою свідомість, не зраджує своїм традиціям і не помічає того, що відбувається. Але на це питання, я думаю, зможу відповісти.

Подивившись відео ролик в YouTube під назвою «Вибір за нами. Офіційна версія Проекту Венера» ¹ деякі відповіді знайшлися для мене, на придумані мною ж питання. Один з моїх головних питань, це: де брати багато грошей, щоб не виживати, а жити.

Днями, мені сестра скинула інформацію про трирічного хлопчика, який захворів на рак, і для операції потрібно 350.000 доларів. На що я запитала

її, так як це був молодший братик однокласниці її дочки (моєї племінниці), вона з його батьками була знайома, чому б їм не звернутися до соціальної служби, моя сестра відповіла, що вони зверталися. Але на жаль, вони не одні такі, і в цій ситуації, як то кажуть, як пощастить. Виходить, що життя маленької дитини на пряму залежить від грошей. Але якщо йому пощастить, можна назвати це чудом, якщо рівно на стільки ж комусь може не пощастити. І знову назріває питання, як медицина може бути платною в апіорі. Це обгрунтовано часом, який витрачається на навчання в меді або на технології, які використовуються для отримання нових ліків. Таке питання можна задати до індустрії травлення або виробництва одягу. Нас споконвіку вчать готувати, шити і надавати першу допомогу, мовляв не пропадеш. Їсти хочеться завжди, одягати завжди потрібно, а медиком бути вигідно, та й статус пристойний. Проаналізувавши вищесказане, ми розуміємо, що це найрозвиненіші індустрії-багатоміліонники.

Де взяти гроші? На розвиток свого бізнесу, на харчування, на одяг, на університет, на проїзд і навіть на засоби особистої гігієни, якщо ти звичайний студент, що живе в гуртожитку, у тебе немає мами з татом, бабуся не отримує величезну пенсію, і взагалі у тебе немає варіантів. Але знання ти хочеш отримати.

Де взяти гроші на лікування трирічного дитини?

Де взяти гроші, щоб не виживати, а жити?

Так ось, чергове моє запитання: з яких пір таке поняття як гроші викликають стільки питань, на які практично немає відповідей?

«А як же допомога з безробіття!?» «Стипендії!?» «Пільги?!» «Субсидії!?»: кричали депутати. Це трошки нагадує ситуацію, коли в дитинстві ми голосно кричали, а мама купувала нам Чупа-чупс, просто що б заткнути нас.

Вибачте за тавтологію, чергове моє запитання, відколи гроші стали єдиною метою нашого буття?

Гроші - еквівалент, службовець мірою вартості будь-яких товарів і послуг, здатний безпосередньо на них обмінюватися. За своєю формою гроші можуть бути особливим товаром, цінним папером, знаком вартості, різними благами або цінностями, записами по рахунках.²

Міра вартості послуг? Як таке взагалі можливо. Ви тільки задумайтеся на мить, «платна послуга». Як на мене це парадоксально.

Цьому звичайно є багато пояснень, наприклад. Лікар навчається майже 15 років, тобто середньостатистичний студент, якому 20 років, він 8 років в меді, 5 років ординатури і непом'януте кількість років досвіду після. Це майже 20 років без сну, нормального харчування, ніякого особистого життя і деградованих психіка на тлі пацієнтів. Тобто, людина приблизно в 40 років починає нормально заробляти, якщо він старанно вчився, починати заводити сім'ю і просто насолоджуватися життям. Але як нам відомо, лікарі від Бога рідко, коли відпочивають. А тепер уявіть якщо цей чоловік доживе до 80 ти, то у нього в принципі є час для сім'ї та виховання дітей. Але як показує статистика смертності чоловіків в Україні, більшість чоловіків не доживає до 66 років. Тобто наш гіпотетичний доктор більше половини життя прагнув

до того, щоб продовжити на трохи життя своїх пацієнтів, а сам лікувати буде всього 16 років.

Алегорія нашої байки в тому, що ми трохи поплутали пріоритети. Наші цінності змінилися. І ми остаточно втратили совість.

Мої відомості базуються всього по одному фільму з You Tube ³. Я не читала сотні книг про дослідження, але мені вистачило 2,5 годин, щоб зрозуміти - ми котимося в прірву. При чому цю доріжку ми усі весело викопуємо нашими ж руками, а в процесі радіємо дрібницям, які через пару секунд будуть безповоротно забуті. Реальною проблемою ми не бачимо.

Чому? Хто нам закрив очі?

Ви, коли ні будь бачили ковбасу, яка упакована досить красиво, дорого, а на ній намальована щаслива свинка в фартушку?

Мене трохи приводила в здивування ця свинка, чому вона така щаслива, адже з неї ж приготовлена це рожева, що пахне, апетитна ковбаска з салом.

Так ось, мені іноді здається, що ми ототожнюємо цю свинку. Ми і є предмет, який переробили, з нічого зробили цукерку, надушили, нафарбували і поставили на прилавок, щоб продати дорожче.

З нас зробили один великий механізм, де кожна людина - це замінима деталь одного великого калькулятора. А калькулятор не рахує гроші. Він їх друкує.

Коли я вчилася в Харківському коледжі текстилю та дизайну, нам з дисципліни Фінансова грамотність розповідали історію грошей.

Фінансово грамотніше я не стала, але запам'ятала слова викладача.

Давним-давно в Америці, на дикому Заході люди вирішили придумати записувати на папір той стан, який у них було, імовірно золота, імовірно в банку. Так як злиток важив немало, тягати з собою було не зручно, кінш швидко втомлювалася, та й вкрасти легко. Вони вирішили, що передавати корову з рук в руки не зручно, або продукти, які вони везли, псувалися від температури, ними теж вже не розплатишся. Так що для більш комфортної передачі оплати вони писали потрібну цифру в чеку, яка означала вага злитка. Чим більше грам, тим більше цифра, чим більше цифра, тим дорожче. Власне, цю логіку можна зрозуміти.

Не можу зрозуміти одного. Як цим папером, нікому не потрібним, безцінним, безвідповідальним, як цим не існуючим еквівалентом навчилися управляти? Як ми допустили того, що багаті стають багатшими, а бідні біднішими.

Ресурси планети потроху вичерпуються, вже мої діти будуть жити в світі без чистої води, чистого повітря і, можливо без чистої совісті, так як їх душа буде вболівати за батьків, які допустили цього скоєння колапсу. Я можу зрозуміти завищену ціну на газ, бензин, воду, чисту і родючу землю, так як цифри вартості ростуть з тією ж швидкістю, з якою зростають цифри статистики зникаєності цих ресурсів. Чи не означає це, що ми просто повинні перестати торгувати ними, а не закуповувати побільше?

Я можу довго писати про ці, та ще багато проблем сучасного суспільства, це ніколи не дасть мені спокою. Але я нічим не відрізняюся від 9 мільярдів

людей, які живуть на Землі. У мене потреби звичайної людини, звичайної дівчинки підлітка, і поміняти свої погляди на споживання дуже складно, але, думаю, можливо. Головне це бажання. Вірити в те, що одного прекрасного дня ми задумаємося трохи глобальніше про наше існування, про наші цінності, про цілі, про мрії, бажання. Зробимо по одному дуже простому існуючому прикладу майбутнього проживання на Планеті⁴.

Література і примітки:

1. «Вибір за нами. Офіційна версія Проекту Венера» <https://www.youtube.com/user/TheVenusProjectRUS>
2. Цитата з вікіпедії.
3. «Дух времени: Следующий шаг» <https://www.youtube.com/watch?v=7hcBOWjsMnY&t=5865s>
4. Йдеться про місто, створене Жаком Фреско і Роксаной Медоуз в рамках презентації проекту Венера був побудований дослідний центр площею десять гектарів у місті Вінус, штат Флорида. Щосуботи по центру організуються регулярні тури для відвідувачів. Пропоновані «Проектом Венера» енергетичні, транспортні та будівельні технології в чинному вигляді не представлені, що пояснюється недостатньою кількістю коштів для їх реалізації. У відвідувачів є можливість ознайомитись з макетами споруд і задати питання Роксані Медоуз.

.. 4 , . ,
: . . ,

СТИЛЬ PIN-UP: ІСТОРІЯ ТА СТВОРЕННЯ СУЧАСНОГО ОБРАЗУ

Pin-up – особливий стиль американської графіки, що зображає красиву, грайливу, сексуальну дівчину; з'явився в середині ХХ століття. Головною особливістю стилю pin-up був ефект випадковості. Від вітру у головної героїні світлини злітав поділ спідниці, легкий дощ робив прозорою її блузу, чи вона могла випадково застрягти своїм одягом у дверях або ж каблуком у ґратах. Дівчина з обкладинки завжди опинялася у незручному становищі, а на обличчі традиційно читалося “oops”.

У 30-40-х роках минулого століття, після того, як в Америці вибухнула біржова криза, почалася Велика депресія. Видавничі будинки, які розорялись, зробили спробу підняти свої продажі. Журнал Life помістив на обкладинку гарних сексуальних жінок. Через це у народі з'явилася приказка «Чим гірше у журналу йдуть справи, тим гарніша дівчина на його обкладинці». Журнали з такими світлинами стали розходитися великими тиражами. Окрім того, під час Другої світової війни, подібні дівчини з обкладинки підіймали бойовий дух військовим. Світлини вшали на стіни солдатських казарм, танків, кают та ін. Звідці і назва: в перекладі з англійської pin-up означає приколувати, пришпилювати.

Було два види зображень pin-up girls - мальовані і фотографічні (рис.1). Моделями для плакатних красунь ставали манекенниці та знаменитості. Зрозуміло, що після багатотисячного тиражування чудових зображень, реальні дівчата з паперових постерів ставали шалено популярними, а їх гардероб, зачіска і макіяж слугували еталоном краси і стилю. Найпершою від-

Рис. 1, 2

мою фотомоделю рін-уп була американка Бетті Пейдж. До числа ікон стилю пізніше приєдналися голлівудські зірки Ріта Хейворт, Мэрилин Монро, Овва Гарднер, французенка Бриджид Бордо.

Стиль рін-уп надихає сучасних дизайнерів одягу. Дизайнер Олександр Терехов запустив свою другу по рахунку лінійку - TerekhovGirl, яка, на відміну від лінії Alexander Terekhov, призначена не для світських раутів, а для повсякдення. Дизайнер презентував нову весняно-літню колекцію TerekhovGirl, яку присвятив морському круїзу в стилі рін-уп (рис.2).

Дизайнер з Франції Олімпія Ле-Тан, відома завдяки виробництву своїх унікальних клатчей, які за дизайном імітують звичайні книги - шедеври сві-

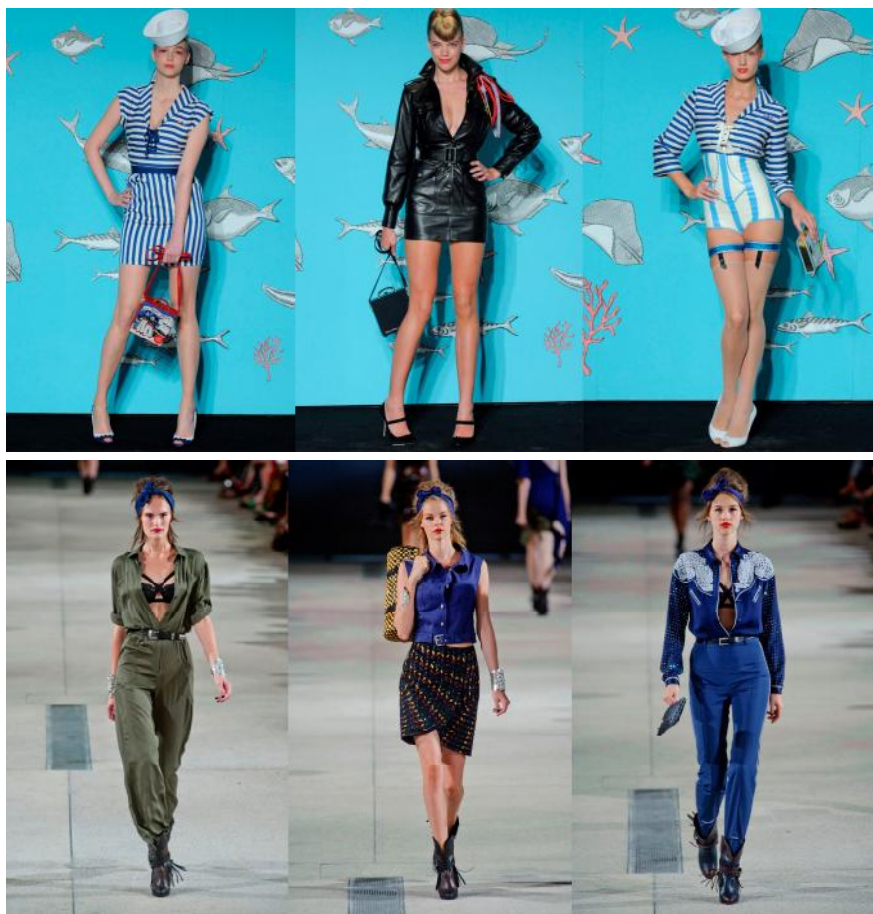

Рис. 3, 4

тової літератури. Вона представила свою pin-up колекцію на тижні моди в Парижі, а найголовнішим акцентом були відомі клатчі (рис.3).

Французький дизайнер Алексис Мабій в новій колекції об'єднав образ культурної ікони США Клепальщиці Розі з ілюстраціями художника pin-up Альберто Варгаса. Таким чином, нові комплекти виглядають маскулітно, поєднуючи в собі мотиви мілітарі і робочої уніформи. Оспівуючи сильний характер американок, модельєр зробив акцент на брючних костюмах і комбінезонах темних синіх і зелених відтінків. Жіночною частиною колекції стали вечірні сукні і спідниці із запахом, легкі блузи і тренчі з воланами (рис.4).

У наш час жінка стала неймовірно сильною, вона тягне на собі не лише домашні справи і виховання дітей, але так само працює на роботі, а іноді й на декількох. Часто жінка забуває, що вона може бути просто слабкою, сексуальною, красивою і бажаною. В рамках дисципліни "Історія дизайну

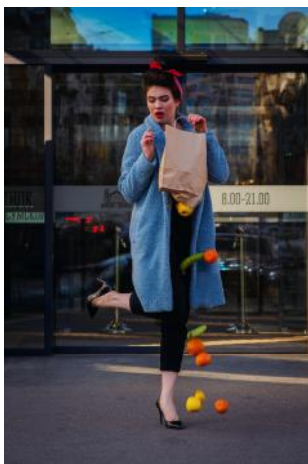
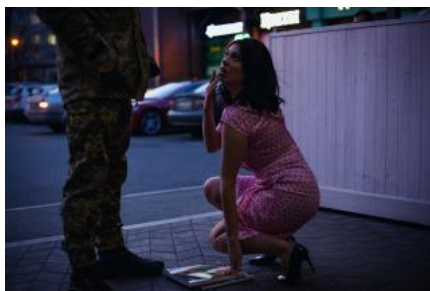
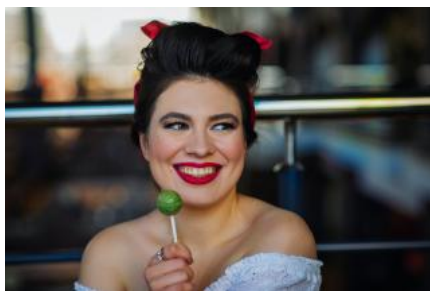

Рис. 5-9

за профспрямуванням”, працюючи над завданням “Створення образу в стилі епохи”, було вирішено надихнутись образом pin-up girl та осучаснити його, перенести у наш час.

Метою зйомки було відтворити образ тієї дівчини, що невимушено прямує по життю з легкою посмішкою, сміється з невдач, не приймаючи їх близько до серця та підкорює чоловіків. Сюжет фотозйомки — це вікенд сучасної дівчини у стилі pin-up, яка опиняється в різних ситуаціях. Героїня йде за продуктами, обирає подарунок, відпочиває у кафе... Та головне – знайомиться з хлопцем, що запрошує її на побачення, проте, воно проходить не дуже вдало (рис.5-9). Створений образ дівчини на фото – це завжди легка,

весела і з відкритим ширим серцем особистість. В кадрі з нею відбуваються несподівані ситуації, які не завжди можуть бути приємними, але вона не дозволяє собі сумувати, а з посмішкою прямує далі. Дівчина дозволяє собі бути смішною, і в той же час, залишається жіночною.

„1 , . » (),
: . . ,

ГРАФЕН ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ МАТЕРІАЛ В ДИЗАЙНІ ОДЯГУ

Графен — це одношаровий (двовимірний) матеріал, що складається з атомів вуглецю. Він утворює кристалічну решітку з правильним гексагональним візерунком, що виділяється з графіту [4]. Графен було відкрито у 2004 році дослідниками Андрієм Геймом та Костянтином Новосьоловим, за що тих нагородили Нобелівською премією з фізики.

Можлива сфера застосувань графену широка через його незамінні якості: він надзвичайно легкий. У порівнянні з папером, він у двісті разів легше, при цьому міцніший за сталь у тисячу разів. Тонкість цього матеріалу зумовлена його складом: шарів вуглецю, що завтовшки в атом, об'єднані в шестигранні осередки. Також графен має унікальну термічну й електричну провідність.

Потенціал графену полягає у тому, що стане можливою більш успішна інтеграція електронних пристроїв в одяг, а також перспективним є використання графену у самому текстилі. За словами директора центру фотоніки й двовимірних матеріалів Андрія Гейма, на сьогодні графен використовується у розробці різних пристроїв, у тому числі гнучких екранів, джерел живлення, камер та сенсорів [1]. Можливо передбачити, що у недалекому майбутньому електроніка перейде у формат аксесуарів завдяки розвитку цієї технології, а також різні електронні пристрої будуть вбудовані в одяг: мобільні гаджети, монітори здоров'я, гнучкі екрани й багато інших. У 2017 році було розроблено так звані «графенові фарби», що при нанесенні на звичайну бавовну, роблять електропровідною і придатною для використання в одязі натільних девайсів і сенсорів, які замірятимуть показники здоров'я й аналізуватимуть стан довілля. Під час тестування вчені створили спеціальний сенсор, що може відстежувати рухи, навіть після 10 циклів прання у звичайній пральній машині.

Не менш важливо те, що застосування графену в дизайні одягу дозволить надати матеріалам нових властивостей, не змінюючи звичної естетики, близької звичайному споживачеві. Серед властивостей, що графен може надати матеріалу: антистатичність або гідрофобність. Теплопровідність графену теж не залишилась без уваги. Так, виробники продуктів з графену Directa Plus, спільно з брендом спортивного одягу Colmar, запустили нову лінію курток, в яких графен використовується як фільтр між тілом і довіллям для максимального збереження і рівномірного розподілу тепла під час зайняття спортом у холодну погоду.

Окремої згадки заслуговують антибактеріальні властивості графену. Graphene Info, у своїй статті про китайську компанію Shanghai Kyogene New Material Technology, зазначають, що їх графенові матеріали захищають від впли-

ву бактерій та ультрафіолету. Водночасчас у вченому товаристві немає консенсусу щодо того, наскільки графен і графенові матеріали безпечні для людини. Тести, що проводилися до нині, доки вказують, що цей матеріал не шкідливий, але, за словами Гейма, щоб повністю упевнитися, що цей матеріал є безпечним, потрібен ще час. Тобто для виходу у масове виробництво та на ринок речей, вироблених із використанням графену, знадобиться не менше десятиріччя.

Вчені експериментують із цим матеріалом у різний спосіб. Прикладом одного із таких експериментів являється дослідження проведене у Китаї: лялечку шовкопряду нагодували графеном, у результаті чого було отримано «графенову» шовкову нитку — з високим коефіцієнтом теплопровідності та міцності.

Серед прикладів комерційного успіху бренд Vollebak, котрий випустив куртку з графену. За словами представників виробника, куртка частково виготовлена з графену, завдяки якому та відрізняється довговічністю, водотривкістю і легкістю. Ця куртка поглинає тепло, а потім зігріває вас, тобто вона може здійснювати функцію обігрівача. Вона створена без швів: її деталі вирізано за допомогою лазера і герметично сполучено термічним способом. Це не перший приклад того, що графен можна використовувати для створення одягу. У 2017 році компанія Inov-8 представила кросівки з підшовою з цього матеріалу. Її особливість у тому, що вона на 50% міцніша та еластичніша в експлуатації, ніж у звичайній парі кросівок.

Тому ми можемо зробити висновок, що із закінченням терміну випробувань, тестувань на його безпечність у довгостроковій перспективі, графен надасть можливість до реалізації проектів, що зовсім недавно були технічно нездійсненними.

Література:

1. Geim A. K., Novoselov K. S. Восход графена (англ.) = The rise of graphene // Nature Materials. — 2007. — Vol. 6. — P. 183—191.
2. Novoselov K. S., Geim A. K., Morozov S. V., Jiang D., Zhang Y., Dubonos S. V., Grigorieva I. V., Firsov A. A. Эффект поля в атомарно тонких углеродных плёнках (англ.) = Electric Field Effect in Atomically Thin Carbon Films // Science. — 2004. — Vol. 306. — P. 666—669.
3. Гейм А. К. Случайные блуждания: непредсказуемый путь к графену // УФН. — 2011. — Т. 181. — С. 1284—1298.
4. Елецкий А. В., Искандарова И. М., Книжник А. А., Красиков Д. Н. Графен: методы получения и теплофизические свойства // УФН. — 2011. — Т. 181. — С. 227—258.

ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ВАЖЛИВИЙ АСПЕКТ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.

У сучасному суспільстві інтерес дослідників привертають здібності людини у емоційно-соціальной сфері, що пов'язані з професійним та особистим успіхом. Поняття емоційного інтелекту було введено Пітером Селові та Джоном Мейером у 1990 році. Це поняття було популяризовано завдяки книзі написаній Деніелом Гоулманом у середині 90-х років, яка мала назву «Емоційний інтелект: чому він значить більше ніж IQ».

Під емоційним інтелектом розуміють ментальні здібності, які беруть участь у процесі усвідомлення власних емоційних проявів і проявів оточуючих. Для визначення емоційного інтелекту людини використовують спеціальні тести. Якщо інтелект позначається IQ, то емоційний інтелект виражається у коефіцієнті EQ, тобто коефіцієнті емоційності.

Мейер та Селові визначають емоційний інтелект як комплекс здібностей або рис індивідуума, які відповідають за вплив емоцій на поведінку і являються конструктивним чи деструктивними. Їх схема EI включає в себе:

- 1) Ідентифікацію емоційних явищ;
- 2) Здатність розуміння емоцій і саморегуляції та регуляції емоційних проявів інших;
- 3) Використання емоцій для дизайн мислення, гнучкому планування, мотивації і перенесення уваги.

У 1990 році Керолін Саарні запровадила поняття емоційної компетентності або скорочено ЕК, емпірична модель якої являє собою набір із вмінь чи якостей людини:

- 1) Розуміти свої емоційні стани;
- 2) Вміти розрізняти емоції інших людей;
- 3) Вміти застосовувати словник емоцій і форми вираження, прийняті в даній культурі;
- 4) Володіти емпатичним влученням до емоцій інших;
- 5) Бути здатним признати, що внутрішній емоційний стан не обов'язково відповідає зовнішньому вираженню, у подальшому враховувати, що проявлення власного емоційного стану може впливати на поведінку інших;
- 6) Вміння використовувати стратегії саморегуляції задля мінімізації інтенсивності і тривалості негативних переживань;
- 7) Усвідомлювати, що характер і структура взаємовідносин визначається тим, як емоції виражаються при спілкуванні. Мається на увазі ступінь емоційної взаємності у взаємовідносинах;
- 8) Бути здатним до емоційної адекватності, приймати власні емоції і відповідати власним уявленням про жаданий емоційний баланс.

Також Саарні зазначає, що ці здатності носять соціокультурний характер. Результатом високої ЕК є, в свою чергу, здатність управляти своїми емоціями, висока самооцінка та життєздатність при наявності зовнішніх стресів [1].

Етап розвитку українського суспільства висуває такі вимоги до підготовки викладача, як компетентність, конкурентноспроможність, володіння дизайн мисленням та емоційним інтелектом. Вищеперелічені якості викладача відповідають тому, що система освіти України крокує до принципів гуманістичної парадигми. Саме емоційний інтелект допоможе у встановленні найкращого зв'язку між суб'єктом та об'єктом навчання [2].

Аналізуючи досліджену літературу, ми можемо зробити висновок, що емоції розглядаються як регулятори діяльності, що визначають забарвленість інтелектуальної діяльності. Також відповідно до досліджень П. Анохіна щодо природи емоцій, будь-яка життєдіяльність людини супроводжується певним емоційним тонутом, а інтелектуальна діяльність (у тому числі навчання) має

яскраво виражену суб'єктивну забарвленість, що визначена діапазоном від страждань до радості [5].

Викладачам слід демонструвати різні моделі позитивної поведінки на власному прикладі та за допомогою моделювання різних комунікативних ситуацій. Слід давати учням можливість відкрито говорити про свої почуття та емоційний стан. Під час навчального процесу педагог повинен застосовувати емпатію, слухати уважно учнів не перебиваючи, тим самим прищеплюючи вміння слухати та чути одне одного [3, 4]. Наявність почуття гумору є однією з важливих рис емоційного інтелекту, через розвиток якої процес комунікації стає легшим, як і вирішення різних задач, шляхом пошуку і позитивних шляхів у вирішенні конфліктних ситуацій. Учні повинні вчитись ставити себе на місце інших людей та відповідати вербальними і невербальними способами в знак розуміння та співпереживання. Учнів слід навчати розумінню різних аспектів невербальної поведінки (мови тіла, жестів, міміки т.ін.) та використовувати ці невербальні засоби вираження емоцій. Слід звертати увагу на тембр голосу, швидкість мовлення та інтонаційні зразки. Безперечно, ці здібності сприяють формуванню іншомовної комунікативної компетенції на високому рівні.

Література:

1. Бреслав Г.М. Психология эмоций. – 2-е изд., – М.: Смысл, 2006. – 544 с.
2. Гоулман Д. Эмоциональный интеллект. / пер. с англ. А.П. Исаевой, – М.: АСТ, 2009. – 478 с.
3. Шапиро Л. Как воспитать ребенка с высоким коэффициентом эмоционального развития. – М.: Эксмо, 2005.
4. Ekman, P., & Davidson, R.J. (1994). The nature of emotion: fundamental questions. New York: Oxford University Press.
5. Mayer, J.D., Salovey, P., & Caruso, D.R. (2000) Emotional Intelligence. In R.J. Sternberg (ed.) Handbook of Intelligence (pp. 396 – 420). New York: Cambridge University Press.
6. Saarni, C (1990). Emotional competence: How emotions and relationships become integrated. In: R.A. Thompson (ed.), Nebraska Symposium on Motivation: Vol. 36 Socioemotional development (pp. 115 – 182). Lincoln: University of Nebraska Press.

Bezкровna Iryna, 3-rd year of Design faculty,

Scientific revisor: Ph.D. Petukhova O.I.

DESIGN THINKING IN THE CONTEXTS OF DESIGN PROCESS

Design thinking is a creative way of thinking that aims to create custom solutions and innovations. For instance, the method of Stanford Design Thinking Method suggests using unexpected ideas that lead to the best solution.

Design thinking is a method of creating any product that is focused primarily on the interests of the customer. It is often replaced by the phrase «Human-Centered Design».

Design thinking consists of the following parts.

1. Empathy is the maximum immersion in the problem, observation, formulation of questions.
2. Focusing is information processing, structuring, ordering, highlighting the most important points.

3. Generating ideas means creating as many ideas or scenarios as possible to solve a problem. It is important to capture ALL ideas - from primitive to impossible.
4. Arranging chaos, choosing the best ideas and building prototypes (models) for testing. These can be drawings, compositions, schemes, designs, games, other products.
5. Testing is needed to check whether the idea works, analyze, draw conclusions, improve.

How to apply design thinking in design

If a product designer needs to develop a prototype of a laptop, it can act in standard, well-known ways: to interview people who have laptops, to collect feedback, to find out the strengths and weaknesses of individual models and to suggest a solution based on the information obtained.

There is also the out of the box way: to communicate with people and learn about their habits and patterns of behavior in certain situations. Thus, the designer can find out that all the laptops are work differently: one can barely open a calculator program but have strong accumulators, while the second easily works with huge projects but is incapable of working without extra power. So people do not need a more powerful laptop, but a clear interface that would clearly say how low the battery is.

The moment of illumination, when you understand the true problem of the client and the customer, is called insight. This is the key to breakthrough products.

Design thinking helps to find innovative solutions that do not lie on the surface, saving time and money. Here is an example from my experience.

For example, the studio management decided to make a corporate website to increase sales. But during the discussion of the task process and an hour-long interview with a client it became clear for a designer that this company was better off developing social media accounts.

Almost all clients approached the studio because it was recommended as a place where they could quickly develop and manufacture a sign board or banner advertising design. That is, for companies it was important the speed of the studio, not the presence of a corporate site with the ability to calculate the cost of work, a giant portfolio and payment methods. For such purposes, social networks, messengers or simple landing are much better suited.

Empathy and the ability to think outside the standards, the desire to feel the situation and to offer non-standard solutions form the intuition of the designer.

If the designer did not communicate with the customer, and only studied the sites of competitors, he would spend several months and a huge amount of money on a useless site. It was design thinking and empathy that made it possible to look at the problem from within and find a more effective solution.

None of the design areas requires such a deep dive into the client and user world as user experience design. To create a convenient and practical product, the designer needs to understand the pain and fears of the customers.

In the user experience design course, you will learn how to identify problems and find solutions for website interfaces, mobile applications and complex services. The course is useful for beginner designers and art directors. They work together for one purpose - to find the most effective solution.

ОСТАННІ ТЕНДЕНЦІЇ У ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКИХ МИТЦІВ 21 СТОЛІТТЯ

З початку 21-го століття поширюється вплив цифрової культури на традиційні форми образотворчого мистецтва - графіку, скульптуру та живопис. Набуває популярності голографічне мистецтво, що імітує різні текстури та зображення. Це не єдиний прояв впливу сучасних технологій на новітнє мистецтво. З'являються нові можливості для творчості, які надають глядачу можливість не тільки розглядати витвір мистецтва, а також ще й взаємодіяти та брати участь у розвитку творів.

Культурні установи усього світу використовують сучасні технології для покращення роботи закладів, що дозволяє їм відповідати світовому рівню розвитку та новітнім тенденціям. Основним напрямом виставкових просторів та музеїв, що набуває популярності, є інтерактивна взаємодія мистецького твору та глядача. Також набувають поширення пізнавальні засоби, які допомагають не тільки сприйняти твір, але й сформуванати власну думку щодо проблем, означених у творі. До того ж, сучасні музеї звичай мають комп'ютерні копії своїх експонатів, які доступні до перегляду в Інтернет-мережі, що надає можливість переглянути експонати музеїв, знаходячись далеко від нього. Наприклад, музей Лувр створив віртуальну версію своєї колекції, завдяки чому можливо переглянути надзвичайні мистецькі твори світового мистецтва, знаходячись у Харкові [1].

Надзвичайно швидко стає популярною доповнена реальність. Основна ідея цього прояву мистецтва полягає в тому, що за допомогою смартфона через деякі прикладні програми можна побачити відсутні речі. Також технології доповненої реальності активно використовуються у навчанні нового покоління, надаючи їм найсучасніший метод дослідження світу зчезез взаємодію із віртуальними об'єктами [2].

Слід зазначити, що із розвитком сучасних технологій більшість українських митців XXI століття надає перевагу цифровому живопису та графіці. Із розвитком комп'ютерних технологій кількість цифрових митців постійно зростає, а кількість класичних — зменшується чи комбінує обидві техніки мистецтва.

Це надає українським митцям змогу поширювати свою творчість та привертати максимум уваги до свого мистецтва за допомогою соціальних мереж, що було неможливо у минулому столітті. Сьогодні митець, знаходячись в одному місці, може бути учасником конкурсів, вистав, чи конференцій за тисячі кілометрів від себе.

Надзвичайно популярний цифровий живопис. Це також новий вид мистецтва, в якому традиційні техніки живопису, такі як акварель, олія, імпасто та ін., імітуються за допомогою комп'ютера, графічного планшета, стилуса та програмного забезпечення [3].

Також до цифрового мистецтва відноситься анімація та кінозйомка. Ці жанри набули популярності ще у XX столітті, але саме у XXI ст. За домо-

помогою новітніх технологій вони набули надзвичайної реалістичності через зпровадження 3D-технологій. Анімація полягає в основі відео-мепінгу та доповненої реальності. Нацбільш поширеною є 3D анімація, яка з'явилася на початку 21-го століття та швидко стала популярнішою за класичну.

В основу 3D анімації лягло 3D моделювання - процес створення об'ємної моделі будь-якого предмета. Мета тривимірного моделювання полягає в тому, щоб створювати візуальний тривимірний образ потрібного вам об'єкта. Це дозволяє створювати точні копії певних предметів чи моделювати нові.

З початку нового століття цифрова культура поширює свій вплив на традиційні форми образотворчого мистецтва та поступово займає позиції у навчальних закладах, покращуючи якість освіти. Одними із провідних тенденцій є доповнена реальність, анімація та кінзйомка, в яких найширшого поширення набули 3D технології, в основу яких лягло 3D моделювання.

Література:

1. Руслана Маньковська (м. Київ) Стаття “Сучасні музейні комунікації та перспективи їх розвитку”, с.80, абзац 5 УДК 908 (477.63)(069)
2. Наталія Гончарова. Стаття “Технологія доповненої реальності в підручниках нового покоління”, с.48 абзац,
3. Цифровий живопис – комп'ютерна мишка замість пензля? – (Електронний ресурс). – URL: <http://art-area.com.ua/2014/05/tsifroviy-zhivopis-komp-yuterna-mishka-zamist-penzlya/> (дата звернення: 9.12.2019)

.., 4 « »,
:

УПАКОВКА ОРГАНІЧНИХ ПРОДУКТІВ: МАРКЕТИНГ АБО ТУРБОТА ПРО ПРИРОДУ? (РОЗРОБКА ЕСКІЗНОГО ПРОЕКТУ ДИЗАЙНУ КОМПЛЕКСУ ПАКУВАННЯ ОРГАНІЧНОЇ КОСМЕТИКИ ДЛЯ ВОЛОССЯ УКРАЇНСЬКОЇ ТОРГОВОЇ МАРКИ «SALUS»)

Існує стереотип, згідно з яким органічна косметика відрізняється непомітним дизайном. Дійсно, велика частина торгових марок за допомогою оформлення відображає спрямованість товару, його функціонал і особливості. Виробники ненатуральних косметичних засобів цілком вдало маскуються, створюючи хибне уявлення про товар. Стереотип про непоказні фарби оформлення натуральної косметики може просунути ненатуральну продукцію і пошкодити продажу органічної. Але в останні роки деякі бренди натуральної косметики почали випускатися в яскравих палітрах. Адже на полиці з органічними товарами та чи інша марка хоче виділитися. Були навіть знайдені технології природних фарб для барвистого оформлення. Так що упаковка зовсім не суперечить змісту [1].

Візуальне оформлення продукту безпосередньо впливає на ефективність його продажу, сприяє створенню у споживача першого враження і несе інформаційний та емоційний посил, отже тема розробки дизайну пакування органічної косметики для волосся української торгової марки «Salus», безумовно, актуальна.

Грамотний дизайн пакування є найпотужнішим інструментом візуальної комунікації, і одним з провідних мотивів здійснення покупки. Кожен елемент пакування: матеріал, колір і форма відображає цінності бренду і його індивідуальність, і допомагає позиціонувати продукт на ринку [2].

Пакування органічної косметики має бути одночасно функціональним і візуально привабливим та естетичним, адже упаковка, яка викликає емоційний відгук у споживача, неодмінно збільшує продажі. Розробка дизайну пакування дозволяє надати продукту відмінності і додаткової переваги серед конкурентів. На це впливає як вибір форми і матеріалу упаковки, так і її колірна гама, графічне рішення і вибір шрифту. У процесі розробки дизайну пакування важливо закласти в оформлення те враження, яке товар і його упаковка повинні надати на споживача.

Виробники натуральної продукції створюють свій образ «еко» саме за допомогою дизайну пакування. Основними інструментами є: натуральні пакувальні матеріали (картон, скло, крафт-папір); упаковка з біорозкладних полімерів з обов'язковою позначкою про це; природна колірна гамма з переважаючим білого, зеленого та коричневого кольорів; ілюстрації в стилі олійцевих замальовок і акварельних малюнків та рукописні шрифти [3].

Ціновий сегмент органічних товарів – вище середнього. Їх основними споживачами є люди з високим доходом, які живуть у великих містах (Київ, Харків, Одеса, Львів). Вікова група – 35+, серед молоді споживачів менше. Саме органіку вважають за краще вегетаріанці, вегани і сиріоди. Люди, які купують натуральні товари, стурбовані власним здоров'ям і майбутнім планети. Вони обирають усвідомлене споживання і намагаються мінімізувати шкоду, нанесену довкіллю. Для них важлива екологічна упаковка продукту [3].

Дизайн пакування органічної косметики «Salus» може задовольнити такі емоційні потреби споживачів, як бажання отримати найбільш повну інформацію про продукт, його склад і властивості, і відповідно знизити ризик і страх покупки поганого ненатурального продукту, знайти спокій і впевненість у забезпеченні гарного здоров'я; а також бажання сформувати імідж людини, що турбується про екологію і стати частиною соціальної групи, яка дотримується здорового способу життя.

Безумовно, натуральні складові, строгий контроль виробництва і малий термін зберігання впливає на ціну органічної косметики та її позиціонування на ринку. Це спеціалізований дорогий сегмент, який займає невелику частку ринку, на відміну від косметики, розрахованої на масове споживання. Виходячи з цих фактів, стратегією охоплення ринку дизайну пакування органічної косметики для волосся фірми «Salus» було обрано стратегію концентрованого маркетингу. Така стратегія дозволяє реалізувати політику високої якості продукції, і орієнтована на вузьку групу споживачів – людей з високим рівнем доходу. Стратегія відповідно дозволяє встановлювати високий рівень цін [4].

Екологічність є одним з важливих аспектів для багатьох покупців: упаковка повинна бути такою ж натуральною, як інгредієнти, що містяться в косметичному продукті. Відмова від використання пластику – це

довгострокова тенденція на ринку упаковки. Про це говорить навіть той факт, що такі відомі бренди як L'Oréal, Johnson & Johnson і Unilever стали одними з найбільших косметичних компаній, які пообіцяли боротися з забрудненням екології пластиком [5].

Провівши аналіз трьох аналогів пакування натуральної косметики від українських торгових марок – ТМ «Dushka» (м. Одеса), ТМ «White Mandarin» (м. Київ) і ТМ «Looky Look» (м. Київ) – з точки зору привабливості для цільового споживача, можна відзначити лаконічне графічне рішення і природну колірну гаму, а також стилістичну єдність продукції однієї лінійки. Але у всіх аналогів переважає використання пластикових пляшок і банок, що не є доречним у поєднанні з органічним складом продукту. Враховуючи ці фактори, під час розробки дизайну пакування органічної косметики «Salus», були обрані стратегії позиціонування:

- екологічність, що підкреслена наявністю біорозкладного матеріалу упаковки;
- конкурентна перевага, яка полягає у візуально привабливому і стилістично єдиному графічному рішенні з наявністю рослинних мотивів, що сфокусоване на ключовий особливий рисі органічної косметики «Salus» – стовідсотковій натуральності складу продукту;
- орієнтування на групу споживачів із стилем життя, спрямованим на увагу до екології та турботу про здоров'я.

Література:

1. О дизайне упаковки натуральной косметики [Електронний ресурс] – URL: <http://www.natura-line.ru/blogs/blog/o-dizayne-upakovok-naturalnoy-kosmetiki/> (дата звернення: 21.12.2019)
2. Дизайн упаковки косметики: ключ к сердцу потребителя [Електронний ресурс] – URL: <https://koloro.ua/blog/dizajn/dizajn-upakovki-kosmetiki.html>
3. Эко-тренды в упаковке и украинский рынок органических продуктов [Електронний ресурс] – URL: <https://koloro.ua/blog/brending-i-marketing/jeko-trendy.html> (дата звернення: 21.12.2019)
4. Маркетингові стратегії охоплення ринку. Процес оцінки цільового сегмента [Електронний ресурс] – URL: <https://buklib.net/books/24014/> (дата звернення: 21.12.2019)
5. Мировой рынок косметической упаковки - ориентация на цифровой мир и устойчивость [Електронний ресурс] – URL: <https://cosmetology-info.ru/7785/news-Mirovoy-gynok-kosmeticheskoy-upakovki-orientatsiya-na-tsifrovoym-mir-i-ustoychivost/> (дата звернення: 21.12.2019)

РОБОЧИЙ ЧАС ТА ЙОГО ВИДИ

Робочий час — це час, протягом якого працівник повинен виконувати обов'язки за трудовим договором.

За діючим законодавством розрізняють наступні види робочого часу:

Нормальний робочий час – це час, який може тривати не більше 40 годин на тиждень при п'ятиденному робочому тижні. Будь-яке підприємство може зменшити його тривалість.

Скорочений робочий час – це час, який встановлюється напередодні неробочих та святкових днів. Тривалість роботи усіх працівників, окрім тих, для кого вже встановлено скорочену тривалість робочого часу скорочується на 1 годину, а при 6-денному робочому тижні не може перевищувати 5 годин.

Скорочений робочий час встановлюється:

- Для працівників віком від 16 до 18 років – 36 годин на тиждень, віком від 15 до 16 років – 24 години на тиждень.
- Для працівників на роботах зі шкідливими умовами праці – 36 год. на тиждень.
- Для окремих категорій працівників (вчителів, викладачів, лікарів та ін.).

Неповний робочий час – це час, який може встановлюватися за угодою між працівником та роботодавцем як при прийнятті на роботу, так і пізніше. Існують такі види неповного робочого часу:

- неповний робочий день (щоденна тривалість роботи зменшується на певну кількість годин);
- неповний робочий тиждень (щоденна тривалість роботи зменшується на кількість робочих днів за нормальної тривалості робочого дня).

Роботодавець зобов'язаний встановити неповний робочий час на прохання вагітної жінки чи жінки, яка має дитину до 14 років чи дитину-інваліда, або особі, яка здійснює догляд за хворим членом сім'ї.

Оплата праці при неповному робочому часі встановлюється пропорційно відпрацьованого часу чи норми виробітки. Працівники, які працюють неповний робочий час не можуть обмежуватися в трудових правах щодо інших працівників.

Ненормований робочий час – це час, який встановлюється для окремих категорій працівників та осіб, праця яких не завжди може бути обмеженою нормальною тривалістю робочого дня.

Такий режим робочого часу вводиться для окремих категорій працівників:

- керівного, адміністративно-управлінського, технічного та господарського персоналу;
- осіб, робочий час яких у зв'язку з особливостями праці не піддається точному обліку;
- осіб, які розподіляють час для роботи на свій розсуд.

Надурочний робочий час – робота понад встановлену тривалість робочого дня. Такі роботи зазвичай не допускаються, але у виняткових випадках, власник або уповноважений ним орган може застосовувати надурочні роботи.

До таких надзвичайних випадків належать:

- Роботи по обороні країни, відверненню стихійного чи громадського лиха, виробничої аварії;
- Громадсько-необхідні роботи по водо-газо-світло-теплопостачанню, каналізації, транспорту, зв'язку у випадках несподіваних обставин, які порушують їх функціонування;
- При необхідності закінчити почату роботу, яка внаслідок непередбачених обставин не могла бути закінчена в нормальний робочий час, і тільки тоді, коли припинення її може призвести до псування або загибелі державного чи громадського майна;

- Вантажно-розвантажні роботи з метою недопущення простою чи скупчення вантажів у пунктах відправлення і призначення;
- При нез'явленні працівника, який заступає на зміну, коли робота не допускає перерви.

До надурочних робіт заборонено залучати вагітних жінок та жінок, які мають дітей до 3 років, осіб до 18 років, працівників, які навчаються без відриву від виробництва в дні занять.

Надурочні роботи не повинні перевищувати для кожного працівника 4 годин протягом 2-х днів підряд та 120 годин на рік. Надурочні години оплачуються в подвійному розмірі. Надання відгулу в якості компенсації надурочних годин не допускається.

Нічний робочий час

Нічний робочий час – це час, з 22 години до 6 години ранку. При роботі в нічний час встановлена тривалість роботи скорочується на одну годину. Тривалість нічної роботи зрівнюється з денною в тих випадках, коли це необхідно за умовами виробництва, зокрема на безперервних виробництвах, а також на змінних роботах при 6-денному робочому тижні з одним вихідним днем.

Заборається залучення до роботи в нічний час:

- вагітних жінок і жінок, що мають дітей віком до трьох років;
- осіб, молодших вісімнадцяти років;
- інших категорій працівників, передбачених законодавством.

Робота інвалідів у нічний час допускається лише за їх згодою і за умови, що це не суперечить медичним рекомендаціям.

Отже, Дуже важливо розуміти поняття робочого часу та знати його види. Дотримання норм трудового права щодо робочого часу і часу відпочинку є обов'язком як роботодавця, так і працівника. Робітники зобов'язані використовувати весь робочий час для виконання трудової функції, а роботодавець – забезпечити необхідні для цього умови й організувати роботу таким чином, аби не порушувати право працівників на відпочинок.

Література:

1. Надобко С. В. «Правові основи професійної діяльності»: навчально-методичний посібник з дисципліни / Уклад. С. В. Надобко — Харків: ХДАДМ, 2017.
2. Вітковський В.С. Норми робочого часу як гарантія захисту права працівника на життя / В.С. Вітковський // Адвокат. – 2010.
3. Грузінова Л.П. Актуальні питання правового регулювання неповного робочого часу / Л.П. Грузінова // Адвокат. – 2013.

.., 4 курс, спец. «Дизайн інтер'єру та меблів», ХДАДМ

СУТНІСТЬ КРИПТОВАЛЮТ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇХ РОЗВИТКУ

Ключові слова: криптовалюта, Bitcoin, електронні гроші, цифрові валюти.

Метою статті є визначення основ криптовалюти та процес її добування.

Викладення основного матеріалу. Люди обмінювали матеріальні активи на товари з незапам'ятних часів. Цими валютами сьогодні є в

основному друковані банкноти або монети, керовані централізованим органом, таким як уряд, і відслідковуються фінансовими установами. Але в 2009 році засновник біткоїну Сатоши Накамото висунув ідею, яка змінить те, як люди думають про гроші. Що якщо валюта регулюється математикою, а не урядами?

Криптовалюта - це цифрова форма грошей, яка працює в абсолютно нову грошову систему, яка не регулюється будь-якою централізованою владою і не відстежується формальною установою. Існує багато типів криптовалют з різними функціями. Незалежно від кожної функції кожна цифрова валюта підтримується децентралізованою тимчасовою мережею, званою блокчейном. Технологія Blockchain забезпечує відстеження всіх криптовалют, незалежно від того, чи зберігаються вони в цифровому гаманці або використовуються в торгівлі.

Однак ефективність роботи такої системи вимагає інфраструктури, яка гарантує, що обман і гра в системі неможливі. Біткойн був першим на ринку, створивши систему, в якій двоє людей - відправник і одержувач монет - повинні підписувати платежі для створення цифрового підпису. У кожній людині є відкритий і закритий ключ шифрування, що робить це можливим. Кожна транзакція перевіряється на точність, а система є анонімною і повністю прозорою. У центрі цієї інфраструктури знаходиться бухгалтерська книга. Наявність бухгалтерської книги змушує всіх «грати чесно» і усуває ризик подвійних витрат. Головна книга - це список записів в базі даних, які ніхто не може змінити без виконання певних умов. Ніхто не володіє бухгалтерською книгою або блокчейном криптовалюти; замість цього він децентралізований, що означає самоврядування без втручання зовнішніх сторін.

Припустимо, ви хочете інвестувати в криптовалюту, таку як біткойн, через великий обмін криптовалют. Після покупки ви вирішуєте витратити його. Як це працює? Спочатку транзакція не підтверджена, що означає, що транзакція ще не є офіційною, і вона не стане «застиглою в камені», поки не пройде процес перевірки. Після підтвердження транзакція стає частиною запису історичних транзакцій, розміщених в блокчейні. Майнери криптовалюти перевіряють транзакції і потім додають їх у відкриту книгу. Вони використовують потужні комп'ютери для вирішення складних математичних задач, які є ключем до процесу перевірки. Cryptocurrency Mining має відкритий початковий код, тому будь-хто може підтвердити транзакцію, і перший майнер, який вирішить проблему, і буде додавати блок в журнал транзакцій. Цей процес називається «система доказу роботи».

Після додавання блоку в бухгалтерську книгу, майнер отримує винагороду за свої зусилля, яке залежить від криптовалюти. Наприклад, біткойн спочатку присуджує 50 BTC, але ця сума ділиться навпіл в заздалегідь встановлений час, і сьогодні вона скоротилася до 12,5 BTC.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Краші криптовалюти гратимуть важливу роль в майбутньому і їх використання постійно збільшується протягом останніх кількох років. Біткойн, як електронна грошова система добре себе зарекомендувала. Жодна грошова система не

може показати такий же високий рівень працездатності і автономності, як біткоїн. Дана система вдосконалюється з величезною швидкістю, на відміну від своїх закостенілих «родичів». Примхливий і дуже непередбачуваний курс легко компенсується іншими позитивними якостями системи.

Що стосується плюсів для користувачів, то тут звичайно ж слід зазначити дуже низькі комісії, а то і повна їх відсутність. До того ж швидкість передачі і надійність проведення купівлі-продажу дуже сильно привертають інтерес різних фірм. Однак проблема безпеки дуже сильно перебиває всі ті позитивні якості, якими володіє біткоїн. Ніхто, і навіть держава не може гарантувати безпеку і збереження активів в електронній валюті. Занадто багато досвідчених і небезпечних хакерів в мережі, які можуть легко вкрати чесно зароблені гроші для своїх корисливих цілей. Отже, недовіра до криптовалюти з боку держав буде продовжувати рости ще дуже довгий час. Що власне і вийшло зі східними державами, на відміну від країн Заходу, які всіма способами підтримують перехід до криптовалюти.

Використані джерела:

1. Що таке біткоїн? // Invest-Program – прибуткове інтернет-інвестування. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://invest-program.com.ua/shho-take-bitcoin/>.
2. Bitcoin: як в Україні використовують криптовалюту // Конкурент – ділове інтернет-видання Волині. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://konkurent.in.ua/news/golovna/12240/bitcoin-yak-v-ukrayinivikoristovuyut-kriptovalyut.html>
3. Проект Закону про обіг криптовалюти в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=62684
4. Вартість біткоїна вперше в історії перевищила вартість унції золота // Zik. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zik.ua/news/2017/03/03/vartist_bitkoina_vpershe_v_istorii_perevyshchyla_vartist_untsii_zolota_1054415
5. Шаров О. Криптовалюти: глобальні гроші чи глобальна піраміда / О. Шаров [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://dt.ua/finances/kriptovalyuti-globalni-groshi-chi-globalna-piramida-263545_.html.
6. Cryptocurrency Market Capitalizations. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://coinmarketcap.com>

.. 4 , . « »

ОСНОВНІ ВИДИ КОМЕРЦІЙНОЇ ФОТОЗЙОМКИ

Студійна зйомка. Це зйомка в підготовлених та обладнаних приміщеннях зі спеціальними освітлювальними приладами, різними фонами і навіть цілими інтер'єрами. Зйомка у фотостудії в більшості випадків є постановочною, тому від фотографа потрібна активна робота в ролі режисера - необхідно продумати ідею, сюжет та образи клієнтів. Часто також такі фотографії вимагатимуть пост-обробки на комп'ютері. Завдяки цьому студійна зйомка виходить набагато більш творчою, проте до фотографа пред'являється набагато більше вимог.

Рекламна зйомка. Тут ключова особливість - це необхідність показати в найкращому світі продукт, який рекламується, щоб сформувати у глядача

бажання його придбати. Рекламну зйомку, як правило, поділяють на зйомку продукту та іміджеву. Якщо п зйомка продукту несе в собі мало творчості і вимагає просто демонстрування, як виглядає продукт, то іміджева зйомка набагато більш креативна, з сюжетом, героями, іноді навіть сценарієм. Саме іміджеві рекламні зйомки часто отримують нагороди на різних фестивалях.

Весільна зйомка. Це один з найбільш «зрозумілих» замовнику видів зйомки, мотиви якого очевидні - хочеться зберегти в пам'яті подію, яка відбувається раз в житті, в усіх подробицях і з усіма деталями. Тому, весільна фотографія - непоганий спосіб почати кар'єру комерційного фотографа. Спершу, можна спробувати познімати друзів, розвинути в собі навички та шукати замовлення серед знайомих. Для старту потрібні: дзеркальна камера, 2-3 об'єктива, фотоспалах й штатив.

Зйомка для фотостоків. Фотостік - це сайт в мережі Інтернет, де фотографи виставляють свої фотографії, а будь-хто бажаючий може придбати аби-який знімок на певних умовах, за деяку суму грошей. Частина цих грошей піде фотографу, інша частина - фотостоку. Основна цільова аудиторія тут - це дизайнери, представники рекламного бізнесу, творці сувенірної продукції (листівок, плакатів, футболки і т.д.), а також редактори й журналісти. Останнім часом фотостоки - дуже популярна платформа для заробітку багатьох людей.

Зйомка заходів та святкувань. В цілому, ця сфера дуже сильно перегукується з весільною, але є деякі особливості. Найчастіше тут потрібно мати більш суворий підхід, репортажно знімати, щоб продемонструвати гостей в різних місцях і на різних етапах проведення заходу. Тут набагато менше простору для творчої думки. Спорядження необхідно невелике: дзеркальний фотоапарат, 2-3 об'єктива і спалах.

Література:

1. Навчальна PDF-публікація для студентів «Introduction to Photography», режим для скачування: http://www.nraismc.com/wp-content/uploads/2017/03/403_-_INTRODUCTION_TO_PHOTOGRAPHY__1_.pdf
2. Стаття в інтернеті «What Is Commercial Photography?», режим доступу: <https://expertphotography.com/commercial-photography-101/>
3. Стаття в інтернеті «5 основных видов коммерческой фотосъемки», режим доступу: <http://videoforme.ru/wiki/blog/commercial-photo>

.., 1 « », . « »,
:

НЕФОРМАЛЬНІ ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ ТА РИНОК ПРАЦІ

Ринок праці в багатьох країнах, що розвиваються, і країнах з перехідною економікою відрізняється наявністю неформальності, що обумовлено високим рівнем безробіття, гендерної нерівності, неповної зайнятості, відсутністю офіційних трудових відносин [1].

Одним з найбільш важливих факторів, що визначають якість життя і добробут людей, є їхнє становище на ринку праці і тип робочих місць, які вони

займають. Офіційна робота вважається більш кращою, так як вона забезпечує більш високу заробітну плату, гідні умови праці, гарантію зайнятості, наявність соціального пакету і страхування від нещасних випадків. Однак через недосконалість економічної ситуації і політики ринку праці доступ до офіційної роботи обмежений і деякі працівники змушені працювати неофіційно, чекаючи можливості увійти в формальний сектор.

Багато соціологів вважають, що стабільна зайнятість на офіційних робочих місцях пов'язана з високою якістю життя і задоволеністю працівника своїм становищем. Однак така думка не є універсальним в економічній літературі з формальної та неформальної зайнятості в країнах, що розвиваються, і країнах з перехідною економікою. Деякі автори висувують припущення, що для багатьох працівників вигідніше, коли вони є неформальними найманими працівниками або неформальними приватними підприємцями.

Коли працівники викреслені з формального сегмента ринку праці проти їх волі, якість їх життя обмежена, а добробут знижено. Коли ж вони можуть вільно вибирати між формальними або неформальними трудовими відносинами, їх добробут може досягати високого рівня навіть при наявності неформальної зайнятості. Неофіційна самозайнятість може в деякій мірі бути бажаним станом, так як великий відсоток зайнятих у ній працівників не прагнуть змінити свій статус з плином часу.

Корисними є як дослідження ймовірності переходу працівників з плинном часу з неофіційного сектора праці в офіційний, так і аналіз відмінностей у заробітній платі і розподілі доходів працівників цих двох секторів. Що стосується найманих неформальних працівників, то як аналіз мобільності, так і аналіз заробітної плати свідчить, що ці працівники в своїй більшості влаштовуються на умовах неформальної зайнятості, щоб в кінцевому підсумку перейти на офіційну найману працю, та більшість з них стикаються з недостатньою заробітною платою. Якщо порівнювати між неформальними найманими і самозайнятими працівниками, то значна частина неформальних самозайнятих вважає за краще залишатися в своєму стані, в той час як неформальні наймані працівники залишають свій статус, як тільки отримують можливість. Для офіційних самозайнятих результати також зрозумілі: в їх більшості цим працівників подобається їх статус зайнятості, і вони отримують стабільно високі доходи.

Проте, при зіставленні результатів аналізу мобільності з аналізом розриву в оплаті праці неформальних добровільних і неформальних самозайнятих працівників в умовах українського ринку праці виникає цікавий момент. Обидва типи працівників влаштовуються на неформальну зайнятість з явним наміром перейти на офіційну роботу або офіційну самостійну зайнятість, якщо це можливо, в той час як вони отримують великі заробітні плати в своєму колишньому статусі. Отже, вони не хочуть залишатися в даному стані, навіть якщо їх оплата праці істотно вище, ніж якби вони були офіційними працівниками. Одне з пояснень цього уявного протиріччя може полягати в тому, що працівники в Україні дуже високо цінують соціальні переваги і безпеку офіційної роботи незалежно від заробітної плати, яку вони отримують.

Сегментація ринку по-різному виглядає для жінок і чоловіків в Україні. Перехідні процеси між секторами для жінок і чоловіків досить схожі. Деякі відмінності між статями спостерігаються в області, що стосується неформальної самозайнятості. Жінки, як правило, залишаються в неформальній самозайнятості більш ніж в два рази частіше за чоловіків, і їх формальний оклад приблизно вдвічі менше, ніж у чоловіків. З іншого боку, чоловіки більш прагнуть покинути неофіційний сектор і перейти до офіційної зайнятості. Отже, для чоловіків всі види неформальної зайнятості здаються однаково небажаними.

В цілому, працівники всіх типів офіційної зайнятості мають найвищу задоволеність роботою і оцінки задоволеності життям. З іншого боку, неофіційні наймані і самозайняті працівники мають набагато нижчі оцінки. Таким чином, офіційна наймана зайнятість і формальна самозайнятість є найбільш стабільними і бажаними станами для працівників.

При аналізі неформального ринку праці слід враховувати також досить поширену практику, коли роботодавці платять своїм формальним працівникам дві зарплати — одна заявлена та інша неоголошена («конверт»). Це має місце не тільки в відношенні понаднормових, а й стосується оплати частини звичайного робочого часу на неоголошеної основі. Тому формальна і неформальна зайнятість не можуть розглядатися як окремі сфери ринку праці, вони тісно переплетені [2].

Загалом, оцінити розміри і тенденції неофіційної зайнятості на ринку праці і масштаби неформальної економіки є непростим завданням, але розуміння природи робочих місць з точки зору формально-неформального стану важливо для оцінки соціального благополуччя і розвитку ринку праці в країнах з перехідною економікою.

Література:

1. МБТ: Переход от неформальной к формальной экономике. Доклад V(1), Международная конференция труда, 103-я сессия, Женева, 2014 г.
2. Colin C. Williams. *Formal and Informal Employment in Europe: Beyond Dualistic Representations*. 2009, 16: 147, European Urban and Regional Studies.

СИМВОЛИКА ВЕРХНЕЙ КОНЕЧНОСТИ

Верхняя конечность — часть тела, наиболее часто используемая в качестве символа и обладающая чрезвычайно широким и разнообразным спектром значений. Уже в наскальной живописи древнекаменного периода можно видеть отпечатки и силуэты рук (пещерные изображения во Франции, Южной Америке, Австралии). Нередко, как это можно видеть на примере пиринейского грота Гаргаса, пальцы на таких отпечатка имеют различную и, зачастую, искаженную формы.

В основе символизма руки — её роль как орудия воздействия на окружающий мир, медиатора в передаче духовной и физической энергии. Поэтому

рука ассоциируется с идеей активности и господства и часто выступает образом бога, орудием творения и разделения времени, объектов мира на парные оппозиции. Во многих языках прослеживается концептуальная связь между рукой и властью, благодаря чему она часто служит выражением владычества, царским символом.

Как парный орган рука тесно связана с символической оппозицией правого и левого. Правая рука обычно является «рукой мощи», соответствует активному началу, воле и поступками индивида, будущему, обретению знаний и опыта, благотворным изменениям. Она используется в ритуалах благословения и клятвы, служит символом духовного влияния, просвещения, милосердия, искренности и логики. Наделяясь преимущественно положительным значением, правая рука соотносится с правильным (правым) образом действий (Небесный Путь, белая магия.).

Левая же рука является пассивным аспектом силы и восприимчивости, часто ассоциируется с воровством и обманом, символизирует временную власть, суровость монарха, двойственность, проклятие, чёрную магию,

Рука как символ может иметь множество значений и в зависимости от того, какая её часть представлена и от смысла, вкладываемого в тот или иной жест:

- ладонь — объединение мужской и женской основ, защита и оружие (пассивность к тому, что зажато в ней, но активность к окружающему);
- с растопыренными пальцами — солнечные лучи, живительная сила с Небес;

- шестой палец — признак обладателя шестого чувства (святые на византийских фресках);
- однурукость в античном искусстве указывает на побег от времени с помощью сна или смерти;
- множественность рук — обычный признак божеств в индуистской и буддийской иконографии служат указанием на могущество этих богов, символизируют их помощи и сострадание, а различные атрибуты, которые они держат, указывают на разные силы, действия и особые функции данного божества.

Христианская символика руки весьма многообразна. Так, рука, бившая Христа, стала одним из инструментов Страстей Христовых, а дающая деньги указывает на предательство Иуды. Умываемые руки (образ происходит от действия Понтия Пилата в суде над Христом) стали символом невинности, поэтому молодая женщина, умывающая свои руки, символизирует персонифицированную Невинность. Закрытые вуалью руки в присутствии Христа выступают, согласно древнему восточному обычаю, знаком почтения.

В индийской традиции многорукость богов и богинь означала многократное усиление их могущества и силы. Известны шаманские изображения в культуре эскимосов, где рука выступает в качестве аналога крыльев птиц. С этим можно сравнить и изображения рук с растопыренными вытянутыми пальцами на ритуальной одежде у некоторых индейских племен. Например, в доколумбовой Мексике парные изображения рук того же типа, что встречаются на эскимосской одежде, обнаруживают главным образом связь с культом богини земли у ацтеков, отличительным знаком которой были симметрично расположенные кисти рук. В Египте женщина-богиня обычно изображалась со

священной рукой. Это особенно показательно в отношении Исиды, культ которой был тесно связан с мифом об отрезанной ею и брошенной в воду руке сына Гора после того, как он был осквернен своей связью с Сетом, выступившим в роли женщины. Согласно легенде, последний вавилонский царь Валтасар в ночь взятия Вавилона устроил пир, в разгар которого на небе появилась рука, начертывавшая таинственные слова; их не смогли разгадать вавилонские жрецы, но Даниил истолковал как предсказание гибели Вавилона.

Vyucheyskaya D.V. , 3 MD, KSADA

Scientific revisor: Associate professor, Phd, Hovorun A.V.

MUSIC IN MOVIES

Cinematography is an integral part of art and nowadays, music easily contributes to storytelling of the movie, while staying visible to the viewer, but at the same time affecting the subconscious. This facilitates the sentimental power that these films carry in our minds. Since the beginning of the epoch of media

content and advertising, the role of music has intensified the link between movable images musical and compositions, comprehension movable images as any audiovisual design. But what should music be like to fit into the scenes perfectly?

The world's general language — music, has become a fixed element in the process of filmmaking and has been identified as an indispensable part of the cinematography. Beginning with the 1900s the sound role in films has been strongly developing. Music played in these films was recorded together with visuals. Old films were mostly projected on a large screen opposite the wide auditory, and as it would be uncomfortable for the people to sit in silence all the time, live music was necessary on such shows. It is the harmonious work of musicians and filmmakers that enables music to go along with the movie. Fortunately, thanks to the swift technological progress today, directors and musicians have all resources they need to invent the clean scores that can appropriately highlight characters and storylines.

As we have previously found out, the techniques of using music in the cinematography are constantly transforming with modern technologies. As an instance, music can have several goals, which are both important in transferring emotions in films and deepening the story plot. Besides the music use, it is also important for any composer or director to bear the music in mind while shooting. Among other things, collages, that virtually all don't function without music in film may afterwards have a wonderful effect with the appropriate accompaniment.

Therefore, if you want to complement music and film and strengthen the soulful influence, pay attention to the following recommendations:

- Connection episodes: correct musical accompaniment can aid you connect the proper scenes together. Adding flawless sound can help the director smooth out that transition from quite a difficult scene to a milder one.
- Depicting emotions: musical accompaniment can be successfully used to open up the emotions of characters. Unexpressed faces can be used to convey another emotion simply by using the suitable music.
- Mood creating: you can apply different music to compose the ideal ambience in a definite movie scene by setting the right tone and mood for the moment of the story. Just as music falls into a movie, you can correctly determine the degree of drama or genre or atmosphere or mood expected of suchlike scene or movie.
- Time reference: playing music from that specific phase will help viewers realize the time period within which a scene or movie is happened. You can use it to identify the time period throughout an episode or the whole movie is laid.
- Conflict Creation: music can be especially valuable for making tension. For example, when music theme sounds like something not expected at the scene and make a feeling that something is wrong and disturb the audience.

Thus, music can aid direct the auditory and arouse the live emotions. Learning the many emotional relationships among the various sounds and music, as good as their impact on the human brain, is something that all filmmakers need to study thoroughly. You can not only know what music is well suited for your project, you can also make experiments and find new ways to invent the desirable psychological effect.

Постановка проблеми. Українська діаспора - прискорювач формування державницької нації, відродження та становлення сучасного українського етносу.

Аналіз політичного настрою сьогодення щодо зазначеної проблеми. Президент Володимир Зеленський розпочав своє президентство важливим повідомленням: Україна підтримуватиме повернення людей на батьківщину. «Я звертаюся до всіх українців на планеті: ви нам потрібні», - сказав Зеленський під час інавгурації 20 травня 2019, додавши, що в інших країнах проживає понад 20 мільйонів українців.

Мета дослідження. Розглянути чинники формування сучасної української нації, визначити актуальну роль діаспори для української держави, навести статистичні дані знаходження українців на інших землях світу, розглянути вплив процесу повернення діаспори на суспільство сучасної України.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Відсутність сформованої *державницької нації* — одна з головних причин уповільнення інтенсивності всебічного розвитку, своєрідного “повсюдного етнічного вибуху”, української держави сьогодні.

Труднощі у формуванні нації пов’язані не тільки з пострадянською спадщиною у вигляді викривленого світогляду громадян України. Важливим чинником є той факт, що сучасна українська нація формується не на базі одного етносу, а на, принаймні, *двох основних - українського й російського*. Не варто зупинятися на аналізі розбіжностей між цими етносами, але варто зазначити, що такі розбіжності існують, і носять світоглядний характер. Саме ці розбіжності, у великій мірі, і гальмують оформлення сучасної державницької нації в Україні.

У формуванні сучасної української нації головна роль належить українському етносу, як носію відповідного світогляду. Його історична місія - забезпечити своє світоглядне домінування серед інших етносів української держави.

Для виконання цієї місії українському етносу бажано мати *значну кількісну перевагу*. Досягти такої переваги, як за рахунок збільшення народжуваності в українських рідинах, так і за рахунок переходу російськомовних українців в український світоглядний і інформаційний простір, у близькому майбутньому — неможливий процес. І в цьому контексті важко перебільшити ту роль, яку може зіграти *діаспора* — *сприяти прискоренню* формування державницької нації в Україні.

Умови для формування нової нації:

- наявність життєздатного етносу;
- національна територія з відповідною енергетикою;
- наявність системної кризи та жорсткий відбір;

- наявність діаспори, як каталізатора системних змін, яка теж перебуває в системній кризі через загрозу асиміляції;
- *процес повернення діаспори як повернення генофонду;*

З певних причин може бути зазначено, що українська діаспора теж зацікавлена бути задіяною в процесі формування державницької нації в Україні. Адже на сьогодні діаспора, як носій українського світогляду, через одне-два покоління може значною мірою скоротитись через асиміляцію.

За деякими оцінками, *до 20 мільйонів українців на сьогодні живуть за межами України.*

Переїзд декількох мільйонів носіїв українського світогляду дав би перевагу українському етносу. Як у прискорені формування державницької нації, так і через виборчу систему, у зміні складу й світогляду української влади. В такому випадку набуває чинності відомий закон в діалектиці Гегеля і матеріалістичній діалектиці: *перехід кількості в якість.*

У різних частинах світу діаспора об'єднана через українські громадські організації. Тобто, процес повернення може проходити *організовано, що дасть представникам етносу можливість* відразу долучатися до громадського життя, починати впливати на формування влади, привносити свій досвід і традиції ринкової економіки, демократичні традиції країн свого попереднього перебування.

Повернення мільйона родин створило би будівельний бум в Україні. І будь-яка місцева влада була б зацікавлена в таких переселенцях. Повернення діаспори - це не тільки повернення українців. Представники діаспори почнуть вести бізнес, інвестувати в українську економіку й створювати нові робочі місця.

Усім цим діаспора посилить український етнос в Україні, і посприє тому, що українська сучасна нація постане у своїй державі.

Висновок. Український народ на чужині не асимілював, а згуртувався, розвинувся організаційно, економічно, політично і набрав достатній досвід для того, щоб відіграти вирішальну роль у формуванні сучасної української нації - подолання пригніченості народу системною кризою. *Такою вбачається історична місія української діаспори.* Адже саме формування нової української нації дасть поштовх слов'янському світові до лідерства в цивілізаційному процесі.

.., 4 , . « »

: ..,

ПРОЕКТНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ. МЕНЕДЖЕР ПРОЕКТУ

«Моя робота - допомагати втілювати ідеї колег та партнерів».

Ольга Балашова, заступниця директорки з розвитку

Національного художнього музею України

Проектний менеджмент - це процес управління командою, ресурсами проекту за допомогою різних методів і прийомів з метою успішного досяг-

нення бажаного результату. Управління проектами стало одним з популярних напрямків, саме роль проектів в організаціях і за їх межами отримує все більшу увагу і переваги.

Протягом десятиліть, коли темпи економічних, технологічних і загальнокультурних змін прискорилися, організації все більше і більше направляли свою енергію на проекти, а не на звичайні звичні операції

Проект - це завдання, яке має обмеження за часом реалізації і розробки. Саме «швидкість» проектів і підвищило їх цінність на ринку, так як за допомогою їх організації намагаються зловити актуальність сьогоdnішнього дня.

У цій відрості існує сполучний людина - це менеджер проекту, який відповідає за прийняття рішень, як великих, так і малих. Вони добре працюють під тиском і пристосовані для змінною, динамічної роботи. Відповідно можуть легко перемикатися між «великою картиною» і дрібними, але важливими деталями, знаючи, коли зосередитися на кожного.

Менеджери проектів можна знайти в будь-якій організації - як співробітників, підрядників і незалежних консультантів. Менеджери по проекту несє відповідальність за управління успіхом проекту і керівництво багатofункціональної командою. Ця роль охоплює багато видів діяльності від стратегічного до тактичного і забезпечує важливе міжфункціональне лідерство, особливо між членами команди займається проектом.

Менеджер проекту повинен переконатися, що він контролює ризик і мінімізує невизначеність. Також розвивають навички людей, необхідні для розвитку довіри і спілкування між усіма зацікавленими сторонами проекту: його спонсорами, тими, хто буде використовувати результати проекту, тими, хто має в своєму розпорядженні необхідними ресурсами, і членами команди.

Ці люди мають широкий і гнучким набором методик, що дозволяють перетворювати складні взаємозалежні дії в завдання і підзадачі, які докумєнтуються, відстежуються і контролюються.

Кожній організації потрібні кращі ідеї, але складно управляти ними і розставляти пріоритети. Проектні менеджери володіють творчим процесом генерації, розвитку і вироблення нових ідей. Вони визначають, які ідеї слід просувати в функції для просування стратегії продукту, а саме ті, які дозволять досягти ключових цілей для продуктової лінійки і бізнесу. З цією метою вони також забезпечують безперешкодну інтеграцію відгуків і запитів в процесі планування і розробки проектів.

Сьогодні проектний менеджмент можна розглядати як професійну дисципліну з власним обсягом знань і навичок. Він сприяє досягненню стратегічних цілей організації, будучи корисною основою для будь-якої із них виводить головні завдання, проекти на новий рівень.

HAND-DRAWING IN INDUSTRIAL DESIGN AS A LIVING EMBODIMENT OF AN IDEA

Industrial design art and design is embodiment of subject structure. The main role in creating product design is hand-drawing. Graphics are used as means of transmitting on the plane of one or another semantic (textual or visual) information, as well as purely artistic (decorative) form development. Graphic tools include such components as: dot, line, spot (or tone), and colour.

You can judge how much drawing, as a mean of cognition of the subject world, is important for understanding the plasticity, aesthetic and constructive relationships of large and small forms from the example of the great artistic heritage.

The feature of an industrial designer is the development of a imaginative design form. In contrast to the artistic image, when perceiving a work of easel painting, the image of design-forms are not immediately comprehended, but during the process of creation and a long search with the help of a drawing. Design has the same foundations on which the artist's work is based, and just like the artist, the designer needs to learn the harmony of the material world, the laws of its beauty, the plasticity in transitions of large and small forms into compositional unity, as well as to understand the constructive basis of one or another form.

For us the continuity of the beauty of object and its functions are achieved by repeatedly drawing sketches and searching for an idea. The essence of such a search is to combine the aesthetics and functionality of the created objects by using classical drawing methods. In the middle of the twentieth century, there was a great growth of technological progress, which led to the fact that in modern realities, you can create an object in three-dimensional space even without the ability to draw by hand. The art of graphics and artistic thinking are not embedded in programs, but are accumulated through the study of the principles of bionic forms, comparison, the study of academic drawing, academic painting, colour science, theory and history of art, etc. During the process of art designing, the designer forms the main idea with the help of sketching, works out the concept, and only at the final stage models in three-dimensional space and visual product using a software.

Moreover another difficult step in depiction of an object on a sheet of paper is the transformation of this object from a real three-dimensional space to a two-dimensional sheet plane. This process forces our brain to analyze the constructiveness of form and volume. Technological progress simplifies the work of the designers to some extent, but still moves away from the basics of drawing classics, because new technologies also allow you to recreate the texture of an object in just one keystroke on the computer.

At the end of our work, we should resume that it is very important for the designer to understand that the true skill of graphics is in the ability to create something without resorting to three-dimensional graphics as a constant tool, but only use it as an addition to skills and knowledge.

АНАЛІЗ РИНКУ ГРАФІЧНОГО ДИЗАЙНУ В УКРАЇНІ

Дизайн - це штучне виробництво, що підпадає під поняття ексклюзив.[1]

Дизайн сьогодні розглядається як невід'ємний елемент економічної політики. Його значення як інструменту створення і просування товару на ринок стає все більш важливим. Функції дизайну як суб'єкта економіки означають, що розробник (дизайнер, фахівці суміжних професій) веде проект від первинної ідеї до мережі збуту і сфери споживання (в останнє десятиліття - до утилізації), забезпечує не тільки виведення товарів на ринок і закріплення на ньому, а й відхід з ринку в разі втрати цінкових і споживчих переваг, не допускаючи як збитків товаровиробника, так і реакції відторгнення з боку споживача. [4]

На сьогоднішній день ринок дизайну в Україні знаходиться в стані становлення. Можна виділити такі галузі дизайну: інтерактивний, промисловий, ландшафтний, дизайн інтер'єру та графічний дизайн.

Ринок дизайну розвивається разом з економікою. Дизайн в Україні вже більше ніж дизайн. Він став зброєю конкуренції. Послуги дизайнерів затребувані зараз як ніколи, але сам ринок поки лише починає набувати цивілізовану форму. [3]

В українській економіці більш активно рухаються вперед ті сфери діяльності, які на кінцевій стадії пов'язані зі споживачем. Тому не дивно, більшу частину ринку дизайну в нашій країні зараз становить графічний дизайн (розробка логотипів, айдентики, корпоративних стилів, етикеток та упаковок товарів, афіш, буклетів, банерів і т.п.)

Дизайнери зараз не говорять про розцінку своїх послуг. Та діапазон ціх послуг на стільки стає великим та різноманітним, що ціна на одне і те ж замовлення можуть на порядок відрізнятись. на одну і ту ж послугу можуть відрізнятись на порядок.

Український ринок дизайну, який підігрівається конкуренцією між замовниками, поступово набуває структуру, властиву розвиненим країнам. Наприклад, за винятком промислового дизайну відсотковий розподіл дизайн-студій по областям спеціалізації виглядає практично так само, як і на французькому ринку, де найбільша кількість компаній займається промисловим (82%), графічним дизайном (60%) і дизайном середовища і інтер'єру (48%). Все більше агентств займаються останнім часом дизайном мультимедіа (16%) і дизайнерськими дослідженнями (близько 20%). Кілька скоротилося число агентств, які спеціалізувалися на дизайні упаковок, хоча їх число як і раніше велика (45% в 1999 році проти 48% в 1980-х роках). В Україні, до речі, оформлення упаковки стає чи не основним засобом виживання для багатьох дизайн-студій. [2]

До цього дня у вітчизняній літературі майже немає більш-менш чітких уявлень про цей ринок, в основі яких лежали б дослідження. Зазвичай наводиться опис самого графічного дизайну, перераховуються сфери його

застосування, згадуються деякі інформаційні матеріали і попередній досвід у відповідній області, причому без належної структуризації. Як правило, цим справа і обмежується.

Зростання ринку послуг графічного дизайну обумовлений тим, що з кожним днем відкривається все більше приватних фірм, що створюють і підносять різні товари і послуги, які потребують реклами у вигляді різного роду брошур, буклетів і листівок. Тому на даному етапі, коли попит на поліграфічні послуги збільшується, відкриття нової фірми, що займається цим видом діяльності, виправдано і доцільно, з точки зору ринкової кон'юнктури.

Використані джерела:

1. Михайлов С.М., Кулеєва Л.М. Основы дизайна. - Казань: Новое знание, 2009. 48 с.
2. <http://diplomba.ru/work/17862>
3. <http://www.logvanov.r52.ru/?itid=375>
4. http://studbooks.net/1548463/marketing/rynok_graficheskogo_dizayna

.., 4 « »,

ДИЗАЙН КОМПЛЕКСУ ПАКУВАННЯ КОСМЕТИЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ ДЛЯ КУЧЕРЯВОГО ВОЛОССЯ ТОРГОВОЇ МАРКИ «ESSENCE»

У Стародавній Греції володарів кучерявого волосся вважали намісниками богів на землі, недарма всі жителі Олімпу на картинах зображені з хвилястою шевелюрою. Багато представників знаті, щоб походити на вищі сили, закручували собі волосся різними способами [1].

У наш час не меншає кількість жінок, які застосовують сучасні технології, щоб здобути кучеряве волосся, між тим, на ринку не так багато косметичних засобів по уходу за волоссям для тих, хто має природні кучері.

Отже, тема розробки дизайну упаковки для косметичної продукції для кучерявого волосся актуальна, тому що пакування задовольнятиме потреби цільової групи споживачів – за відсутності достатньої конкуренції стильних дизайнерських рішень пакування косметики для «особливого» волосся на ринку України. Якісний и стильний дизайн пакування сприятиме популяризації косметики українського виробника «Essence».

Ціль роботи: провести аналіз маркетингу (на основі вивчення вторинних джерел інформації) щодо комплексу пакування косметичної продукції для жінок із кучерявим волоссям української торгової марки «Essence» і обрати ефективну стратегію позиціонування продукту.

Український ринок косметичних засобів насичений імпортованими товарами. Високі ціни товарів відомих західних фірм, низька якість підробок змушують вітчизняних виробників підвищувати свою конкурентоспроможність. Дизайн пакування косметичної продукції «Essence» задовольняє наступні потреби [2]:

- потреба в гармонії і красі;
- потреба покращити свій образ «Я» за допомогою якісної упаковки;
- потреба бути особливим.

Спираючись на аналіз аналогічних продуктів дизайну упаковки косметичної продукції («White Mandarin» [3], «Dr. Sante» [4]), проведений експертною групою, до складу якої увійшли студенти-дизайнери, було прийняте рішення зосередити увагу на задоволенні потреб цільової аудиторії «намісників богів» із природним кучерявим волоссям, екологічності, на високій якості пакування, а також на естетичності, що буде відповідати трендам сучасного графічного дизайну.

В 2019 році актуальним є мінімалістичний дизайн з використанням пастельних складних кольорів [5]. Аналіз джерел показав, що на українському ринку ще не існує торгових марок, що зосередженні на виготовленні продукції саме для кучерявого волосся – отже, немає й пакування для такої продукції!

Спираючись на цю інформацію, було обрано стратегію позиціонування для задоволення потреб цільової аудиторії. Якісна, екологічна, трендова упаковка будуть відповідати потребам цільової аудиторії та збільшувати цінність продукту в очах споживачів.

На основі збору і вивчення первинних і вторинних джерел був здійснений аналіз маркетингу дизайн комплексу пакування косметичної продукції для кучерявого волосся торгової марки «Essence». В ході роботи було обрано стратегію позиціонування. У подальшому заплановано продовжити розробку дизайну пакування для лінії косметики по догляду за кучерявим волоссям.

Література:

1. Попова К. «Особый уход для кудрявых волос»; Електронний ресурс: <https://www.passion.ru/beauty/uhod-za-volosami/osobyu-uhod-dlya-kudryavyh-volos-61887.htm>
2. Іванова С. «Потребности человека как источник его активности»; Електронний ресурс: <https://psych.info/article/motivatsiya/potrebности-cheloveka-kak-istochnik-ego-aktivnosti.html>
3. Зображення продукції «White Mandarin»; Електронний ресурс: <http://v.img.com.ua/b/1100x999999/3/0d/1859586eccd45acfaf8a5ee7ddcb10d3.jpg>
4. Зображення продукції «Dr. Sante»; Електронний ресурс: https://1.bp.blogspot.com/-KWkrBp0j7Q/WQs14QCSniI/AAAAAAAABKA/BjCawrQ5jLEhuTZRxVbbcTSeT_gghNG3eQCLcB/w1200-h630-p-k-no-nu/2017-05-04-15-51-44_wm.jpg
5. Комарова А. «Тренды дизайна упаковки 2019»; Електронний ресурс: <https://rusability.ru/creative/trendy-dizajna-upakovki-2019/>
6. Котлер Ф., Маркетинг. Менеджмент / Ф. Котлер, К.Л. Келлер. – 12-е изд. - СПб.: Питер, 2006. – 816 с.: ил.

, 1 « » .« »

:

ЗАРОБІТОК В ІНТЕРНЕТІ БЕЗ СВОГО САЙТУ

Інтернет, який з'явився порівняно недавно, розвивається стрімкими темпами і все щільніше входить в наше повсякденне життя. Він дає користувачам масу можливостей у вирішенні різних питань. Залишається все менше речей, які не можна було б зробити за допомогою всесвітньої мережі. Вона служить і для пошуку різної інформації, і для спілкування, і для здійснення всіляких торгових операцій. Навіть освіту, в тому числі і вища, тепер можна

придбати прямо у себе вдома, якщо у вас є власний комп'ютер з доступом в інтернет.

Серфінг - найпростішим заробітком, з якого зазвичай починають новачки. Він не вимагає ні будь-яких професійних умінь, ні вкладення грошей, однак і не дає високих заробітків. Смысл вельми простий: рекламодавець, з метою залучення потенційних клієнтів, замовляє певну кількість показів свого сайту, ви переглядаєте або реєструєтеся і отримуєте за це гроші.

Заповнення платних опитувань - цей вид роботи вимагає від вас виконання різного роду завдань, які буде давати вам компанія-спонсор. Вас можуть попросити клікнути по певному посиланню, скачати файл, залишити повідомлення на будь-якої форумі, залити або скачати файл і ін.

Фріланс - це віддалена робота, яка полягає у виконанні різних замовлень, які роботодавці розміщують на спеціалізованих біржах. Фріланс передбачає багато роботи для веб-дизайнерів, ретушерів, програмістів, редакторів, рекламістів, перекладачів та ін. Ці професії дають можливість працювати віддалено, що дозволяє мати вільний графік роботи, більше можливостей для пошуку роботи, що є відмінним виходом для людей, які проживають в сільській місцевості або в невеликих містечках.

Робота для фотографів - Ця робота зацікавить людей, які захоплюються фотографією. Спеціальні агентства, що іменуються фотобанками, беруть на реалізацію різні фотографії або векторні зображення, також це можуть бути відео-ролики або 3D-графіка. Фотографії необхідні для різних газет, книг, журналів, а також рекламної продукції та їх продаж може приносити непоганий заробіток.

Заробіток на файлах - розміщуючи свої файли на різних файлообмінниках, ви можете отримувати на цьому гроші. Наприклад, на Depositfiles вам заплатять 5 доларів за тисячу скачок кожного розміщеного вами файлу.

Біржа Форекс - це міжбанківський ринок, на якому постійно здійснюються різні торговельні операції з валютами, і для успішної роботи на ньому необхідно добре розбиратися в законах цього ринку. Цей вид заробітку одночасно може бути як дуже прибутковим, так і збитковим, домогтися успіху в ньому легше людям, які володіють хорошими аналітичними здібностями.

Інтернет-джерела:

1. <http://myjob.uz/blog/entry/345>

, 1 - « » « »

ЗАРОБІТОК В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

Будь рекламодавець прагне збільшити охоплення аудиторії. Це ключовий показник для всіх видів реклами, від цього залежить її ефективність. Соціальні мережі надають величезне поле для розширення аудиторії та можуть забезпечити самий безпосередній контакт з потенційними клієнтами. Ось чому це настільки цікаво тим, хто просуває свої товари і послуги.

Практично кожен користувач ПК зареєстрований хоч в одному соц. ресурсі. Саме там люди проводять більшу частину свого часу, спілкуються, знайомляться, грають в ігри, дізнаються нову інформацію і навіть роблять покупки. Так чому б не почати заробляти на найпопулярніших сайтах.

За статистикою тільки 0,01% від всіх зареєстрованих користувачів заробляють на цьому терені. Тому, як бачите, конкуренція є, але вона не глобальна.

Мільйони людей годинами, а то і цілодобово просиджують ВКонтакте, Однокласниках, Фейсбуці та інших подібних сайтах, переглядають різні пости, ставлять лайки, грають в ігри і т. Д. Але ж це не обов'язково робити просто так. На цьому можна заробляти. Зацікавилися? Тоді ми з радістю поділимося усіма існуючими методами заробітку в соціальних мережах.

Для кого підійде такий вид заробітку - з деякими завданнями впорається як дитина, так і пенсіонер. Правда, за таку просту роботу платять невеликі гроші. А для деяких людей робота в соц. мережі стає основним джерелом доходу. Вони проводять багато часу за комп'ютером і багато чого вміють.

Ви нічим не ризикуєте, і розпочате можете кинути в будь-який момент.

Найпопулярніші методи заробітку в соц. мережах:

- Простіший заробіток на лайках, репоста і т. д.;
- Створення групи, паблік, спільноти і їх подальший продаж;
- Співпрацювання з рекламодавцями і розміщення інформації рекламного характеру в своїй групі;
- Прийняття участі в партнерських програмах;
- Розкрутка груп (арбітраж трафіку);
- Створення інтернет-магазину в одній з соціальних мереж, дропшіппінг, спільні покупки;
- Продаж акаунтів популярних ігор.

Кожен з методів заробітку хороший по-своєму. Вони мають переваги і недоліки.

Соціальних мереж на просторах інтернету досить багато. Але свою трудову діяльність краще починати на самих популярних сайтах. А саме: ВКонтакте, Однокласники.ру, Фейсбук, Інстаграм, Твіттер, Ютуб.

Для початку визначтеся, яка соціальна мережа вам ближче і на чому б ви хотіли заробляти. Залежно від обраного способу заробітку користувачі будуть виконувати різні завдання для досягнення своєї мети - отримання прибутку.

Інтернет-джерела:

1. <https://kakzarabativat.ru/kak-zarobotat/zarabotok-v-socialnyh-setyah/>
2. <https://izarabotok.com/all/social-network/top-4-zarabotok-vk-facebook/>

, 1 - « » . « »

ЗАРОБІТОК В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ: ІНСТАГРАМ, ЮТУБ, ТВІТТЕР

Як заробити в Інстаграм: в Інстаграмі реально заробляти, тільки для цього необхідно мати «розкручену» сторінку. Тобто аудиторія повинна становити кілька тисяч людей. Тепер переходимо безпосередньо до самих способів заробітку.

Реклама своїх послуг.

Якщо ви творча людина і володієте талантом фотографа, художника, стиліста, дизайнера і т. Д., Тоді свої послуги можна пропонувати у себе на сторінці, розміщуючи фото своїх робіт.

Продаж фото.

Саме в Інстаграмі існує можливість фотографам продавати свої шедеври.

Для цього необхідно пройти наступні етапи:

- Популяризація своєї сторінки;
- Створення фотографій і завантаження їх на сайт;
- Створення тематичних тегів для кожного фото і їх прив'язка до сторінки;

Використання сервісу Inselly. Це ресурс, створений для заробітку тільки в Інстаграмі. Він допомагає продати ваші фото. Працює досить просто. Ви до своєї фотографії повинні прикріпити тег #inselly і тоді вашу роботу побачать мільйони користувачів.

Крім цих методів підробітку, в даній соц. мережі також можна заробляти роблячи лайки, додаючи собі на стіну публікації, рекламуючи якийсь товар або послугу, беручи участь в партнерських програмах.

Якщо вас мучить питання «Скільки заробляють в Інстаграмі?», То на нього відповіді вам ніхто не дасть.

На розмір доходу впливає багато чинників:

- Спосіб заробітку;
- Популярність вашої сторінки (кількість друзів);
- Наявність вільного часу для роботи в соц. мережі, ваше бажання і т. д.

Як заробити в Ютубі: соціальна мережа дає можливість не тільки дивитися відеоролики, але і допомагає заробити гроші.

Якщо ви не завантажуєте власне відео, тоді можна підробити, переглядаючи ролики, і проставляючи «Подобається».

Власникам власних каналів можна заробляти, викладаючи відео. Коли аудиторія ваших передплатників буде досить великий, вам можуть запропонувати заробити на рекламі. Якщо ви знімаєте і викладаєте майстер-класи, то, можливо, вас попросять рекламувати якийсь продукт. Або запропонують вставити рекламний ролик під час вашої відео.

Читайте детальніше про те як заробити гроші на YouTube з нуля.

Як заробити в Твіттері: у цій соц. мережі можна також заробляти на лайк / твіти, робити репости, створювати групи, розкручувати їх, рекламувати будь-які товари, брати участь в партнерських програмах

Сайти для заробітку в соціальних мережах

Існує багато сервісів, які виконують найрізноманітніші функції. На одному ви зможете брати завдання і виконувати його (проставляти лайки, репоста публікації), інший дозволяє швидко «накрутити» велика кількість передплатників для вашої групи.

Як бачите, заробіток в соціальних мережах не міф, а реальність. Головне розуміти, що проста робота не принесе величезного прибутку. Якщо вам досить зарплати в кілька сотень рублів, тоді можна заробляти, проставляючи лайки.

У разі якщо ви амбітна людина і прагнете до чогось більшого, тоді займайтеся монетизацією пабліку, створюйте інтернет-магазин, продавайте свої фото. Будьте готові до того, що вам доведеться багато чому вчитися. Але ми віримо в вас і ваші сили. Пам'ятайте, цілеспрямовані люди завжди домагаються свого!

Інтернет-джерела:

1. <https://kakzarabativat.ru/kak-zarabotat/zarabotok-v-socialnyh-setyah/>

, 1 « » .« »

ХТО ТАКИЙ СММ ФАХІВЕЦЬ І ЯК ВІН ЗАРОБЛЯЄ В ІНТЕРНЕТІ

SMM (Social Media Marketing) - один з методів просування своїх товарів і послуг, за допомогою соціальних медіа. Основною метою SMM просування є підвищення впізнаваності вашого бренду, велика зацікавленість до вашого продукту, постійна комунікація з потенційними і існуючими клієнтами.

SMM спеціаліст займається просуванням бренду, компанії, заходи в соціальних мережах. Таке просування підходить будь-якому бізнесу, оскільки будь-які цільові аудиторії проводять в них більшу частину дня. У широкому сенсі сммщик повинен вибудувати комунікацію бренду з потенційними клієнтами і формувати позитивний імідж.

Приклад типової вакансії на посаду в блоці «вимоги»:

- Просування груп в соцмережах (VK, Facebook, Instagram і т.д.);
- Налаштування та моніторинг ретаргетинг / таргетинг реклами;
- Підготовка / публікація контенту і спеціальних пропозицій;
- Ініціювання та проведення кампаній в соціальних мережах, акцій та конкурсів для залучення аудиторії;
- Аналіз статистики SMM просування;
- Виконання поставлених KPI (залучення нових клієнтів, оформлення заявок).

Резюме SMM фахівця буде виглядати конкурентоспроможними, якщо ви додасте приклади своїх постів, посилання на паблік і акаунти, які вели, а також кейси просування, в яких вказуєте досягнуті KPI. Рекрутери також завжди звертають увагу на особисті профілі, які веде SMM фахівець.

Посадові обов'язки сммщика:

Формування бренду та іміджу компанії. Ближче, ніж в соціальних мережах, компанії не будуть до клієнтів ніде.

Лідогенерації - використовуючи різні інструменти і вміло підбираючи контент, ви зможете сформувати базу лідов для компанії, яку можна перетворити в клієнтів за допомогою акції, e-mail-розсилки і т.д.

Залежно від компанії SMM фахівці мають різні обов'язки. Ви можете просто наповнювати соцмережі контентом з основного сайту або блогу або ж продумувати цілу стратегію, запускати таргетовану рекламу і конкурси.

Інтернет-джерела:

2. <https://artjoker.ua/ru/blog/kto-takoy-smm-spetsialist-kakie-u-nego-obyazannosti/>

ІНТЕРНЕТ-КАЗИНО - ОБМАН ЧИ НІ ?

Обман інтернет-казино - група шахрайств, в яких жертва заманюють пропозицією швидко і легко заробляти гроші, обігруючи інтернет-казино. Реклама такого способу заробітку стверджує, що існує спосіб, за допомогою якого можна гарантовано вигравати гроші в інтернет-казино, і що автор рекламного повідомлення готовий поділитися цим способом на певних умовах або безоплатно. В результаті жертва позбавляється грошей, які вклала в цю авантюру.

Залучення жертви.

Пропозиції обдурити інтернет-казино поширюються через інтернет способами, аналогічними способом поширення інтернет-реклами. Існує велика кількість сайтів, присвячених рекламі такого виду заробітку.

Є кілька способів збіднити жертву:

Використання вразливостей.

У найстарішій формі шахрайства шахрай стверджує, що йому відома уразливість в програмному забезпеченні інтернет-казино, за допомогою якої можна забезпечити собі регулярний заробіток. Шахрай готовий продати цю інформацію всім бажаючим за невелику суму. Покупець отримує опис загальновідомою серед азартних гравців системи мартінгейл або їй подібною, щоб переконатися, що заробляти таким чином неможливо.

Гра на чужі гроші.

Шахрай виступає в ролі роботодавця, обіцяючи жертві, що та буде заробляти по кілька десятків доларів в день, працюючи по кілька годин або навіть менше години. Шахрай заводить віртуальний рахунок і переводить на нього кілька сотень доларів. Жертві дається можливість грати на ці гроші в інтернет-казино, проте вивести гроші з рахунку не можна. Повідомляється, що жертва отримає відсоток з виграних грошей. Шахрай вказує, в якому казино грати, і пояснює виграшну стратегію. На цій стадії жертва не відчуває загрози своєму добробуту, так як їй пропонується грати на чужі гроші, а не на свої. Якщо жертва згодна на таку «роботу», то ситуація розвивається по одному з наступних сценаріїв:

Жертва програє гроші з рахунку шахрая. Шахрай шле повідомлення з погрозами. Залякана жертва відшкодовує програш зі своєї кишені.

Користуючись зазначеної шахраєм методикою, жертва виграє певну суму грошей, збільшуючи рахунок шахрая. Настає час отримання заробітної плати, але шахрай зникає або відмовляється платити. Жертва не сильно засмучується відмови, тому що вважає, що використовуючи вивчену методику гри, вона може заробляти ще більше грою на власні гроші. Жертва заводить власний віртуальний рахунок, кладе на нього свої гроші і програє їх, тому що випробуваний метод вже не працює.

Незалежно від розвитку ситуації шахрай нічого не втрачає, тому що пропонуване жертві казино належить йому ж. Такі казино створюються

спеціально для здійснення даного типу шахрайства і можуть існувати до декількох місяців. Незалежно від того, скільки жертва виграла чи програла, гроші все одно залишаються у шахрая. У першому випадку інтернет-казино програмується на програш. У другому випадку жертві дається можливість виграти, поки вона керує чужим рахунком. Коли вона намагається грати на свої гроші, вони у неї вилучаються.

Безпрограшна комбінація.

Шахрай повідомляє, що він - математик, фахівець в області теорії ймовірностей / математичної статистики, або він є представником групи таких фахівців, або він - гравець-професіонал, або людина, «перепробував всі способи заробітку в мережі», або будь-хто інший, хто розбирається в способах обману інтернет-казино. Далі повідомляється, що він готовий безоплатно поділитися «авторським унікальним» методом відбирання грошей у інтернет-казино, тому що він вже заробив / заробляє достатньо і хоче поділитися з іншими.

Залучення в шахрайство.

У багатьох казино є так звана «партнерська програма», суть якої в тому, що той, хто залучає в онлайн-казино нових гравців, отримує частину програшних ними грошей. Такий заробіток є справжньою метою багатьох шахраїв, які стверджують, що вони знають спосіб обдурити казино. Крім казино гроші з цього мають ті, хто поширює шахрайські пропозиції.

Онлайн-казино створюються з метою отримання прибутку, тобто їх власник вселяко зацікавлений в тому, щоб захиститися від всіх можливих способів обігравання і злому його казино. Видача вигравшів ретельно контролюється, твердження шахраїв про те, що якщо грати на невеликі суми, то збиток казино залишиться непоміченим, завідомо неправдиво. Програмне забезпечення онлайн-казино ретельно захищене від злому, навіть якби хтось зміг його зламати, він не став би ділитися подробицями з усіма бажаючими.

Интернет-джерела:

1. <https://zarabotok-v-internete.biz/zarabotok-v-kazino.html>
2. <http://wikireality.ru/wiki>

. ., 1 « »
:

ПОЯВА ПЕРШИХ ГРОШОВИХ ОДИНИЦЬ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Гроші — це еквівалент, що слугує універсальним засобом обміну різноманітних товарів та послуг між собою (зазвичай у вигляді монет і банкнот), а також є мірою вартості інших товарів та засобом платежу.

Історія українських грошей сягає великої давнини. Вперше поява грошей на території земель сучасної України зафіксована з 6 ст. до н. е. по 4 ст. до н. е. в античних грецьких полісах Причорномор'я, але ареал їх поширення був незначним. Першим містом, де почали виготовляти монети, вважається Ольвія (сучасний Миколаїв). І якщо в інших грецьких містах-державках монети чеканилися, ольвіюполіти виливали їх в спеціальних формах-матрицях.

Перші відомі монети називалися «асами» та мали форму дельфіна. Часто на території держави зустрічаються срібні денарії — монети стародавнього Риму, що активно використовували до 5 ст.

З 8 ст. по 11 ст. у Київській державі займали лідуєче місце дїрхеми, що карбувалися у таких країнах, як Африка, Азія, Іран та потрапляли через шлях «з варяг у греки».

В епоху розквіту Київської Русі князі почали карбувати власні монети.

Першим їх запустив в обїг князь Володимир Великий. Існувало всього дві монети - «златник» і «срібняк», далі власні монети виготовляли князі Святополк Ярополкович і Ярослав Мудрий. Ввозити інострaнні монети припинили в 11 столїтті, і, через відсутність власних покладів срібла, держава потрапила у «безмонетний період». Замість монет використовували хутра звірів - куниць та вивірок.

Саме з тих часів бере свої витоки «Гривня» - злиток срібла або золота.

Після того, як у 14 ст. більшість територій захопили монголо-татари, українські землі відійшли до держав-сусідів. Це зумовило особливості грошового обїгу на цих територіях.

У Львові карбували срібні півгроші з гербом Галичини і мідні розмінні монети для міської торгівлі. Територія їх поширення була досить значною - від Галицької Русі, Волині та Київщини до Польщі та Молдови.

У 60-х роках 14 столїття було відновлено карбування монет в Києві в період правління князя Володимира Ольгердовича.

У 15-16 столїттях в обїгу перебували польські, празькі, литовські та інші іноземні монети.

Не дивлячись на це, в письмових джерелах згадується, що вже у 17 столїтті в Україні були спроби нового карбування власних монет. Невідомо, чи дійсно гетьман Богдан Хмельницький карбував власні монети, але збереглися дані про карбування півтораків - чехів гетьманом П. Дорошенком.

Прийшовши до влади, у 18 столїтті, Петро I вивів з обороту іноземні монети та впровадив російський рубль на території України.

У 1917 р. Україна тимчасово здбула незалежність і до влади прийшла УЦР, що почала випускати кредитні білети — перші паперові гроші з українською символікою — тризубом, та українськими написами. Вони друкувалися у Києві і вступили в обїг у той же рік.

Коли в Україні встановився більшовицький режим, а потім – включення її до складу радянського союзу, поширилися гроші з радянськими знаками.

На заході України у період війни використовувалися гроші держав, до складу яких вони входили: у Галичині — злотий, на Закарпатті — крона, а на Буковині — лея. У 1991 році Україна повернула свою Незалежність і спочатку почала випускати відрізні купони (одноразові), далі – багаторазові – карбованці, з 1991 року до 1994 року.

Вже у 1995 році на луганському патронному заводі вперше був проведений випуск монет номіналом 25, 50 копійок і 1 гривня.

Література:

1. Дмитренко М., Ющенко В., Литвин В. Гроші в Україні: факти і документи НАН України – К.: Фірма “ARC – Ukraine”, 1998. – 454 с.
2. Дорофєєва Н. В. Комаринська З. М. – 3 історії грошей України. – Л. : «Львівський банківський інститут НБУ», 2000. – [Електронне джерело] Режим доступу до сайту: <https://www.rulit.me/books/z-istorii-groshej-ukraini-read-192094-1.html>
3. В. Несгеренко, І. Галичин – Готівковий обіг України: від античних часів – до сьогодення – Вісник Національного банку України, 2013. – [Електронне джерело] Режим доступу до сайту: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnbu_2013_4_14

... „ 1 “ »
:

ПОНЯТТЯ СТРАХОВОГО ФОНДУ

Страховий фонд - це елемент соціального відтворення, запас або резерв матеріальних, грошових коштів, сформованих для покриття збитків, заподіяних суспільству стихійними лихами, техногенними факторами та різного роду аваріями. Створюється централізовано за рахунок бюджетних коштів страховим методом, а також безпосередньо юридичними чи фізичними особами шляхом самострахування.

Страховий фонд виражає певні економічні та соціальні відносини, що складаються у виробничому процесі. Принципи функціонування страхового фонду базуються на складності, на різних формах організації з урахуванням специфіки економічних галузей та суб'єктів власності, державного регулювання.

Сьогодні існує кілька форм страхових фондів:

- державний централізований СФ (його ще називають резервним);
- страховий фонд, який формується безпосередньо страховою організацією;
- фонд самострахування.

Фонд державного страхування функціонує централізовано завдяки національним ресурсам. Мета відкриття - відшкодування шкоди, яка була спричинена масштабною аварією, стихійним лихом тощо.

Фонд самострахування — формується за рахунок суб'єктів господарювання. Мета такого фонду - забезпечити фінансову стабільність та безперебійну функціональність суб'єкта в не дуже сприятливих економічних умовах. Наприклад, багато бізнесменів відкривають страховий рахунок, щоб заощадити гроші для розширення бізнесу.

Страховий фонд страхової організації характеризується значною кількістю учасників (іншими словами, страхувальниками), які сплачують страхові внески.

Усі гроші, накопичені в страховому фонді, витрачаються виключно за призначенням — ці гроші виплачують відшкодування та страхові суми учасникам фонду за правилами та умовами страхування. Для того, щоб визначити необхідний розмір фонду, страхова організація використовує методи розрахунку, які ґрунтуються на дії теорії ймовірностей та закону великих чисел.

Важлива роль страхування в системі суспільного виробництва передбачає наявність сфери страхових послуг, відповідної типу економічного розвитку держави.

В умовах ринкового господарства поряд з традиційним використанням можливостей страхування по захисту від надзвичайних явищ природного характеру та техногенних ризиків різко зростає потреба у підприємців в страховому покритті збитку, що виникає при порушенні фінансових та кредитних зобов'язань та інших економічних чинників, що ведуть до втрати прибутків і доходів.

Страховий захист життя, здоров'я, працездатності і матеріального добробуту громадян також нерозривно пов'язаний з їх економічними інтересами і реалізується за допомогою послуг майнового, особистого і соціального страхування.

Література:

1. Денісова И. П. Страхування. – М., Ростов н/Д, 2003. – 288 с
2. Словник фінансово-правових термінів. Страховий фонд. /За заг. ред. д. ю.н., проф. Л. К. Воронової. 2-е вид., переробл. і доповн. К.: Алерта, 2011– 558 с. [Електронне джерело] Режим доступу до сайту: <https://web.archive.org/web/20160509113740/http://ndi-fp.asta.edu.ua/files/doc/slovyk-finpravo.pdf>
3. Дробозіна Л.А., Окунева Л.П., Андросова Л.Д.– Финансы. Денежное обращение. Кредит. – Учебник для вузов – М.: Финансы, Юнити, 2000. – [Електронне джерело] Режим доступу до сайту: <https://www.twirpx.com/file/62288/>

.. 1 « »
:

СУТНІСТЬ ТА ВИДИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ

Зарплата — це винагорода за працю залежно від кваліфікації працівника, складності, кількості та умов, а також компенсації та заохочення. Отже, заробітна плата — це систематична та постійна винагорода працівника за роботу, виконану за трудовим договором, що встановлений за згодою сторін.

У соціально-економічному житті суспільства заробітна плата відіграє важливу роль: як особистий дохід вступає основним матеріальним джерелом засобів до існування працівників та їхніх сімей та як сукупний попит на оплату - один із факторів підтримання та розвитку виробництва.

У ринковій економіці на заїробітну плату впливає ряд ринкових та неринкових факторів. В результаті формується певний рівень заробітної плати. Визначальними чинниками, що впливають на розмір заробітної плати, є взаємодія попиту на робочу силу та її пропозицію, а також рівень технології, організації виробництва, ефективність державної політики в цій галузі тощо.

Заробітна плата — це елемент доходу працівника, форма економічної реалізації права власності на належний йому трудовий ресурс. У той же час для роботодавця, який купує трудовий ресурс, використовує його як один із факторів виробництва, — оплата праці працівників є одним із елементів виробничих витрат.

Ставка – основний елемент заробітної плати. Однак вона не враховує індивідуальних відмінностей у здібностях працівників, їх фізичної сили та витривалості, швидкості реакції, завзяття тощо. Тому в структурі заробітної плати також виділяється змінна частина, що відображає відмінності в індивідуальній праці (бонуси, надбавки, частковий заробіток). Крім того, є різноманітні види доходу, які працівник може отримувати через те, що він працює в цій організації (фінансова допомога, оплата їжі, оплата ваучерів та лікування), цінні подарунки, додаткове медичне та пенсійне страхування). Разом заробітна плата та ці види доходів можуть розглядатися як трудові доходи працівника цієї організації.

В даний час на форму оплати праці впливають економічні показники вимірювання витрат на оплату праці.

Погодинна заробітна плата встановлюється за часом, що витрачено на роботу та за кваліфікацією працівника. У системах часткової ставки заробітної плати дохід працівника визначається шляхом множення ставки на обсяг продукції, що випускається. Ставка - це добуток погодинної тарифної ставки, що відповідає категорії складності технологічної операції або виконаних робіт, і нормі часу.

Оплата за згодою встановлюється не для кожної виробничої операції, а за весь цикл роботи, тобто для акордного завдання.

За допомогою простої погодинної системи праця оплачується лише залежно від тривалості часу, який він відпрацював за певний період.

Контрактна форма оплати праці передбачає винагороду за роботу, виконану з інструкціями: загальна посада, обов'язки працівника, відповідальність компанії, оплата праці, робочий час та час відпочинку, соціальне забезпечення, пільги для соціальних послуг (поїздки тощо), відповідальність сторін за невиконання зобов'язань.

Комісійна оплата праці заснована на договорі комісії, який укладається між комісіонером і комітентом.

Список джерел:

1. Сьомченко В.В., к.е.н., доцент, Засипко К.О. – ЗАРОБІТНА ПЛАТА ЯК СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА КАТЕГОРІЯ – Запорізький національний університет, Україна, 69600, м. Запоріжжя, 2016. – [Електронне джерело] Режим доступу до сайту: https://www.google.com.ua/url?sa=t&rcit=j&q=&esrc=s&source=web&cd=3&ved=2ahUKEwjy4XUmZ_mAhUJCZoKHZmsD-UQFjACegQIARAC&url=http%3A%2F%2Ffirbis-nbuv.gov.ua%2Fcgi-bin%2Fopac%2Fsearch.exe%3FC21COM%3D2%26I21DBN%3DUJRN%26P21DBN%3DUJRN%26IMAGE_FILE_DOWNLOAD%3D1%26Image_file_name%3DPDF%2FVznu%255Feco%255F2016%255F1%255F17%252Epdf&usq=AOvVaw211-YE77ZiAjhYmHFx2P_N
2. Лукашевич В. М. Економіка праці та соціально-трудові відносини : навч. посіб. – Львів : Новий світ. — 2004. — 248 с.
3. Колот А. М. Оплата праці на підприємстві — К. : Фірма «Праця», 1997. — 348 с.

ILLUSTRATION. TRENDS IN GRAPHIC DESIGN

Today, illustrations in graphic design are an integral part of it. They're used anywhere in posters, presentations, booklets, books, package design to perform decorative or functional role. To be able to use them correctly, you need to know all the important trends that will help create necessary, attention-grabbing design.

Color in illustrations plays an important role. It conveys the mood, highlights certain details and helps create the appropriate atmosphere. Since last year, designers have begun to actively experiment with it by introducing different bright and saturated colors. The peculiarity is that such illustrations have attracted more attention and quickly became popular among other ones. So, using a bright range of colors is important in the illustrations now. But it is not enough to just use such shades. It is important to be able to combine them with contrast, dark colors that further emphasize and highlight them among others. Sometimes one can even use bright colors to emphasize the most important thing in illustration.

Every designer is demanded to combine color with different shapes and silhouettes skillfully. Therefore, to make the images more interesting, to blend a particular plot, they mix one color with another by making a smooth transition between them - a gradient. Exploiting this effect, images can be made not only contrasted but also nuanced. It helps make the illustration planned, voluminous, highlighted or unnoticeable. Everything depends on the purpose it serves. Gradient is mostly often used in minimalistic images and designs. It helps emphasize some things that the primary colors or the drawing itself cannot.

Along with the color, the style of the image also plays an important role. Various stylizations are now very popular. Mostly they are aimed at abstractness or minimalism.

The first is abstractness. It's the area where designers combine lines, textures with different shapes, and create these illustrations with the right balance of these ratios. This tendency can be seen in the packaging and in the interface design, where at the level of ordinary vector the images are standing out and attracting more consumers to them.

The next one is minimalism, simplicity. Designers focus not only their attention on the main things but also make the illustration itself sophisticated with the simplicity of forms in and with the help of a certain stylization.

And to be sure that such illustrations will do their work, designers must skillfully use their compositional knowledge. This kind of illustrations are often used in web-design and in some books, especially in those, that are designed for children.

Graphic design illustrations are moving forward. Especially when it comes to technology. Now, illustrations created with graphic tablets are in great demand everywhere. But at the same time, we can notice that there is a return to traditional, hand-made graphics. The most noticeable are watercolor and colored pencils drawings. They provide that kind of feelings, atmosphere which digital art can't

replace. But not everyone wants to return to this, so they are making digital drawings that are very similar to the traditional ones. With right textures, these illustrations really look very interesting and unique.

So, every year, there are a lot of tendencies, and only some of them continue their living. It means, that every designer needs to keep an eye on them, because they are playing a very important role. And with the right proportions of color, shapes, textures etc. these trends will help create an interesting, attractive and demanded artworks.

References:

1. <https://www.behance.net/galleries>
2. <https://dribbble.com/shots/popular/illustration>
3. <https://texterra.ru/blog/trendy-dizayna.html>

Dikhtiarenko Vladislava, 3-rd year of Design faculty.

Scientific revisor: Ph.D. Petukhova O.I.

ART-PEDAGOGICAL STRATEGIES IN THE CONDITIONS OF INCLUSION

These days much attention is paid to educating children with disabilities, it can seem like a daunting task. Indeed, it is often difficult enough to teach children without disabilities. But attracting and maintaining the attention of a child with a disability trying to teach her/him something in what he/she has no interest can sometimes seem almost impossible. Children with disorders may require very specialized learning methods to deal with sensory problems, difficulties in focusing on things that have no real interest for them, communication problems, and possibly a lack of attention.

These problems can lead many to believe that the child is unqualified, and the lack of social interactive skills on the part of the child-disorder does not help this illusion. There is a perception that children who can't get along with school can't get along in the real world.

But children with disorders are not unskilled – it's just that their skills manifest differently compared to other children, and they're often not easily forced to demonstrate them. This can be frustrating for parents who want their child to get better education and a better start in life.

Depending on the level of their abilities, children and adults with disabilities will be able to try the following activities. You are the best judge of what the people under your care are capable of. You must have a patience and encourage students to do as much as they can by themselves.

The main thing-to constantly remember the level of their abilities and do not forget to provide support – at every step. For persons with visual impairment, tactile actions (clay, masks, dolls, etc.) are mandatory.

However, a little patience, understanding and creativity when it comes to education can work wonders. The use of art as a teaching tool can have unprecedented results in opening the way of communication between student and teacher, as well as in attracting the interest of the student.

Art lessons bring both practical and emotional benefits. Some children may

struggle with their fine motor skills, for which the simple act of guiding pencils across paper can make a huge improvement. However, in addition to honing their motor skills, drawing allows children with disabilities to express their thoughts and feelings that otherwise would be difficult for them to express.

Viewing a child's drawing opens reveals in detail his/her interests, concerns and emotions that may go unnoticed in a child with disorder who does not convey these things in the usual way. This way can provide the teacher with a deeper understanding of the child, which is of great benefit when it comes to teaching him.

Many children with disorders struggle in regular classrooms because the methods used do not fit their own particular way of doing things. The idea of adapting their personal methods can be frustrating. Art gives them a degree of control over their learning experience that many greatly appreciate.

A child who is shown a map and told the names of countries on it may get bored or upset, let his attention wander, or simply refuse to participate in the lesson. A child who is asked to draw his/her own map and make it as accurate as possible immediately gains much more control over their learning experience.

These children are more likely to engage in this task, actively seeking the information they need on their own terms. Most importantly, they are able to behave as they like, and at the same time perceive important information. In addition, the tangible end of the drawing task provides a sense of focus that may be lacking in other lesson formats – the ultimate goal of learning is vague and not immediate.

Visual aids are often very useful for people who teach children with disabilities. In addition, people who provide resources to educate children with disorders recommend using visual aids to help clarify concepts that may mislead someone with disorders. Children with disorders are less likely than other children to humbly accept their teacher's words when the reasoning behind an action or concept seems incomprehensible.

АНАЛІЗ ДВОХ ВАРІАНТІВ КАРТИНИ І. РЕПІНА «ЗАПОРОЖЦІ ПИШУТЬ ЛИСТА ТУРЕЦЬКОМУ СУЛТАНУ»

Постановка проблеми. Понад 100 років існують дві самобутні картини Рєпіна «Запорозьці пишуть листа турецькому султану». Обидві відображають високий рівень митця та його вклад у мистецтво. Тим не менш першу картину прийнято вважати класичним варіантом, другу – кулуарним. Цінність пізнішої картини занижено, сучасні дані про неї суперечать початковим відгукам відомих митців та сучасників Рєпіна.

Аналіз останніх досліджень. Останні дослідження проведені на базі Харківського Художнього музею і доводять історичну та художню цінність і унікальність пізньої версії картини «Запорозьці».

Виклад основного матеріалу дослідження. Ілля Юхимович Рєпін — український художник-живописець родом із Чугуєва. Навчався в Пе-

тербурзькій Академії мистецтв. Розквіт творчості Рєпіна припав на 1880-і роки. Саме у цей час він працює над картинами «Запорожці пишуть листа турецькому султану». В основу лягає легенда про відповідь українських козаків султану Мухаммеду IV, який чекав від Запорізької Січі підкорення під час російсько-турецької війни 1672-1681 рр.

Робота над першим варіантом картини тривала з 1880 по 1891. Перший закінчений ескіз олією з'явився в 1887 році. Рєпін подарував його Яворницькому, який позував для образу писаря. Пізніше той продав його П. М. Третьякову. Після першого публічного огляду «Заророжців» художника критикували за «історичну недостовірність картини», тим не менш вона користувалась величезним успіхом і була продана за 35 тис. рублів імператору Олександру III.

Розмір полотна становить 203 × 358 см. Картина написана академічно та врівноважено, має горизонтально-фризову ритміку композиції. Багато уваги художник приділяє композиції, яка ніби закручується колами навколо головної фігури – писаря. Кольорові контрасти підпорядковані тому ж принципу. Червоний колір гармонійно «опоясує» центр композиції. Не дивлячись на сюжетне тло, на якому зображене буття на Січі, увагу привертає виключно натовп козаків, захоплених листом.

Перший варіант прийнято вважати класичним, проте версія «Запорожців» 1889-1896 років, хоч і є меншою за розмірами (170x267), не уступає більш ранній. Перша згадка про те, що в майстерні художника з'явилися дві великих картини на одну тему, належить М. Мурашко в його листі до І.Терещенка від 26 грудня 1889. У цьому ж листі Мурашко зазначає: «Обидві картини були ще не закінчені, хоча цілком визначені». Продовжувалася робота над петербурзьким варіантом і був розпочатий харківський. Уже в березні 1890, вдруге відвідавши майстерню художника, Мурашко повідомляє Терещенку: «Величину ескізу Ви пам'ятаєте, більш аршина довжини, близько аршина висоти. Картину свою на колишньому полотні, говорив, зовсім ось-ось мав закінчити. А він раптом під впливом нових вражень почав на новому полотні, і вийшло дві картини...». За результатами вивчення картини, вона написана у стилі а la prima, тобто в одну прописку. Картина зберігає сюжет та персонажів, проте принципово відрізняється за настроєм та композицією та розкриває Рєпіна як новатора художнього світу.

Риси харківських «Запорожців»:

Відкрита композиція. У той час, як перше полотно розповідає історію, друге запрошує особисто прийняти участь у написанні листа. Дійові особи не сковані рамками і сміливо «виходять» за межі формату.

Експресія. Більший діапазон емоцій, ширші рухи, відкритість героїв. Образ Сірка передає величезний азарт козака. Особливу силу має його погляд. Тут же ми бачимо козака, який відвертається від центру композиції і гукає у сторону, що підсилює враження існування козацького світу за межами рами.

Соковиті кольори. Гамма взята живіше і сміливіше, ніж у першій версії.

Еліптичний центр композиції. Перша версія закручується по колу, у той

час як розташування героїв на другій картині створює розірваний еліпс, «гак», який «чіпляє» глядача.

За атмосферою пізній варіант козаків вільний, живий, емоційний і у повній мірі відображає козацький дух з його непокірністю та волелюбністю. Картина є експериментом виходу за академічні рамки. Свобода кольору та композиції підсилює асоціації з життям на Запорозькій Січі.

Висновок. Пізніша версія «Запорожців» відрізняється більшою експресією, сміливою живою композицією та сильним відображенням козацького духу, у той час як рання версія є відточеною, більш академічною та чіткою.

Zhovnir Maria, a 3-d year student of Design faculty

Scientific revisor: Ph.D. Petukhova O.I.

DRAWING REALLY CAN HELP

What do you think, how many people have heard of such a term as art pedagogy? So, this is a well-known branch of pedagogical science, which is based on the combination of pedagogy and art.

To understand what is this method and how it is working, we touch on a little page of history.

It dates back to 1938, when the then-famous artist Adrian Hill, employed the method of art pedagogy when he was working with patients with tuberculosis. Art pedagogy is a branch of pedagogical science, based on the merger of pedagogy and art, and studying the laws of education and development of a person through art. And even in those years, positive results of this direction were visible, when the feelings and emotions of patients were reflected in visual images, such as paintings, sculptures, mosaics and many others. Since then, “art pedagogy” has been very popular in many countries of the world. The main goal of art pedagogy is the artistic development of children with problems and the formation of the foundations of artistic culture, the social adaptation of personality by means of art. Let’s consider one of the methods of art pedagogy. As an example, I would like to describe the technique from Elena Tararina’s book “Art-Kitchen” whose magic recipes describe the following, where purpose is the development of emotional intelligence and sensitivity using color therapy.

Tasks are next: actualize color perception and develop skills of personal ability. You should take a brush in your hand and depict an arbitrary composition: landscape/collage with that color or with the set of colors that currently impress you most of all. Analyze it from afar. Choose any part of the line at your work and draw it in any color in a column.

Analyze the lines you just drawn, draw the same thing, but with slight modifications. On a new sheet, draw all the same lines, but with the transition of a thin (light pressing) to a thick (pressing the brush harder) line. We continue to draw lines going into perspective. Further, the lines that intersect, cross, “hug” and so on. Depict the «nice» and «unpleasant» lines.

Кишенькові парки є ефективним і мало-витратним способом створення громадських озелених просторів в структурі міста, тут доводиться йти від традиційних інструментів по організації подібних просторів і можливо об'єднати зусилля місцевих жителів, адміністрації міста, бізнесу та керуючих компаній, ТСЖ, витративши при цьому мінімум грошових коштів. Такий підхід допоможе перетворити десятки незатишних і занедбаних місць в привабливі зони відпочинку і поліпшити якість життя в місті. Кишенькові парки мають ряд переваг: вони покращують екологію навколишнього середовища, надають можливість жителям брати участь у створенні парку, є соціальними інкубаторами, покращують атмосферу в районі, є куточок природи в щільно забудованій міському середовищі, покращують психологічний здоров'я жителів, забезпечують міські спільноти місцем відпочинку, зустрічей, зборів, сприяють налагодженню комунікативних зв'язків між жителями.

Кишенькові парки - єдиний варіант для створення нових громадських просторів без масштабної реконструкції. Міжнародний досвід показує, що в міських районах кишенькові парки часто є частиною містобудівних планів регенерації і прописані окремим пунктом в програмі озеленення міста. В українських містах вони можуть виступати сполучною ланкою більших зелених ландшафтів в тих міських районах, де створення повноцінних озелених просторів неможливо.

Паркові території завжди були цінними міськими просторами, що привертають людей перш за все високим рівнем озеленення та міськими сценаріями відпочинку. Але ставитися до парків тільки як зелених ділянках в міській структурі - означає їх недооцінювати. Паркові зони є потужним інструментом для відновлення громадського життя в урбанізованих районах. Проблема полягає в тому що створення та утримання великих паркових територій є для адміністрації міста дорогим заходом, а території більш мініагурського формату можуть навіть не нести призначення парку або скверу. хоча саме такі майданчики, які зазвичай залишаються без уваги, мають прихованим потенціалом. При грамотній організації вони здатні згуртувати городян для створення свого невеликого громадського центру. Незважаючи на те що кишенькові парки здаються занадто маленькими, такої площі досить для забезпечення необхідної кількості зелені для невеликої групи людей і створення компактного місця відпочинку на відкритому повітрі. Міні-парки дозволяють втекти від суєти і шуму міських вулиць, тим самим покращуючи фізичне і психічне здоров'я жителів.

Важливо відзначити, що кишенькові парки не призначені для обслуговування всього міста, як міський парк: вони створюються з урахуванням інтересів і потреб міських спільнот. Цільова аудиторія таких парків - це місцеві жителі, учасники міських спільнот і співробітники організацій, розташованих по сусідству в 5-10-хвилинної пішохідної доступності. Це парк, який «завжди під рукою». Найбільшою популярністю такі простору користуються у людей, що йдуть по маршруту дім - робота - дім, і тому вони будуть особливо актуальні на територіях, прилеглих до

адміністративним або офісним будівлям. Кишенькові парки не розраховані на великий приплив відвідувачів на особистому автотранспорті. Такі парки розташовуються в районах з великою пішохідною завантаженістю і є невеликим перевалочним пунктом для городян, де можна зупинитися, посидіти, відпочити і йти далі. А працівники довколишніх офісів можуть користуватися цією територією в перервах або під час ланчу. Але основна увага в кишенькових парках приділяється міським громадам, парки служать їх місцем зустрічей і зборів та створюються з урахуванням їх потреб.

Висновки. Протягом дослідження історії формування pocket parks було виявлено взаємозв'язок різних напрямків мистецтва та науки з ландшафтною архітектурою. Встановлено, що розвиток нових технологій спонукає художників експериментувати з матеріалами, підходами і формоутореннями. Викликає потребу у переосмисленні мистецтва та творчих пошуків.

Опрацювання теоретичних та візуальних матеріалів показало, що сучасні дизайнери та архітектори зробили великий внесок у проектування ландшафтів. Завдяки різноманітним прийомам вони досягли значного естетичного, емоційного й функціонального впливу на людину. Однак, у спеціальній літературі відсутнє систематизоване виявлення засобів і принципів, якими керувались майстри.

У сучасній спеціальній українській та закордонній літературі виходять ілюстровані статті та збірники, присвячені дизайну малих садів. Однак інформація, що розміщена в них, у своїй більшості не має ознак аналітичного характеру. У зв'язку з цим, питання вивчення принципів та засобів дизайну малого міського саду є особливо важливим.

Література:

1. Лиз Батчелдер, SWA Group, [Електронний ресурс] - режим доступу: <https://www.swagroup.com/projects/symantec-chengdu/>
2. Майкл Фезер, Архітектура щодня, [Електронний ресурс]- режим доступу: <https://www.archdaily.com/793287/bigyard-zanderroth-architekten>
3. Темп МакГоуэн, Ландшафтна архітектура Австралія, [Електронний ресурс]- режим доступу: <https://architectureau.com/articles/balfour-street-pocket-park/>

.., 3 () . « », : . « » . .

ВІДОБРАЖЕННЯ ПРИНЦИПІВ ЛЕ КОРБЮЗЬЕ В СУЧАСНІЙ АРХІТЕКТУРІ НА ПРИКЛАДІ РОБОТИ О. ДРОЗДОВА «AVE PLAZA»

Архітектура Ле Корбюзьє по праву вважається новаторською для свого часу. Він винайшов нову архітектурну мову, яка ознаменувала остаточний розрив з традиціями минулого. Модерніст відмовився від зайвих декоративних елементів, слідуючи філософії Людвіга Міс ван дер Рое «менше означає більше» і ввів в практику просту геометрію форм, асиметрію, горизонтальні площини і вільні планування. Він цінував природне освітлення і вважав за краще кольору спокійній колірної гами: білий і відтінки сірого. Ле Корбюзьє

одним з перших став активно використовувати промислові матеріали, такі як бетон, сталь і скло. Нижче представлено декілька проектів архітектора вказуючи на використання принципів котрі пізніше він назве їх «П'ятьма відправними точками архітектури»

П'ять відправних точок сучасної архітектури:

- Опори-стовпи: Будинок на окремих опорах! Раніш будинок був забитий у землю, у темних і найчастіше сирих місцях. Залізобетон дає нам окремі опори. Тепер будинок у повітрі, високо над землею; під будинком знаходиться сад, на даху будинку теж сад.
- Дахи-сади: Залізобетон - це новий матеріал, що дозволяє створити сполучену покрівлю будинку. Розуміння технології, економії, зручності і психології приводять нас до вибору даху-тераси.
- Вільне планування: Дотепер стіни будинку були його несучими елементами, планування будинку цілком залежало від стін. Застосування залізобетону допускає вільне планування. Поверхи більше не будуть відокремлюватися один від іншого, немов відсіки. Звідси - велика економія житлового обсягу, раціональне використання кожного кубічного сантиметра, велика економія матеріальних засобів.
- Розташування вікон уздовж по фасаді: вікно - один з найважливіших елементів будинку. Новітні засоби розкріпачили вікно, залізобетон зробив дійсну революцію в його історії. Вікна можуть бути протягнені уздовж усього фасаду, від одного кінця до іншого.
- Вільний фасад: опори винесені за межі фасаду, усередину будинку. Переkritтя кріпляться на консолях. Відтепер фасади - це легкі пластини ізолюючих стін і вікон. Фасад звільнений від навантаження»[6].

Ле Корбюзьє установив, що архітектура і містобудування, чи планування населених місць міського і сільського типу, у дійсності представляють собою єдину проблему, а не два окремих питання. Архітектура і містобудування вимагають єдиного рішення. Вільне планування внутрішніх приміщень створює тут незвичайні, фантастичні, але логічно завершені інтер'єри. Плоский дах - тераса із садом. Сад розбитий і під опорами будинку, і будинок немов парить над зеленню. Витягнуті по горизонталі вікна відкривають вид на навколишню природу. Перед нами основні риси архітектури Ле Корбюз'є, що ми бачимо у всіх його - і малих і грандіозних - проектах. Винайшов систему сонцезахисних виступів, що покривають стіну і додають їй просторову глибину. Ця нова система дозволила Ле Корбюз'є усунути зі своїх будівель риси аскетизму й остаточно відійти від концепції будинку-коробки. Окремі будинки спроектовані і розміщені таким чином, що кожне з них створює свою власну просторову атмосферу й у той же час зберігає тісний зв'язок із усім комплексом. Весь простір комплексу заповнений обсягами найрізноманітнішої форми, що моделюють простір [1].

Дуже скоро ми остаточно будемо втомлюватися від нікчемних і кілька настирливих принад декору і опинимося віч-на-віч з єдиною привабливою для нас проблемою, - чистотою, кристалізацією, ясними, чіткими, якщо завгодно, навіть частково недозволено жорсткими речами; але саме такі речі

Іл.1-2. Ле Корбюзьє. Вілла Ла Рош. Пуассі, Франція. 1929-1931

Іл. 3-4. Ле Корбюзьє. Капелла Нотр-Дам-дю-О. Роншан, Франція. 1950-1955

може створювати склад розуму і духу, до якого призведе нас машинізм з його неминучими наслідками; духовний склад нинішньої епохи вимагає від нас зосередженості, насильства над самими собою. Саме цей дух геометричного, математичного порядку буде вирішувати долю архітектури. Архітектура, найкраще керуюча співвідношеннями, стане простором чистої геометрії - подібно живопису, яка через безліч мінливостей рухається до тієї ж долі. У зв'язку з цим урбанізм - видатне явище, без якого архітектура не має сенсу, яким тільки й виправдана архітектура даної епохи, урбанізм, який зараз владно стукає в двері і, потужно і швидко насаджуючи сучасні зміни, стрясає все застійне і заціпенів, - так ось, урбанізм з його геометричними схемами принесе нам нові міста, причому як в самій міській межі, так і в передмістях. Урбанізм підірве великі міста: він не стане створювати нові ландшафти в якихось нових, невідомих землях, він за самою своєю суттю застосуємо до сьогоденного стану сьогоденних міст" [5].

Серед прикладів архітектурних проєктів можна виділити Вілла Ла Рош Пуассі, Франція. Роки побудови: 1929-1931; Капелла Нотр-Дам-дю-О Роншан, Франція. Роки побудови: 1950-1955; Житловий комплекс в Берліні Західний Берлін, Німеччина. Роки побудови: 1956-1957

Вілла Ла Рош (іл. 1-2) являє собою два окремих ізольованих приміщення і складається з житлової резиденції брата архітектора і художньої галереї колекціонера Рауля Ла Роша, пристрасно захопленого мистецтвом кубізму. В даний час вілла працює як музей і виставковий простір для Фонду Ле

*Іл. 5-6. Ле Корбюзьє. Житловий комплекс в Берліні.
Західний Берлін, Німеччина.1956-1957*

Корбюзьє. В цій будівлі Ле Корбюзьє вперше втілює всі свої задуми до нової архітектури: стовпи-опори, плоский дах, яка може служити садом і терасою, інтер'єри з відкритим плануванням, стрічкові вікна і фасад, незалежний від несучої конструкції. Проект по праву вважається першим по-справжньому модерністським будинком з його незвичайними геометричними формами, мінімалістською естетикою і приглушеною палітрою кольорів.

Капелла Нотр-Дам-дю-О (іл. 3-4). Римсько-католицька капелла в Роншане є одним з найбільш радикальних проєктів Ле Корбюзьє. Ця будівля ознаменувало собою відмову від філософії функціоналізму, характерного для ранніх робіт модерніста. Здіймається бетонний дах, що нагадує морську раковину, підтримується товстими криволінійними стінами з розсіпом вікон неправильної форми.

Житловий комплекс в Берліні (іл. 5. 6) через масштабні бомбардувань Берліна переживав великий житлова криза після Другої світової війни. В якості вирішення проблеми архітектор розробив проєкт багатоповерхового соціального житла, що складається з 530 квартир. Бетонний будинок, що нагадує океанський лайнер, стало символом післявоєнної модернізації Німеччини і яскравим прикладом «машини для життя» Ле Корбюзьє [1] Доцільність і практичність споруди, організувати життя людей відповідно до їх потреб, створювати комфортні умови для побуту.

Значного впливу Ле Корбюзьє зазнала творчість Олега Дроздова. О. Дроздов (рід. Волгодонськ, 12 вересня, 1966) - український архітектор, засновник архітектурного бюро Drozdov & Partners (з 1997; Харків) і Kharkiv School of Architecture (з 2017; Харків). Володар Гран-прі (2001, 2003) і першої премії в номінації «Комерційний інтер'єр» (2002) українського конкурсу «Кращий інтер'єр року» [1]. Один з кураторів виставкових проєктів на архітектурній бієнале «The Flood» (2005, Роттердам) і на Московській бієнале архітектури (2012). Автор останнього проєкту Театру на Подолі в Києві [3].

Принципи Ле Корбюзьє яскраво виражені у роботах українського архітектора О. Дроздова. Як приклад розглянемо Офісно-торговельну будівлю Ave Plaza у місті Харків. (іл. 7). Комерційний центр був побудований на центральній вулиці міста Сумської в 2011 році. Це семирівнева сучасна

Іл. 7. Олег Дроздов. Офісно-торговельна будівля Ave Plaza. Харків, Україна 2011

будівля, що об'єднало торгові галереї, бізнес-центр класу А, фуд-корт, культурно-розважальну зону. Тут є підземний паркінг, а на даху четвертого поверху розмістилося рекреаційний простір з садом. В цій будівлі ми спостерігаємо, які принципи використовував автор під час проектування данної споруди [2].

Одним з методів Ле Корбюзьє, які були використані О. Дроздовим під час створення Ave Plaza було використання опор-стовпів. Відмовитись від монолітного фундаменту на опорний вдалось завдяки використанню залізобетону (іл. 8) Цей принцип є підґрунтям дня наступних, таких як: дахи-сади (іл. 9). Матеріал залізобетон, що дозволяє створити сполучену покрівлю будинку. Розуміння технології, економії, зручності і психології приводять нас до вибору даху-тераси. Нагорі атріум вивершує рекреаційний простір із садом на даху.

Вільне планування: що при використанні опори-стовпи із залізобетону можна домогтися того що стіни більше не є несучими за рахунок чого можна сміливо збільшити простір, та вільно моделювати простір, збільшивши функцію кожного квадратного метра будівлі.

Крім цього, успішно впроваджувалися в проектування криволінійні сходи, і такий альянс перегородок і сходів давав ефект взаємопроникнення внутрішнього і зовнішнього просторів. Незважаючи на відносно невелику площу забудови, торговий центр швидко довів свою ефективність завдяки зваженій циркуляції, коли відвідувачі мають доступ по різноманітних функцій на всіх чотирьох поверхах комерційного простору. Вежа усередині атріуму створює жваву атмосферу, не руйнуючи при цьому візуальних взаємозв'язків і не псує загальне візуальне сприйняття внутрішнього простору.

Розташування вікон уздовж по фасаду: вікно - один з найважливіших елементів будинку. Завдяки застосування під час проектування опорних стовпів, стало можливим розширити вибір форм і розмірів вікон, та використовувати конструкції будь-якої складності. Віконні отвори зроблені як стрічкою, уздовж фасаду, так і від кута до кута. Таке новаторське рішення значно змінило вигляд будівлі.

Іл. 8. Використання опористовпи, що дає нам такий матеріал, як залізобетон

Іл.9. Дахи-сади

Ще одним принципом є використання «Вільного фасаду». Фасад звільнений від нагромадження опорами - вони усі всередині будівлі. Ця особливість дала поштовх до творчого підходу в дизайні зовнішнього вигляду будівлі: зроблені не тільки з легкого або прозорого матеріалу, а й приймають будь-які форми.

Отже розглянувши проектування будівель по методам Ле Корбюзьє ми спостерігаємо що вони використовуються в сучасній архітектурі Олега Дроздова. Така простота вимагає найбільшої точності конструкції, абсолютної чіткості задуму і строгості думки. Стовпи-опори знайшли широке застосування при будівництві. Наявність у будівель пандусів покликане полегшити взаємопроникнення з зовнішнього у внутрішній простір, і навпаки. Всі описані п'ять принципів проектування Ле Корбюзьє не втратили своєї значущості через понад 100 років: у сучасному світі кожен з п'яти аспектів успішно використовується і значно полегшує життя нашому суспільству.

Интернет-джерела:

1. Електронне джерело/ режим доступу до ресурсу/ <https://losko.ru/10-corbusier-buildings/>
2. Електронне джерело/ режим доступу до ресурсу/ https://kh.vgorode.ua/news/luidy_horoda/314405-skandalnyi-teatr-hrob-na-podole-chto-esche-postroyl-kharkovskiy-arkhytektor-oleh-drozdov
3. Електронне джерело/ режим доступу до ресурсу/ https://ru.wikipedia.org/wiki/Дроздов,_Олег
4. Ле Корбюзье. К. Топуридзе. 1970 Послесловие К.Т. Топуридзе (редактор) к изданию книги «Ле Корбюзье. Архитектура XX века», Издательство «Прогресс», 1970
5. Книга Ле Корбюзье «Новый дух в архитектуре» Електронне джерело/ режим доступу до ресурсу/<https://archspeech.com/article/kniga-le-korbyuz-e-novyuy-duh-v-arhitekture>
6. Електронне джерело/ режим доступу до ресурсу/ <https://knowreality.ru/sovetskij-period-le-korbyuz-e/>

Izbash Mariia, 3st group, 3 course, *Multimedia Design*

Scientific revisor: Petuhova O. I., PhD

DEVELOPMENT AND APPLICATION OF AUGMENTED REALITY TECHNOLOGY IN EDUCATIONAL PROJECTS

Today, modern art education opens up endless possibilities of using a variety of tools for visualization of graphic images. One of this tools is augmented reality. The main advantages of this technology compared to traditional teaching materials are simplicity and interactivity. This technology has a direct vector to the future. In the educational field, the application of augmented reality technology is important from the point of view of the introduction of conscious learning and comprehension through action.

In research scientists augmented reality (AR-augmented reality) is considered as a technology that accurately superimposes computer virtual images on physical objects in real time. Proponents of this technology believe that this term was proposed by scientist Tom Kodell, who worked for the Corporation “Boeing” in the 90s of the last century. In a broad sense, augmented reality is the process of revisiting the real world and virtual objects simultaneously, where virtual information is overlaid, aligned, and integrated into the physical world. Note that the terms “augmented reality”, “enhanced reality”, “enriched reality” are used as synonyms» [2, c. 143]. Savchuk A. Y. argues that augmented reality is a technology that allows to Supplement images of real objects with various objects of computer graphics, as well as to combine images obtained from various sources of the computer environment: video cameras, accelerometers, compasses, etc.[1, c. 25].

Ronald Azuma highlighted the features that augmented reality should have: 1) and the combination of the real virtual world; 2) interactivity; 3) three-dimensional representation of objects [4, c. 361].

The use of augmented reality technology is implemented by us in the field of education during the trainings of the project “media Literacy for young voters”. This is the most successful and vivid way to attract the attention of listeners, motivate them to learn, create conditions for the assimilation of information by its

visual representation, improve the learning environment, promote the development of memory, imagination, critical thinking, emotional intelligence and the like. We have developed the author's graphic image of the project, which with the help of augmented reality technology visualizes the results of training of participants in the project. The graphic image was used on banners, stickers, as well as in the guide to media literacy for animators and the album of intellectual products of the project participants [5, c. 6]. Augmented reality was demonstrated using the Artivive visualization tool, which allows participants to unlock augmented realities hidden in the image. The Artivive app reveals a hidden aspect of media literacy that participants learn about through augmented reality.

Stages of creating a graphic image using augmented reality technology:

1. The development of animation in Adobe After Effects.
2. Export the file in mp4 format.

Import animation and original image to the application website: <https://artivive.com/>.

Creating a project on the site. Arrangement of 2 project layers on the workboard. The original image is placed in the bottom layer-this is the image behind which the program will recognize the poster and include augmented reality, and the second layer is the animation of the poster, which is superimposed on top of the original image.

In order to view the augmented reality that is hidden in the image, you must:

Install the Artivive app on your smartphone or tablet, which can be downloaded from the Play Market on Android.

Open the app and point your smartphone's camera at the image.

View the augmented reality effect on your smartphone screen.

Thus, it is possible to create live dynamic stories, similar to life, acting as a powerful motivation to learn. The use of augmented reality technology in education contributes to better assimilation of material, long-term storage in memory, increased motivation, interaction and cooperation and, most importantly, activates the participants of the educational process to act as multipliers of knowledge in their environment, which makes the learning process effective and efficient.

References:

1. Savchuk, A. Y., study tools game development programs with elements of augmented reality. – [Electronic resource]. – Access mode: <https://cutt.ly/Re3lzj1> – Title from screen.
2. Caudell T. P., Mizell D. W. Augmented reality: an application of heads-up display technology to manual manufacturing processes // System Sciences, 1992. Proceedings of the twenty-fifth Hawaii international conference on, vol. 2. IEEE, 1992, pp. 659–669.
3. Kamalika Dutta / Augmented Reality for E-Learning. – [Electronic resource]. – Access mode: <https://cutt.ly/Oe3ljUE> – Title from the screen.
4. Ronald T. Azuma A Survey of Augmented Reality // In Presence: Teleoperators and Virtual Environments. –1997. – No 4. – P. 355–385.
5. Education of representatives of the youth Parliament of Melitopol as multipliers of media literacy in Ukrainian society: album of intellectual products / Authors-emphasis.: S. S. Izbash, I. M. Slavova. – Melitopol : Publishing house Melitopol state pedagogical University named after Bohdan Khmelnytsky, 2019. – 30 c. – [Electronic resource]. – Access mode: <https://cutt.ly/Le3lgUH> – Title from screen.

ПЕРСПЕКТИВА РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО ЧОЛОВІЧНОГО ГЛЯНЦЕВОГО ЖУРНАЛУ

На сьогоднішній день існує таке поняття як глянце́вий журнал. Розвиток глянце́вих журналів почалося в 1920-1950-і роки і пов'язаний з вдосконаленням технологій друку, зниженням вартості журналу і зменшенням часу доставки [5].

На даному етапі розвитку ЗМІ, на сторінках глянце́вого журналу обговорюються найрізноманітніші теми: політика, економіка, культура, спорт, здоров'я, освіта, відносини і т.д. Глянцеві журнали претендують на формування способу життя свого читача, тим самим будучи путівником у повсякденному житті. Глянцеві журнали диференціюються за різними ознаками і, як правило, кожне видання націлене на певну соціальну групу. Поділ може бути за віком, гендерною ознакою, професії і т.д. [5].

Сучасні чоловічі журнали відображають рольові особливості чоловіка, його поведінку і соціальні зв'язки, міжособистісну взаємодію. Гендерно-орієнтовані видання не тільки відображають особливості гендерної культури суспільства, а й задають моделі способу життя, стратегії поведінки і взаємин [4].

Велика частина глянце́вих журналів, які виходять великими тиражами, орієнтується на аудиторію «середнього класу»: читачів освічених, залучених в розумову працю і мають позитивний фінансовий статус. [1]. Щоб бути прибутковими, журнали борються за найбільшу можливу аудиторію, яку вони можуть досягти в межах їх потенційної цільової групи. Все більшого значення набуває соціальний статус читачів, зокрема, рівень доходу, освіти і т. п. [2]. В Україні середнім класом можна вважати сім'ї з доходом від 10 000 грн на одного члена родини, що складає 17% платоспроможного населення країни, зазначив економіст Михайло Кухар [6].

За даними репрезентативного опитування інституту громадської думки Research Now стало відомо, що чоловіки читають заради пізнання нової інформації, а жінок цікавить емоційна складова. У той же час дві третини респондентів чоловічої статі, приступаючи до читання, прагнуть підвищити свій освітній рівень або отримати нову інформацію. Серед жінок такі цілі переслідують трохи більше 50% опитаних.

Але все ж основна причина, що спонукає читати більшість людей, не залежить від статі. 68% взяли участь в опитуванні чоловіків і жінок найчастіше бачать у читанні можливість відволіктися від повсякденного стресу [3]. Треба зауважити, що більшість сучасних жінок та чоловіків віддають перевагу пошуку необхідної інформації в Інтернеті, обумавляючи це меншою кількістю реклами та можливістю складати більш незалежну думку стосовно теми, що цікавить читача [7].

Об'єктивними факторами, що зумовлюють швидкий розвиток сучасних друкованих видань, є, самперед, обставини, що передбачають адекватне та

вчасне реагування газетно-журнальної практики на безпосередні економічні обставини сьогодення. Інвестору необхідно мати такий якісний друкований продукт, що відповідав би змінам в економічній сфері життя суспільства [21]. У цьому контексті потрібно зауважити, що корумпованість багатьох сучасних української ЗМІ [8] не дає можливість прозоро відображати факти, події та цифри. Таким чином стає зрозуміло, чому жіночий журнал більш розповсюдженний, адже його тематика це мода, новинки музики, кіно, спорт, культурні та розважальні заходи, дозволя, взаємини між людьми.

Журналісти, які в часи державотворення і кардинальних соціально-економічних змін за збігом обставин мали фактично формувати громадську думку, виробляючи ціннісні орієнтації, із цим завданням повною мірою впоратися не змогли [8], отже не стало підґрунтя для формування авторитетних видань, які б могли користуватися довірою серед населення.

Отже, згідно із дослідженнями, купівельна спроможність та потреба у чоловіків та жінок однакова, але глянцеви елітарних журналів для жінок на ринку друкованої преси України набагато більше, ніж чоловічих, тому що простежується дисонанс між загальною тематикою елітарних глянцеви видань та реальними вимогами українських чоловіків щодо інформації, яку вони бажать бачити.

У результаті дослідження було доведено, що чоловіки можуть цікавитися глянцеви виданнями, якщо ті є у легкій доступності, орієнтовані на середній клас, максимально інформативні, незалежні, авторитетні.

Таким чином, можна вважати, що сегмент чоловічого елітарного глянцевого журналу в Україні є незайнятим з тієї причини, що такі видання не користуються довірою серед аудиторії та загальна тематика елітарних журналів не відповідає потребам чоловіків.

Список літератури:

1. Бельский Д. О. Типологическая специфика мужского журнала // Вестник Воронежского государственного университета. Сер. Филология. Журналистика. 2014. № 3. С. 100-103.
2. Зверева Е. А. Современные российские журналы : тенденции и стратегии развития / Е. А. Зверева // Электронное научное издание «Актуальные инновационные исследования : наука и практика». – № 3-4. – 2009. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.actualresearch.ru> (останній перегляд: 04.10.2019)
3. Королева Н. Женщины и мужчины читают по разным причинам. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.dw.com/ru/женщины-и-мужчины-читают-по-разным-причинам/a-17052446-0> (останній перегляд 4.12.2019)
4. Овсянникова Е.К. Проблема формирования гендерных стереотипов в дискурсе глянцевых журналов: социологический аспект./Е.К. Овсянникова, М.В. Насонова, Л.В. Овсянникова// Гуманитарные, социально-экономические и общественные науки - 2015- №8 - с.91-98, с.91
5. Ромах О.В. Содержание и структура глянцевых журналов // Аналитика культурологии / А.А. Слепцова, О.В. Ромах. 2009. - № 14. - С. 170-176
6. Експерт розповів, хто належить до середнього класу в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <https://news.finance.ua/ua/news/-/436962/ekspert-rozpoviv-hto-nalezhyt-do-serednogo-klasu-v-ukrayini> (останній перегляд 4.12.2019)

7. Кто-нибудь еще покупает глянецовые журналы? Зачем? [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://art-of-shopping.livejournal.com/49171.html> (останний перегляд 4.12.2019)
8. Марнич Р. Сучасний стан і перспективи розвитку регіональної преси в Україні. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://naukam.triada.in.ua/index.php/konferentsiji/45-p-yatnadtsyata-vseukrajinska-praktichno-piznavalna-internet-konferentsiya/274-suchasnij-stan-i-perspektivi-rozvitku-regionalnoji-presi-v-ukrajini> (останний перегляд 4.12.2019)

Kipr Olga, 3-rd year student, MD, KSADA

Scientific revisor: Associate professor, Phd, Hovorun A.V.

3D TECHNOLOGY USAGE

One of the branches in multimedia design is 3D technology. Learning 3D technology provides a lot of opportunities. You can apply it in various branches of film industry, such as movies, games, cartoons, advertising and even in VR technology.

The first 3D cartoon was released in 1984 from Pixar “the Adventure of Andre and Wally B”. The animated cartoon was made out of very simple objects and primitive animation. Duration of the animated cartoon did not exceed even 3 minutes. But it was colorful. Before that period the animated cartoons were drawn by a hand, by means of 2D technologies. This technology allows doing surprising things, but it occupies plenty of time and efforts. It’s necessary to have very many frames for the animation so that it doesn’t seem broken. One minute includes 30 or even 60 frames per minute. The more frames we have the more fluent it can be. But all in all it takes too much effort. 3D technologies help to accelerate work and get rid of unnecessary actions. However, this technology was not very popular, until Pixar released the cartoon “Toys” in 1995; it was the first full-length cartoon in full modeled in 3D. That became more qualitative. The characters weren’t made of simple geometrical objects and got more complicated. That technology was so new and interesting, that the audience became interested in it quickly.

That cartoon made a huge breakthrough in the cartoon industry. The same thing happened to the movie. Computer special effects almost weren’t used. The first film, where computer graphics was used, was the film “West World” which was produced in 1973. In that movie the computer graphics was used for landscape project which was seen by robots eyes. Next film, where computer graphics was used, was “Star Wars” produced in 1977. Although, the film for that period was rather revolutionary and had a lot of special effects, only one moment was used with computer graphics. Special effect designer spent 3 months on production of 90 seconds episode, which demonstrated the spaceship flight through computer project of “Death Star”.

All other special effects were created, mainly, by facilities of animation cartoon and combination of a few video segments. The film “The Black hole” was produced by Disney Studios, in 1979. The last predecessor of film “Throne”, 75-second episode, demonstrating whirlpool threatening to suck everything was

demonstrated in it. But after the release of “Lord of Rings”, a lot of people got interested in those opportunities.

Now by means of 3d, you can do everything. New worlds, surprising creatures etc. For creation of other world, one doesn't need help of expensive sceneries and lots of time any longer. What it needed now is computers and a good team. For the example, a new level of animation, is represented by a film “King lion” 2019. Only shot that was done by a film crew, was the first shot of film. It lasted about 3 minutes. All film was made by means of graphics. A film turned out incredibly realistic. Actually, nearly all box office film are made using 3D graphics.

Now a lot of us are studying 3D technologies in order to work in this sphere that is very interesting and exciting.

What do you need to create a 3D cartoon? First you need a script how the entire animation and the plot of the cartoon will be created. Second you need storyboard scene and 2D animation, as well as the concept art of the characters. And after preparatory work, you can proceed to the 3D film itself. Simulate the characters, the environment and only after that proceed to the animation of moments and emotions. But it is not the end. You also need to make character more realistic. To do this, we need to apply texture and special effects. The whole process takes a lot of time. To create a full-length cartoon, you need a good big team and a long period of time. It is hard spade work.

Due to that technology a lot of cartoons, films, and games, which remained in our memory for a long time, were created.

Kolesnik Margarita, 3-rd year of Design faculty

Scientific revisor: Ph.D. Petukhova O.I.

THE INFLUENCE OF COLOUR PALETTE IN THE INTERIOR ON PERSON

The role of the colour palette in human life is very large. Colour affects our well-being, our character, and possibly even our health. It can completely change the mood both in one direction and in the other. Therefore, decorating the house to your taste, you need to carefully and carefully choose tones and shades.

Colour is divided into warm, cold, neutral tones. Cold include blue, blue, indigo. To the warm group - red, yellow, orange, brown, burgundy. The neutral ones are white, black, gray. Green can be attributed to two poles - some shades to warm, others to cold.

White colour positively affects the physical condition of a person. It helps to always be in good shape, fills with energy. White colour stimulates the functioning of the organs of vision and the endocrine system and can even help cleanse your body of unnecessary toxins. However, some caution must be observed with white, an overabundance of this color threatens with irritability and fatigue.

Red is a rather aggressive colour and this colour sometimes even tires, but on the other hand, it positively affects a person: it can create a feeling of well-being in a person and ultimately influence his physiology. True red colour can do much harm. At first, red works as a pathogen, gradually moving from a positive to a negative effect, and can contribute to nervous disorders. In nervous people,

especially in children, the red colour causes strong sensory reactions and irritation.

Yellow provokes brain activity and develops creative abilities. In addition, yellow colour restores energy and significantly improves mood. For children, yellow can be harmful - it negatively affects the nervous system of babies

According to various eastern practices - green is the colour of wealth and prosperity. Also, the green colour helps get rid of anxiety and unrest. Colour has a refreshing effect, allows you to stay alert and stay in good shape throughout the body. Excess green can work as sleeping pills.

Blue colour calms, suppresses aggression and provokes extremely positive emotions. Moreover, the effect of blue on a person improves concentration. Also, blue can inhibit inflammation and insomnia.

Black colour cannot be called a full colour, because this paint absorbs any others, but its effect on the human psyche is simply colossal. In excess, the black colour may well provoke depression and severe nervous disorders, so you need to be extremely careful with it.

It is he who is associated with the feminine, with sensuality and tenderness, with love and sentimentality. Pink color is associated with childhood and serenity, so it is recommended to choose pink color for children's design. It creates a feeling of calm and security. And despite the fact that pink contains aggressive red, this colour has a relaxing and relaxing effect. Also, pink colour positively affects the state of the nervous system. Pink eliminates headaches.

The right selection of colours for certain rooms will create a comfortable atmosphere for relaxation and for work. To create a cozy and stylish interior that will have a beneficial effect on the human body, psycho-emotional state and life in general, it is necessary to pay attention to the colour scheme.

.. 4 , . « ' » ,
:

MMM («MAVRODI MUNDIAL MONEYBOX») – ОДНА З НАИБЬЛЬШИХ ПІРАМІДНИХ СХЕМ

MMM була заснована в 1989 році трьома росіянами: Сергієм Мавроді, його братом Вячеславом Мавроді й Ольгою Мельниковою. Компанія починала як мережа комп'ютерних кооперативів-імпортерів. У січні 1992 року, після того, як податкова поліція висунула проти неї обвинувачення в ухиленні від сплати податків MMM рухнула. Сергій Мавроді знайшов вихід, запустивши схему MMM Ponzi в лютому 1994 року, яка обіцяла щомісячний дохід до 250% і річний дохід до 3000%.

До грудня 1997 року MMM стала банкрутом, це призвело до того, що Мавроді переховувався до 2003 року. Після його заарештували та засудили до чотирьох з половиною років позбавлення волі.

Принцип роботи MMM був заснований на моделі піраміди, а також на соціальному фінансовому кооперативі, де члени надають і отримують фінансову допомогу. Нові учасники повинні були внести певну суму грошей (мінімум 10 доларів) в систему. Це називалося наданням допомоги.

Ці гроші виплачувалися іншим існуючим членам.

Після 30 днів на внесення гроші нараховувалися відсотки в розмірі 30%, які людина могла перевести в готівку, звернувшись за допомогою.

У цьому випадку за рахунок інших учасників, могла бути виплачена сума, відповідна 130% від початкового інвестування.

Це було переміщення грошей за системою, оскільки кожен учасник повинен був надавати допомогу принаймні раз на місяць.

Кожен отримував «частку пирога» до 30% після 30 днів.

Крім того, учасники, які вводили нових учасників в систему, отримували реферальний бонус, рівний 10% від того, що новий учасник вносив в перший раз в першому поколінні.

Система повинна була зазнати невдачі через її нестійкість.

Гроші просто розподілялися між членами щомісяця.

І оскільки організація практично не вклала гроші, усі відсотки і винагороди, які давалися членам, були отримані завдяки внеску нових членів. Це означає, що кількість людей, що входять в систему, знижується, що призводить до скорочення грошей, що надходять, в порівнянні з грошима, які потрібні існуючим членам.

Іншими словами, в той момент, коли обсяг наданої допомоги менше запитуваної, система дає збій.

«МММ була російською компанією, яка в 1990-х роках здійснила одну з найбільших у світі схем Ponzi за весь час», –(За різними оцінками, від 5 до 10 мільйонів чоловік втратили свої заощадження.

Згідно з повідомленнями західної преси, «більшість інвесторів знали про шахрайську природу схеми, але все ж сподівалися отримати від неї вигоду, знявши гроші до того, як вона впаде». Тож не дивно, що МММ звалився, бо у нього ніколи не було реальних інвестицій.

Не було центрального рахунку, центральної адміністрації, що означало відсутність відповідальності в системі, тому ніхто не міг бути притягнутий до відповідальності, коли щось пішло не так.

Чим небезпечні системи Ponzi ?

Для фізичних осіб:

- Цих жертв привертає неймовірний розмір прибутку.
- Вони роблять все можливе, щоб зібрати якомога більше грошей на освіту, на шлюб або на медичне обслуговування.
- Іноді вони навіть використовують свої пенсійні гроші, які будуть підтримувати їх все життя, щоб інвестувати.
- Гроші йдуть з розвалом пірамідальних схем.
- Особливість пірамідальних схем змушує кожного члена в ній запрошувати нових членів або розвивати нижчих членів, щоб отримувати прибуток.

Для суспільства:

- Як ми знаємо, будь-які види схем Ponzi є нестійкими. Єдиний спосіб, яким вони можуть просувати систему і заробляти гроші, - це постійно запрошувати нових учасників приєднатися до їх «казки». Ось чому кожен раз, коли ЗМІ повідомляють про будь-які схеми Ponzi, виникає величезна кількість жертв.

Для економіки:

- Коли схеми Ponzi були розкриті, довіру до інвестицій було підірвано. Після того, як все було з'ясовано, довіру до цих галузей було знищено і це може бути смертельно небезпечним, особливо для нових галузей.
- Буде потрібно багато часу і грошей, щоб відновити порядок маркетингу.

Висновок. Схеми пірамід легко виявити, вони мають просту структуру і модель. Вони все ще широко поширені. До сьогоднішнього дня ще багато хто страждає від цих схем. Форми незаконних схем змінюються, виникає новий тип пірамідальних схем, інтернет-лотереї, біткойни.

Процес боротьби з нелегальними схемами вимагає терпіння всіх людей, суспільства та уряду. Тільки якщо боротьба буде вестися з усіх боків, схем пірамід більше не буде існувати.

Література:

1. Дослідницька група ЦИРКОН: Фінансова активність населення Росії в 1995-2001 роках //: «Ексклюзивний маркетинг.», Москва, 2003 р.
2. Кузіна О.Е. Ілюзії раціональності: вплив колективних уявлень на інвестиційне поведінку вкладників «фінансових пірамід» // «Питання соціології.» Москва, 1998 р.
3. Кузіна О.Е. Формування довіри в Масовому інвестиційній поведінці // «Соціологічний журнал.»: Москва, 1999 р.
4. Маккей Ч. Найбільш поширені помилки і божевілья натовпу //: М. Видавничий Дім «Альпіна» Лондон, 1998 р.
5. Радаєв В.В. Повернення натовпу: аналіз поведінки вкладників «фінансових пірамід» // Питання соціології.» Москва, 1998 р.

., 4 , . « »,
:

РОЗРОБКА СТРАТЕГИ ПОЗИЦІОНУВАННЯ ДИЗАЙНУ ПАКУВАННЯ ДЛЯ ХЛІБОБУЛОЧНИХ ВИРОБІВ ПЕКАРНІ «ЗЕРНО»

Тема розробки дизайну упаковки для хлібобулочних виробів актуальна тим, що хлібні вироби є одним з основних продуктів харчування людини. І крім свіжості, також важливий і зовнішній вигляд товару. Так як інновації у пакуванні дають приріст обсягу продажів до 30% , і формує дбайливу повагу до хлібних виробів [4].

Мета роботи: аналіз маркетингу на основі вивчення вторинних джерел дизайну пакування хлібобулочних виробів і вибір стратегії позиціонування.

«Зерно» — це харківська пекарня, яка базується на створенні більше 30 видів хліба. Товар, який пекарня пропонує, готується виключно на натуральних продуктах, не використовуючи барвники, ароматизатори, маргарин, підсилювачі смаку, тому смак виробів - це смак справжньої домашньої випічки.

Український ринок дизайну пакування хлібобулочних виробів не має вираженого лідера, конкуренція йде між великими хлібозаводами та приватними пекарнями. Сьогодні виробники упаковки для хлібобулочних виробів пропонують багато матеріалів. Вони відрізняються за ціною, якістю і функціональністю. Для вибору матеріалу і технології пакування потрібно

враховувати не тільки особливості хлібобулочних виробів, але і обсяги їх виробництва, дальність транспортування і терміни реалізації [5].

Провівши аналіз дизайну пакування п'яти торгових марок, можна підвести висновок, що найчастіше пакування не екологічне, поліетиленові і поліпропіленові пакети з кліпсою, пвх плівка.

Отже, пакування буде вироблено з безпечного, для людини і природи, матеріалу - з переробленого паперу. Він витримає взаємодію з гарячим виробом, не виділяє токсичних речовин, забезпечує повітрообмін, не дорогий у виробництві та дозволяє наносити на пакування різні зображення, інформацію про товар і т.п. [5, 6].

Цільовою аудиторією є люди будь-якого віку, які віддають перевагу натуральним матеріалам в заміні синтетичним. Які дотримуються здорового способу життя і турбуються про навколишнє середовище. Хліб — це продукт людської праці, це символ благополуччя і достатку. Саме хлібу відведено найголовніше місце на столі і в будні, і в свята. Без нього не обходиться жоден прийом їжі.

«Хліб усьому голова!» — прислів'я на століття. З огляду на цільову групу споживачів можна зробити висновок про потреби, які задовольняє дизайн пакування для хлібобулочних виробів:

- потребу безпеки. Ми позиціонуємо своє пакування як таке, яке не виділяє шкідливих речовин і яке можна легко переробити;
- потребу в поліпшенні образу хліба. Пакування символізує повагу до хліба. Пристойні люди не дряпають хліб руками!
- потребу у самоактуалізації. Для людей, які прагнуть поліпшити екологічний стан планети.

Отже, стратегія позиціонування дизайну пакування хлібобулочних виробів пекарні «Зерно»: це екологічно чисте пакування, з переробленого паперу, яке відповідає сучасним тенденціям і вимогам.

Література:

1. Кашаев А. Д. Современная упаковка для хлебобулочных изделий и её влияние на экологию [Електронний ресурс] / Алексей Дмитриевич Кашаев. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://nsportal.ru/ap/library/drugoe/2019/03/01/nauchno-issledovatelskaya-rabota-sovremennaya-upakovka-dlya>.
2. Сегментация и программа продвижения рынка хлебобулочных изделий [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://studbooks.net/1191287/marketing/segmentatsiya_programma_prodvizheniya_rynka_hlebobulochnyh_izdeliy
3. Челомбитько К. Дизайн упаковки хліба: європейський досвід і українські тренди [Електронний ресурс] / Катерина Челомбитько. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://koloro.ua/ua/blog/dizain/dizayn-upakovki-khleba-evropeyskiy-opyt-i-ukrainskie-trendy.html>
4. Гук П. «Одежда» для хлеба [Електронний ресурс] / Павел Гук // Хлебный Бизнес. – 2012. – Режим доступу до ресурсу: http://polaris-branding.com/wp-content/uploads/2015/01/polaris-branding_20-01-2015_13-40-54.pdf.
5. Дизайн упаковки для хлеба: современные тенденции [Електронний ресурс] // Pack Studio. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://ubi-pack.com.ua/dizayn-upakovki-dlya-hleba-sovremennyye-tendentsii/>.
6. ДИЗАЙН УПАКОВКИ ХЛЕБА: ЭТАПЫ СОЗДАНИЯ И ГЛАВНЫЕ ПРИНЦИПЫ [Електронний ресурс] // VASPURart – Режим доступу до ресурсу: <https://vaspurart.ru/dizajn-upakovki-xleba/>.

THE MAGIC OF ART PEDAGOGY

What is art? What are your feelings when you pronouncing this word? Can you visualize it? Art is something amazing that has magic to help people forget their problems for a moment and plunge into the world of creativity.

There is nothing new in the modern world and there are a lot of different directions, social groups of people that screaming about tolerance, but for some reason they still treat “special” people in a special way.

This attitude is difficult for children. Especially for children with disabilities, because our vision of the world and society is laid in childhood. The inner world of a child, regardless of age, is very complex and delicate, but inner world of a child with a disability is much more complicated. And the problem is not in ramps or parking places, here we are talking about sociality and adaptation in public recognition and understanding from society. And here, I think, art pedagogy plays an important role.

Art pedagogy and general pedagogy have common ultimate goals: helping a person learn to understand himself and coexist harmoniously with the surrounding society and learn to know the effect of the laws of beauty and morality in the world. However, art pedagogy has its own goals that are unique to it - for example, the formation of the ethical and aesthetic “immunity” of a person in the process of development of his spiritual and moral culture. It is important in the modern world, where we, and especially children, so often encounter examples of bad taste and lack of spirituality. Art pedagogy has common features that make it possible to declare it as a fully formed field of pedagogical activity:

1. The use of art and its means in order to master the intellectual and spiritual experience of humanity by students;
2. The internal appropriation of knowledge, skills, creating special conditions for this;
3. Giving priority to education in the classical sequence of “training-education-personal development”.

Art pedagogy is capable and urged to solve the following tasks:

1. Facilitation of the learning process for the student and teacher;
2. The search for a socially acceptable way out of aggression and other negative feelings that arise in the process of communication between the teacher and students;
3. Study of educational material, relying on the existing spiritual and spiritual experience of the teacher and pupil, which makes knowledge, skills and personal value;
4. The development of reflective culture, a sense of internal control necessary in the learning process;
5. Assistance in the development of all senses, memory, attention, will, imagination, intuition in the process of training, education, development by means of classical and folk art.

And all would be well, if not for one BUT.

They talking a lot about the problems of rehabilitation of children with disabilities opportunities but they do less for this, and there is that really turns the lives of children with disabilities in a different direction. And these are just letters that add up to words, then a sentence and motivating texts. But where is action?

I would like society to be more turned and interested in such serious, in my opinion, problems. Today there are many methods of art pedagogy that really help and contribute to improving mental health. I believe that these techniques should be actively used when working with children in kindergartens, schools, etc. Also I think that it would be nice to introduce art pedagogy as a separate discipline in creative universities, so students can also practice working with special children. I think this will help to spread the knowledge and skills of art pedagogy among young people and we will become kinder to each other.

Kudenko Daryna, 3rd year MD group 2, KSADA

Scientific revisor: Associate professor, Ph.d. Hovorun A.V

ANIMATION TRAINING FEATURES

What is the Animation Process? It is a process of creating a magic world: a blank piece of paper (computer program) becomes a new world with motion, color, sound, and characters and a lot of emotions.

Seeing something come to life through motion is the best variant to understand how animation works. Every individual frame within a complete piece of animation can exist as a work of art. When a series of these works are sequenced together with the resulting visual story, it has the potential to affect an audience more powerfully than its components.

What is a 2-dimensional animation? Like in the movies, this is a quick exchange of frames. But unlike the movie, in the animation, each frame is drawn manually. It includes a lot of aspects such as characters, storyboards, and backgrounds in the form of vector or raster graphics. It is usually created with professional software like Adobe After Effects, Illustrator and Photoshop.

What are the steps to create animation? In general, any animation project is divided into stages. Everyone treats it differently, you can not follow the sequence or miss something. But adhering to these stages, you can achieve a good result. Unfortunately, the main problem for a student is to make a good animation work that could be used in a portfolio. In our circumstances, it is impossible when you haven't got enough time.

Therefore, I would like to tell you about the basic stages of creating a high-quality animated story.

1. Collection of information. At this stage, the teacher (customer) gives the assignment, talks about the idea and the purpose of the current project. The first step is monitoring ideas and finding information.
2. Development of the concept and scenario. At this stage, we discuss with the customer (teacher) the ideas obtained as a result of work in the first stage. We ask questions about our project, the relevance of our plan, and develop a scenario.

3. Voice acting. After developing the script, the time for scoring comes. Here we write the text following the concept and independently engage in voice acting. This is optional since you can get by with music (or sounds).
4. Storyboard. At this stage, we visualize all the material on the project. The customer (teacher) should see live how the animation will look. A storyboard is a sequence of frames in an animation. The artist draws the scenes in the animation in order. Most often this is done on paper.
5. Visual style. I especially love this stage, since here you can fantasize about it for your pleasure. I feel like an artist and creator of a magical and unreal world. All your imagination, the artist's talent, knowledge of drawing programs and much more are involved in the most important thing — the visual solution of the animated film.
- 6: Animation. It involves a lot of time and a lot of patience.
- 7: Music. This is one of the most interesting stages for me. After all, music and sounds play a huge role in creating the right mood. Especially when it comes to animation. Music can make the most ordinary shots truly exciting, mesmerizing and memorable.

In my opinion, for our department, this is the main problem. We are called multimedia designers. But I can guess that this profession does not exist. Students of our department are taught multimedia technologies, but this is not a full-fledged motion design, not animation, not illustration. At the end of the course, you need to do the final work for each student. And here the fun begins. The variety of our possible projects is huge, but few students have a good understanding of all these matters. To get a good job, you need to be a specialist in one field, but as a result, we get lost in a variety of opportunities. We all have little experience in various fields, but it is not enough to get the desired position. Nevertheless, this situation gives a big advantage. During the training, you get a lot of diverse experience that you would get dressed up yourself, though it takes a lot of time, it's worth it. Since then, you can choose for yourself a sphere of interest, and delve into it yourself.

As an animator, my biggest challenge is dealing with people who have no idea what goes into doing an animation. People consider animation simple process since all they see is the result. They do not see the many hours of work you put into modeling, rigging and animating. So, in most cases, I try to balance between lack of time and aspiration to make good quality work.

.. „ « »
 .., 2 , . « »

ЗНАЧЕННЯ ОСВІТЛЮВАЛЬНОГО ОБЛАДНАННЯ В ДИЗАЙНІ ІНТЕР'ЄРУ АПТЕКИ

Правильний підбір освітлення є важливим фактором, що значно впливає як, безпосередньо, на формування іміджу аптеки в рекламних акціях, так і на комфорт покупців та обслуговуючого персоналу в повсякденному житті. Ретельно підібрані типи освітлювального обладнання та його правильне розташування дозволяє отримати легку та приємну атмосферу як в робочому приміщенні, так і зовні аптеки.

Таким чином, в ході проектних робіт, слід акцентувати значну увагу на виборі освітлювального обладнання, що буде використано в інтер'єрі та екстер'єрі аптеки. Вибір освітлення регулюється наступними факторами: фірмовим стилем аптеки (або мережі аптек), особливостями інтер'єру приміщення та специфікою заявленого асортименту. Зазначимо, що майбутня успішність аптеки, не в останню чергу буде залежати від дизайну, в тому числі від обраного типу освітлення. Так, дослідження проведені незалежними групами аналітиків, вказують на те, що правильний вибір освітлювального обладнання суттєво збільшує дохід аптеки. Бо дуже часто, покупець може відмовитись від придбання товару присутнього на вітрині, саме через недостатнє його освітлення. Ці дослідження однозначно вказують на той факт, що втрати аптеки від поганого освітлення можуть досягати до 20% від прибутку в місяць.

Згідно з сучасними стандартами, в аптечних приміщеннях рекомендується використовувати комбіноване освітлення, яке включає освітлювальні прилади як для загального освітлення так і для декоративного (точкового) підсвічування прозорих аптечних вітрин та прилавків. При первинному плануванні освітлення в аптечному приміщенні та виборі освітлювального обладнання, дуже важливо брати до уваги специфічні особливості самого приміщення. Рекомендується поєднувати загальне освітлення та декоративну підсвітку таким чином, щоб обрані дизайнери освітлювальних пристроїв були в гармонії одне з одним.

Світильники загального освітлення є обов'язковим елементом інтер'єру, так як вони призначені для забезпечення необхідного рівня освітлення в аптечних залах та підсобних приміщеннях. Крім того, до загальнозживаних світлових приборів відносяться світлові покажчики, які застосовують для зручної орієнтації клієнта в приміщеннях, та світлові написи які відтворюють назви торгових секцій. Це особливо важливо, для літніх клієнтів та клієнтів з обмеженими можливостями. Саме для цих категорій людей необхідно створити найбільш комфортні та зручні умови, так як вони являють значний прошарок покупців в аптечних закладах.

На сьогодні, для використання в аптеках, найбільш ефективним, надійним та якісним освітлювальним обладнанням вважаються світлодіодні світильники різноманітних типів та різного призначення. Причому світлодіодні світильники випромінюють нейтральне світло білого кольору, яке вважається найбільш комфортним для очей людини. В залежності від висоти стін приміщення та дизайну стелі можуть бути використані наступні типи освітлювального обладнання: стельові вбудовані світильники (при наявності підвісної стелі); стельові накладні світильники; світлодіодні прожектори (зокрема на направляючих рейках); та підвісні світлодіодні світильники (в приміщеннях з високими стінами вони здатні якісно освітити велику ділянку приміщення). Якщо в інтер'єрі приміщення використовується дизайнерське рішення з різним рівнем стелі, в цьому випадку рекомендується застосовувати модульні системи освітлення які кріпляться на тросові підвісні системи. Така модульна конструкція дозволяє отримати безліч просторових світлових рішень, завдяки

спеціальним телескопічним кріпленням, які дають можливість направити світловий потік від світильника чи прожектора під заданим кутом.

Кількість та положення стельових світильників повинно регламентуватися нормами СНіП, згідно з якими і проводиться попередній світлотехнічний розрахунок.

В той же час декоративне, або точкове, підсвічування торгових площ та прилавків має на меті привернення уваги покупців до обраних провізором товарів викладених на вітрині, дозволяючи детально оглянути наявний асортимент товару чим збільшує його привабливість в очах покупця. Важливим моментом є те, що даний тип світлових приладів не являється перешкодою для огляду, а навпаки допомагає більш ретельно вивчити асортимент товару на прозорих вітринах та стелажах.

Часто для декоративного підсвічування, як торгових прилавків так і вітрин, використовують дешево, але дуже ефективне рішення – світлодіодні стрічки.

Окрім естетичного вигляду, світлодіодне обладнання характеризується ще однією перевагою в порівнянні з іншими типами світильників, яку пов'язано з тим, що умови зберігання деяких груп ліків не допускають їх нагрівання. Зважаючи на те що світлодіодні лампи малопотужні і виділяють найменшу кількість тепла посеред інших типів ламп, вони можуть бути використані для безпосереднього підсвічування лікувальних препаратів, без порушення необхідного температурного режиму.

Не менш важливим фактором при виборі типу світильників є і економічний зиск. Зважаючи на можливий цілодобовий графік роботи аптеки – економічність в використанні та значний ресурс роботи світлодіодного обладнання є вирішальним при його виборі серед інших рішень, які зокрема можуть включати в себе газорозрядні та люмінесцентні джерела світла. Так при використанні світлодіодних світильників можливо знизити загальні витрати на електроенергію майже в три рази.

Таким чином, в якості висновку можна вказати наступне: світлові рішення в інтер'єрі аптеки є однією зі складових іміджу закладу, та надають йому значної конкурентоспроможності. Правильно сплановане та змонтоване освітлювальне обладнання, в подальшому забезпечує значну економію та дає можливість підвищити прибутковість аптечного закладу.

.. „ „
., 3 , . „ „

КІМНАТА ВІДПОЧИНКУ ДЛЯ СПІВРОБІТНИКІВ: ПЕРЕВАГИ І НЕОБХІДНІСТЬ

У західній корпоративній культурі вже давно і повсюдно прийнято організовувати відпочинок робітників компанії в спеціально відведеному для цього місці з досить комфортними умовами. Кімната відпочинку - це зона, територіально розташована в межах організації за основним місцем роботи, де співробітники компанії мають можливість відпочити в неформальній обстановці, як вдома, відключилися на час від основного робочого процесу.

Підприємницький ризик - це імовірність виникнення збитків або неодержання доходів порівняно з варіантом, що прогнозується; невизначеність очікуваних доходів.

Інвестиційний ризик - піддається вимірюванню ймовірності зазнати збитків або втратити вигоду від інвестицій. Ризики можна розділити на систематичні і несистематичні.

Систематичні ризики - ризики, що не піддаються впливу впливом з боку управління об'єктом. Присутні завжди. До них відносяться:

- Політичні ризики (політична нестабільність, соціально-економічні зміни)
- Природні і екологічні ризики (стихійні лиха);
- Правові ризики (нестабільність та недосконалість законодавства);
- Економічні ризики (різкі коливання курсів валют, заходи держави у сфері оподаткування, обмеження або розширення експорту-імпорту, валютного законодавства та ін.).

Величина систематичного (ринкового) ризику визначається не специфікою окремого проекту, а загальною ситуацією на ринку. У країнах з розвиненим фондовим ринком для визначення ступеня впливу цих ризиків на проект найчастіше використовується коефіцієнт?, який визначається на підставі статистики фондового ринку для конкретної галузі або компанії. В Україні така статистика дуже обмежена, тому, як правило, використовуються тільки експертні оцінки.

При високій ймовірності реалізації того чи іншого ризику по можливості передбачаються додаткові заходи для нівелювання негативних наслідків по відношенню до проекту. Можлива також розробка сценаріїв реалізації проекту при різному розвитку зовнішніх умов.

Несистематичні ризики - ризики, які можна усунути частково або повністю в результаті впливу з боку управління об'єктом:

- Виробничі ризики (ризик невиконання запланованих робіт, недосягнення планових обсягів виробництва та ін.);
- Фінансові ризики (ризик неотримання очікуваного доходу від реалізації проекту, ризик недостатньої ліквідності);
- Ринкові ризики (зміна кон'юнктури ринку, втрата позицій на ринку, зміна цін).

Несистематичні ризики

Вони в більшій мірі піддаються управлінню. За впливом на проект їх можна розділити на кілька груп:

- Ризик неотримання очікуваного доходу від реалізації проекту
- Прояв: від'ємне значення NPV (проект не ефективний) або надмірне збільшення терміну окупності проекту.

До даної групи ризиків можна віднести все, що пов'язано з прогнозом грошових потоків на експлуатаційній фазі. це:

- маркетинговий ризик
- ризик перевищення
- виробничої собівартості продукції
- технологічні ризики
- адміністративні ризики

- ризик недостатньої ліквідності
- ризик перевищення бюджету проекту
- Ризик розбіжності графіка інвестицій і графіка фінансування.
- Ризик нестачі грошових коштів на етапі виходу на проектну потужність.
- Ризик нестачі грошових коштів на експлуатаційній фазі
- Ризик невиконання запланованих робіт на інвестиційній фазі з організаційних чи інших причин

Проявлення: затримка або неповний старт експлуатаційної фази. Чим складніше розглянутий проект, тим більше вимог пред'являється до якості управління проектом - до досвіду і спеціалізації команди, що реалізує даний проект. Способи скорочення даного типу ризику: підбір кваліфікованої команди управління проектом, вибір постачальників обладнання, вибір підрядних організацій, замовлення проекту «під ключ» і ін.

Основні ризики, що описуються в інвестиційному проекті

Макроекономічні ризики:

- коливання ринкової кон'юнктури
- зміна валютного і податкового законодавства
- зниження ділової активності (уповільнення темпів зростання економіки)
- непередбачувані заходи регулювання в сферах законодавства
- несприятливі соціально-політичні зміни в країні або регіоні

Ризики безпосередньо проекту:

- зміна попиту на продукцію, роботи, послуги, які є джерелом доходів проекту
- зміна умов ціноутворення; зміна складу і вартості ресурсів, включаючи матеріальні та трудові
- стан основних виробничих фондів
- структура та вартість капіталу, фінансово утримує проект
- помилки в побудові логістики слабке управління виробничим процесом; підвищення активності конкурентів
- неадекватна система планування, обліку, контролю і аналізу
- неефективне використання майна; залежність від основного постачальника матеріальних ресурсів
- неефективність кадрового складу
- відсутність системи мотивації персоналу.

Література:

1. Абчук В. А. Ризики у бізнесі, менеджменті та маркетингу. М.: вид. Михайлова, 2006
2. Альгин А. П. Ризик та його роль у суспільному житті. — М.: Думка, 1989.
3. Вітлінський В.В., Наконечний С.І. Ризик у менеджменті. - К.: ТОВ "БорисфенМ", 1996

ЯК PIN-UP GIRL НАДИХНУЛА НА СТВОРЕННЯ ВИДАТНОЇ ЛЯЛЬКИ БАРЕБІ?

Стиль “pin-up” з’явився в 30-і роки минулого сторіччя в Америці, і спочатку вважався тільки рекламним стилем для журнальної ілюстрації і графіки. З обкладинок журналів, плакатів, листівок посміхалися життера-

Рис. 1

дісні кокетливі дівчата в коротких сукнях, пишних спідницях, купальниках. Картинки в стилі pin-up зображували напівголену дівчину, що потрапила в пікантну ситуацію, і вираз обличчя був одночасно і кокетливим і здивованим. Ідея красунь з обкладинки мала неймовірний успіх. Їх зображення з журналів і газет вирізались та приколювалися до стіни, що і дало назву стилю. У перекладі з англійської «to pin up» - приколювати.

Такою дівчиною з газети була Ліллі, прототип відомої ляльки Барбі. У червні 1952 року німецькому карикатуристові Райнхарду Бойтину прийшло замовлення на декілька міні-коміксів і він намалював чарівну молоду блондинку (рис.1). Комікс викликав великий захват чоловічої аудиторії. Успіх коміксу Ліллі не міг не призвести до думки про нові можливості заробітку на імені сексапільної білявки. Виникла ідея зробити Ліллі лялькою (рис.2). У середині 1950-х лялька набула чималої популярності в Європі і надихнула американських підприємців на створення її прототипу - Барбі.

Так, типова дівчина pin-up стала джерелом натхнення для найпопулярнішої ляльки, яка і до нині є бажаною для кожної з дівчат усього світу (рис.3).

Рис. 2

Рис. 3

Рис. 4

Сьогодні ляльки Барбі, як і у 50-х роках, відображають актуальні тренди не тільки у моді, а й у зовнішньому вигляді, пропорціях фігури та у хвилюючих суспільних питаннях.

Цього року виробник ляльок Барбі запустив нову лінійку гендерно-нейтральних ляльок з різним набором опцій (рис.4). Діти самі зможуть вибирати, яка зачіска буде у їх ляльки і у що вона буде вдягнена - спідницю або брюки. Нова лінійка називається Creatable World (“Створювати світ”) і складається з шести ляльок з різними кольорами шкіри. У ляльковий набір входить дві перуки з різними зачісками - короткою стрижкою і довгими локонами, а також одяг і аксесуари, що дозволяють створити різноманітні образи для однієї і тієї ж ляльки.

Рис. 5

Рис. 6

Іграшки відображають нашу культуру, світ все більше розуміє важливість інклюзивності, що послугувало поштовхом для створення лінійки нових ляльок, які доповнили вже існуючу серію іграшок Барбі з протезом і на інвалідному візку (рис.5).

Також образ Барбі слугує джерелом натхнення для багатьох дизайнерів, як, наприклад, бренд Moschino, який у 2015 році створив наряди в рожевих тонах для Барбі, вони були надруковані на сторінках січневого Vogue Paris (рис.6). Потім дизайнер повторив лялькові сукні вже у людських розмірах. Таким чином, будь-яка прихильниця модної творчості Джеремі Скотта може одягнутися, немов Барбі у виконанні “Moschino”.

На честь ювілею ляльки Барбі, у київському ЦУМ пройшла вечірка, де 22 українських дизайнера представили свої роботи для ляльки у своєму авторському стилі. Наприклад, Катя Сільченко одягла Барбі в відомий картатий кейп, Ксенія Шнайдер створила комплект з переробленого деніму, Лаша Мдінарадзе (дизайнер бренду Gudu) приховав обличчя ляльки, а Світлана Бевза створила для іграшки білу шовкову сукню - візитну картку BEVZA (рис.7).

Рис. 7

Також нещодавно, відбулася, фотозйомка від Томмі Дорфман для журналу “Paper”, де комік Піт Девідсон перевтілювався в депресивного Кена, який застряг у пластиковому світі ляльки Барбі (її роль дісталася Джулії Фокс).

Отже, можна зробити висновок, що лялька Барбі надихає діячів у сфері моди вже не перший рік. Кожного року образ ляльки Барбі переосмислюється та піддається впливу сучасних тенденцій.

„3

ВЧЕННЯ СКОВОРОДИ ТА ВПЛИВ НА СУЧАСНІСТЬ

Постановка проблеми. Достатньо важливим аспектом в формуванні сучасної молоді є історія, саме завдяки їй у людини є змога пізнати минуле, та зробити висновки для в теперішньому. Вивчення відомих постатей в історії культури українського народу дозволяє нам уявити певну картину тогочасного мислення, побуту, стилю життя. Саме складова пізнання історії, допомагає зрозуміти нас самих.

Аналіз останніх досліджень. Багато біографів вивчали життєпис Сквороди. Особливо хочеться відзначити архіви Домета Оляччина, який вперше досліджував життя і діяльність Григорія Сквороди. Прізвище Ковалінський Михайло, спочатку був учнем Григорія, та згодом стає близьким другом. Саме завдяки йому, зараз ми маємо історичну пам'ятку «Житие Сквороды».

Мета дослідження. Визначити вплив філософії Сквороди на теперішнє суспільство, та відмітити суттєві аспекти стилю його життя. Які на зараз набувають популярність.

Виклад основного матеріалу дослідження. Напевно кожний школяр, проходив біографію Григорія Сквороди. Та має хоч якийсь уявлення про цю людину. Я пригадую свій дев'ятий клас, саме тоді вчителька літератури розповіла про Сквороду та його життєпис. На той момент, я була в повному непорозумінні, як це проводити все життя в мандрах, та не мати особистого дому, та понад усе, мене вразило, скільки легенд походить про нього. Але, саме цей дисонанс та доля загадковості вразила мене та дала час на роздуми. Моїм найулюбленішим афоризмом став: «Визначай смак не по шкаралупі, а по ядру». Тоді це став найуживаніший афоризм в більшості моїх творів.

Через 5 років, коли я вже навчаючись на третьому курсі в Академії Дизайну та Мистецтв. Та одна дівчина розповідала на парі свій реферат про Григорія Савича. Вона знайшла цікаві факти як Скворода оцінював своїх учнів, його філософія викладання. З тогу моменту, моя жага до пізнання великого мислителя подвоїлась. Якщо подивитись філософський шлях Г.С. Сквороди. То з прожитих 72-х років він присвятив філософській роботі 25 років. Починаючи з 70-80 років XVIII він починає писати філософські діалоги, трактати, притчі та мандруючі по Україні, став проповідувати своє вчення. А шлях в 50 років для нього виявився так званою підготовкою до сучасного та знаного нами образу мандрівного філософа – наставника.

Звернувшись до його здобуття освіти. Навчався він в Києво Могилянську академію, у навчанні був перший, та всі похвали належали йому. Протягом навчання в Академії вивчи латинську, грецьку, польську, німецьку та інші мови. Він постійно вчився, поглиблював свої знання, передаючи їх одночасно іншим — учням, близьким знайомим, випадковим слухачам. Як свідчить його біограф М. Ковалинський, Сковорода під час перебування в Угорщині й подорожей по Європі «намагався знайомитись найбільше з людьми, що були тоді дуже славні вченістю й знаннями».

За часи діяльності у Харкові філософ привернув до себе увагу. Не тільки своїми знаннями, а й простотою звичок. Одягався пристойно, але в той час і просто, споживав звичайну їжу, спав не більше чотирьох годин, та залишався завжди бадьорим, рухливим. Як мені знайшлась інформація, що Сковорода був вегетаріанцем, то це цікавий факт, особисто для мене. Адже, я сама веду вегетаріанський спосіб життя. Це вже не перша видатна особа, яка дотримуватися такого стилю життя. Цікаво проводити аналогію навіть в таких речах, на перший погляд непримітних для нас.

Як зазначають історики, Григорій Савич був прекрасним оратором, який не визнавав існуючі наукові догми.

У перервах між роботою, Сковорода намагався проводити час на самоті, так зване перевантаження. Учні дуже любили такий нестандартний підхід до викладання. А його способи оцінювання, це щось зовсім нове. Він міг назвати одного «туп», іншого «вельми тупий», а більш встигаючих учеників «гостр», «вельми гострий». Так могло бути дванадцять оцінювальних станів. Можна сказати, що саме Григорій Сковорода, створив 12 - бальну систему оцінювання.

Вчення Григорія на Слобожанщині дали свій внесок, коли Василь Каразін призивав знать пожертвувати суму на створення університету у Харкові. В більшій мірі відкликались саме люди, які пройшли вчення Сковороди. Тоді казали, що порядну, чесну людину можна знайти серед учнів саме Григорія Савича. Якщо зануритись в його вчення про людину. То він прославляв людину обмежених бажань та вузьких матеріальних можливостей. Його суть складається у визнанні законними та природними тільки тих потреб і прагнень людини, які відповідають природній, а не соціальній відмінності людей.

Сковорода не протиставляє душу й тіло, розуміючи, що людина це взаємозв'язок одного з іншим. У багатьох його висловах, їде порівняння души й тіла «обов'язково і саме щоденно підкидай у д-ушу, як у шлунок, слово або вислів».

Григорій Сковорода мав величезний вплив на своїх сучасників і на майбутнє українське громадянство, не тільки своєю наукою, а головним чином — своїм життям, в якому слово ніколи не розходилося з ділом: його вчення було в повній згоді з його життям. Що для мене була справжня неочікуваність, так його трактат зв'язку між духовними та тілесними недугами. Саме зараз, люди починають замислюватись та пізнавати психосоматику. Це котрий раз доводить, що треба пізнавати минуле, для свого майбутнього, а жити теперішнім.

Висновок. Підсумовуючи викладене, Григорій Сковорода визначна та вагома постать в історії української літератури. Саме Сковорода підносить зовсім новий спосіб життя для тогочасного народу, він залюбується в духовну складову людини, підносячи її. Шлях до щастя, лежить через самопізнання себе.

Особисто для мене філософія Сковороди набуває з кожним разом нових граней моєї свідомості. Та дає «їжу для роздумів», що цікаво, з кожним новим дотиком до його філософії, мої думки кардинально змінюються.

Maznichenko Yana, a 3-rd year student of Design faculty

Scientific revisor: Ph.D. Petukhova O.I.

ART AND THERAPY IN THE CONDITIONS OF THE UKRAINIAN THEATER

In our days, the concept of the “inclusion” is heard by many people, but a few of them understand how this can interact with an art. In this article, we will try to analyze art therapy in Ukrainian theaters. Besides it will be necessary to find the examples of the already existing inclusive theaters in Ukraine. It is an attempt to answer the question - how does this all happen; what problems actors face?

When you imagine a theatrical performance, the most important and integral element of any performance are the actors. It is difficult to imagine a theater without people, specifically the interaction of the actor and the audience. In my opinion, as strong the relationship between the actor and the audience is established, as successful the production will be.

But, how is it better to build interaction by removing barriers and creating equal conditions, if we mean spectators with disabilities and difficult diagnoses? Indeed, a lot of us do not think about the occurrence of a problem such this one.

There is a unique theater called “Chance” for people with disabilities in Ukraine. All the actors are people with disabilities and difficult diagnoses here such as down syndrome, cerebral palsy, schizophrenia and epilepsy. They rehearse three times a week for several months to play a full performance. According to the founder of the theater, representatives of the charity organizations from Switzerland attended their rehearsals a couple of years ago. They said that we had one of the best theaters in the world. And this is despite the fact that they don’t have a director, scriptwriter or costume designer, so actors come up with outfits designed and created by themselves. The specialty of the theater is that a script is written for each single artist, because most people find it difficult to remember long texts. In order to hide speech defects, everyone memorizes and pronounces tongue twisters. Even if someone forgets the words on the stage, he begins to improvise. As a result, it turns out much brighter than it could have been if they followed the scenario.

“We had a boy in a wheelchair, so for him I wrote the role of a was invalid. For a guy with a broken coordination system, we came up with a role of a drunk person. If a person has a bad memory, we give him a small amount of the text. The main thing is to turn the children’s disadvantages into advantages,” says the founder of the theater Valery Gaberstro.

There are the amateur theater of sign language “Ariadne” in Kharkiv. The Shakespeare works were translated into the sign language. All actors and the participants of the performance are hearing impaired. The director Nadezhda Migunova said: “We have to redo a lot of pieces of text into a video series, shorten the text. Previously, theater actors prepared performances for people with hearing impairments. Now they decided to show the performance to a wider audience. That is how they found a way out by duplicating the dialogues of the actors.

To sum up, it should be stated that be unfortunately, it is normal for society that people with disabilities are isolated in certain communities. We know a little about their kind of occupation, life, leisure. Without any doubt it may be stated that it is Art that allows us to exchange information with each other. It has already been proved by psychologists and rehabilitologists that the theater can serve as a part of the rehabilitation of people with disabilities.

АНАЛІЗ РИНКУ ДОПОВНЕНОЇ РЕАЛЬНОСТІ

Ринок доповненої реальності (AR) був оцінений в 4,21 млрд доларів США в 2017 році і, як очікується, досягне 60,55 млрд доларів США до 2023 року, збільшившись в середньому на 40,29% в прогнозований період. Базовим роком для цього дослідження є 2017 рік, а прогнозований період - між 2018 і 2023 роками.

Зростаюче використання AR-технологій для ефективної реклами сприятиме перспективам зростання світового AR-ринку в найближчі кілька років. Одним з основних факторів, що впливають на ринок доповненої реальності, є зростаюча перевага реклами доповненої реальності серед маркетологів, оскільки вона здатна підтримувати клієнтів, знаходячи кращий продукт, відповідаючи їх вимогам та інтересам.

В автомобільній промисловості поява демонстраційних залів віртуальної реальності, що дозволяють користувачам налаштувати і переглядати свої автомобілі відповідно до вимог, стане одним з основних чинників зростання ринку доповненої і віртуальної реальності для автомобілів.

В ігровій індустрії технологія AR поєднає цифровий контент з фізичним світом і дозволяє користувачам сканувати середовище, надаючи розширені можливості шляхом додавання інформації, що генерується віртуальним комп'ютером. Запуск різних AR-додатків, які забезпечують унікальну взаємодію з реальним світом, буде сприяти перспективам зростання віртуальної реальності на ігровому ринку.

Очікується, що рішення доповненої і віртуальної реальності допоможуть скоротити трудомісткість, поліпшити загальну якість обслуговування і підвищити ефективність роботи в галузі охорони здоров'я.

Основні тенденції ринку доповненої реальності

1. Збільшення попиту на доповнену реальність в роздрібній торгівлі та електронної комерції. За останні два десятиліття роздрібна торгівля стала

свідком величезного зросту. Роздрібна торгівля включає в себе продаж товарів в Інтернеті або в стаціонарних місцях, таких як фізичні магазини. Роздрібні магазини переповнені, і покупці не хочуть витратити багато часу на покупку. Дедалі більшого поширення онлайн-покупок і товарів стане основною рушійною силою зростання ринку AR.

Таким чином, більшість малих і великих підприємств роздрібної торгівлі збільшили свої інвестиції в підрозділи електронної комерції. Інтернет-магазини, як і раніше стикаються з проблемами через відсутність взаємодії між покупцем і фізичним продуктом. Використання AR в торгових точках допоможе ритейлерам скоротити цей розрив. За допомогою AR клієнти можуть швидко і легко приміряти покупки у себе вдома. Це дозволяє покупцям випробувати продукт в попередньому 3D перегляді, перш ніж купити його.

2. Обмежена обчислювальна потужність.

Основним фактором, пов'язаним із зануренням в доповнену реальність, є обмежена обчислювальна потужність смартфонів з підтримкою AR. Проблеми, спричинені обмеженою обчислювальною потужністю і меншим об'ємом пам'яті в смартфонах і інших портативних пристроях, будуть стримувати зростання ринку доповненої реальності. Основна проблема, що обмежує масове впровадження AR в роздрібній торгівлі і маркетингу, пов'язана з різними операційними платформами, які споживають великий обсяг пам'яті для виконання задач.

На сьогоднішній день цей фактор має серйозний вплив, і очікується, що ця тенденція буде низькою в найближчі два-три роки.

Інтернет-джерела:

1. Augmented Reality Market Analysis [електронний ресурс] – режим доступу: <https://analysis.technavio.com/augmented-reality-market-research>
2. Augmented Reality Market Size [електронний ресурс] – режим доступу: <https://www.gminsights.com/industry-analysis/augmented-reality-ar-market>
3. Augmented Reality: Market Potential and Practical Applications [електронний ресурс] – режим доступу: <https://hackernoon.com/augmented-reality-market-potential-and-practical-applications>

ДИЗАЙН МИСЛЕННЯ В СУЧАСНОМУ СВІТІ.

Важливість дизайн-мислення у сучасному світі

За останні десятиліття стало дуже важливо розвивати і вдосконалювати навички, які дозволяють нам розуміти швидкі зміни в навколишньому середовищі, в нашій поведінці і діяти відповідно до них. Світ стає все більш взаємозалежним і складним, і дизайн мислення пропонує засоби для боротьби з усіма цими змінами в більш орієнтованою на людину манері.

Перш за все, дизайн мислення сприяє творчості та інноваціям. Як людські істоти, ми покладаємося на знання і досвід, накопичені нами, формуємо

патерни і звички, які, хоча і корисні в певних ситуаціях, можуть обмежувати наш погляд на речі, коли справа доходить до вирішення проблем. Замість того, щоб повторювати одні й ті ж перевірені методи, дизайн мислення спонукає нас усувати перешкоди і шукати альтернативні рішення. Весь процес піддається оскарженню припущень і вивченню нових шляхів і ідей.

Команди дизайнерів використовують дизайн мислення для вирішення погано визначених або невідомих проблем (також відомих як «лихі проблеми», з англ. – «wicked problems»), тому що процес дизайн мислення переосмислює ці проблеми з орієнтацією на людину і дозволяє дизайнерам зосередитися на тому, що найбільш важливо для користувачів. Дизайн мислення дає нам можливість мислити нестандартно, а також заглиблюватися в рішення проблем. Це допомагає дизайнерам проводити правильні дослідження, створювати прототипи і тестувати продукти і послуги, щоб знаходити нові способи задоволення потреб користувачів.

За останні кілька десятиліть процес дизайн мислення стає все більш популярним, тому що він є ключем до успіху багатьох великих глобальних організацій. Такі компанії, як Google, Apple і Airbnb, активно використовують цю технологію у своїй проєктній роботі. Ця технологія тепер викладається в провідних університетах по всьому світу і заохочується на всіх рівнях бізнесу.

Що таке дизайн-мислення

Дизайн-мислення — це підхід, який використовується для практичного і творчого вирішення проблем. Він значною мірою побудовано на методах і процесах, які використовують дизайнери, але насправді він еволюціонував з ряду різних областей, включаючи архітектуру, інженерію і бізнес. Дизайн-мислення також може бути застосовано до будь-якої області; це не обов'язково має бути спеціалізованим для дизайну.

Дизайн-мислення надзвичайно орієнтоване на користувача. В першу чергу воно орієнтоване на людей, прагнучи зрозуміти їх потреби і знайти ефективні рішення для задоволення цих потреб. Дизайн мислення часто називають здоровим середовищем рішення проблем – воно не повністю занурене в емоції та інтуїцію і не спирається виключно на аналітику, науку і обґрунтування; воно використовує симбіоз обох.

Дизайн мислення складається з п'яти етапів:

- Емпатія – досліджувати потреби своїх користувачів.
- Дослідження – визначити потреби і проблеми своїх користувачів.
- Ідея – створювати ідеї і оскаржувати припущення.
- Прототипіювання – початок створення рішень.
- Тестування – випробувати свої рішення.

Дивлячись на ці чітко визначені кроки можна побачити дуже логічну послідовність з встановленим порядком. Але тим не менше, процес проєктування мислення не є лінійним; він гнучкий і плавний. З кожним новим відкриттям, яке приносить певний етап, потрібно переосмислити і перевизначити те, що ви робили раніше, створюючи редизайн попередніх етапів.

Отже, дизайн мислення покращує світ навколо нас кожен день завдяки його здатності генерувати новаторські рішення інноваційним способом.

Дизайн мислення — це більше, ніж просто процес, він відкриває абсолютно новий спосіб мислення і пропонує набір практичних методів, які допоможуть нам з вирішенням проблем світу, що стрімко розвивається.

Інтернет-джерела:

1. Design Thinking [електронний ресурс] – режим доступу: <https://www.interaction-design.org/literature/topics/design-thinking>
2. Razzouk, R., & Shute, V. (2012). What Is Design Thinking and Why Is It Important? Review of Educational Research, 82(3), 330–348.
3. What Is Design Thinking [електронний ресурс] – режим доступу: <https://careerfoundry.com/en/blog/ux-design/what-is-design-thinking-everything-you-need-to-know-to-get-started>

... , 1 , . . . , .)
: . . « » .)

ВОЗРАСТНЫЕ ИЗМЕНЕНИЯ ГОЛОВЫ ЧЕЛОВЕКА

Физиологическая старость – естественный, биологический процесс структурно-функциональных изменений организма, протекающий длительно и неравномерно. Скорость этих изменений зависит от многих причин, тесно связанных между собой. Физическое и психическое состояние организма непременно отражается на внешнем облике человека и особенно на его лице, что образно сформулировано в выражении: «Лицо человека – зеркало его души и тела».

Голова ребёнка. Крупная черепная коробка с отчётливыми костными выступами, лицевая часть мало развита, менее заметны скулы и выступы надбровных дуг, лицо покрыто значительным по толщине кожно-жировым слоем. Щёки вместе с подбородком имеют обобщённую нежно-округленную форму, границы которой можно различить по местам сухожильных прикреплены основных мышц лица, на которых жировой слой более тонок, как-то: нижнеглазничный край круговой мышцы глаза, граница квадратной мышцы; в его угловой – носовой – части, внутренний край верхнего слоя круговой мышцы рта, граница подбородочного и квадратной мышцы нижней губы. Слитность и обобщённость всех форм без каких-либо резких между собой расчленений (характерных для более поздних возрастов) придаёт общей форме головы ребёнка состояние безмятежности и типично детского обаяния. По мере роста и дальнейшего развития всего организма в целом и головы в частности наблюдаются существенные изменения в соотношениях между черепной коробкой и лицевой частью: последняя становится значительно больше по объёму и высоте, что характерно для головы подростка.

Голова подростка. Одновременно с ростом черепа наблюдается более чёткий рельеф костных выступов и подкожно-жирового покрова головы. Вследствие утоньшения подкожно-жирового слоя и развития лежащих под ним мышц становятся более заметны очертания наиболее крупных мышц лица, как-то: височных, жевательных и круговой мышцы рта, но туго натянутая молодая кожа придает рельефу головы подростка мягкий рисунок,

лишенный резких черт, фиксирующих в дальнейшем устоявшиеся свойства внутреннего характера человека.

В юношеском возрасте (18-20 лет) рост костей черепа в основном прекращается. Последующие видоизменения внешней формы головы происходят главным образом за счёт мышечно-кожножировых покровов, которые в своём развитии претерпевают значительные изменения, затрудняющие узнаваемость одного и того же человека в различные периоды его жизни. Общая форма черепа окончательно определилась, костные выступы ясно различимы, но имеют еще мягкие очертания. Наружные покровы головы позволяют просматривать, хотя и без достаточной четкости, расположение главных мышечных групп. Носогубная складка начинает постепенно определяться. Данному возрасту свойствен бурный рост волос. С переходом к более старшему все формы головы приобретают большую определённую и чёткость. Довольно отчётливая видимость всего комплекса форм головы – это следствие достаточно полного их развития и отсутствия сколько-нибудь значительного по толщине подкожно-жирового слоя.

Голова взрослого человека. При нормальном ходе дальнейшего развития и в результате общего утолщения подкожно-жирового слоя происходит как бы некоторое укрупнение всех форм рельефа головы. Увеличение подкожно-жирового слоя обобщает разделы мягких покровов головы в крупный массив, не стирая однако, обозначений мышечных групп. В некоторых пунктах лица весь мышечно-кожножировой рельеф настолько возвышается над костными выступами черепа, что последние превращаются в места углублений.

Голова пожилого человека. В зависимости от тех или иных физиологических причин наступает увядание мягких покровов головы, что влечёт за собой сморщивание кожи, довольно резкое обозначение морщин на поверхности лица; более чётко выявляются костные выступы и мышечные группы. Складки и морщины становятся ещё резче, костные выступы преобладают во всем рельефе головы, заметно опускается верхнее веко, волосы начинают редеть. Прогрессирующая атрофия мышечных тканей и почти полное исчезновение жирового слоя влекут за собой отвисание подкожно-жировой кожи лица и образование большого количества складок на поверхности лица и шеи.

Голова человека преклонного возраста. В глубокой старости все признаки деструктивных изменений тканей выявляются с предельной отчётливостью. Вся поверхность лица и шеи изоброждена мелкими морщинами вследствие высыхания самой кожи. Западают щеки, глаза, рот и виски. На этом фоне значительно выступает вперед нос, подбородок, скуловые и надбровные дуги. Изменяются пропорции лица – нижняя часть уменьшается, а нос и уши увеличиваются. Атрофия жировой клетчатки и снижение высоты прикуса приводят к отвисанию растянутой кожи вокруг рта и в области щек. Резко выделяются носогубные и щечно-подбородочные складки и морщины всех видов. Губы истончаются, изменяют форму и цвет, нижняя губа отвисает. Все это в конечном итоге вызывает деформацию лица, изменяя до неузнаваемости его форму.

Появление определенных складок на лице отражает не только возрастные изменения, но и своеобразно фиксирует отпечатки характера человека.

По преобладанию тех или иных складок на лице человека можно узнавать особенности его характера, перенесенные эмоциональные переживания. Так, при чрезмерной активности «мышцы внимания» на лбу рано образуются поперечные складки, придавая лицу выражение сосредоточенного внимания и удивления. Если же у человека активнее всего функционировала пирамидальная мышца («мышца гордецов»), то преждевременно появляются поперечные складки в области переносицы и опускаются внутренние углы бровей, фиксируя на лице выражение строгости, недовольства, суровости.

Физиогномика — метод определения типа личности человека, его душевных качеств и состояния здоровья, исходя из анализа внешних черт лица и его выражения.

В общем понимании предметом физиогномики является психодиагностика личности по внешнему облику, прежде всего по лицу. Однако были периоды, когда психодиагностике подвергались разные части тела. В широком понимании, предметом физиогномики было как лицо, так и тело, характерные гримасы, жесты и позы, телосложение и осанка.

Многие учёные пытались доказать необходимость физиогномики, например, Чарльз Дарвин, отвечая на вопрос: «Что есть научного в так называемой науке о физиогномике?», писал «Каждый индивидуум сокращает преимущественно только определённые мускулы лица, следуя своим личным склонностям. Эти мускулы могут быть сильнее развиты, и поэтому линии и морщины лица, образуемые их обычным сокращением, могут сделаться более глубокими и видными». Но никаких доказательств научности метода получено не было.

Современные физиогномисты полагают, что любое изменение в чертах лица связано со значительными внутренними и эмоциональными изменениями. Подобные изменения возможны двумя факторами или группами воздействий:

- внешние (воздействия любого рода на лицо, не зависящие от самого человека, по неосторожности или осознанно (порезы, ожоги, выщипывание бровей, стрижка, косметика, дефекты и деформации отдельных органов и участков лица, которые возможно устранить пластическими операциями; вредные привычки; среда обитания: экстремальные условия, городской образ жизни, географическое место проживания и т.д.);
- внутренние изменения в организме человека, которые могут вызвать изменения форм черт и выражение лица (напряжение нервной системы — депрессия, стресс, переутомление; болезни; непрерывная тенденция изменяться под влиянием возраста и т.д.).

· , 1 , ·
: · « » · ·

МЕТОДЫ ИССЛЕДОВАНИЯ В АНАТОМИИ

Традиционно основным методом анатомии является рассечение трупов. Этому методу наука обязана своим наименованием (от греч. *anatome* - рассечение). Наряду с рассечением (вскрытием) трупов используют методы на-

полнения полых органов различными затвердевающими массами с последующим получением слепков.

В последние десятилетия развивается анатомия живого человека, основанного на тщательном изучении внешней формы тела и его пропорций (пластическая анатомия), рентгенологическом исследовании (рентгеноанатомия), эндоскопии - осмотре внутренних полых органов и полостей тела через естественные и искусственные отверстия с помощью специальных приборов - трубок различного устройства, снабженных осветителями и оптической системой. Прогресс анатомии связан с развитием современных методов и, в первую очередь, с усовершенствованием светового и появлением электронного микроскопа, с успехами молекулярной биологии, рентгенологии, физики, химии, биохимии, генетики и других наук.

Истоки анатомии уходят в доисторические времена. Наскальные рисунки эпохи палеолита свидетельствуют о том, что первобытные охотники уже знали о положении жизненно важных органов (сердца, печени и др.). Некоторые сведения о сердце, легких, печени и других органах тела человека содержатся в древней китайской книге «Нейцзин» (XI- VII вв. до н.э.). В индусской книге «Аюр-Веда» («Знание жизни», IX- III вв. до н.э.) упоминаются мышцы, кости, связки, сосуды, нервы и другие анатомические структуры. Значительную роль в развитии анатомии сыграло ритуальное бальзамирование трупов в Древнем Египте. Особенно интересен «папирус Эберса», в котором изложены анатомические и медицинские знания древних египтян.

Гиппократ (около 460-377 гг. до н.э.) - один из величайших древнегреческих врачей и анатомов, которого по праву называют отцом медицины, сформулировал учение о четырех основных типах телосложения и темперамента, собрал в своих книгах имевшиеся в то время сведения о строении тела человека, описал некоторые кости крыши черепа, позвонки, ребра, внутренние органы, суставы, глаза, мышцы, крупные сосуды, интересовался развитием зародыша.

Аристотель (384-322 гг. до н.э.) изложил множество фактов о строении живых организмов, различал у животных, которых вскрывал, сухожилия и нервы, кости и хрящи.

Герофил (род. ок. 304 г. до н.э.) и **Эразистрат** изучал строение сердца (300-250 гг. до н.э.) были первыми, кто в античной Греции вскрывал трупы людей.

Абу Али Хусейн Ибн-Абдаллах-ибн Сина (Авиценна, 980-1037 гг.) - великий философ, ученый и врач Востока написал энциклопедический труд «Канон врачебной науки», в котором содержались многочисленные сведения по анатомии и физиологии

В эпоху Возрождения анатомия, как и другие науки, шагнула далеко вперед. Особенно большой вклад в анатомию внесли Леонардо да Винчи (1452-1519) и Андрей Везалий (1514-1564).

В 1238 г. император Фридрих II разрешил вскрывать 1 труп в 5 лет, а уже в 1240 г. он же издал указ об обязательном вскрытии трупов при изучении анатомии.

Несмотря на трудности анатомия продолжала развиваться. Этому способствовало создание в XII-XIV вв. в Европе первых университетов. Уже в XIII в. в них появились первые медицинские факультеты.

Великий художник, математик, инженер **Леонардо да Винчи** вскрыл 30 трупов. Благодаря этому он сделал около 800 весьма точных и оригинальных рисунков костей, мышц, сердца и других органов, научно описал их. Он изучил пропорции тела человека, классифицировал мышцы и сделал попытку объяснить их функцию с точки зрения законов механики, описал ряд особенностей детского и старческого организмов. Его рисунки не потеряли значения и в наши дни, поскольку это первые анатомически верные изображения тела человека, его органов и систем. Особенно высок уровень его работ по анатомии органов движения. По праву можно сказать, что Леонардо да Винчи первым изучил функциональную анатомию двигательного аппарата.

Открытие X-лучей В.К. Рентгеном (1845-1923) в 1895 г. положило начало принципиально новой области анатомии - анатомии живого человека, рентгеноанатомии.

А. Беннингхофф (1890-1953) ввел понятие о функциональных системах, изучил причины и условия формообразования

Особое место в истории анатомии и хирургии занимает **Н.И. Пирогов** (1810-1881). Он открыл новый метод исследования тела человека по распилам замороженных трупов с целью изучения взаимоотношений органов друг с другом и со скелетом. Результаты многолетних трудов Н.И. Пирогова обобщил в книге «Топографическая анатомия, иллюстрированная разрезами, проведенными через замороженное тело человека в трех направлениях» (1852-1859). Н.И. Пирогов изучил фасции и клетчаточные пространства в теле человека. Его труд «Хирургическая анатомия артериальных стволов и фасций» (1838) переиздавался неоднократно. Перу Н.И. Пирогова принадлежат «Полный курс прикладной анатомии человеческого тела» (1843-1848).

Во второй половине XX в. в нашей стране в анатомию, цитологию, гистологию и эмбриологию внедряется ряд новых современных методов. Успешно используются микроскопическая и ультрамикроскопическая техника, автордиография, рентгеновский и биометрический методы, что позволило установить много новых фактов, выявить важные закономерности, сделать ценные для науки и для практической медицины обобщения.

Manukian Anait, 3 year of MD, KSADA

Scientific revisor: Associate professor, Phd, Hovorun A.V.

WHETHER 2D ANIMATION IS DEAD?

Have you ever heard phrases «2D animation is dead» and «3D is the future»? This theme has been the subject of much debate recently. It's not hard to notice that 3D animation is becoming more and more popular and captures more and more multimedia areas. Cartoons made in 3D technology gather full halls of spec-

tators and take the first places of the tops whereas 2D cartoons are easier to find in *little-known cartoons* tops.

Now, I'm going to look at disadvantages of 2D animation. First of all 2D is the kind of animation which requires great skills in drawing, especially frame-by-frame animation. It is rather difficult to draw one high-quality frame and what about drawing twenty-five similar frames per second? You also need to understand that one mistake to be done and the drawn movement will look unnatural. Unlike 2D animation you mostly need technical skills and knowledge of programs to work in 3D field. It's not a big deal to study the program but not everyone is able to learn how to draw and do it in a short time. I would also like to draw your attention to the fact, that 2D animation can't be as much detailed as 3D, it is just impossible to draw so many details by hand! So we should ask ourselves, how we can better communicate with our audience? What's the easiest way to tell the story? 2D animation is much less realistic, so that means it will be harder for viewer to feel being inside the story.

Furthermore, changes are much faster and easier if you work in 3D. Say you have finished a scene with dancing couple and your director suddenly decides that your whole scene will look much better from another angle. Or you have been working all day to create a unique high-detailed city in an unusual style but it turns out that you had to draw a view of the city from the sky and not from the ground. In 3D, there is no problem! A quick adjustment of the completely flexible camera and you get the view from any point of space. In 2D, though? An animator would have to destroy all the work he had done and completely start from scratch with a blank page in order to do something as simple as a slight camera adjustment.

Because of the flexibility of the 3D «world» that exists in the computer, changes are much faster and easier. In addition modern technology allows you to stylize 3D animation so that it looks just like painted in 2D.

Nowadays companies are rushing to do everything as quickly as possible. It is commercially profitable to produce cartoons and commercials as often as possible. Nobody wants to wait a few years for one cartoon. So employers prefer designers to work with 3D graphic.

On the other hand, uneven lines, «mistakes» – this is exactly what attracts in 2D animation, makes it alive. 2D animation is also more clearly and precisely conveys us the idea of the project. As for me, 2D animation is more expressive because it can afford itself to hyperbolize or hide something. Moreover, I think that giving the machine some control over our work we lose a piece of soul in the final product. 3D animation looks too naturally. Sometimes you can forget that you watch a cartoon. The feeling of naivety and lightness disappears and the cartoon becomes similar to film.

To sum up, I want to say that 2D animation is a difficult kind of animation so it's not strange it is becoming less popular when there are easier, faster and cheaper technologies. However, 2D animation is absolutely different kind of art with its advantages. It can't disappear or become unnecessary.

ФЕНОМЕН СМЕРТІ В КУЛЬТУРІ ТА ФІЛОСОФІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРОСТОРУ ПЕРШОЇ ЧВЕРТІ ХХ СТОЛІТТЯ

У ХХ ст. культура досягла значного рівня зрілості, придбала посткласичні форми, і, як наслідок, увійшла в фазу кризи [1, с. 646].

Історики, розглядаючи першу третину ХХ століття, зазначають збільшення масових смертей, пограбувань, убивств. Для репрезентації стану масової свідомості того часу дослідники звертаються до вивчення проявів та образів смерті: бомбардувань, танків, могил невідомих солдатів, таборів смерті та братських могил [2, с. 298]. Таким чином, смерть у цей період стає одним із основних критеріїв формування людської особистості й набуває достатнього впливу на модулювання конкретно-історичних соціально-культурних феноменів та інституцій, а також різних систем знань і сфер діяльності, як-от природознавство, медицина, економіка, воєнні дії, історична наука, царина розваг тощо [3, с. 16–17].

Основними практиками, що впливають на суспільну думку про онтологічні явища розуміння смерті в той час, є фрейдизм і екзистенціалізм [4, с. 286, с. 265].

Згідно з ученням екзистенційних філософів, смерть — не найважливіша подія в житті, проте знання про неї є одним з основних факторів для дій людини: усвідомлюючи недовговічність свого існування, люди прагнуть досягти більшого до того моменту, як це станеться. Саме непоінформованість про дату своєї смерті, але усвідомлення можливості такої події, створює необхідні умови для зростання особистості, боротьби, думок про абсолютне існування, а разом з тим і пошуку сенсу буття в реальності. Таким чином, смерть, входячи в тимчасовий континіум, співвідносячись з майбутнім, стає остаточним критерієм, що встановлює відношення до життя, до внутрішнього і зовнішнього світу [5, с. 117–120]. О. Ф. Больнов, який написав книгу «Філософія екзистенціалізму», робить висновок, що якщо для минулих періодів характерно розуміння знаходження-в-прикордонній-ситуації (*das In-der-Grenzsituationstehn*) і існування як одного і того ж, то в теорії екзистенціалізму це посилюється: життя — це постійне перебування перед обличчям смерті [6, с. 127–134].

Основна концепція фрейдизму полягає в усвідомленні людини як істоти, яка підсвідомо прагне смерті. Це обумовлено тим, що під тиском зовнішніх джерел індивідуум прагне звільнитися від вантажу, позбутися від фізичного і психологічного напруження, повернутися до недиференційованого стану. Смерть розуміється як можливість рекапітуляції в початкове ідеальне положення. Таким чином, вона здійснюється в силу внутрішніх факторів, а не зовнішніх джерел. Людина, в розумінні З. Фрейда, самостійно вибирає шлях до скону, проте вже саме несвідоме веде його до саморуйнування, що розуміється як благо, задоволення. Незважаючи на це, система хроніфікації життя чинить опір, тим самим сповільнюючи процеси знищення органів і

психіки. Потяг до життя — це база для потягу до смерті [7, с. 4]. При цьому, порушуючи тему «потягу», варто розглянути фрейдистську теорію про взаємодію сексуального бажання і смерті. Концепція «інстинкту смерті», що вперше згадана І. І. Мечниковим, знайшла своє продовження у психоаналізі. З. Фройд, аналізуючи явище мазохізму, робить висновок, що деякі ситуації такого характеру не можуть бути зрозумілі без розгляду концепту смерті. У роботах «По той бік принципу задоволення» (1920), «Невдоволення культурою» (1930) засновник психоаналізу розглядає Ерос (лібідо) і Танатос (інстинкт смерті) як начала, що структурують психіку людини [8, с. 64]

Говорячи про ставлення до смерті, З. Фройд порівнює суспільство ХХ століття з первісним. Для людини періоду модернізму власна смерть була далека і незрозуміла, проте смерть іншого не викликала ніяких заперечень. «Однак <...> був можливий випадок, коли обидва протилежних уявлення про смерть замикалися і вступали між собою в конфлікт, і цей випадок мав величезне значення і загрожував далекосяжними наслідками» [9, с. 20]. У цій цитаті психоаналітик згадує про ту подію, коли траплялася смерть близьких людей. Це призводило до фобії смерті, а в подальшому, до зусиль виключити її зі свого життя. Втрата сенсу, що заснована на запереченні смерті, формує в людині бажання пошуку загибелі собі подібного серед тих, хто може померти і чия смерть не торкнеться почуттів [9, с. 20–22].

Такі підходи до осмислення смерті в області філософії, Перша світова війна та її наслідки, загальний настрій «кінця століття» і кризовий перехід від класичної моделі мистецтва до нетрадиційної, модерністської, призводять до зміщення полюсів прекрасного і потворного, що в результаті відроджує явище естетизації смерті, що зустрічається раніше, в епоху Середньовіччя й Відродження (стиль пізнього ренесансу — бароко). На рубежі ХІХ–ХХ століть створюється нова концепція проблеми «буття і небуття» в мистецтві: смерть характеризується не тільки як щось жахливе і непереборне, але ще і як щось справжнє, прекрасне, благо. В світогляді творців першої чверті ХХ століття смерть близька, чарівна своєю реальністю, вона не вражає, а, скоріше, поновлює. Смерть, розкладаючи і розчленовуючи загальне, стає інструментом для досягнення і усвідомлення реальної суті речей [10, с. 17–18]. Яскравим прикладом цієї концепції естетичності смерті в її потенції розпаду образу, знаходження істини в страхітливому й потворному можна вважати цикл живописних робіт швейцарського художника Ф. Ходлера, який щодня фіксував вмирання його хворої дружини — фізичне і моральне спотворення смертю колись красивої жінки. У день її смерті Ф. Ходлер зобразив захід сонця на Женевському озері. Кандидат філософських наук Ю. Сременко вважає, що в контексті архетипного мислення остання картина веде до поглинання, розчинення образу дружини і переходу до хаосу [11, с. 202–203].

Таким чином, концепт «смерть» в європейській свідомості першої третини ХХ століття є основоположним, тим, що психологічно конструює, феноменом. В аспекті фрейдизму та екзистенціалізму танатос постає одночасно і як спосіб самореалізації особистості, виживання не тільки конкретного індивідуума, але і всього роду *Homo sapiens*, і як базова харак-

теристика маргінальності. Естетизація смерті, що відбувається в цей час в мистецтві, призводить до появи модерністської онтологічної концепції: смерть прекрасна, оскільки дозволяє досягти самої суті світу.

Література:

1. История мировой культуры: Учеб. пособие для студентов высших учебных заведений/ под. ред. А. П. Садохина, Т. Г. Грушевицкой. Москва: ЮНИТИ-ДАНА, 2015. 975 с.
2. Яртысь А. В., Шендрик С. М., Черепанова С. О. Лекції з історії світової та вітчизняної культури: навч. посібник. Львів: Світ, 2005. 568 с.
3. Матяш Д. В. Жизнь и смерть: от сакральной символической обратимости к постсакральной бинарности (социально-философский анализ): автореф. дисс. на соиск. уч. степени д-ра филос. наук: спец. 09.00.11 «Социальная философия». Ростов, 2003. 48 с.
4. Кремень В. Г. Філософія: мислителі, ідеї, концепції: Підручник/В. Г. Кремень, В. В. Ільїн. К.: Книга, 2005. 528 с.
5. Больнов О. Ф. Философия экзистенциализма/О. Ф. Больнов. СПб.: Лань, 1999. 224 с.
6. Glenn J. G. The Idea of Death in Existentialism // Journal of Philosophy. 1951. Vol. 48, № 5. P. 113–127.
7. Алексеев П. Ю. Функция смерти в бессознательном: Ж. Лакано теории З. Фрейда / П. Ю. Алексеев // Известия Саратовского университета. Сер.: Философия. Психология. Педагогика. 2010. Вып. 1. С. 3–7.
8. Изотова И. С. Научное осмысление смерти: историография проблемы// Гуманитарные исследования в Восточной Сибири и на Дальнем Востоке и (ГИСДВ). Владивосток: Изд-во ДВГУ. 2010. № 3 (11). С. 63–67.
9. Фрейд З. Мы и смерть/З. Фрейд//Рязанцев, С. Танатология. СПб., 1994. С. 13–27.
10. Ковалевский А. А. Трансформация смерти в искусстве/ А. А. Ковалевский. Гуманитарные исследования. Омск : Изд-во ОмГПУ. 2016. № 3 (12). С. 15–18.
11. Єременко Ю. В. Естетизація як спосіб осмислення феномену смерті /Ю. В. Єременко // Гілея: науковий вісник. 2016. Вип. 105. С. 200–204.

... 1 , « » ,

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ КЛІМАТ ЯК ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР ЕФЕКТИВНОЇ КОЛЕКТИВНОЇ ПРАЦІ

В сучасному світі важливим фактором успішної та ефективної роботи в колективі являється соціально-психологічний клімат. Актуальністю даної теми є необхідність формування сприятливої атмосфери в колективі з метою створення умов, що сприятимуть реалізації здібностей робітників та в результаті досягнення більш високих результатів в трудовій діяльності.

Соціально-психологічний клімат в колективі — це стан колективу, який обумовлений особливостями життєдіяльності окремої групи, що являє собою специфічне поєднання психологічної, соціальної та розумової сфери відносин, емоційного стану та думок членів групи. В свою чергу перераховані аспекти є компонентами соціально-психологічного клімату [1].

За Платоновим Ю.П. визначаються наступні соціально-психологічні фактори ефективності трудової діяльності:

1. Цілеспрямованість (готовність колективу до сумісної діяльності направленої на досягнення певної цілі).

2. Мотивація (причини активної участі в трудовій, пізнавальній та комунікативній діяльності; виконує спонукаючу, спрямовуючу та регулюючу функції).
3. Емоційність (інтенсивність та спрямування емоційності регулює рівень зацікавлення та стимуляції до діяльності).
4. Стійкість у стресових ситуаціях (забезпечується рівнем залученості членів колективу до сумісної діяльності та в стресовій ситуації мобілізує внутрішні резерви трудової активності).
5. Інтегративність (спільна думка, узгодженість трудового процесу).
6. Організованість (процес управління та самоуправління, структурно-функціональна взаємодія в колективі) [4].

Соціально-психологічний клімат характеризується як сприятливий та несприятливий, що виражається в емоційному стані працівників та відображається на роботі та відносинах в колективі. В досягненні ефективності колективної роботи та оптимальної трудової атмосфери вирішальна роль належить керівнику (менеджеру) [3].

Несприятливий клімат в колективі негативно відображається на кожному учаснику трудового процесу. Це призводить до зниження якості продукції, настрій робочого складу стає пригніченим, через що збільшується кількість прогулів, порушується план виконання роботи, підвищується ризик звільнення кваліфікованих фахівців, робітники втрачають зацікавленість в розвитку та підвищенні рівня кваліфікації, звертаються до співбесід в інші компанії [5].

Основою сприятливого клімату в колективі є суспільно важливі мотиви відношення до праці. Для оптимального поєднання мотивації всіх членів колективу варто брати до уваги три компоненти:

- матеріальна зацікавленість;
- неопосередкований інтерес до процесу праці;
- обговорення результатів трудового процесу [2].

Керівник обираючи певну стратегію управління направляє трудову діяльність та регулює взаємодії в колективі для ефективного досягнення поставлених цілей [2].

Тож зв'язок між ефективністю праці та кліматом в колективі є важливим питанням в управлінській діяльності. Сприятлива атмосфера для успішної реалізації потенціалу членів трудової команди та діяльність направлена на досягнення спільної цілі — це результат спрямованих систематичних заходів керівника. Створюючи в колективі сприятливий соціально-психологічний клімат організація набуває більшої конкурентоспроможності, зростає продуктивність праці, що суттєво впливає на розвиток економіки.

Література:

1. Веснин В.Р. Практический менеджмент персонала: Пособие по кадровой работе. Веснин В.Р. — М. 2011.
2. Жданов О.И. Социально-психологический климат в коллективе. 2018. URL: <http://www.elitarium.ru/socialno-psihologicheskij-klimat-organizaciya-rabota-sotrudnik-kollektiv-gruppa-sovmestimost-udovletvorennost-vzaimootnosheniya/>
3. Зиновьева Н.В. Психологическая подготовка руководителей-профессионалов; проблема развития стиля деятельности. Зиновьева Н.В. — М.: МГУ, 2004. — 57 с.

4. Платонов Ю.П. Психологические феномены поведения персонала в группах и организациях. Ю.П. Платонов. — М.: Речь, 2007. Т 1. — с. 58.
5. Попова Л.Г., Захаревич Н.А. Влияние социально-психологического климата на деятельность организации. Электронный научный журнал «Век качества». 2017, № 1. URL: <http://www.agequal.ru/pdf/2017/117008.pdf>

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ВИЩОЇ ШКОЛИ

У зв'язку з цивілізаційним та технологічним прогресом система освіти також вимагає змін та впровадження нових мобільних методів навчання, що адаптують навчальний процес під сучасний динамічний ритм розвитку.

В Законі України «Про вищу освіту» одною з головних задач вищих навчальних закладів зазначено «забезпечення органічного поєднання в освітньому процесі освітньої, наукової та інноваційної діяльності» [4].

«В аналітичній доповіді ЮНЕСКО «Сталий розвиток після 2015 р.» зазначено, що у нову інформаційну епоху саме вища освіта має стати основоположним елементом у напрямі прогресу, а інновації у різних сферах суспільної діяльності мають містити в собі високий динамізм, швидку зміну знань, інформації, технологій [5]».

Бистрова Ю.В. у статті «Інноваційні методи навчання у вищій школі України» зазначає, що значення введення інновацій у навчання пов'язане з необхідністю вдосконалення традиційного педагогічного процесу (модернізація, модифікація, раціоналізація) та трансформації існуючого традиційного освітнього процесу засобами радикальних перетворень та комплексних видозмін [1].

Інноваційні технології навчання поділяються на особистісно-орієнтовані, інтеграційні, колективної дії, інформаційні, дистанційні, творчо-креативні, модульно-розвивальні тощо. Вони можуть стати основою для ефективної дидактико-методичної, психологічної, комунікативної взаємодії студента і викладача та прояву компетентних навичок [3].

За підручником «Інноваційні педагогічні технології» Дичківської І.М. система освіти в сучасному світі як головну функцію навчання має виділяти розвиток людини, що відбувається в контексті глобальних освітніх тенденцій:

- масовий характер освіти та її неперервність як нова якість;
- значущість освіти для індивіда і суспільства;
- орієнтація на активне освоєння людиною способів пізнавальної діяльності;
- адаптація освітнього процесу до запитів і потреб особистості;
- орієнтація навчання на особистість, забезпечення можливостей її саморозкриття [2].

Впровадження інноваційних технологій, що відповідатимуть умовам динамічного розвитку інформаційного суспільства вимагають від учасників

навчального процесу внутрішньої схильності та готовності до змін. Реформування навчально-виховної роботи потребує від педагога оновлення професійної підготовки, налаштованості на самовдосконалення, формування вміння працювати в умовах інноваційності освітньої системи.

Перспективи розвитку освіти та її стан на сьогоднішній день тісно взаємозв'язаний з політикою держави. Надання вищим навчальним закладам академічної мобільності відкриє доступ до якісної освіти та знань високого рівня і в той же час підвищить значення держави в освітній сфері. Високий рівень актуальних професійних навичок та загальнокультурний рівень суспільства сприятимуть економічному розвитку та конкурентоспроможності країни на світових ринках [2].

Отже, впровадження інноваційних методів в навчальний процес має підтримуватися з боку держави задля розвитку економіки країни.

Література:

1. Бистрова Ю.В. Інноваційні методи навчання у вищій школі України. Право та інноваційне суспільство № 1 (4) 2015. УДК 378.148(477):005.342. URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2015/04/Bystrova.pdf>
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології. Дичківська І. М. 3-тє видання, виправлене «Академвидав». 2015. URL: <https://academia-pc.com.ua/product/306>
3. Дороніна Н.Н. Організація навчального процесу в ВНЗ з використанням активних методів навчання: методи навчання в ВНЗ. Дороніна Н.Н. Соціологія освіти. 2011.
4. Про вищу освіту : Закон України від 1 лип. 2014 р. №1556VII. 2014. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/paran1319>
5. Програма стійкого розвитку в період з 2015 року. URL: http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/ed_norm/

Motrenko Viktoriia, a 3-rd year student of Graphic Design faculty

Scientific revisor: Ph.D. Petukhova O.I.

ART EDUCATION AS THE SOLUTION TO THE COMMUNICATION BARRIER AMONG YOUTH

Communication is an important skill, which serves as a tool for interacting and coexisting with each other. Unfortunately, I see a strong struggle among youth with learning the proper way of communication, especially, in the inclusion conditions. The outcome of this process is not pleasant. The misunderstanding and communication barrier are beginning to develop and expand. Especially, it plays the crucial role in lives of people with disabilities.

We propose an integration of inclusive art education into the studying process to as many studying establishments as possible. It would be a great solution to this issue. So, my statement is that this practice can create the positive impact on relationships among students and help to get rid of that communication barrier. Let's get deeper into this subject.

Art education is the technology, which is based on the creating and using art works with an aim to show emotions, feelings, other forms of expressing the emotional state of mind, thought and believes. The inclusion itself is the act of including each individual in the working process. Professionally, this term is commonly

used to refer to special education, which is an education for students with various kinds of disabilities. If we combine two terms mentioned previously, we get the inclusive art education.

The main principles of this practice are giving beneficial art experience to everyone; designing inclusive programs, which are about equity (fairness) not equality (sameness); making sure that all students have unique patterns of learning. The importance of inclusive art education is set in the possibility to involve the larger amount of different students in a fair and safe learning environment.

Now, It needs to be determined, why inclusive art education is a suitable approach to overcome communication barrier in the surroundings like school, university, etc. Firstly, this method provides the perfect platform for inclusive interaction because people can work not only as individuals, but as the group. Basically, arranged circumstances put them in the conditions, where, primarily, they find a way to cooperate subconsciously. Then it transforms into more conscious communication.

Secondly, art education promotes creative problem solving, critical thinking and, as already mentioned, communication. These criteria of the modern mindset are not usually taught on the regular basis. But we can recognize some changes in a few establishments, where the significance of these skills is realized. The practices, addressed to develop soft skills in students, are getting implemented.

The greatest advantage of art education is that there is no right or wrong way to do arts. That leads us to the opportunity to engage as many students as possible, because they will not fear to do mistakes. It is not math or chemistry, where if you do not follow the formulas, you will most likely get the false result. There is no pressure coming from the necessity to do the right thing, to find that one exact true answer. Art is full of spontaneous, unintentional, odd and offbeat things, not mistakes. Those things form creativity and our unique approach to the task.

The next positive feature of art education is the ability to contribute equally to the production and creation. You do not get assigned the certain roles in the process. Every participant brings whatever he wants to it. By the way, art is not only about drawing, painting, in other words, a physical expression of creativity. It also consists of elements like dancing, singing and acting. As the matter of fact, these kinds of activities contain more engaging characteristics than doing a drawing. It can be explained by natural necessity of a team work.

After all, art is extremely fun, educational and effective. Let's imagine situation. The student comes to school tired, not willing to do anything, especially, related to studying. Having a few more hours of sleep is a lot more attractive to him. Teacher has to prepare that student for the learning mode. How do you think, what would be more entertaining to him, reading and writing or painting, dancing and singing? My guess is that most of people would consider the second part to be true. Activities related to art would make that sleepy student more interested and engaged. It is a total win, because that kid will not be dreaming about his bed at home and will be aware of things going on around.

Talking about students with special needs, for them it is a chance to find connection with others. But they are not the only ones, who have troubles with a

social engaging. Ordinary pupils deal with that as well. Basically, it is two-side situation. They get lost when they happen to be in the community with people with disabilities. Not everybody knows how to behave around them, how to be tolerant and respectful.

The attention needs to be drawn to the racial inclusion, too. Not going too far, we can take Kharkiv as an example. There are many foreign people with various ethnicities seeking a better life. Their outlook can vary from ours, but it should not be a cause of misunderstanding and antipathy. Art would be a perfect way to communicate cultures and build relationships in classrooms with a cultural diversity.

In conclusion, We will summarize all the positive effects of inclusive art education on the communication in the youth communities. Art model of teaching creates a great environment for finding and exploring other forms of communicating, building knowledge, demonstrating thoughts, developing soft skills and understanding. It is platform to connect with each other and socialize. It encourages to be free, express inner selves, see each others growth and be open minded. Art education opens other means beyond written or spoken word to the students as well as motives them.

„З

.

ГРАФІЧНИЙ ДИЗАЙН ТА БАУХАУЗ

Постановка проблеми. Слово Баухауз гучне в мистецтві та дизайні. Для влучної характеристики можна взяти буквально два слова - простота та функціональність. Краще уявлення про цей стиль дозволить чітко зрозуміти основні закономірності сучасного дизайну та його витоки.

Аналіз останніх досліджень. Існує досить значна кількість досліджень, присвячених темі Баухаузу в мистецтві. Видатними постатями тут виступають саме німецькі діячі: Г. Байер, В. Гропіус та І. Гропіус.

Мета дослідження. Розглянути таке явище, як Баухауз у мистецтві та прослідкувати його вплив на формування естетики дизайну та його канонів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Спершу, Баухауз слугував назвою для вищої школи будівництва та художнього конструювання, яка була заснована в 1919 році Вальтером Гропіусом у Німеччині. Проробила не довго, до 1933 року. Не зважаючи на короткий період існування, праця митців цього закладу зробила вагомий внесок у світову історію мистецтва та дизайну. У 2001 школа Баухауз відновила свою діяльність та продовжує випускати висококваліфікованих майстрів своєї справи.

Спочатку цей термін суто був пов'язаний із прикладним мистецтвом. Вивчалися основи ремесел та особливості матеріалів. Девізом школи була фраза: ” Усі види мистецтв та ремесла служать одне одному”. Головною метою школи було відходження від стереотипного сприйняття мистецтва як окремих форм та заохочення поєднання всіх стилів, починаючи із живопису

і закінчуючи архітектурою. Розроблявся універсальний стиль, який би не піддавався впливу часу та моди. Ціль - представлення естетично ідеальної, економічно розумної, доступної та практичної продукції. Можна відзначити, що все те, що було створене у межах школи Баухауз, різноманітні предмети інтер'єру, посуд, меблі, посприяло формуванню однойменного стилю.

Баухауз, звісно, залишив найбільший свій слід в такій сфері мистецької діяльності як архітектура. Там можна без великих зусиль прослідкувати основні закони цього стилю. Але крім цього ідеологія баухаузу яскраво виражається і в графічному дизайні. Тут розвитку набули всі жанри: шрифт, коллаж, фотомонтаж, плакат тощо. Стрижень стилістики - абстрактні геометричні форми. Естетика була направлена на простоту, сміливість та відсутність лишніх деталей. Саме такі властивості сприяли привабливості та зрозумілості дизайну. Через стриманість його можна легко запам'ятати та розпізнати.

Цікавим є те, що паралельно зі школою Баухауз існував заклад зі схожою стилістичною направленістю в Харкові. У 20-ті роки відкривається художня майстерня, яка очолювалась одним із найвпливовіших постатей у сфері дизайну, Василем Єрміловим. Тут фахівець навчав своїх учнів композиційній спрощеності, стилізації та абстрактності. Напевно, натхненням для відкриття такої школи постала поїздка В. Єрмілова до ВХУТЕМАСу, де він почерпнув природу конструктивізму. Основа його викладання - дослідження особливостей формоутворення.

Увага приділяється і фотографії як зображального засобу в типографіці. Знову, ця тенденція активно ровивалась на просторах школи Баухаз, і, певно, звідти дійшла до Харкова. Розвивались такі техніки як коллаж, фотомонтаж та фотопластика. Художники еспериментували з використанням зображень. Тут митці, не відчуваючи ніяких меж, дали волю своїй креативності, знаходжучи різноманітні можливості фотографії. Перечислені попередньо техніки базуються на процесі розрізання окремих зображень на фрагменти та знаходження нової організації для них, згідно заданого сюжету. Термін "монтаж" вживали для підкреслення ідеї створення нереального світу й утопічного сюжету. "Фотопластика" описувала техніку створення композиції із геометричних, природніх та буденних речей, щоб наголосити на пластичній цінності. Отже, ця концепція синтезу типографії та фотографії, розроблена одним вчителем школи Баухаузу, признана початком традиційного графічного дизайну. Майже скрізь зараз ми можемо знайти цей прийом у рекламі.

Висновок. Баухауз можна сміливо назвати стилем поза межами часу. Він і надалі продовжує глибоко впливати на мистецтво: архітектура, скульптура, дизайн, графічний дизайн, дизайн інтер'єру та промисловий дизайн. Його принципи являються напрямляючими траєкторіями для сучасних діячів дизайну. Його простота та зрозумілість будуть завжди актуальними та популярними.

УКРАЇНСЬКА КАЛІГРАФІЯ

Рідко хто задумається, що букви, які, зазвичай, виступають носіями інформації, можуть слугувати основою справжнього мистецького напрямку, каліграфії, яка трактується як вміння красиво та вправно писати. За допомогою неї оформлювалися різні писемні речі в додрукарську епоху. Сюди належали книги, документи, священні писання і так далі.

Каліграфія бере свій початок у культурі Стародавнього Китаю. Каліграфи там були справжніми ідеалами і отримували більшу славу ніж живописці. Каліграфією користувалися не тільки із метою передати текст, нею прикрашали різноманітні побутові речі: ширми, віяла, костюми тощо.

На Україні писемність з'являється у 10-13 ст. Перший шрифт, який почали використовувати в рукописанні мав назву **“устав”**. Виконувався він ширококінцевим гусячим пером, вирізнявся своєю контрастністю, прямою, м'якою у собі засічки різної форми. Уставом було виконане Остромирове Євангеліє (1056 - 1057) та “Ізборник Святослава” (1073). У 14 ст. устав дещо видозмінюється і стає півуставом. Форми літер стають більш вузькими, щільними, створювали швидку динаміку та мали надрядкові елементи. Приклад використання - “Апостол” І. Федорова (1574). Згодом формується ще один шрифт - в'язь. Це є дещо округле або гостре письмо, де великі та малі букви тісно знаходяться одна до одної, мають подібні пропорції та обриси. В'язь була призначена для оформлення заголовків і виконувалася зазвичай червоною фарбою.

У 17 ст. постає ще один новий вид шрифту, який часто асоціюється з українською культурою - скоропис. Його особливістю є динаміка, швидке написання, заплутаність, наявність крючків та петлів. Також, цікавим є те, що скоропис різниться від автора до автора, тобто він набуває рис особистого почерка митця. Виконується гострокінечним пером. На початку історії скоропису його називали козацьким, тому що він розвивався саме в часи Війська Запорозького. Крім того, це письмо було відображенням вільного та яскравого стилю мистецтва - бароко. Ольга Верменич, сучасний каліграф, прокоментувала цей вид писання так: “Козацький скоропис має характер бойового танцю, а деякі елементи схожі на шаблю.”[4]

Каліграфія у сучасності реформована згідно законів та спрямовує моди та стилю. Мистецтво завжди спрямоване на винайдення чогось незвичайного та нового. Зараз в декоративному письмі використовують не тільки тривіальні речі як перо, ручка та маркер. Митці навчилися вправно застосовувати як інструменти будь-що: камінь, гілка, виделка, мотузка і так далі. Це дало нове життя письму та справжню унікальність.

Історичний скоропис існує на рівні з іншими експериментальними видами каліграфії і постав фундаментом для розвитку такого шрифтового спрямування як летеринг. Летеринг не підпорядковується певному шрифту, обриси літер ситуативні і не відповідають стилістичній закономірності. Тобто

*Каліграфія виделкою.
Автор Яци Йолкусу*

за умови повторюваності букви немає необхідності її робити ідентичною кожен раз. Ця риса й запозичена в скорописі, там одна літера у тому ж тесті може відрізнятися своєю формою та декоративністю.

Живість та ручна робота стали розповсюдженими та популярними серед фахівців дизайну. Все більше уваги дістають роботи, які виконані на основі ручних декорувань та написів, а не спроектоване на комп'ютері.

Каліграфія та лєтеринг активно залучуються в графічному дизайні. Його може знайти кожен в буденному житті на різній сувенірній продукції, упаковці, листівках тощо. Мистецтво каліграфії та лєтеринг вивчаються у певних навчальних установах, існують навіть школи, які суто направлені на вивчення написання букв. Найвідоміша з них це школа “Арт і я”, де майже кожен має змогу відкрити для себе рукописання. [1] Там можна спробувати все, починаючи з уставу, закінчуючи вільною каліграфією.

Отже, каліграфія - це дійсно майстерський вид мистецтва, що міцно вкоренився в історії, поєднуючи етнічність та сучасність. Не зважаючи на стрімкий розвиток технологій та переважне використання комп'ютерних програм для створення дизайнів, вона не втрачає актуальності, а навпаки здобуває все більшої уваги.

Література:

1. Арт і я [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://artiya.com.ua/skoropus>.
2. Мистецтво писати: що відбувається з сучасною каліграфією? [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://telegraf.design/mystetstvo-pysaty-shho-vidbuvayetsya-z-suchasnoyu-kaligrafiyeyu/>.
3. Каліграфія [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=10564.
4. Ольга Верменич: Каліграфія — це не тільки красиве письмо, а ще й емоція [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.umoloda.kiev.ua/number/3245/164/118274/>.

... , 1 , . « »
: . . « » . .

КИСТЬ ЧЕЛОВЕКА. ВАРИАНТЫ МУТАЦИИ

Полидактилия, также известная как гипердактилия – врождённый физиологический дефект человека и животных, выражающийся в образовании лишних пальцев ног и рук. Является противоположностью

олигодактилии(образование менее пяти пальцев рук или ног). Развивается на одной либо обеих руках. Чаще всего лишний «палец» является сгустком мягких тканей и может быть удалён. Время от времени встречаются случаи, когда вместе с тканями образуются кости, но без суставов, и реже всего – нормально функционирующий палец. Может образоваться со стороны

большого пальца, мизинца или между средним пальцами. Таким образом, полидактилию можно разделить на три типа: ульнарную, радиальную и центральную.

Ульнарная полидактилия является самой распространенной из трёх типов: дополнительный палец формируется с ульнарной стороны руки, т. е. возле или же на мизинце. Может выражаться крайне незаметно, к примеру, как небольшой отросток или же наоборот, как полностью сформированный палец. Чаще всего лишний палец является рудиментарным и состоит из лишь одной ногтевой фаланги, присоединённой к мизинцу ножкой из кожи. В случае полностью развитого пальца, раздвоение происходит на пястно-фаланговом суставе. Растроение пальца случается в крайне редких случаях. Чаще всего встречается у африканцев/афроамериканцев, в то время как у европейцев данная аномалия вызывается рядом синдромов, таких как синдром Дауна, Меккеля-Грубера и т.д.

Радиальная полидактилия – менее распространенный случай, в котором изменению подвергается часть руки возле большого пальца. Радиальная полидактилия варьируется от едва заметного кожного отростка или расширения дистальной фаланги до удвоения пальца. Чаще всего встречается среди индийцев.

Центральная полидактилия является самым редким из трёх типов: дополнительный палец формируется между/на указательном, среднем либо безымянном пальце. Чаще всего этому подвергается указательный палец, реже всего – безымянный. Этот тип тесно связан с синдактилией(сращение нескольких пальцев), синдромом Меккеля-Грубера и т.д.

Nezhinets Viktoriya, 3-rd year student of Design faculty

Scientific revisor: Ph.D. Petukhova O.I.

ART PEDAGOGY FOR HEARING-IMPAIRMENT CHILDREN

Changes related to the active entry into the world of education began to appear in the Ukrainian methodology of education. Exactly, this is the reason to introduce new plans, approaches, rules, methods as a result new pedagogical mentality arises.

In connection with it the importance of interaction of different pedagogical systems arises, both in the general format and inclusive. We can say that government began to realize the need for the development of creative personalities.

The process of introducing art to the young minds is a complex set of psychological and pedagogical processes. Terms such as “art therapy”, “artpsychology” and “artpedagogy” arose.

Let’s consider modern artpedagogy.

Artpedagogy is a connection of elements such as art and pedagogy. Its function in the education and development of children by the method of art. Due to this, the inner world of the child is formed, the basic principles of artistic culture are formed, and the sense of social importance is affirmed in the child.

The target of artpedagogy is in the harmonious formation of inner freedom the ability to self-determination, self-realization, self-esteem of the child.

Cognition of creativity has influence on activity selection, improves individual attitude to its various types. The impression that children receive from performing creative work and communicating with the arts (when developing personal or team creative tasks) allows one to gain knowledge not through standard learning, but through the method of personal experiences.

The support of ideas and their implementation are brought to the forefront, any manifestation of criticism is excluded.

For artpedagogic classes use various art materials. They affect the method of conducting the classes themselves.

Pencils, felt-tip pens and pencils allow for increased control, clay, pastel or paint to influence the free expression of thoughts.

Systems of methods of art pedagogy are aimed at prevention, correction, rehabilitation of various deviations in the development and behavior of the child.

Consider art pedagogy in special inclusive education, specifically for children with hearing impairments. For their full development requires special lessons with a sign teacher, as well as the use of methods of art pedagogy and art therapy

The specificity of working with children with hearing impairment is due to the fact that they focus on visual perception. So, the information goes to the visual analyzer. From this, children are more tired and lose focus. It takes longer to complete the tasks.

There are certain peculiarities in the development of all kinds of perception in hearing impaired children.

Big importance is the development of visual attention and perception to compensate for hearing impairment.

Children have a slow recognition of objects, difficulty in perceiving the perspective of images. They don’t always perceive the movement of objects images, there are some difficulties in understanding the objects in an unusual perspective. This feature should be taken into consideration when selecting images of works of art while working.

However, deaf children observe contrasting features in surrounding objects, usually insignificant. This influence on the performance of their figurative memory.

Also, many hearing impaired children are lagging behind in the development of movements. It is difficult for them to maintain balance. Most have problems with fine motor skills, apparatus of articulation. The slow performance of individual movements has an impact on the pace of activity as a whole.

Children with hearing impairment have specific features of the imagination that caused by the slow formation of their language. Namely the special development of the meanings of words and the slow development of thinking and plot-role play.

The imagination of deaf children is longer bound first to perception and then to memory. Not always after reading the images that occur in the head of a deaf preschooler, fit the description. This is a consequence of incomplete awareness by the children of the content of the read. Therefore, when using, for example, fairytale therapy, careful work is required to ensure that the texts are understood.

Most features are observed in the development of thinking.

Children stay longer at the stage of visual thinking. Their greatest difficulties arise when it is necessary to make a conclusion on the content of the text, in which it is necessary to compare verbally formulated judgments.

Violation of verbal communication partially isolates the deaf from those around him who speak because of the slow perception of information. This creates some difficulties in gaining and learning social experience. Deaf children cannot perceive the expressiveness of oral speech or music.

Involvement in literature and art in general helps the child to develop their emotional background, learn to empathize with other people on the example of characters in works of fiction.

It is necessary to consider approach the choice of artpedagogical and art-therapeutic methods carefully when working on the development of a child's personality with hearing impairment.

Nesterenko Alina, 3-rd year student of Design faculty

Scientific revisor: Ph.D.Petukhova O.I.

GRAPHIC DESIGN FOR VISUALLY IMPAIRED PEOPLE

This article focuses on a very important topic in the field of design, namely - Design for all. In this paper, we will analyse difficulties of people with visual impairments and how graphic design can help them.

Every day we see various graphic design products: posters, advertising, packaging. But it's worth looking at least at the packaging with the eyes of visually impaired people and you understand that manufacturers forget about such a group of consumers. But global statistics say that every year more and more people become visually impaired. The elderly also belong to this category. But for some reason, design still does not notice such people. But they are ordinary consumers of food, medicine. For them, it is not necessary to create completely separate products, it is enough to adjust the "general" design, taking into account certain nuances.

A good example of poor design is packaging for lenses that are primarily designed for people with vision problems. Typically, the product characteristic is

written in small print so that a person with poor eyesight just is not able to read it. This design says that manufacturers do not think about their consumers at all.

When creating any kind of packaging, it is very important for the designer to understand and take into account all the nuances. You need to remember about convenience, and of course about the aesthetic side of the product. Nowadays, all this can be combined thanks to different technologies. Not only Braille types may help the audience of the visually impaired, because many people with vision problems do not know it. Here, modern technologies can help, they make life much easier for people with disabilities. Now you can get all the information about the product by scanning the barcode of the product with a smartphone, and special applications allow you to voice it. But that is not all. It is very important to consider that the design is created not only for the completely blind, but also for those who are partially sighted persons. In this case, the designer should also consider the font size, color spectrum, which will facilitate the reading of information, various forms of packaging, embossing and more.

Thus, illustrations and decorative elements should be simple, understandable and distinguishable even in the dark at a distance of a meter. It is worth considering the color difference or the difference in shape when creating the packaging design of a series of products. I think this will be appreciated by people with good eyesight, as it will allow consumers to quickly make decisions in the direction of the right product. It is also better to move away from the use of complex compositions and fonts. But you can pay attention to various types of embossing, which will not only enrich the design, but also help those who know the world by touch. Such techniques will help visually impaired people to get approval not only among visually impaired people, but will also attract attention of another part of the population.

To summarize, it is necessary to say that you should not create a separate design for people with disabilities. It is unlikely that it will be appreciated by consumers, because our world is striving for equality and it is not worth creating these visible divisions. It is enough to take into account certain principles of universal design, which will definitely make life easier for many people.

„4“ МАЙКЛ ДЖЕКСОН ЯК ІКОНА СТИЛЮ ТА ДЖЕРЕЛО НАТХНЕННЯ ДЛЯ ДИЗАЙНЕРІВ

У розпал своєї співочої кар'єри, в середині 80-х років ХХст., Майкл Джексон змінив уявлення про те, як повинен виглядати популярний виконавець чоловічої статі. Він став ідолом і кумиром декількох поколінь, фанати намагалися наслідувати його стиль. Майкл Джексон став законодавцем світової моди, причому не тільки музичної. Він сміливо проявляв свою індивідуальність через музику та сформував свій особистий стиль. Його манера вдягатися була не зрозумілою, дивувала, іноді навіть шокувала публіку. Це і давало Майклові можливість захочувати більше слухачів через свій зовнішній вигляд.

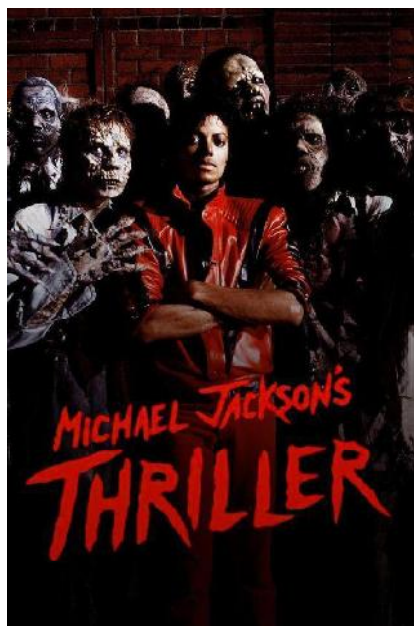

Рис. 1

Джексон ніколи не боявся експериментувати з одягом і його вигляд був завжди приголомшливим. Різноманітні образи, які він одягав у житті і на сцені, завжди були дуже ефектні і незабутні. Завдяки співаку знайшли нове звучання і популярність незвичайні жакети у стилі мілітарі, байкерські куртки, фетрові капелюхи. Футуристичні костюми з металізованої шкіри, широкі ремені, залізні погони, на ногах – безліч пластикових ременів і червона шкіряна куртка зробили його справжньою іконою стилю і моди 1980-х - початку 1990-х років. Легендарна шкіряна куртка червоного кольору для знаменитого кліпу «Thriller» була обрана костюмером

Деборою Лендіс – її яскравий колір ідеально виділяв Майкла Джексона у темряві серед танцюючих монстрів. І, після приголомшливого успіху кліпу, червоні шкіряні куртки і джинси класичного червоного відтінку знайшли нечувану популярність (рис. 1).

Майкл хотів сам диктувати модні тенденції, вирішував, що йому одягнути і коли. Він вважав за краще, щоб його сценічні костюми шили з крєпдешину, шовку і еластичних тканин. Велике значення він приділяв комфорту на сцені, оскільки він був не лише співаком, а ще й талановитим танцівником. Лаковані черевики, білі шкарпетки, біла сорочка та укорочені чорні штани з лампасами також стали впізнаваними елементами стилю короля поп-музики.

В останні роки життя співака, його стиль став більш консервативним. Він починає носити костюми-трійки. Практично будь-який класичний костюм Джексона було декоровано вишивкою. Завершували образ традиційні чорні окуляри-авіатори та капелюх.

Майкл Джексон є легендою поп-музики, її королем, винахідником унікального впізнаваного стилю у світі моди, тому дизайнери відомих брендів одягу надихаються образом талановитого виконавця.

Відомий дизайнер Філіп Плейн створив змішану колекцію весна-літо 2019, яка присвячена кар'єрі короля поп-музики. Показ вийшов в дусі Thriller: шкіряні жіночі сукні, латексні штани, куртки з американським прапором і, звичайно ж, з блискітками. Стиль мілітарі переплітався з черепами Філіпа Плейна і підкріплювався ланцюгами і шипами. Чоловічий одяг був представлений з чорними мокасинами та блискучими шкарпетками під добре скроєними “костюмами Джексона” і сорочками (рис.2).

Рис. 2

Рис. 3

Вирджил Абло, креативний дизайнер чоловічого одягу в Louis Vuitton, розробив колекцію, присвячену рідній країні – США. У його колекції простежуються елементи, які характеризують вільну культуру вуличного стилю. Абло згадує і про американського легендарного виконавця Майкла Джексона. Елементи колекції цитують стиль Майкла. Один із його культових образів – біла майка під розстебнутою білою сорочкою і вузькі чорні штани. Цей образ дизайнеру вдалося зробити вишуканим і аристократичним (рис.3).

Ще одним дизайнером, який надихнувся постаттю легенди, був Крістоф Дакарнін, креативний дизайнер бренду Balmain у 2009 році. У цій жіночій

Рис. 4

колекції були представлені жакети, декоровані вишивкою, шкіряні штани, блузи з елементами мілітарі, що яскраво просліджуються у стилі самого Майкла Джексона. Слід зазначити, що 2009 року, за декілька місяців до смерті, Майкл був сфотографований в одязі з жіночої колекції Balmain (рис.4).

.., 3 , « »,

... ,

СЛОВ'ЯНСЬКА ДОХРИСТИЯНСЬКА МІФОЛОГІЯ

Постановка проблеми. Міфологія відіграла велику роль в українській культурі. Одним із найкращих джерел, за якими можна вивчати міфологію давніх слов'ян є перекази та легенди. Слов'янські міфи характерні тим, що вони пов'язані з природою та звичаями наших предків. Як писав Іван Нечуй — Левицький: «Ми не бачимо в народній фантазії охоти до негарних, неестетичних велетенських міфічних образів, до тих величезних, страшних, головатих та рогатих богатирів зі страшними антинатуральними інстинктами, які любить німецька і великоруська міфологія». Завдяки міфології ми дізнаємося про високі духовні цінності та вірування наших предків.

Аналіз останніх досліджень. Одні з останніх досліджень про слов'янську міфологію є праці антрополога: Кононенко О.А, філософів міфу: А.Ф. Косарев, Г.Н. Оботурова, Ю.С. Осаченко, А.В. Ставицький, автори численних статей на демонологічну тематику: Юлія Буйська, Ганна Миколаївна та Бойківщини Надія Войтович (Левкович), яка досліджувала народну демонологію. Предметом дослідження авторки стало уявлення про домашніх духів, «безпірних» покійників, людей із демонічними ознаками та здібностями.

Мета дослідження. Дати якомога розгорнуту характеристику слов'янської дохристиянської міфології її особливостям та традиціям.

Виклад основного матеріалу дослідження. Слов'янська міфологія — це явище здобутку духу та творчої уяви впродовж багатьох століть. На основі міфологічних канонів світу, наші предки створили природну релігію, яка через великий час набула назви — язичницька. Основу цієї релігії становила природа, яка обожнювалась та була богоподібною. Їх вірування були пов'язані з повсякденням життям та навколишнім світом. Древні люди намагались пояснити явища і сили в природі та суспільстві, використовуючи наявні на той час стосунки між людьми. Таким чином природні сили наближувались до людей та набували певних людських рис і в такому вигляді потрапляли у казки. В українській народній літературі, піснях й обрядових ритуалів зображали різних демонічних істот, найчастіше вони були за людською подобою, тобто наділялись антропоморфними рисами. Це були міфічні створіння, такі як: русалка, відьма, вовкулака, домовик, тощо. У літературному творі «Лісова пісня» Лесі Українки, яка є шедевром у змалюванні міфологічної картини світу, є такі духи — демони, як Лісовик, Водяник, Мавка, Куць та Перелесник. Одні були носіями добра, а інші — зла. Найбільшою пошаною в українській міфології були звірі, сильні та великі. Деякі звірі ставали покровителями та захисниками, тобто служили тотемами певним групам людей. Існує багато легенд о перетворенні людей на тварин і навпаки, своєрідні друїди того часу. Доволі розвинутою у наших предків була демонологія — це віра в потойбічні сили (духів та демонів), які теж порівнювали з явищами природи та господарським життям. Ці істоти одухотворювались та персоніфікувались. Вони були сильніші за людей та знаходились над певними ділянками. Наші предки бажали налагодити стосунки з ними, щоб вони менше шкодили. Проти когось проводили ритуали, ворожіння, заклинання, використовували амулети та обереги, а інших задобрювали. Релігійні вірування наших предків пройшли деякі етапи розвитку, перш ніж розвинулись у бік уніфікації образу вшановуваних сил. Спочатку людина не цікавилась небесами, воно було дуже віддаленим від її жорстких буднів, але з часом «небесні ворота» стали початковими питаннями про таємниче існування смерті, про закони природи, початок світу тощо. Мудрість наших пращурів, їх філософія та досвід сформували поняття неба, як територію вищих сил. А в земному житті йшла боротьба двох сил — добра і зла. Характерною особливістю давньохристиянської міфології є пантеїзм, тобто філософсько — релігійне вчення, за яким Бог уподібнюється природі. Люди відкрили для себе невидимий всесвіт, який підготував людей до сприйняття поняття Бога. Поява цього поняття означало початок нової віри — єдинобожжя, монотеїзму, яке прийшло на зміну багатобожжю і поширилось по всьому світу у відомих віросповідань, такі як: християнство, іслам, буддизм, індуїзм та інших. Наші пращури поклонялися багатьом богам та явищам природи: дерева, річки, небесні світилі, це називається політеїзмом, тобто багатобожжям. У предків існувала своя ієрархія богів: найголовнішими були найстарші боги та демони, які керували життям, далі

йшли другорядні боги, які були пов'язаними з господарськими циклами та сезонними обрядами, на найнижчому рівні були учасники, котрі виступали в ритуальних обрядах у їх міфологічних образах, люди були складовою цієї ієрархії. До нашого часу майже не зберіглося ніяких міфічних згадок про родоводи богів, за винятком окремих прикладів: вітри — Стрибожі внуки, або «Сонце ж цар, син Сварога, він же Дажьдбог» тощо. В християнській різноманітності міфологічної спадщини є особливість, котра ріднить її з міфами інших народів — це метаморфізм.

Висновок. Отже, можна зробити висновок, що наша прадавня давньослов'янська віра була досить розвинутою. Був сформований свій стиль життя, мислення та культури. Слов'янська міфологія збирає в собі художньо — синкретичне мислення, наповнене всім живим.

Persianova Anastasia, 3-rd year of Design faculty

Scientific revisor: Ph.D. Petukhova O.I.

LIGHTING DESIGN IN THE INTERIOR AND ITS IMPACT ON HUMANS

A man is dependent on light the same as and most living creatures on the earth. But we perceive him quite differently, than, for example, other mammals. For us it is not only a method to disperse darkness, but also to find out a prey. Light itself carries an aesthetic function, has influence on our health, capacity, mood, creates atmosphere in an apartment.

All light perceived by the organs of sight is divided to natural and artificial. A main natural source of light in our life is the Sun. There is a great number of artificial sources of light. If we look at the satellite pictures of Earth, it easily to notice the large and shallow accumulations of lights - our cities. They are filled with artificial light both outside and inside buildings. It is not surprising, in fact human life is so closely related to light, that we try from every side to surround ourselves at that time when we awake.

In most simple apartments and houses the concept of light design remains not exposed, and there are only chandeliers shining under the ceiling and giving shadows to different corners. At the same time, multilevel, literate illumination, as nothing another, allows to create maximum of comfortable atmosphere in a room and play with perception of spaces.

Work of our organism is fully inferior to the natural cycle of changing of day and night, id est light and dark dayparts. We perceive light by means of organs of sight. With their help it is perceived by our brain and nervous receptors, qualifying our psychological state. Light influences on all central nervous system, and it means that our emotions depend on it. The scientists of Oxford university proved that light is able both to make happy and drive in depression. With a little light people become weak and sleepy.

Scientific researches show the vital necessity in creation of space for the man. Nowadays light design is very popular. Until the XVIII century people had only sunny, lunar lights and light of fire. And it was not a problem to create staggering works of architecture and design of interiors. Presently light designers have enor-

mous choice of light devices and sources of light for solving any tasks. Modern light designers are able to create surprising illusions, change space perception, strengthen and underline details. They care of beauty and style of interiors and exteriors, taking to account safety and energy efficiency of projects.

Illumination is divided into basic types: key-light, provides the sufficient amount of light in an apartment, helps to represent general conception. Accentual illumination creates atmosphere and complete view of an apartment. Accenting light is used to show the feature of interior to the spectator, to form an idea about the spatial location of objects. Local illumination is used for solving functional tasks: creating comfortable space for reading, work or cooking. For this purpose there are built-in point lamps above a working zone.

There are two types of interior light: functional and decorative. From determinations it is clear, that the task of the first one is to make a comfort in an apartment to stay in, and the second one is to complete an interior with details which are pleasant to the eye and to diversify decor. Underestimating decorative illumination is impossible. It does character of accommodation special and completed. Furthermore, it is possible unobtrusively to zone space by means of additional sources of light and work with visual perception of sizes in an apartment.

Light-emitting-diode technologies became a flexible instrument and helper of modern light designers. Led- technology allowed to create new, compact, energyeffective sources of light, that found the application in the refined interiors.

ДИЗАЙН МИСЛЕННЯ У РОЗРОБЦІ ІГР

С кожним роком індустрія відеоігр стає більш популярною та затребуваною. Так, за даними аналітичного агентства Newzoo за останні п'ять років доходи від продажів ігор в світі збільшилися на 56%. Наслідком великих фінансових успіхів індустрії стає виникнення і розвиток все більшої кількості ігор різних жанрів і напрямків. В умовах сильної конкуренції необхідно грамотно планувати та керувати процесом створення проекту, задля його подальшого успіху. У цьому може допомогти метод дизайн мислення.

Розробка ігр — це галузь з високим ризиком та винагородою, дуже важливо не тільки захочувати творчу свободу, але і зменшувати ризик створення продукту, який може не знайти необхідних якостей для того, щоб стати життєздатним комерційним проектом. Використовуючи дизайн мислення при розробці гри можна зменшити значну частину цього ризику. Дизайн мислення складається з п'яти етапів: емпатія, визначення, ідея, прототип та тест. Слід зазначити, що етапи не завжди є послідовними. Насправді вони можуть відбуватися за будь-якого порядку, часто проходячи паралельно або повторюючись.

Перший етап процесу дизайнерського мислення дозволяє отримати глибоке розуміння проблеми, яку ви намагаєтесь вирішити, як правило,

шляхом дослідження користувачів. Але слід зазначити, що емпатія майже природним чином відбувається в середовищі розробки ігор. Адже кожен з розробників найчастіше сам захоплюється іграми та активно спостерігає за сучасним станом ігрового ком'юніті.

На другому етапі відбувається накопичення інформації, яка буда зібрана під час першого етапу. Аналізуються спостереження, щоб визначити основні проблеми які необхідно вирішити. Слід бути готовим до кардинальних переробок ідей, адже насамперед треба усвідомлювати як це буде виглядати очима гравців.

Третій етап – це генерування ідей. Знання з перших двох етапів допомагає почати «мислити нестандартно», шукати альтернативні способи перегляду проблеми та виявлення інноваційних рішень створеної вами проблеми. Завдяки цьому утворюється багато актуальних ідей для проектів і незалежно від успіху кожної окремої ідеї всі вони роблять спільний внесок у майбутній проект.

Четвертий етап є експериментальною фазою, і його мета - визначити найкраще можливе рішення для кожної з проблем, виявлених протягом перших трьох етапів. У сфері розробки ігор прототипом найчастіше називають першу (альфа) версію гри, що означає грубу форму основного геймплею. Така версія представлена цільовій аудиторії у вигляді офіційних ілюстрацій, ігрових трейлерів, тощо. Щоб потенційні покупці могли з нею взаємодіяти і починати давати перші відгуки.

Завершальною фазою дизайн мислення є тестування. Дизайнери або тестери ретельно перевіряють повний продукт, у якому використані найкращі рішення, визначені на фазі прототипу. Також на цьому етапі гра передається потенційним гравцям (у формі відкритого чи закритого бета тесту), щоб отримати їх відгуки. Це допомагає в подальшому розвитку проекту і формує більш завершений результат.

Отже, у сфері розробки ігор дизайн мислення є потужним методом для створення затребуваного комерційного проекту. Воно допомагає правильно структурувати та вести процес створення гри, пропонувати актуальні сміливі рішення що привернуть увагу потенційних покупців, мінімізувати ймовірні ризики пов'язані зі створення та реалізацією гри.

Список використаних джерел:

1. Cross-platform game development and the next generation of consoles [електронний ресурс] – режим доступу: <https://arstechnica.com/features/2005/11/crossplatform/>
2. Design Thinking [електронний ресурс] – режим доступу: <https://www.interaction-design.org/literature/topics/design-thinking>
3. Game Development Using Design Thinking [електронний ресурс] – режим доступу: <https://www.linkedin.com/pulse/game-development-using-design-thinking-suvrajit-sarkar/>
4. What Is Design Thinking [електронний ресурс] – режим доступу: <https://careerfoundry.com/en/blog/ux-design/what-is-design-thinking-everything-you-need-to-know-to-get-started>

ТИПИ ГЕОПЛАСТИЧНИХ ФОРМ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ У ЗОНАХ ВІДПОЧИНКУ МІСЬКОГО ПАРКУ

Людина завжди прагнула бути ближче до природи, де вона відчуває прилив сил та бадьорості. Особливо жага потрапити до природних ландшафтів відчувається у міських жителів. Ще у середні ХХ століття було відмічено, що тривалість життя городян менше, ніж у сільських жителів. Відсутність зелені, вузькі вулички, маленькі двори, куди майже не потрапляє сонячне світло, створювали несприятливі умови для життя людини. З розвитком промислового виробництва в місті і його околицях з'явилася величезна кількість відходів, що забруднюють навколишнє середовище. Все це актуалізувало ландшафтно-дизайнерські пошуки щодо створення природних осередків в урбанізованому середовищі.

Геопластика - один з найперспективніших напрямків в ландшафтній архітектурі. Являє собою, по суті, різновид вертикального планування, яке спрямовано на вирішення архітектурно-художніх завдань. Сучасна техніка дозволяє створити практично будь-який рельєф. Під геопластикою мається на увазі пластична обробка поверхні землі. В якості основних засобів штучного створення пластики рельєфу використовують укоси, підпірні стінки, сходи, пандуси, земляні насипи, вали, пагорби. Формування ландшафтних просторів здійснюється найчастіше з суміщенням і взаємопроникненням цих функцій. Саме тому створення садів, скверів і парків на складному рельєфі так необхідно місту для поліпшення здоров'я людини і екосистеми. [1]

Одне з рішень проблем міста - це організація парків. Зелені насадження не тільки створюють сприятливі мікрокліматичні і санітарно-гігієнічні умови, а й підвищують художню виразність архітектурних ансамблів.

Парки вирішують в місті ряд екологічних проблем. По-перше, знижують забрудненість повітря. Найкраще поглинають звуки дерева і чагарники з густими кронами, щільними великими листками, з великою кількістю дрібних гілок. Проникнення шуму в парк перешкоджають відкриті газони. Знижуючи шум, парк відповідає і задачі зниження запиленості та загазованості повітря [2].

Приходячи в парк, людина не залишає меж міста, але при цьому потрапляє на лоно природи, відчуває психоемоційне розвантаження, зняття драгієвливості. Доглядаючи за зеленими насадженнями, оберігаючи і примножуючи їх, кожен житель міста може внести свій посильний внесок у поліпшення екології міста [3].

Для комфортного перебування людини у місті, загальна площа парків, скверів, зелених насаджень повинна займати більше половини його території. Для того що б вирішити цю проблему застосовується прийом модульні системи-геопластики, він дозволяє піти в моделюванні рельєфу від нераціонального переміщення величезних обсягів земляних мас у проектуванні дизайну простору. Дозволяє зробити простір функціональним

навіть при збереженні умови 100-відсоткового озеленення. Дозволяє створювати енергонезалежні сади і парки. [4]

Ландшафтний дизайн парку для відпочинку створює красу і єдність з природою, а також позитивно впливає на фізичний і емоційний стан людини. Саме тому в даний час стала популярною ідея облаштовувати парки за допомогою використання прийомів геопластики.

Геопластика у зонах міського парку розподіляється на функціональну та нефункціональну.

До функціональної геопластики відносяться:

- земляні вали та насипи – це споруди з насипного і ущільненого ґрунту. Використовуються, як правило, на великих територіях парку та слугують, як пішохідні ділянки різного рівня по висоті;
- горби і пагорби – це форми у вигляді невисокого рельєфу, в плані округлої або овальної форми, з пологими схилами і слабо вираженим підніжжям. Як і земляні вали та насипи слугують транзитною зоною, окрім цього, якщо пагорби декоративні та розміром вгору не більше ніж 1-1,5 метри, виступають також як місця відпочинку. Їх функціонально можна використовувати в якості місць сидіння та лежання;
- пандуси та сходи – це функціональні і конструктивні елементи, які забезпечують вертикальні зв'язки між пагорбами та насипами;
- ухили та підпірні стінки – конструкції, що утримують від обвалення масивів ґрунту, що знаходяться за ними. Окрім того, вони можуть виступати, як транзитні зони, також слугують як елементи малих архітектурних форм, розподіляючи простір на зони;
- геопластичні меблі – додаткові місця для сидіння та відпочинку.

До нефункціонального типу геопластики можна віднести кратери та штучні каньйони. Такі елементи створюють на більш великому просторі виключно для милування ландшафтом. Вони не завжди можуть слугувати транзитними зонами, або зонами відпочинку [5].

Розвиток новітніх технологій сприяє зростанню культурних запитів людини та більш глибокому розумінню екологічних проблем. Завдяки таким змінам та еволюції, виникає потреба у пошуку нових оригінальних та високотехнологічних рішень при використанні георесурсів у ландшафтній архітектурі. Наслідком цього стало формування такого напрямку у ландшафтному дизайні як геопластика.

Література:

1. Нехуженко Н.А. Основи ландшафтного проектування та ландшафтної архітектури. URL: <https://www.designbook.com.ua> (дата звернення 2.11.2019).
2. Чижова С. Ландшафтне мистецтво. URL: www.landy-art.ru (дата звернення 2.11.2019).
3. Конев А. А. Геопластика – устройство искусственного рельефа URL: <http://gidproekt.com> (дата звернення 2.11.2019).
4. Сокольская О.Б. Садово-парковое искусство. URL: <https://www.yakaboo.ua> (дата звернення 2.11.2019).
5. Горохов В.А. Зеленая природа города. URL: <https://www.designbook.com.ua> (дата звернення 2.11.2019).

Poklad Valentina, 3-rd year student of Design faculty

Scientific revisor: Ph. D. Petukhova O.I.

THE NEED TO CREATE AN ART-PEDAGOGICAL SPACE FOR THE PROFESSIONAL TRAINING OF UNIVERSITY STUDENTS

Currently, one of the innovative pedagogical technologies is art pedagogy. This is an independent branch of pedagogical science that studies the laws of the upbringing and development of man by means of art. The essence of art pedagogy is the integration of art, pedagogy, psychology for education, training, development, support for a growing personality. At the same time, art becomes a kind of intermediary that provides psychological conditions for perception, comprehension, and consolidation of pedagogical content.

P. Blonsky was the first to draw attention to the need for the development of a future specialist, starting with his student years. He believed that it was in the organizational moment that such valuable qualities as creativity, initiative, calculation, quick wit, and the need for knowledge are manifested and developed. Education for creativity has an important social aspect. «Due to the fact that a specialist who has received a higher education must be able to solve not only standard professional tasks, the development of creative thinking in the university process, the ability to be creative in solving non-standard problems is one of the aspects of his general professional training.»

Art pedagogy solves the following problems: facilitates the learning process for both the teacher and student; helps in collecting personal material for interpretations and diagnostic conclusions about the student; provides contact between the teacher and students, creates favorable conditions for conducting a creative dialogue; develops a reflective culture; contributes to maintaining the integrity of the student's personality; introduces students to the spiritual culture of mankind through a single system of interconnection of pedagogy, science and art. The main method in art pedagogy, focused on the development of the student's sensual-emotional and spiritual sphere, the formation of his ethical and aesthetic immunity, morality, is the problem-dialogue method. Such a dialogue involves the search for joint solutions, and the exchange of information is not easy. With this form of communication, all its subjects are active, because each message is designed to interpret the interlocutor and return information in an enriched form. The socio-spiritual, moral, intellectual and economic potential of society directly depends on the level of development of the educational sphere. Since information is being updated at an accelerating pace at the present stage, and the success of each person directly depends on the speed of its application to current operations, therefore, the problem of creative development of a person becomes popular in all types of educational institutions.

Especially the issue of art therapy is relevant for people with inclusion. About 6% of students with disabilities study at the university annually, while in Ukraine - about 0.04%. The largest group among them are students with diseases of the musculoskeletal system, with hearing, vision and nervous system diseases.

For example, the Kiev Polytechnic Institute declares the effectiveness

of work with students with hearing impairments. Dragomanov National Pedagogical University was one of the first in Ukraine to develop targeted educational programs for students with disabilities. But psychological and pedagogical assistance should not be limited only to educational institutions. These people hope for the help of all participants in the educational process. And it depends on the teachers how easy it will be for a student with disabilities to adapt in an environment of healthy peers, and also form the main components of success. This is a significant component of art-pedagogical assistance in general.

To date, the organizational and methodological foundations of the educational process in educational institutions are focused on people with typical development and do not take into account the peculiarities of educational and cognitive activities of students with special educational needs. Inconsistency of forms and methods of pedagogical influence on such children can create prerequisites for the formation of a negative attitude towards learning in them.

Representatives of foreign special pedagogy of the past E. Segen, J. Demor, O. Decroles and others pointed to the important role of art in teaching children with developmental disabilities. The positive impact of various forms of art, such as music, art, on children with disabilities is objectively proven.

Thus, we can conclude that the inclusive education system should be an analogue of the social model of teaching children with special needs. The social modern model of inclusive education at the legislative level promotes the equal rights of all children and the provision of equal opportunities for all to receive education. To eliminate the barriers to inclusive education, art pedagogy should be integrated to educate, educate, develop, and support a growing personality. If the methods of inclusive education are developed for the entire system of educational institutions, then each child will find a place for his or her personal education.

... 1 , « . », . . .

ЕЛЕКТРОННІ ГРОШІ

Електронні гроші відносяться до банківських комп'ютерних систем, які можуть використовуватися для полегшення електронних транзакцій. Цей вид грошей в основному використовується для електронних транзакцій завдяки простій зручності цієї методології.

Електронні гроші використовуються для транзакцій по всьому світу. У той час як вони можуть бути обмінені на фіатну валюту (що, до речі, відрізняє її від криптовалют), електронні гроші найчастіше використовуються через електронні банківські системи і контролюються за допомогою електронної обробки. Оскільки лише невелика частина валюти використовується у фізичній формі, величезний відсоток цієї суми зберігається в банківських сховищах і підтримується центральними банками. З цієї причини основна функція Федерального резерву США і його 12 банків підтримки полягає в

тому, щоб керувати паперовою валютою в фізичній формі і контролювати грошову масу за допомогою грошово-кредитної політики і операцій на відкритому ринку.

Хоча електронні гроші часто вважаються більш безпечними і прозорими, ніж фізична валюта, вони не позбавлені своїх ризиків.

Електронні гроші можна зберігати в різних місцях. Більшість фізичних і юридичних осіб зберігають свої гроші в банках, які надають електронні записи готівки на депозит. Однак карти передоплати і цифрові гаманці, такі як PayPal і Square, також дозволяють користувачам вносити фіксовану валюту за електронні гроші. Такі компанії будуть отримувати прибуток, нараховуючи відсотки з будь-якої суми, знятої з рахунків або перекладеної з електронних грошей назад в паперову валюту.

Багато американців обробляють транзакції в електронному вигляді безліччю способів. Це включає в себе отримання чеків через прямі депозити, переказ грошей з одного рахунку на інший за допомогою електронних грошових переказів або витратити гроші за допомогою кредитних і дебетових карт.

Хоча фізична валюта все ще має перевагу в певних ситуаціях, її роль поступово з часом зменшується. Багато споживачів і компанії вважають, що електронні гроші більш безпечні та зручні, тому що вони не можуть бути загублені, і вони широко прийняті торговцями по всій країні. В результаті на фінансовому ринку США була створена надійна інфраструктура для проведення електронних грошей, чому в першу чергу сприяють мережі обробки платежів, такі як Visa і Mastercard.

Хоча електронні гроші швидко стають нормою і часто проголошуються як більш безпечна і прозора альтернатива фізичній валюті, це не означає, що вони не мають свого власного набору ризиків і вразливостей. Наприклад, шахрайство стає проблемою, коли гроші можуть передаватися від однієї сторони до іншої без необхідності фізичного підтвердження справжньої особистості початкового власника.

Електронні транзакції також є більш обережними і, таким чином, їх легше приховати від IRS, що робить електронні гроші потенційним і небажаним співучасником ухилення від сплати податків. Нарешті, комп'ютерні системи, які відповідають за проведення електронних транзакцій, не ідеальні, а це означає, що транзакції з електронними грошима іноді можуть бути помилковими просто через системної помилки.

Список використаних джерел:

1. Электронные деньги. Учебник – первый шаг к эффективной маркетинговой стратегии [электронный ресурс] – режим доступа: <https://spbib.ru/catalog/>
2. Гребенюк М.С. Отдел продаж по захвату рынка / Гребенюк М.С. // Москва: ФОРС. – 2019. – 208 с.
3. Электронные деньги - Афонина С.В. [электронный ресурс] – режим доступа: <https://business-planner.ru/articles/prodazhi/analiz-rynka-sbyta.html>

INTERIOR FOR PEOPLE WITH DISABILITIES

Is it convenient in the modern world for people with disabilities? How to greatly simplify their life and make it more comfortable? What should be done to help them cope without any help?

At the moment, it is very difficult for them to visit cinemas, cafes, shops. It is connected not only with public places, but also with their homes. Unfortunately, this problem is becoming increasingly relevant in interior design from year to year. So, this work will focus on how to equip a room for people who use a wheelchair to move?

Certainly, it is necessary to take into account the average parameters of the wheelchair and the size of the person in the wheelchair, individual characteristics (the possibility of a person to raise, bend or extend his arm) and study the psychological characteristics of people with disabilities.

The first and the most important thing to be solved is your need to think carefully about is the planning decision. For a wheelchair, an open-plan house is best suited. It is easier for them to move around the space where there are fewer thresholds, walls, partitions, niches. Life without barriers guarantees such people the use of their living space without assistance. To remove the doors in the apertures and to make them arched (except for the hygiene room). For disabled people it is better to choose sliding doors. Besides door, handles must be placed individually under each door (usually below the standard one). It is better to make open doors in two directions, such door hinges are more expensive than ordinary ones, but they simplify their life greatly.

It is essential to set good lighting everywhere, but it is helpful to use indirect lighting to avoid glare. It is very convenient to make lighting on the control panel. When designing this interior, it is necessary to allocate space for special equipment and devices in accordance with the individual rehabilitation program for the disabled persons. Provided the space to store the wheelchair. It is desirable to round off all corners (applies to the corners of an apartment, furniture, etc). It is require to take into account and design the corridor so that there is a place for turning. If possible, for convenience, the designer can install the handrails in the right places for this. The floor must be non-slippery, less traumatic. Carpets should be fixed and they must be not higher than 13 mm.

In addition, the bathroom which should be large enough and a shower without thresholds; use a lift for the bath; the washbasin in the bathroom should have a niche for wheelchair users. Draining under the washbasin must be done away so that a person can drive up close.

The kitchen interior is different from the standard one. For example, it's necessary to reduce the height of the tabletop (to provide the ability to adjust it in height), the sink should not be too deep and the open space under the sink and tabletop will provide a place for a person's legs in a wheelchair; an cooker is needed with front controls; faucets must have a lever style because it is easier

to use; upper cabinets are usually not installed or it is possible to lower them so that persons have access to them and can independently serve themselves without assistance, but usually there is a storage space below. Drawers are better suited for kitchen furniture than conventional cabinet doors. Even the handles on the windows should be located at the bottom of the frame. Accessibility significantly improves the quality of life for these groups of people, makes life easier.

If possible, the designer can offer a smart house. For example: a sensor that detects if a person falls on the carpet, it immediately sends SMS to relatives; video surveillance system does the same if a person is without movement for a long time; as well as the management of electrical appliances via the Internet.

Color in the interior is a means of influencing the behavior and mood of a person. For the background of the apartment, it is better to choose practical colors with bright spots (especially for the people who have vision problems) Lastly: preparing an apartment for a disabled person is difficult, but necessary. If you think through everything to the smallest detail correctly, this will make the quality of life of a disabled person much better, and this is in the first place among designers for this category of people.

„З

ПОБУТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Постановка проблеми. Народна культура відіграла велику роль в українській історії. Відомий українознавець Олекса Воропай писав: «Звичаї народу – це ті прикмети, по яких розпізнається народ не тільки в сучасному, а й у його історичному минулому. Народні звичаї охоплюють усі ділянки громадського, родинного і суспільного життя. Звичаї – це ті неписані закони, якими керуються в найменших щоденних і найбільших всенаціональних справах». Тому треба постійно пізнавати й вивчати нашу історію, адже без минулого немає майбутнього.

Аналіз останніх досліджень. Одні з останніх досліджень про традиційний побут української сім'ї є праці українських етнологів: М.П. Тиводара, Р.П. Чмелика, а також з історико-етнографічні дослідження «Лемківщина». Основними риси народної педагогіки описав у своїх статтях збірника «Сім'я та родинне виховання у національній етно педагогічній культурі» М.Г. Стельмахович. Багато відомостей про побут нашого народу можемо почерпнути з матеріалів періодичної преси, інтернету та ін.

Мета дослідження. Дати якомога повну характеристику життю, побуту, культурі українського народу в 13-17ст.

Виклад основного матеріалу дослідження. Україна завжди була аграрною державою. Більшість населення в 13-17ст. займалася землеробство. Існував феодално-кріпосницький гніт, який гальмував розвиток господарства. Східні слов'яне ще в дохристиянський період розробили свій календар. Основою народного календаря була трудова діяльність людей. Там були позначені святами важні періоди в сільськогосподарських роботах та події

у суспільному житті. Після прийняття християнства (988) церква ввела і релігійні свята.

До початку 16ст. селище будувалось з групи дворич, які склались з кількох осель, частіше родичів. Від покоління в покоління передавали будівельний досвід, художня майстерність, навички. Селянське житло в лісових зонах було зі зрубу – хата, в степі мазанка. Більшість подібні одна до одної. Частіше житло мало одну кімнату і сіні (комору). У більш заможних селян кімнат було дві, стіни білилися, дах крився соломою, вікон було декілька, опалювались печами, освітлювались каганцем. Стіни прикрашалися божницями, рушниками, іноді прикрашали стіни, піч, двері орнаментом (зображали рослини, казкові птахи).

Серед жіночого одягу поширеним були сорочки, плахта, запаска та фартух, на голову одягали хустку. Жінки носили намисто з янтарю, хрестики, стрічки. Чоловіки вдягали частіше сорочки, штани, кожух, сердак. Шили селянський одяг з домотканого полотна, сукна. З взуття носили лапті, чоботи, ходаки. Феодали носили одяг з атласу, шовку, прикрашеного дорогим камінням, хутра, парчі. Вони носили шуби, жупани, чоботи з шкіри.

Харчування залежало від класової приналежності, соціального становища та природно-географічних умов. Основна їжа це хліб, галушки, вареники, каша, юшка, поливка, молочні продукти, сало, риба, овочі. М'ясо вживали рідко. З напоїв частіше це квас, з алкогольних – брага, пиво, вино, горілка.

Значний вплив на звичаї та обряди справили забобони та марновір'я. Обряд українського весілля виник на основі з давньоруського (викрадення нареченої, обряд викупу молодії). Цей обряд складається зі сватання, заручин і весілля. На сватанні складалася угода. Складали її старости (представники молодого) та батьками молодії. Після відбувалися заручення – урочиста обстановка, родичі наречених присутні. І весілля, воно починалось з викупу молодії, відрізання коси, покривання голови, розподілу короваю.

Урочисто відзначали також хрестини. Для них вибирали кумів. Звали багато родичів та сусідів. Бажали здоров'я, щастя, вистригали навхрест волосся на голові дитини.

Дітей виховували працьовитими, гострим розумом, сміливими, гідними, відданими народові та вітчизні. В основному цим займалися жінки. Визначну роль у вихованні мали казки, приказки, пісня.

Похорони проходили однаково. На кладовище везли на санях, оплакували померлих – речитативним голосінням. В кожному селі були голосильниці, вони в поетичній формі оплакували загиблого. Закінчували похорон поминальним обідом.

Життя селянина регулювалося традиційними нормами, які лишилися від стародавнього права. Існував народний суд. Більшість договорів з купівлі або продажу, обміну складалося на ярмарках, базарах усно. А ось купівля землі, хати оформляли актом письмово. Гуртом допомагали будувати хати, збирати хліб, обробляти поля.

У святкові дні цікавими були вечорниці, ігрища (у квача, тісну бабу, хрещика), досвіткі (збирання дівчат для роботи – прядіння, вишивання). На

Андрія дівчата ворожили, під новий рік маланкували, а хлопці щедрували, на Різдво колядували.

Тяжке життя поширювало різні хвороби: грижа, ревматизм, подагра, рожа, туберкульоз та ін. «Лікували» на основі забобонів (шептали, виготовляли амулети), також лікували цілющими травами, ліками тваринного походження (сало гусей, борсуків і т.п.). Серед народу були лікарі костоправи. Бабки повитухи виконували акушерські обов'язки.

Висновок. Українці зазнавали соціальне і національне гноблення, але все це не знищило їх творчі сили, віру в майбутнє...

Popliak Elizabeth, 3-rd year of Design faculty

Scientific reviser. Ph. D. Petuchova O.I.

WHAT DESIGN THINKING IS?

When you enter a house and see interesting interior, do you think how it was designed, or how these ideas came to a designer? The result of their work is stunning but the process is not so easy and has to be carried out with the help of design thinking. This article is going to answer this question and give you an example of how Design thinking works.

But first, we need to understand what design thinking is.

Design thinking is the process that helps us to find non-standard solutions of problems that are focused on the interests of the user. The main idea of design thinking is to go beyond the standard way of thinking and leave out the stereotypes. The synonym to design thinking is “thinking outside the box”, which means “switch off” the stereotypical thoughts

You can use design thinking in different areas, for example, to plan a holiday, set up a new business or design a logo. The process of solving the problem includes five stages: empathy, focusing, generation of ideas, prototype, test. Let's describe each stage in detail.

Stage 1. Empathy

Empathy - is one of the main qualities of design thinking, because it's important to look at the problem through the eyes of the user. Empathy can help you move away from your preferences

2 stage. Focusing

Then you need to analyze the information that you have from empathy and highlight the users problems. The purpose of the focus is to formulate the question which you will work with the next step.

3 stage. Generation of ideas

When you have identified the main problem of the user, you need to make a decisions. This is the moment when you need to use the «think outside the box» principle. Write down all the ideas that you have and select the best one. Do not use critical thinking it is going to ruin a good idea.

4th stage. Prototyping

The task is to check if the idea works in practice or no. For this you need to make a small version of product and try to use it. Will it help solve the problem that you want to? If the result is successful, go to the next step.

5 stage. Testing

This is the final step. It will help you to see whether your prototype works well or needs to be changed or improved before producing the final version of the product.

For example, company “Wonderfull” decided to improve the conference room using Design Thinking. What was wrong with the conference room? There is not enough space, people’s necks go numb, because they have to look at the flipchart, which - as it turned out - hangs uncomfortably, there is nowhere to put a notebook and not mention a laptop. So it was decided to recharge the room. Firstly, empathy was used: put people in this room and model different situations to highlight the user’s problem. Then, analyze the problem and start generating an idea of how this problem can be solved. After choosing the idea, the recharger started prototyping, they decided to make some furniture from cardboard and started testing. They move and transpose cardboard furniture until the recharger thinks the idea is to the end.

So this method has helped to improve the quality of negotiations. People stopped getting tired and started to feel more comfortable. This is a good example of how Design Thinking helps us solve the problems in a non-standard way.

Summarizing everything that is written above, design thinking is the process of finding creative and non-standard ways of solving the problem. It can be used in different areas and if people knew these 5 keys, that I have written above, life would be better and easier. So, Design Thinking is a powerful tool, which, if operated reasonably, can be most effective.

„3 , - « »

: .. .

СИСТЕМИ АВТОМАТИЗОВАНОГО ПРОЕКТУВАННЯ

Система автоматизації проектних робіт (САПР), або Computer-Aided Design (CAD) - програмний пакет, призначений для створення креслень, конструкторської або технологічної документації та 3D моделей

Переваги САПР - переваги підприємства. Щоб зацікавити клієнта, підприємство повинно продемонструвати чітко розбудовану систему показників: якість, ексклюзивність, оперативність, гарантія.

Етап ескізного проекту. Якщо замовник ще не вибрав організацію, з якою він хоче співпрацювати, то оперативність створення ескізного проекту визначає стартову перевагу фірми перед іншими учасниками конкурсу. Оцінка вартості, структурні схеми комплексів технічних засобів, дизайнерські рішення, що подаються замовнику на даному етапі, повинні дозволити провести якісну презентацію пропонованого рішення на будь-якому рівні розуміння: ознайомчому, технічному, узкопрофесійному, фінансовому, а головне - показати «родзинку» проекту.

САПР дозволяє:

- працювати з відсканованими зображеннями без їх оцифровки;

- перетворювати растрове зображення і накладати його на реальну координатну сітку;
- на основі растрової підкладки побудувати повноцінну тривимірну модель ділянки будівлі.

Таким чином, замовник може бути впевнений в точності розрахунків ескізного варіанту і може отримати ці розрахунки дуже швидко.

Етап технічного проекту

На стадії технічного проекту використовується тривимірне просторове моделювання. Якщо на етапі ескізу по растровому зображенню плану будівлі була побудована тільки ділянка будівлі, то тепер модель будівлі добудовується цілком.

- підвищити швидкість отримання архітектурної моделі за рахунок надання проектувальнику можливості оперувати такими поняттями, як стіни, вікна, перекриття, отвори і т.д. .;
- вести централізовану обробку і аналіз;
- адекватно оцінити дизайн і відтворити реальний інтер'єр об'єкта за допомогою спеціальних технологій тонування.

Замовник може вибрати той чи інший дизайн-варіант або на рівні кольорових роздруківок інтер'єру, або на рівні анімаційного ролика, який можна подивитися стандартними засобами Windows, оцінити безліч альтернативних наборів обладнання та вибрати з них кращий за критерієм «вартість-якість».

Формування робочої документації. САПР дозволяє розробити систему взаємопов'язаних документів і методику проектування, які в повній мірі задовольняють потребу замовника в цілісності пропонованого рішення і відповідні діючим ГОСТам на інформаційні системи.

САПР для візуалізації та перегляду.

Компанія Autodesk пропонує в цій області спеціалізоване рішення - Autodesk Design Review, який дозволяє:

- візуалізувати креслення і влаштувати замовникам презентацію у вигляді віртуальної прогулянки по будівлі;
- створювати цифрові прототипи, в яких міститься весь комплекс відомостей про виріб, і передавати їх зацікавленим особам;
- забезпечити захист інтелектуальної власності за допомогою використання формату файлів DWF, шифрування, розмежування доступу на ті чи інші дії, в результаті чого, використання технології САПР дозволяє досягти наступних результатів:

1) зменшення ризиків, збільшення доходів і запобігають неефективному проектуванню, будівництву та управлінню;

2) надання замовнику оперативного, якісного та точного вирішення поставленого завдання;

3) полегшення спілкування з замовником, здатність динамічно реагувати на всі його нові ідеї і пропозиції.

., 1 « », . « »,
: .,

СТВОРЕННЯ ОНЛАЙН-КУРСІВ ПО 2D-АНІМАЦІЇ І ЯК РОЗРАХУВАТИ ЇХ ВАРТІСТЬ

Онлайн-курси по 2d-анімації відносяться до тренінгового типу. Основна мета — навчити новим навичкам або отримати підвищення знань. В такому курсі мінімум теорії, більше практики. Попит на дані курси великий, тому їх необхідно правильно піднести для потенційної аудиторії. Це створення якісного контенту.

1. Щоб просунути свої онлайн-курси необхідно створити сайт у вигляді посадкової сторінки. Посадкова сторінка (landing page) — так в Інтернеті називають ті сторінки сайту, на які найчастіше потрапляють відвідувачі, які відкривають сайт з пошукових систем. Важливість посадкових сторінок складно переоцінити: це вхідні ворота будь-якого сайту, можна навіть сказати — вітрина веб-ресурсу на якому описуєш переваги навчання [1].
2. Найважливіша конкурентна перевага на онлайн-курсах — ім'я викладача і його статус. Якщо викладач відомий аніматор, то варто сформулювати його досягнення, які пов'язані з анімацією, і розповісти про них аудиторії. Якщо гучного імені ще немає, то варто показати свою кваліфікацію за допомогою портфоліо, сертифікатів, дипломів, розповісти про свій досвід.
3. Скласти програму навчання, яка дозволяє аудиторії зрозуміти, чому на курсах будуть вчити. У програмі важливо не тільки позначити теми для вивчення, а й показати, які навички отримає учень на виході. Можна піти ще далі й «упакувати» навички в конкретну користь для покупця: наприклад, показати, як буде виглядати його портфоліо після проходження курсу.
4. Розповісти на сайті чим курс буде відрізнятися від десятка інших і в чому його унікальність. Наприклад, людина після проходження курсу матиме довічний доступ до чату з усіма студентами та обговорювати з ними свої подальші роботи в анімації, і всі уроки він зможе переглядати в будь-який час.
5. У поданні інформації важливо, щоб їй вірили. Дати потенційній аудиторії причину повірити. Наприклад, відгуки реальних учнів на сайті, які підтверджують, що навчання у вас допоможе отримати потрібний результат; безкоштовний вебінар, де ви розкриєте одну з тем програми навчання і продемонструєте свої навички викладання; обіцянку повернути гроші, якщо програма учневі не підійшла; дані про кількість які пройшли курс, щоб повірили, недостатньо тільки цифр, можна показати учнів і розповісти, чого їм вдалося досягти [2].

Після створення контенту займасмося його просуванням. Приблизний план просування виглядає наступним чином.

1. Визначити цільову аудиторію, тобто кому і коли цей курс може бути корисний. Це будуть люди, які хочуть вивчити щось принципово нове або фахівці, які знають щось в анімації та хочуть поліпшити свої навички, щоб отримати підвищену кваліфікацію.

2. Набір каналів для просування. Це реклама в соціальних мережах; реклама на тематичних сайтах; публікації в групах в соцмережах і в тематичних медіа. Основний інструмент просування — це реклама в Facebook і Instagram.
3. Налаштувати аналітику. Вона дозволить визначити ефективність маркетингових каналів і скорегувати план просування.

Ціна. Витрати, які несе, роблячи набір в групу і потім проводячи уроки курсу. Наприклад: рекламні витрати; оплата вебінарної кімнати на період навчання (якщо вона платна); якщо разом з вами (або замість вас) веде уроки ще один або кілька експертів, то враховуємо витрати на їх послуги; витрати на доступ в інтернет; оплата податків; амортизація обладнання (комп'ютер, мишка, мікрофон, вебкамера і т.д.); витрати на електроенергію, витрати на додаткові матеріали (якщо використовуються); облік витрат вашого особистого часу; в яку суму оцінюєте час, витрачений на створення курсу (якщо це відеозапису уроків) або на проведення уроків онлайн. Якщо є ще й інші витрати, то їх теж потрібно врахувати. Підрахувавши ці показники, визначимо мінімальну вартість курсу, яка покриває всі витрати.

Вивчення ринку і конкурентів: подивитися в інтернеті, чи є вже подібні онлайн-курси, скільки в них уроків, яка тривалість уроків, в якому форматі проходить навчання, скільки коштують подібні курси конкурентів/колег, наскільки цінний ваш курс і в яку мінімальну суму його оцінюєте самі. Аналізуємо ціновий діапазон на подібні курси конкурентів. Так можемо встановити ціну в рамках цього діапазону, або нижче, або вище. Це залежить від того, більшу цінність дають ці курси, ніж конкуренти, або меншу; яких результатів досягають учні; наскільки унікальний курс; дає гарантію на якість навчання; чи буде зворотний зв'язок під час або після курсу і т.д.

Ціна залежить від собівартості курсу; визначити, чи готова ваша цільова аудиторія платити встановлену суму за курс. Найпростіше, що можна зробити, щоб це дізнатися — це попередньо провести опитування або просто ставити різну вартість і тестувати. Почати можна з опитування, а потім, під час набору на наступні потоки, поступово пробувати підвищувати або, навпаки, знижувати вартість курсу та аналізувати, яка вартість курсу максимально прибуткова. Проаналізувавши й порахувавши показники, можна встановлювати ціну.

Підсумовуючи, можна сказати, що купувати дорогі платформи для створення і просування курсу зовсім не обов'язково. Головне — практична цінність вашого курсу та його просування.

Джерела:

1. Петроченков А., Новиков Е. Идеальный Landing Page. Создаем продающие веб-страницы : уч. пособие. Санкт-Петербург : издательство «Питер», 2015. 320 с.
2. С чего начать создание своего первого онлайн-курса : веб-сайт. URL: https://www.eduget.com/news/s_chego_nachat_sozdanie_svoego_pervogo_onlajn-kursa-2371 (дата звернення: 25.11.2019).

., 1 « », . « »,
: . . ,

ДИЗАЙН-МИСЛЕННЯ ДЛЯ МЕДІЙНОГО ДИЗАЙНУ

На сьогоднішній день проблема розвитку дизайн-мислення є актуальною для різних сфер людської діяльності, серед яких не став винятком і медіа дизайн. Дизайн-мислення як спосіб організації інноваційного, буде затребуваний настільки, наскільки в суспільстві актуальним буде виникнення нової подачі інформації через медіа.

Дизайн — це розв’язання проблем. Дизайнер — той, хто цю проблему вирішує. Щоб розв’язувати проблему, необхідно знайти ефективне рішення.

Дизайн-мислення — метод розробки продуктів, сервісів і послуг, орієнтованих на користувача. Дизайн-мислення завжди ставить в центр запит цільової аудиторії, а тільки потім можливості технічної реалізації та економічні можливості. Застосовується для проектування всього, від будівель до машин, програмного забезпечення і продуктів.

Хоча точні визначення й області застосування дизайн-мислення різняться, в центрі уваги знаходяться декілька основних принципів:

Перший — орієнтованість на людину або розвиток емпатії до своїх клієнтів або аудиторії. Це означає, що необхідно мати чітке уявлення про їх бажання, потреби, про роботу та зміст використання продукту або контенту, отриманого в ході спостереження, інтерв’ю або інших форм дослідження. Ці ідеї можуть радикально змінити розуміння проблеми.

Другий — ідеї, що розходяться. Дозволяє експериментувати з ідеями, а не занадто рано переходити до одного рішення. Наприклад, кілька років тому одна компанія думала, що зможе підняти фанатів Star Trek на борт космічного корабля. Технічно це ще неможливо, але з творчим використанням доповненої реальності зробили так, що допомогли їм опинитися на спеціально спроектованій сцені.

А акцент робиться на тестуванні, досягається шляхом створення простих прототипів, які ставляться перед реальними користувачами, до виділення значних бюджетних коштів на належне виробництво — наприклад, імітація плакатів або зображень веб-сайту.

Хоча підхід і методи були відточені на фізичних продуктах, вони також можуть бути адаптовані до брендівих стратегій, маркетингових кампаній та на творчому контенті.

Завдяки створенню прототипів і легких ітеративних випробувань, можна дозволити собі розробляти нові інноваційні ідеї без великих витрат, поки не буде впевненості в правильності обраного рішення.

Дизайн-мисленням — це поширена технологія з широким спектром інструментів і підходів, які на перший погляд можуть здатися важкими.

Однак є і легкий шлях. Кілька років тому команда Google Ventures розробила урізану колекцію «кращих зразків» дизайн-мислення, яка була зведена в п’яти-етапний процес, який легко адаптується до широкого кола проблем. Вони назвали цей процес Sprint. Протягом п’яти днів невелика команда з

шести або близько того людей ретельно вивчає проблему з точки зору клієнта. Вони розглядають безліч прикладів того, як ця проблема вирішувалася раніше. Вони придумують десятки можливих рішень, перш ніж взяти одне або кілька найкращих, і швидко будують прототип «goldilocks quality», перш ніж випробувати його з п'ятьма клієнтами. Це інтенсивний, динамічний і випробувальний підхід.

У Create Future використовували процес Sprint десятки разів для створення інноваційних продуктів, таких як: 3D звуковий тур під назвою Sound Travels по США для бренду USA and Expedia. Ще цей підхід адаптували в Penguin Random House, щоб об'єднати різні внутрішні команди — від маркетингу, редагування і виробництва контенту — до розробки стратегії використання відео для продажу більшої кількості книг. Раніше відеоматеріали носили непостійний, шаблонний, повторювальний і за частіше авторський характер. Поставивши на перше місце досвід замовника, визначили різні способи, за допомогою яких відео може допомогти їм — від розширення їх горизонтів до вивчення чогось нового, спілкування з авторами або занурення у світ історій.

У дизайн-мислення або у Sprint є кілька потенційних підводних каменів. Вони відмінно підходять для розробки та тестування нових ідей, але завжди потрібні подальші зусилля, щоб втілити ці ідеї в життя.

Процес дизайн-мислення означає, що не дуже прив'язуєшся до ідей до тих пір, поки вони не будуть випробувані. Іноді кращі ідеї приходять, якщо трохи сповільнюєшся і даєш їм трохи більше часу сформуватися у конкретну думку.

В галузі, де постійно з'являються нові канали, де смаки постійно змінюються, а конкуренція з кожним роком стає все жорсткіше, можна отримати велику вигоду від застосування дизайн-мислення до медіа-завдань.

Джерела:

1. Браун Т. Дизайн-мышление: от разработки новых продуктов до проектирования бизнес-моделей : книга. Москва : издательство «Манн, Иванов и Фербер», 2012. 272 с.
2. Design Thinking for Designers : веб-сайт. URL: <http://www.100archive.com/article/design-thinking-for-designers> (дата звернення: 16.12.2019).
3. Design Thinking & Digitization for the Media Industry : веб-сайт. URL: <https://www.kreyonsystems.com/Blog/design-thinking-digitization-for-the-media-industry/> (дата звернення: 16.12.2019).
4. How media companies can use design thinking to drive innovation : веб-сайт. URL: <https://www.sugarbirdmarketing.com/design-thinking/> (дата звернення: 16.12.2019).

БІЗНЕС-ПЛАН ЯК ОДИН ІЗ МЕТОДІВ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ

Вступ. З переходом до нових умов господарювання багатогранність і суперечливість процесів, що відбуваються, підкреслюють важливість і актуальність планування, але, природно, вже в новій якості, так як ринкова економіка диктує нові підходи до розвитку як економіки в цілому, так

і підприємств (організацій). Отримав свій розвиток новий напрямок в плануванні - бізнес-планування.

При цьому виникає питання, в чому полягає сенс бізнес-планування? Він полягає в орієнтації виробництва на прибутковість, отримання доходу, аналіз потреб споживачів, і навіть їх реакції на ті чи інші суспільні явища або політичні процеси, підвищуючи тим самим конкурентоспроможність продукції і стійкість підприємства.

Процес бізнес-планування дозволяє побачити весь комплекс майбутніх операцій підприємницької діяльності і заздалегідь проаналізувати можливі варіанти розвитку подій. Особливо важливо бізнес-планування в тих видах діяльності, де потрібні як передбачення на довгострокову перспективу, так і якісні попередні дослідження, які необхідно провести перед початком здійснення заходів.

Досвід багатьох процвітаючих українських і зарубіжних підприємств показує, що в умовах ринкової економіки з її жорсткою конкуренцією, бізнес-планування є найважливішою умовою виживання, економічного зростання та успішності підприємництва. Це цілком зрозуміло: тільки бізнес-планування дозволяє оптимально пов'язати наявні можливості підприємства з випуску продукції (надання робіт, послуг) з наявним попитом і пропозицією на ринку, а також вибрати найбільш прибуткові і перспективні галузі і об'єкти інвестування.

Дана стаття присвячена визначенню основних категорій бізнес-плану, розуміння яких сприяє більш раціональному розподілу та використанню матеріальних, трудових і фінансових ресурсів; чітко формалізує обов'язки і відповідальність всіх керівників підприємства; покращує контроль на підприємстві і т. д.

Ключові слова: бізнес-план, інвестиційне проектування, стратегія розвитку, планування, економічна доцільність.

Основний матеріал. В останні роки поняття «бізнес-план» зайняло важливе місце в світовій практиці, пов'язаний з підприємницькою діяльністю. Дане поняття являє собою опис передбачуваної підприємницької діяльності, і містить, як мінімум, два елементи: бізнес і план. Бізнес в даному випадку розглядається як синонім підприємництва, яке є самостійною економічною діяльністю громадян і їх об'єднань, спрямованої на виробництво і збут певних благ і послуг, а також на отримання прибутку в умовах ринкової економіки. При цьому дана діяльність здійснюється суб'єктом під майнову відповідальність, закріплену в організаційно-правовій формі підприємства.

Таким чином, кожен суб'єкт, який бажає розпочати підприємницьку діяльність, повинен бути обізнаний про перспективи в інтелектуальних, трудових, фінансових ресурсах і про джерела їх отримання. Необхідно вміння чітко розподіляти наявні ресурси і ефективно використовувати їх на підприємстві.

Багато вчених і дослідники в своїх роботах намагалися дати визначення поняттю «бізнес-план» Так, на думку М. М. Алексеевої [1] бізнес-план - це юридичний документ, який включає в себе програму підприємницької

діяльності, в якій аргументовані необхідність і вигода цієї діяльності. Крім того, автор додає, що бізнес-план є постійним документом, він постійно оновлюється, змінюється, відповідно до змін, що відбуваються всередині підприємства, і на ринку, де діє підприємство. Таким чином, бізнес-план - це один з найважливіших інструментів, що допомагають підприємству визначити засоби для досягнення результату і досягти бажаного.

Схоже визначення бізнес-плану дають І. Ю. Брінк і Н. А. Савельєва [2]. Згідно їх точки зору, дане поняття описує детальний план підприємницької діяльності на певний період, який встановлює показники, які необхідно досягти підприємству.

Відповідно до точкою зору В. П. Бурова [3], бізнес-план – це новий спосіб планування, який служить для створення різноманітних інноваційних об'єктів, пов'язаних з проектуванням або створенням нових підприємств і їх підрозділів, а також для розробки і збуту на ринку певних товарів і послуг. Бізнес-план сприяє вдосконаленню технології і організації виробництва, модернізації і розвитку підприємств і збільшення кількості продукції, що випускається, і, як наслідок, підвищенню якості товарів і продуктивності праці.

С. І. Головань [4] розглядає бізнес-план наступним чином: це задокументована стратегія розвитку підприємства, яка дозволяє більш детально розробити економічний і фінансовий аспекти роботи даного підприємства, дає техніко-економічну обґрунтованість конкретним заходам. Для нових підприємств бізнес-план є обов'язковим документом, що дозволяє ефективно розпоряджатися капіталом або отримати кредит.

Таким чином, бізнес-план - це документ, який включає в себе результат досліджень і організаційної роботи. Метою даного документа є вивчення певного напрямку розвитку підприємства (продукту або послуг) на певному ринку і в сформованих економічних умовах.

Можна виділити наступні критерії, на яких ґрунтується бізнес-план:

- конкретний проект виготовлення товару або послуги, наприклад, створення нового типу виробів або надання нових послуг;
- вичерпний аналіз виробничо-господарської і комерційної діяльності організації. Даний аналіз сприяє виявленню сильних і слабких сторін організації, а також її відмінностей від інших аналогічних підприємств;
- дослідження конкретних механізмів, задіяних в економіці для втілення конкретних завдань. До таких механізмів можуть ставитися фінансові, техніко-економічні та організаційні механізми [5].

Бізнес-план - унікальний інструмент, який використовується в сучасній ринковій економіці у всіх сферах діяльності. Без повного і ясного бачення про можливості розвитку підприємницької діяльності є неможливим досягти успіху, як у звичайній ринковій торгівлі, так і в разі виходу підприємства на ринок з новим продуктом або послугою. Для досягнення певних результатів необхідні розробки надійного плану дій [6].

Бізнес-план дозволяє ідентифікувати труднощі, з якими зіткнеться підприємство, втілюючи свої цілі в невизначеному, мінливому, конкурентному середовищі, сформулювати і позначити шляхи вирішення цих проблем [7].

Бізнес-план охоплює одну з частин інвестиційної програми, термін реалізації якої звичайно обмежений одним або декількома роками (часто кореспондуючими з термінами середньо-і довгострокових кредитів), що дозволяє дати достатньо чітку економічну оцінку наміченим заходам. [8].

З усього вищесказаного можна зробити висновок про те, що бізнес-план являє собою формалізовану стратегію розвитку, що включає в себе економічно мотивовані і математично прораховані припущення про перспективи діяльності підприємства в умовах ринку. Він показує попередньо розроблену схему дій, спосіб їх реалізації, ресурси, необхідні для їх здійснення, а так само їх економічну доцільність.

До основних категорій бізнес-плану відносять: необхідність довести, що обраний напрям розвитку підприємства економічно виправданий, розрахувати можливі результати діяльності, такі як обсяги продажів, прибуток. Також потрібно знайти джерело фінансування обраного напрямку розвитку, зосередити фінансові ресурси. Не менш важливим є набір співробітників, здатних втілити в життя цей план. Всі категорії взаємопов'язані і можуть бути реалізовані тільки у взаємодії один з одним. Аналіз розпочатої справи у всіх аспектах в процесі складання бізнес-плану дозволяє збільшити капітал.

Для того, щоб уникнути «підводних каменів», зменшити можливі ризики, необхідно використовувати положення, які підходять практично для будь-якої області комерційної діяльності.

Існує велика кількість областей застосування бізнес-плану. В першу чергу, бізнес-план може використовуватися при відкритті нового бізнесу, нових напрямків розвитку діючих підприємств, а так само при порятунку збиткового бізнесу, залучення нових інвесторів і кредиторів. До того ж бізнес-план використовується для рекламування діяльності підприємства, як доказ результативності інвестиційних проектів.

Бізнес-план може розроблятися як для зовнішнього використання, так і для внутрішнього планування. Бізнес-плани для зовнішнього використання служать інструментом для залучення капіталу, інвестицій, встановлення ділових контактів. У разі внутрішньофірмового планування бізнес-план виконує наступні функції: підготовка стратегії розвитку підприємства і тактики досягнення поставлених цілей, обґрунтування конкретних напрямків діяльності, передбачення результату.

Інвестиційний бізнес-план використовується у всіх сферах підприємництва в ринковій економіці. Він дає змогу побачити, яким чином керівники даного підприємства збираються досягти своїх цілей і завдань, залучити інвестиції, підвищити прибутковість і домогтися успішного фінансування підприємства. При наявності добре розробленого бізнес-плану підприємство здатне розвиватися, освоювати нові позиції на ринку [9]. Таким чином, інвестиційний бізнес-план - це первинний погляд інвесторів на управлінську команду і саме підприємство.

З одного боку, інвестиційний бізнес-план - це певний план розвитку, при якому відбуваються якісь зміни в структурі підприємства. Метою цих змін є досягнення конкретних стратегічних цілей [10].

З іншого боку, інвестиційний бізнес-план - документ, що рекламує підприємство інвесторам, банкірам, особам, які мають намір вкластися в це підприємство [1].

Таким чином, можна дати наступне визначення інвестиційного бізнес-плану. Інвестиційний бізнес-план - документ, який являє собою ретельно розроблений план проекту. Даний план включає в себе аналіз зовнішнього і внутрішнього стану підприємства, аналіз персоналу, продукції, ринку, тощо, і створюється для залучення інвестицій.

Інвестиційний бізнес план націлений на отримання кредитів або залучення інвестицій, це доказ виправданості змін в структурі роботи підприємства, переконання працівників в можливість досягнення запланованих результатів [11].

Інвестиційний бізнес-план - важливий засіб для збільшення капіталу підприємства. Він призначений для того, щоб сконцентрувати фінансові ресурси і вирішити проблему нестачі капіталу. Інвестиційний бізнес-план призначений, як правило, для зовнішніх користувачів з метою залучення інвестицій та обґрунтування ефективності їх віддачі.

В ході створення інвестиційного бізнес-плану вирішуються такі завдання, як: розрахунок фінансової та економічної ефективності проекту з допомогою зіставлення передбачуваних результатів і витрат, урівноваження витрат і доходів з економічною ситуацією і рівнем інфляції, розробка плану використання продукції, ресурсів і грошових коштів.

Інвестиційний бізнес-план схожий на стратегічний план підприємства, так як вони обидва охоплюють досить тривалий період. Але в той же час між загальним стратегічним планом і бізнес-планом присутні деякі відмінності. Так, бізнес-план, як правило, включає тільки одну з цілей підприємства, спрямовану на здійснення певних заходів на діючому підприємстві, створення нового підприємства. До того ж, розділи бізнес-плану мають набагато вагомніше значення, ніж в стратегічному плані, і є повноправними, рівноважними частинами структури інвестиційного бізнес-плану [10].

Інвестиційний бізнес-план наймовірніше важливий в умовах сучасної економіки. Причина в тому, що непереконаливі, недостатньо ретельно опрацьовані документи відштовхують інвесторів нітрохи не менше, ніж нестабільна економічна або політична ситуація.

Розглянемо ряд загальних вимог, які необхідно брати до уваги при підготовці інвестиційного бізнес-плану:

- Важливо пам'ятати, що бізнес-план повинен бути оформлений належним чином. Він повинен бути привабливим, написаний простою і зрозумілою мовою. Це документ, який створює враження про підприємство у потенційного інвестора;
- Необхідна чітка структура, наочність, стислість, не варто включати в бізнес-план другорядну або довідкову інформацію, її краще винести в додатки. Оптимальний обсяг бізнес-плану близько 40 сторінок. Для більш детального бізнес плану оптимальними вважаються 60-70. Для того, щоб розробити інвестиційний бізнес-план у підприємця можуть піти місяці. Фахівці в сфері бізнес-планування вважають, що для складання даного до-

кумента необхідно в сумі близько 200 годин. Це дуже трудомісткий і досить тривалий процес [9].

- Інвестиційний бізнес-план являє собою одночасно серйозний аналітичний документ і засіб реклами, тому необхідно зробити його зрозумілим широкому колу людей, а не тільки фахівцям. Він також повинен бути переконливим і пробуджувати інтерес у партнерів, потенційних інвесторів і кредиторів.
- Слід дотримуватися розумного дозування при викладі технології ділової пропозиції.
- Слід систематизувати інформацію, класифікувати її за певними категоріями, представляти у вигляді графіків і таблиць, оскільки інформація, представлена в бізнес-плані повинна бути чіткою і ємною.
- При оцінюванні проблем, що заважають реалізації намічених цілей, необхідна об'єктивна оцінка.
- Інвестиційний бізнес-план показує інвесторам і кредиторам якість підприємства і здатність досягати поставлених цілей, тому інвестиційний бізнес-план повинен бути аргументований і підкріплений посиланнями на джерела інформації, статистичні дані, економічні дослідження. Мало хто з інвесторів або кредиторів буде ризикувати, ґрунтуючись на нереалістичних планах.
- Не менш важливе місце в інвестиційних бізнес-планах займає точність фінансових розрахунків.
- Важливим є обговорення ризиків підприємства.
- Інвестиційний бізнес-план повинен бути вичерпним і включати обговорення організаційної стратегії досягнення переваг компанії та подолання потенційних труднощів.
- Важливо дати потенційним інвесторам побачити переваги підприємства. Виділяють чотири аспекти, які особливо ретельно оцінюються інвесторами: управлінський колектив, поточні і плановані фінансові показники, можливі ризики, товари і послуги. Кожен з цих розділів вимагає серйозної аргументації.

При складанні інвестиційного бізнес-плану повинні враховуватися інтереси інвесторів. Йдеться, перш за все, про становище самого підприємства і його управлінської команди, а також про метод вступу в ринок.

Внаслідок стрімкого розвитку технологій і змін, що відбуваються в ринковому середовищі, навіть правильно складений інвестиційний бізнес-план не може служити гарантом успіху. Підприємство має більш чітко ідентифікувати напрямки свого розвитку, а також виявити наявні переваги і недоліки. Саме тому бізнес-план є незамінним інструментом управління.

Висновки. Не тільки початківець, а й досвідчений підприємець повинен чітко уявляти перспективу у фінансових, інтелектуальних, трудових і матеріальних ресурсах, а також джерел, що дозволяють здійснити задумані мети. Успіху в бізнесі не досягти без чіткого плану своєї діяльності, аналізу інформації та власних можливостей. Бізнес-план може бути розроблений як для молодого підприємства, так і для існуючого, для його розвитку.

Отже, можна зробити висновок, що будь-яка організація рано чи пізно стикається з бізнес-плануванням своєї діяльності. Фірма не може бути впевнена в своєму теперішньому або майбутньому, передбачити зміни, з якими може зіткнутися. Саме тому планування може допомогти знизити невизначеності ризиків.

Література:

1. Алексеева М. М. Планирование деятельности фирм. М.: Финансы и статистика, 2009.
2. Бринк И. Ю. Савельева Н. А. Бизнес-план предприятия. Теория и практика. Ростов-на-Дону: Изд-во Феникс, 2012.
3. Буров В. П., Галь В. В., Казаков А. П., Морошкин В. А. Бизнес-план инновационного проекта. Методика составления. М.: Совместное издание ЦИПКК АП и ООО «Гном-Пресс», 2007.
4. Головань С. И. Бизнес-планирование. Ростов-на-Дону: Изд-во Феникс, 2002.
5. Ма Хун. Некоторые вопросы в бизнес-планировании предприятия. Пекин: Изд-во Китайское развитие, 2017.
6. Попов В. М. Сборник бизнес-планов с комментариями и рекомендациями. М.: АО ТАМ, 2011.
7. Родионова В. М., Федотова М. А. Финансовая устойчивость предприятия в условиях инфляции. М.: Перспектива, 2006.
8. Цзань Тао. Как составить инвестиционные бизнес-планы. Пекин: Изд-во Экономика, 2012.
9. Лунев Н., Макаревич Л. Бизнес-план для получения инвестиций: Методические рекомендации. М.: Внешсигма, 2015.
10. Степичева О. А., Радюкова Я. Ю., Левченко Е. Ю. Бизнес-план: методика написания и разработки: учеб. пособие. Тамбов: Изд-во ТГУ им. Г. Р. Державина, 2015.

„З , . « »,
: . . « »

ВИКОРИСТАННЯ 3D ПАНЕЛЕЙ В ІНТЕР'ЄРІ

Тривимірні (3D, рельєфні) стінові панелі - це квадратні або прямокутні плити з об'ємним, опуклим або утисненим, малюнком. Кріпляться 3D-панелі двома способами: на спеціальний розчин або за допомогою напрямних. Перший варіант підходить для рівних стін, другий дозволяє обійтися без вирівнювання, навіть якщо стіни нерівні. Малюнок тривимірних панелей може бути дуже різним, від абстрактного до імітує різні матеріали.

Перш за все, такі панелі - нове слово в оформленні інтер'єру. На відміну від шпалер або фарби, вони дають приміщенню додатковий обсяг, створюють незвичайну, глибоку гру світла на рельєфній поверхні і стають таким собі центром тяжіння в інтер'єрі. Що стосується технічних характеристик, то гіпсові 3D-панелі, по-перше, нетоксичні, по-друге, припускають два види монтажу (безшовний або зі швами), по-третє, створюють хорошу звукоізоляцію. Крім того, вони легко перефарбовуються, реставруються і завдяки унікальній внутрішній стороні мають меншу вагу.

Варіантів застосування 3D-панелей в інтер'єрі безліч: від заповнення всієї стіни до точкового використання. У вітальні і спальні особливо

виграшно гіпсові панелі виглядають в ТВ-зонах. Для такого оформлення найкраще підходять моделі з дизайном, що імітує малюнок хвилі, поверхні води або сучасні геометричні форми. А ще 3D-панелі вигідно підкреслюють камінну зону, можна надати особливий шик і нове прочитання. Панелі легко підрізають і монтуються, тому декорувати ними колони не складе труднощів. Для цього відмінно підійдуть панелі з вбудованими світильниками.

Вибір 3D-панелей необхідно здійснювати тільки «наживо», бачачі інсталяцію - виклейки на стіні, і розуміючи, як виглядає рельєф на великій площі, а не на панелі розміром 500 x 500 мм.

- Вибирайте тільки полегшені панелі, інакше можливе обвалення конструкції через рік-півтора.
- Купуйте 3D-панелі тільки в салоні, подивившись на цілісну композицію і переконавшись, що на ній немає слідів швів. Це означає, що геометрія у панелей ідеальна.
- Придбання панелей у відомого виробника - гарантія відсутності в них хімічних складів і формальдегідів, а також наявності потрібного дизайну і можливості докупити або відремонтувати інсталяцію.
- Купуйте тільки з послугою монтажу під ключ з гарантією! Особливо важлива забарвлення з використанням професійного компресорного устаткування.

Найдоступніші і популярні об'ємні стінові панелі - це моделі з бамбука. Бамбукові 3D-панелі (або ЕКОПАНЕЛІ) - це екологічно чистий матеріал, що складається з целюлози і бамбукового волокна. Такі панелі не завдають шкоди навколишньому середовищу, не виділяють шкідливих речовин, це ефектний декоративний і обробний матеріал. Поєднуються бамбукові 3D-панелі з будь-якими іншими матеріалами, а різноманітність малюнків і квітів робить їх універсальними. Щоб ефект 3D був більш очевидним і цікавим, при використанні тривимірних стінових панелей їх часто підсвічують стельовими, настінними або підлоговими світильниками.

Головний критерій, за яким виділяють види 3D панелей - матеріал, який використовується при виготовленні даних виробів. Саме від нього залежить вартість готових конструкцій і їх довговічність. Найчастіше на полицях можна знайти конструкції, що складаються з:

- гіпсу - найпоширеніший варіант;
- дерева - найбільш дорогий вид панелей;
- бамбука;
- МДФ;
- алюмінію;
- скла - такий вид з'явився порівняно недавно, проте зараз активно використовується для декорування стін;
- полімерних матеріалів - найбільш бюджетний варіант.

БІОРЕСУРС МАЙБУТНЬОГО – ДЛЯ ДИЗАЙНУ ПАКУВАННЯ

У сучасних перегонах за мінімізацією негативного впливу штучних, шкідливих факторів на довкілля і у пошуках нової універсальної натуральної сировини для пакування все більшу актуальність набирає використання таких матеріалів як перероблений папір, біопластик, скло, папір, бамбук, силікон. Нещодавно дизайнер Маргарита Тейлер розробила абсолютно новий спосіб пакування на основі водоростей і агар-агару. Така технологія дозволяє створювати упаковку, що є абсолютно безпечною і недорогою у виготовленні. Безперечною перевагою використання водоростей як основи для дизайну пакування є їх властивість до повного розкладання протягом двох місяців. Це стало ще одним кроком у напрямку пошуку універсального екологічного біоресурсу, що безумовно є рушійним вектором у дизайні пакування майбутнього. Станом на 2019 рік тенденція пошуку шляхів екологічного пакування охопила ринок дизайну пакування лікувальної косметики. Світові лікувальні косметичні бренди відмовляються від пластика, поліетилену і інших канцерогенних матеріалів пакування. Український ринок дизайну пакування лікувальної косметики переповнений пропозиціями іноземних фірм, що все більше позиціонують себе як «ecofriendly». За шість років знизилася питома вага споживачів, які віддають перевагу ЗЛК вітчизняного виробництва [2, 55].

Зараз особливу актуальність набирає необхідність просування вітчизняної лікувальної косметичної продукції на перенасиченому імпортними пропозиціями ринку. Отже, створення принципово нового дизайну екологічного пакування на основі пресованих морських водоростей для комплексу лікувальної косметики української торгової марки «Algae» є безумовно актуальним, так як займе нову, прогресивну нішу у дизайні екологічного пакування і сприятиме актуалізації і популяризації товару українського виробника.

У роботі буде проведено аналіз маркетингу щодо ескізного проекту дизайну комплексу пакування косметичних лікувальних засобів для подразненої шкіри обличчя української торгової марки лікувальної косметики «Algae». На основі зібраної вторинної інформації буде розглянуто особливості українського ринку дизайну пакування лікувальної косметики, зібрано інформацію щодо фірми «Algae», виявлено основні потреби цільового споживача косметичних лікувальних засобів для подразненої шкіри обличчя.

На основі аналізу проектної ситуації буде визначено стратегію позиціонування дизайну пакування комплексу продукції української торгової марки лікувальної косметики «Algae».

На основі інформації, вказаної замовником, виявлено, що фірма «Algae» обіймає сегмент «люкс» ринку лікувальної косметики України. Пропонує комплексні лікувальні рішення на основі екстрактів морських водоростей і глини.

Згідно із особливостями позиціонування компанії було зібрано інформацію щодо дизайну пакування у цьому сегменті.

За статистичними даними маркетингового дослідження вітчизняного ринку лікувальної косметики описаних у статті періодичного видання «Управління, економіка та забезпечення якості в фармації»: «при виборі лікувальної косметики споживачі, насамперед, прагнуть отримати якісну продукцію. Тому на перше місце ставиться ефективність та безпека лікарського косметичного засобу. Зручність застосування, ціна та склад мають для споживачів певне значення.

Фахівців з маркетингу стверджують: масовий споживач обирає товар, ґрунтуючись не тільки на особливостях його якості, а й реагуючи на зовнішню привабливість пакування...» [1,64].

За результатами опитування споживачі обрали найбільш привабливий колір для пакування лікувальної косметики. Таким кольором став білий. «Білий колір пакування лікувального косметичного засобу, який асоціюється з чистотою, безпекою. Такі респонденти прагнуть як можна довше бути молодими. 30% респондентів відзначили блакитний колір, який символізує віру. Отже, споживачі, обираючи лікувальну косметичку у блакитному пакуванні, роблять це з довірою до виробника, якості, ефективності косметичного засобу 29% споживачів обрали зелений колір. Цей колір спрямований на підвищення особистого авторитету і престижу» [1,64].

О. Ганоцька зазначає, що «аналіз виробництва ексклюзивної упаковки в Україні показав, що на українському ринку представлено чимало товарів в ексклюзивній упаковці, проте більшість з них — упаковки закордонних виробників, бо там цей напрямок набув популярності ще у 80-ті роки ХХ ст.» і такі особливості пакування «люкс» продукції: при виконанні захисної функції тим не менш потребує додаткового пакування «футляру»; застосування прогресивних технологій, якісних, нестандартних, екологічних матеріалів, обмежений тираж і можливість багаторазового використання. «люкс» або «преміум» — упаковка креативного дизайну, де функціональність поєднується з високохудожніми ознаками (бездоганна форма та добірне графічне оздоблення)» [3,11].

Отже, доцільним буде обрати таке кольорове рішення: домінуючий білий колір, що підкреслить лікувальні властивості продукції; сині і зелені кольорові акценти, що підкреслять статусність користувача продукцією і асоціюватимуться із прямим наповненням комплексу — водоростями.

Пакування «люкс» сегменту дозволяє використання нових, прогресивних, екологічних матеріалів, а отже основна сировина — пресовані водорості, стане вигідним рішенням, що водночас підкреслить винятковість, прогресивність пакування і логічно довершить концепцію продукції, основою якої є рослинні дари моря.

На основі аналізу ринку пакування лікувальної косметики обрано концентрований стратегію охоплення ринку дизайну лікувальних косметичних засобів «люкс» сегменту, що розрахований на потреби однієї цільової аудиторії, а саме: жінок віком 25 – 50 років із високим рівнем доходу, активно-соціальним образом життя.

Дизайн пакування лікувальних косметичних засобів задовольнятиме такі потреби цільового споживача:

- потребу у само актуалізації шляхом досягнення покращення свого зовнішнього вигляду;
- потребу потенційних клієнтів у підтвердженні свого статусу як прогресивних членів суспільства, що підтримують новітні екологічні тенденції;
- бажання відчувати спокій і впевненість у ситуації;
- потребу у власному самовдосконаленні;
- естетичну потребу;
- потребу приналежності до елітарної соціальної групи;
- потребу у відчутті винятковості.

Було проаналізовано два «аналога» дизайну пакування лікувальної косметики. Один зразок дизайн комплексу пакування імпоротної лікувальної косметики «Vichy» [4] і другий – лідер продажів на українському ринку і представника українського виробника – «Piel cosmetics» [5]. Аналіз проведено за критеріями: доцільність, стилістична єдність, комплексність, екологічність, інформативність, ексклюзивність пакування.

За результатами аналізу виявлено, що дизайн «аналогів» пакування не задовольняють потреби цільового споживача за критеріями: екологічність, ексклюзивність і прогресивність формоутворення пакування, що дало підставу вважати, що перетворення цього урахування цієї інформації при створенні нового дизайн-продукту дозволить компанії «Algae» виділитися серед конкурентів.

На основі проаналізованої інформації була обрана стратегія позиціонування дизайну комплексу пакування лікувальної косметики для подразненої шкіри обличчя української торгової марки «Algae»: екологічність пакування, основою якого стане використання прогресивного біоресурсу — пресованих водоростей. Максимальна увага до ексклюзивного формоутворення і виняткової матеріальності пакування підкреслює лаконічне графічне оздоблення, що базується на типографіці і акцентуації на відображенні знаків якості і ефективності продукції. Структурна комплексність і стильова єдність комплексу пакування об'єднає елементи продукту у єдину візуально-концептуальну систему. Така стратегія позиціонування дозволить компанії «Algae» створити прогресивне, екологічне, переробне, відмінне від конкурентів пакування, що зосередиться на потребах конкретної цільової групи споживачів і забезпечить передове місце на українському ринку «люкс» сегменту натуральної лікувальної косметики для подразненої шкіри обличчя.

Отже, розглянувши особливості українського ринку дизайну лікувальної косметики визначено стратегію позиціонування щодо дизайну комплексу пакування української торгової «Algae». Безперечно, дослідження і розвиток сфери дизайну пакування на основі біоресурсу майбутнього — водоростей є прогресивною і з часом дасть змогу розширити асортимент природних матеріалів для використанні у пакуванні. Реалізація проекту, безперечно,

стане ще одним кроком вперед у напрямку розвитку новітніх тенденцій пакування і сприятиме просуванню української торгової марки «Algae» на українському, а у перспективі — і на світовому ринку.

Література:

1. Ольховська А. Б., Кобець М. М., Фелоненко Л. С. Маркетингові дослідження вітчизняного ринку лікувальної косметики. Управління, економіка та забезпечення якості в фармації. 2011. № 17. С. 63–68.
2. Посилкіна О. В., Котлярова В. Г., Чечотка О. В. Дослідження характеристик споживачів лікувальної косметики в Україні. Scientific Journal «ScienceRise: Pharmaceutical Science. 2016. № 4(4). С. 53-60.
3. Ганоцька О. В. Дизайн споживчої упаковки в Україні: стандарт та ексклюзив: автореф. дис. на здобуття наукового ступеня кандидата мистецтвознавства: 17.00.07. Харків, 2008. 20 с.
4. Hydration kit: aqualia thermal gel-cream. Vichy laboratories: веб-сайт. URL: <https://www.vichy.ca/en/hydration-kit-aqualia-thermal-gel-cream-065519919915.html?cgid=gift-sets#start=4&cgid=gift-sets>.
5. Комплекс «Капризная кожа». Piel cosmetics: веб-сайт. URL: https://pielcosmetics.com/catalog/intensivnoe_vosstanovlenie_i_regeneratsiya/kompleks-kapriznaya-kozha/
6. 30+ Natural Brands with Zero Waste or Sustainable Packaging. Organically Becca: веб-сайт. URL: <https://organicallybecca.com/zero-waste-sustainable-packaging/>.
7. Natashah Hitti. Margarita Talep develops algae-based alternative to single-use plastic packaging. Deezeen: веб-сайт. URL: https://pielcosmetics.com/catalog/intensivnoe_vosstanovlenie_i_regeneratsiya/kompleks-kapriznaya-kozha/

. . . 3 « »,

:

МИХАЙЛО ТКАЧЕНКО – ЗАБУТИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ГЕНІЙ ФРАНЦУЗЬКОГО ІМПРЕСІОНІЗМУ

Зусилля щодо початку роботи з дослідження творчості Михайла Ткаченка належать Бейту К. Томсу, доасну ділових та юридичних спільнот Києва та президенту Британської української торговельної палати (BUCC). Він переконав критика та мистецтвознавця Джеймса Рубіна прийхати в Україну і побачити роботи Михайла Ткаченка на власні очі.

Джеймс Рубін відвідав Київ, Львів та Харків наприкінці своєї дослідницької подорожі восени 2017 року. Він випромінював хвилювання та оптимізм. «Побачивши значну кількість творів Ткаченка, я вважаю, що він — художник найвищої майстерності, і що він, безумовно, заслуговує на те, щоб про нього дізналися і їм захоплювалися не лише українці, а й інші народи» [1].

Іронія, як зазначає Джеймс Рубін, полягає в тому, що Михайло Ткаченко був добре відомим і дуже цінувався наприкінці XIX століття як у Франції, так і в Російській імперії. Однак згодом він зник з мистецької сцени на багато десятиліть і згадали про нього тільки нещодавно. По суті, художник став жертвою зміни політичних обставин в країні. Помер він у 1916 році, у відносно ранньому віці — 55 років, як поважний член руху імпресіонізм-

му. Однак після більшовицької революції радянський режим відкинув «декадентське» мистецтво «буржуазного» світу. Це відправило мистецьку спадщину Михайла Ткаченка у небуття. Тим часом у Парижі твори митця перебували в приватних колекціях, не було жодних виставок чи публікацій, які б підтримували його репутацію[2].

Художник неймовірної майстерності, Михайло Ткаченко був дуже різнобічним. Спочатку його талант заробив йому місце в Петербурзькій академії мистецтв, де у 1888 році він здобув можливість навчатися у світовій мистецькій столиці того часу — Парижі. Перебуваючи у французькій столиці, художник навчився традиціям реалізму і незабаром зацікавився авангардним імпресіонізмом. Поступово він здобув визнання як гідний колега французьких митців, таких як Мане, Моне та Пісарро. Згодом художник оселився в мистецькому кварталі Кліші в Парижі, хоча часто повертався до Російської імперії, щоб виконувати замовлення для меценатів у більш традиційному стилі. Французька преса регулярно писала про його імпресіоністичні твори, він також здобув дві золоті медалі за свої мистецькі успіхи. За словами Джеймса Рубіна, Ле Фігаро визнав українського художника одним з найкращих імпресіоністів сучасності [1].

Завдяки своїм контактам у російській імперській столиці, Ткаченко був забезпечений роботою офіційним живописцем російського імператорського флоту. Він часто повертався додому, щоб малювати морські сцени, портрети військових суден та пейзажі кримського узбережжя. Його репутація була такою, що коли цар Микола II відвідував Париж у 1909 році, він привіз дві картини Ткаченка як подарунки для президента Франції.

Розриваючись між двома мистецькими світами Царської імперії та Франції, Ткаченко залишався дуже відданим рідній Україні. Він черпав натхнення з прекрасних пейзажів та сільських сцен, які постають у багатьох його імпресіоністичних творах, активно цікавився українською історією[3]. За словами Джеймса Рубіна, Ткаченко «неодноразово повертався в Україну, щоб малювати українські сцени та робити їх у більш прогресивному, новому стилі, якому він навчився від імпресіоністів. Іншими словами, він приніс імпресіонізм в Україну»[1].

Михайло Ткаченко також «приніс» Україну в французький імпресіонізм. Якщо подивитись на каталоги та рецензії до виставок та робіт Ткаченка за 20 років у Парижі, стає зрозуміло, що більшість його картин були на українській темі. Мистецтвознавці відзначили це і регулярно ототожнювали Ткаченка з Україною. Наприклад, два твори, за які він завоював золоті медалі у 1911-1912 роках, мали назву «В Україні» та «Вид на Полтавщину»[4].

Михайло Ткаченко був близьким другом іншого художника з Харківської області, Сергія Васильківського, який став відомим завдяки своїм картинам на тему українського козацтва. Майстер-імпресіоніст розділяв захоплення Васильківського минулим Україною. Під час щорічних візитів на Слобожанщину він шукає козацькі пам'ятки та привозить цінні предмети до Парижа. Як зауважує Рубін, Україна, очевидно, була «близькою до серця Ткаченка»[1].

Завдяки декільком спеціалізованим виданням, що з'явилися в Україні з часів незалежності та відданості кількох музеїв та приватних колекціонерів, досягнення Ткаченко поступово набувають визнання на батьківщині. Поява в 2010 році альбому Дмитра Гольця «Михайло Степанович Ткаченко» стала важливим внеском у цей процес. Тепер наше завдання — відновити репутацію Ткаченка у всьому світі, підкреслюючи його українське походження.

Зусилля щодо підвищення статусу Ткаченка на міжнародному рівні зараз поволі починають набирати обертів. Професор Рубін погодився допомогти у створенні початкового каталогу творів харківського художника. ВУСС організував лекцію Джеймса Рубіна в готелі Хаятт в Києві, а також імпровізовану, але вражаючу міні-виставку творів художника. Тим часом триває планування виставок Ткаченко у Києві, Лондоні, Парижі, Нью-Йорку, Чикаго та Торонто[1].

Американський мистецтвознавець Джеймс Рубін доклав багато зусиль, досліджуючи творчість українського митця епохи імпресіонізму Михайла Ткаченка, який став жертвою політичних обставин в Україні і був забутий майже на сто років. Художник був дуже різнобічним і створював картини різні за стилем та змістом, але відомим.

Він став, перш за все, завдяки своїм українським пейзажам в імпресіоністичному стилі. Незважаючи на успіх за кордоном, Михайло Ткаченко залишався справжнім патріотом і часто повертався до України щоб досліджувати минуле рідної країни та малювати українські сцени. Завдяки творчості цього художника українська культура стала відомою у Європі і всьому світі, а Михайла Ткаченка стали ототожнювати з Україною. В останні роки інтерес до фігури митця почав зростати, докладається багато зусиль щодо популяризації його творчості. У той час, коли Україна прагне влитись в європейське культурне русло, ця забута фігура епохи імпресіонізму може відігравати важливу роль у культурній дипломатії країни.

Література:

1. Re-discovering The Artist who brought Impressionism to Ukraine <https://hromadske.radio/en/podcasts/ukraine-calling/re-discovering-the-artist-who-brought-impressionism-to-ukraine>
2. Ukraine's Manet from Kharkiv <https://day.kyiv.ua/en/article/time-out/ukraines-manet-kharkiv>
3. Valentyna Nemtsova THE KHARKIV SCHOOL OF LANDSCAPE PAINTING Late 19th - Early 20th Centuries
4. Михаил Степанович Ткаченко. Альбом. Киев, Корнерс, 2010.

... 3 , - « »,
:

РЕКУПЕРАЦІЯ ПОВІТРЯ

Що ж насправді таке Рекуператор?

Рекуператор - це вирішення проблем віконного провітрювання. Він забезпечує постійний обмін повітрям між приміщенням і зовнішнім середовищем, зауважте, без вашої участі. Вам тільки потрібно його включити.

Незважаючи на складну назву, рекуператор влаштований простіше кондиціонера. Грубо кажучи, це насос, який через одну трубу виводить повітря, а через іншу закачує. Для установки рекуператора в стіні роблять наскрізний отвір, в яке або вставляють рекуператор, або його трубу, а сам рекуператор знаходиться в приміщенні. Перший варіант хороший для житлових кімнат, оскільки від рекуператора видно тільки «капелюшок» на стіні, що не псує інтер'єру.

Як бачите, все досить просто. Недарма рекуператори вже давно і широко використовуються на Заході.

Що дає поліпшена вентиляція?

У рекуператорах є фільтри і решітки проти пилу і комах. Це - вирішення проблеми, як провітрювати кімнату без «повітряного сміття». Звикайте до чистого повітря, навіть якщо живете на вулиці з активним авторусі!

Нарешті в будинок прийде тиша

Оскільки в рекуператорах працюють вентилятори, не можна сказати, що ці пристрої абсолютно беззвучні. Але рівень шумів побутових рекуператорів знаходиться в межах 20-40 дБ, що незрівнянно приємніше, ніж рев машин. Для порівняння: шум в 20 дБ відповідає шепоту людини на відстані 1 м, 40 дБ - звичайної, спокійною мови.

Економія при обігріві будинку

Збереження тепла в холодну пору року - головне призначення рекуператорів. Власне, recuperator на латині означає «який одержує назад, повертає». Вони влаштовані таким чином, що виходить з приміщення повітря віддає своє тепло надходить холодного. Тобто ви отримуєте підігрітий свіже повітря, який не «протягне» ноги, спину або шию. Якщо у вас автономне опалення, різниця між рахунками до установки рекуператора і після буде дуже приємною. Які бувають рекуператори

Зайдіть в розділ «Рекуператори» нашого магазину, і ви побачите в апарати різних типів. Давайте розберемося в особливостях, щоб ви вибрали найоптимальніший прилад. Втім, у нас є апарати і для невеликого магазину або кафе.

Які бувають рекуператори? Зайдіть в розділ «Рекуператори» нашого магазину, і ви побачите в апарати різних типів. Давайте розберемося в особливостях, щоб ви вибрали найоптимальніший прилад. Втім, у нас є апарати і для невеликого магазину або кафе.

Рух потоків повітря в рекуператорі визначає, наскільки добре нагріється входить в приміщення холодне повітря:

- Прямоточні рекуператори: в них тепле й холодне повітря рухаються паралельно. Найпростіша схема з відносно слабким теплообміном. Іншими словами, в міцний мороз надходить в будинок повітря буде прогріватися недостатньо, а це загрожує втратами дорогоцінного тепла.
- Протиточні рекуператори: повітряні потоки рухаються назустріч один одному; обмін теплом між ними найбільш ефективний.

Конструкція теплообмінника також впливає на ефективність теплообміну між потоками повітря.

Трубчасті рекуператори пропускають повітря через пучок трубок. Проста схема, проте її теплопередача залишає бажати кращого.

У пластинчастих рекуператорах повітря проходить між великою кількістю тонких пластин. Ці апарати більш компактні і мають кращу теплопередачу.

Обрешені пластинчасті рекуператори ще більш ефективні за всіма показниками завдяки додатковим ребрам на пластинах.

Матеріал регенератора вказує на специфіку роботи пристрою:

- Керамічний регенератор-акумулятор - це масивний блок, який накопичує тепло, а потім віддає його холодному повітрю протягом тривалого часу.
- Мідний регенератор має іншу мету - швидкий обмін теплом внаслідок високої теплопровідності міді. Цей метал має ще однією важливою властивістю: він вбиває мікроорганізми, завдяки чому рекуператор чи не перетвориться в їх «гніздо».

Сфера застосування рекуператора підказує, що вам вибрати для свого будинку, а що буде в пору для підприємства.

- Побутові рекуператори встановлюють в квартирах і приватних будинках з невеликою кількістю жителів.
- Промислово-побутові рекуператори використовують в офісах, великих приватних будинках, кафе, невеликих магазинах.

Промисловими установками обладнають виробничі майданчики, великі супермаркети, лікарні.

КОЛЬОРОЗНАВСТВО ЯК ОСНОВА ФАРБУВАЛЬНИХ ПРАКТИК У ПЕРУКАРСЬКОМУ МИСТЕЦТВІ

Розвиток моди, розмаїття її стилістичних напрямків, потреба у про-дукуванні найновіших ідей іміджу, спонукає сучасних дизайнерів до пошуків вичерпних і креативних рішень. У перукарському мистецтві – це можливості створення образу/іміджу зі зміною кольору волосся, введення одразу декількох кольорів або залучення інших колористичних варіантів для його формування. Відтак, аналіз властивостей кольору, що застосовується у практиці дизайну зачіски, потребує свого сучасного дослідження. Адже раціональне застосування кольору, що забезпечує повноту конструктивних, функціональних та естетичних ознак предметного світу, вимагає від дизайнера обізнаності та постійного розширення рівня знань з кольорознавства. Актуальність проблематики кольору для перукарського мистецтва посилюється регулярним надходженням найновіших пропозицій продуктів сфери б'юті-індустрії на ринку, що, насамперед, додає важливості кольорознавству як окремії дисципліні, її докладного вивчення. Свідченням цього є звернення до кольору та кольорознавства як засобу дизайну, який вивчали фахівці, дослідники сучасного перукарського мистецтва О. Куватов, С. Лубянська, П. Юрченко [1;2;3].

Метою та завданнями даної розвідки є розгляд кольору як засобу творення образу, його композиційних можливостей в дизайні зачіски.

Сучасний дизайн

, сприйняття
, різноманітних характеристик кольорів, закономірностей їхнього функціонування, а також принципів змішування фарб, візуального впливу кольорів та кольорових комбінацій на людину, створення кольорової гармонії та інше. [4; 5].

На думку німецького дослідника Г. Цойгнера, вивчення кольору зазнало кілька етапів свого розвитку. Узагальнюючи даний процес, вчений розподілив його етапи як перший, коли були відсутні наукові підходи, другий, коли розвиток наукового пізнання не мало цілісності і було розпорошене у різних «приватних сферах», третій етап, коли були створені наукові системи.

Вчення про колір, який як явище став предметом дослідження ще в античну добу, було обґрунтоване у працях англійського фізика Ісаака Ньютона, який XVII ст. переніс суб'єктивне сприйняття яскравості та кольору на об'єктивну мову числа, міри та фізичного закону. Досліджуючи сонячне світло, він виявив, що пучок світла проходить через скляну лінзу, переломлюється і на поверхні відображується зображення кольорів веселки. Він пояснив природу білого світла як складного поєднання різних променів, які по різному переломлюються в склі. Ньютон довів, що переломлюваність кольорів у призмі – це просторовий розподіл простих кольорів, відповідний певному числу – показнику переломлення, застосувавши математичний та фізичний методи. Вчення І. Ньютона на правду вважають фундаментом кольорознавства.

У 1810 р. німецький поет Йоганн Гете видав працю «Вчення про колір», ідея якої полягала у впливі кольору на людину, де основу складав «чуттєво-моральний» принцип. Він перший системно розглянув вплив різноманітних колірних рішень на психоемоційний стан людини. Гете створив кольорове коло, у якому розташував кольори згідно своєї теорії щодо їхнього походження. У залежності від розташування, він визначав естетичний вплив колірних сполучень: поєднання протилежних кольорів як гармонійне, поєднання віддалених як характерне, поєднання сусідніх – як негармонійне.

Ідеї психологічного впливу кольору та гармонії кольорів, запропоновані Й. Гете, мали розголос у середовищі художників. Сучасник Й. Гете живописець Філіп Отто Рунге, захопившись його ідеями, продовжив вивчення кольору. Він запропонував систему розташування кольорів не на площині, а в об'ємній кулеподібній формі, яка мала паралелі та меридіани, нагадуючи глобус. Надалі система розташування кольорів у просторі О. Рунге була вдосконалена, але принцип їхнього розташування у тривимірній системі виявився об'єктивно вірним, внаслідок чого використовувався послідовниками.

У XVIII–XX ст. важливі дослідження із кольором, зокрема експерименти з колірними променями, здійснювали фізики – англієць Т. Юнг, засновник хвильової теорії світла, шотландець Дж. Максвелл, засновник адитивної теорії утворення кольору, німецькі фізики й фізіологи Г. Гельмгольц та Е. Герінг,

російський академік С. Вавілов, професор фізики та хімії Лейпцігського університету, лауреат Нобелівської премії 1909 р. В. Оствальд, який став родоначальником сучасної кольорометрії, теорії систематизації кольорів.

У другій половині XIX ст. також виникло питання щодо застосування наукових дослідів кольорознавства безпосередньо у практиці образотворчого мистецтва. Зокрема, німецький фізик та метеоролог В. Бецольд, виходячи з творчої практики в ділянці декоративно-прикладного мистецтва та живопису, проаналізував праці попередників-науковців – І. Ньютона, В. Гете, Г. Гельмгольца, Д. Максвелла та виробив практичні рекомендації для митців. Він запропонував правила колірної гармонії через розподіл кольорів на декоративні ряди, зокрема створення колірних тріад на основі трьох базових кольорів – червоного, жовтого та синього, що вплинуло на практичне використання кольору в художній сфері.

У XX ст. мистецтвознавчий контекст кольорознавства був суттєво скорегований також завдяки осмисленню феномену кольору в роботах Й. Іттена, швейцарського дизайнера, художника, теоретика веймарського крила. Його підхід суттєво змінив розуміння кольору у творчій практиці митця-колориста. Написана на основі лекційного курсу праця мала назву «Мистецтво кольору». Автор оприлюднив ідею «кольорової сфери», що за його доопрацювання мала 12 кольорів. Це видання змінило уявлення про можливості кольору, що позначилося на творчості багатьох художників, архітекторів та дизайнерів XX–XXI ст.

У XX ст. проблема кольору стала однією з пріоритетних у творчій практиці В. Кандинського – видатного живописця, теоретика абстракціонізму. Який розглядав колір як один з елементів художньої мови, вивчав особливості його психологічного впливу на людину. Основні положення теорії кольору він оприлюднив у працях про мистецтво та навчальному курсі, який викладав в Баугаузі (Кандинский В. «О духовном в искусстве» (1911), «Точка и линия на плоскости» (1918). Суголосні В. Кандинському ідеї висловив також німецький дослідник Г. Цойгнер, автор видання про колір «Учение о цвете: популярный очерк» (1971).

У дизайні зачіски, де колір вивчається на основі загальних розробок кольорознавства, йому належить вагома функція, яка пов'язана із загальною композицією, моделюванням та функціональністю зачіски, з естетичною довершеністю готового дизайн-продукту тощо.

Прагнення перукаря-дизайнера створити цілісний образ, де особливим моментом є створення образу конкретної людини, він відштовхується від ідеї, що колір волосся є одним із його головних образотворчих засобів, наділених важливою інформаційною якістю, за допомогою якого створюється образ/імідж. Відтак майстер залучає різноманітні засоби кольорової обробки, змінює та урізноманітнює методики фарбування волосся, знаходить вичерпні колористичні рішення. Виявлений завдяки дослідженням сучасних науковців колористичний тип людини на основі її особистого природного колориту – відтінку шкіри, кольору очей, тону волосся, надає дизайнеру певну «точку відліку». Для побудови композиції зачіски, її побудови, має значення маса

кольору, правила розташування та розподілу кольору в композиції, правила оптичних ілюзій. Так, наприклад, колір та форма є вирішальними для створення об'єму зачіски, та, за потребою, корекції форми обличчя тощо. Отже, за допомогою різних кольорових поєднань не лише створюється новий імідж та підкреслюються «переваги», привабливі риси образу (характеру), а й корегуються певні недоліки зовнішності, а разом з тим, образу, стилю в цілому. Вплив кольору на людину, що досягається поєднанням його фізичних, оптичних та психологічних якостей, створює в результаті ефект підсилення, доповнення позитивних рис, нейтралізації негативних, або виявлення завданої конкретної дії щодо дизайну зачіски. Обов'язковим підсумком такої роботи є досягнення цілісного образу людини.

Відтак, на кінцевий результат дизайнерського моделювання впливають чистота та яскравість кольору, гармонія, гармонійні поєднання, контраст, співвідношення кольору відносно до площини та форми, розташування та розподіл кольорів, урахування оптичних ілюзій. Звідси походить певна відповідальність у підборі кольорів, який здійснює дизайнер-перукар, що має враховувати вид діяльності людини, її соціальний статус, а в деяких випадках і психотип.

Окремий аспект у методиках роботи із кольором, його застосування у дизайні зачіски, стосується питань зафарбовування сивини, підкреслення або підсилення природного кольору волосся, позбавлення небажаних відтінків, повернення натурального кольору після фарбування, що має суттєве значення для креативного авангардного образу, самовиразу людини, підкреслення її індивідуальності.

Значні можливості кольору, також пов'язані з його декоративними якостями, що полягають у можливості підкреслити нюанси стрижки, її форми, об'єму, рухомості. Всі ці заходи додають ефекту як корекції обличчя, так і зміни стилю.

При створенні цілісного образу, дизайнер також враховує вплив штучного та природнього світла, яке впливає на сприйняття кольору. Врахування такої характеристики кольору має суттєве значення, наприклад, при виборі приміщення для фотосесій – однієї з важливих ділянок презентації продукту дизайну.

Практичне виконання зазначених завдань, що постійно виникають перед дизайнером зачіски, передбачає вміння застосовувати теорію підбору кольорової гами, знання гігієнічно-фізичних основ стану волосся (товщина, пористість, довжина, густина, наявність сивини та визначення її кількісної частки, попередні хімічні втручання, що позначилися на якості та стані волосся, виявлення початкового кольору волосся на момент фарбування), що визначає як коло потреб у роботі з волоссям при підготовчих роботах, так і вибір техніки нанесення фарби. Використання знань з прикладної колористики дозволяє отримати бажаний результат.

Підсумовуючи, зазначимо, що застосування та використання кольору, який має визначальне місце у створенні сучасного індивідуального образу/іміджу, базується на ретельному вивченні історії кольорознавства, його формування та становлення. Колір або барва як важливий композиційно-

образних засобів створення зачіски, впливає на її візуальне, смислове, емоційне, естетичне сприйняття. Опанування кольором як засобом композиційно-образного втілення творчого задуму, розуміння засад кольорознавства – важливі інструменти, що забезпечують наукові підходи до створення сучасного продукту дизайну.

Джерела:

1. Куватов А. Искусство цвета. Москва, 2009. 147 с.
2. Лубянська С.П. Дизайн зачіски. Навчальний посібник. Київ : Кондор, 2010. 216 с.
3. Юрченко П. Колористика. Формула успеха. Киев, 2008. 88 с.
4. Кириллов Е.А. Цветоведение. Москва : Легкопромбытгиздат, 1987. 127с.
5. Ломов С.П., Аманжолов С. А. Цветоведение. Уч. пособие для вузов по специальности «Изобразительное искусство», «Декоративно-прикладное искусство» и «Дизайн». Москва : Владос, 2018. 144 с.

.., 3 , - « »,
:

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО СТВОРЕННЯ КІМНАТИ ВІДПОЧИНКУ НА ВИРОБНИЦТВІ

У ряді великих організацій зарубіжних країн, оформлення приміщення для відпочинку є пріоритетним завданням створення комфортних умов для роботи. Безліч фірм і корпорацій можуть похвалитися вражаючими місцями, де їх співробітники відволікаються від своєї роботи і відпочивають.

Зона відпочинку - це не просто приміщення зі зручними меблями і комфортною обстановкою. Вимоги до кімнати відпочинку на підприємстві прописані в низці нормативних актів і відомих документів.

Основними вимогами є:

- Відсутність шуму і площа.
- Рівень звукового тиску не повинен перевищувати 65 дБ. Площа на одного працівника - не менше 0,9 кв.м.
- Температура.

Якщо працівники трудяться при низьких температурах навколишнього середовища, обов'язково застосовувати обігрівачі і навпаки - обладнати вентилятором або кондиціонером приміщення, якщо температура висока.

Освітленість і чистота.

У приміщенні не повинно бути специфічних запахів. Крім того, повинен бути вільний доступ для природного освітлення.

Окремими документами регламентується кімната відпочинку тих підприємств, на яких працюють інваліди. Приміщення їх відпочинку повинно бути обладнане кушетками або диванами, на яких можливо прийняти горизонтальне положення. Санітарні норми кімнати відпочинку на підприємстві повинні дотримуватися, в іншому випадку інспекція може оцінити це, як порушення і виписати штраф підприємству.

Підприємець не повинен ставитися до створення кімнати відпочинку формально. Вона має правильно впливати на роботу персоналу. Закон жод-

ним чином не обмежує директора у створенні відповідних умов, тому в цьому питанні доцільно відштовхуватися від спрямованості роботи підприємства та інших аспектів.

Формуючи простір для відпочинку, важливо враховувати наступне:

- Кольорове сприйняття приміщення.
- Людина по-різному відчуває себе, перебуваючи в приміщенні з певним кольором. Наприклад, якщо робота пов'язана з інтенсивним навантаженням на очі, то в даному випадку пріоритетним буде зелений колір. Не рекомендується використовувати червоний або чорний.
- Використання рослин.
- Організувавши невелику оранжерею, можна також отримати безліч плюсів, але в даному випадку слід пам'ятати про можливі алергічні реакції, які можуть викликати деякі рослини.
- Наявність електроприладів.
- У кімнаті відпочинку слід встановити чайник і кулер для води, щоб працівник міг заварити собі тонізуючий напій на свій смак.

Спортивний інвентар.

Якщо працівник змушений тривалий час перебувати в сидячому положенні, то доцільно додати турнік, бруси або легкі гантелі для заняття фізичними вправами. Заняття фізкультурою під час відпочинку позитивно позначиться на кровообігу і запобіжить розвитку різних недуг.

Звичайно ж, приступаючи до організації кімнати відпочинку важливо не тільки дотримуватися зазначених рекомендацій, а й безпосередньо обговорити цю тему з колективом на загальних зборах. Якщо кімната буде використовуватися всіма працівниками, то має сенс створювати її спільно, враховуючи думки і побажання кожного. Якщо прибиральниця відсутня в штаті підприємства, слід розробити графік прибирання приміщення з урахуванням загальної кількості співробітників. Питання про графік відпочинку також слід обговорити на загальних зборах.

При правильному підході і організації, створене приміщення підвищить привабливість компанії для потенційних працівників, поліпшить атмосферу в колективі, підвищить лояльність до керівництва і, звичайно ж, в цілому позитивно позначиться в роботі.

Виходячи з вищесказаного, для робочого персоналу кімната відпочинку на виробництві є обов'язковою умовою праці.

Основна мета такого приміщення - зняти психологічне і фізичне навантаження з організму працівників. Простір для відпочинку може бути, як всередині компанії, так і на відкритому повітрі. Втім, роботодавець може не створювати спеціалізовану зону відпочинку на своєму підприємстві і заощадити бюджет, але в такому випадку йому не уникнути штрафних санкцій. Важливо розуміти, що якщо не йти назустріч працівникам і не створювати ніяких умов, що сприятимуть їх нормальній праці, то лояльність підлеглих і престиж підприємства знизиться.

РІДКА ПІДЛОГА ТА ЇЇ ВИДИ

Рідка підлога є одним з видів стяжки, для виготовлення якого застосовуються самовирівнюючі суміші. Одна з відмінних характеристик такої поверхні - мінімально можлива товщина (всього 3,5 міліметра). Свою назву рідка підлога отримала через особливості його виготовлення: вона не настиляється, як ковролін або паркет, а саме заливається. Можна також зустріти і таку назву як рідкий лінолеум. І не випадково, оскільки з зовнішнього боку в готовому стані наливна підлога дуже схожа на лінолеум, а на дотик - на гладку плитку, тільки рівну і без швів.

Склад суміші

До складу суміші розчину для стяжки входять:

- фракційний пісок;
- цементне терпке;
- полімерні добавки;
- мінеральні наповнювачі.

Цементна наливна підлога призначена для підготовки поверхонь під чистову обробку, на нього настиляють згодом ламінат, паркет і інші матеріали. Одна з переваг даного покриття є застосування складу для установа «теплої підлоги». Цемент забезпечує міцність і стійкість до поглинання вологи. Хорошу стяжку, яка виконана чітко за технологією, вирівнюють до горизонтальної площини.

Цементний склад відрізняється хорошою паропроникністю і зчепленням з основою. Це недорогий, простий у використанні і екологічно безпечний матеріал, здатний витримувати температурні перепади.

Цементні суміші, в яких відсутні будь-які добавки, відрізняються чудовими експлуатаційними характеристиками, але для того щоб надати складу рідку і саморозтічну фактуру, необхідно багато рідини, що забезпечує усадку даного покриття, отже зниження його міцності. У той же час цю проблему вирішують цементно-акрилові наливні підлоги і стяжки з використанням інших полімерів і добавок.

Такі склади недорого коштують, і тому вони користуються сьогодні досить широким попитом. Купуючи суміші для наливної підлоги завжди потрібно вивчати їх інгредієнти, щоб точно знати, що марка цементу дійсно підходить для даних будівельних робіт.

Різновиди наливних підлог:

- цементно-акрилові;
- епоксидні;
- поліуретанові;
- метілметакрилатні;
- наливні підлоги 3D.

Для житлових приміщень оптимальним варіантом є поліуретанова підлога, а вся решта підходять більше для виробничих.

Цементно-акрилова наливна підлога

До складу цього покриття входять поліакрилатний сополімер, цемент і високоміцний заповнювач. Спочатку цементно-акрилові підлоги розроблялися для об'єктів харчової промисловості, в яких підлоги постійно піддаються пролиття рідини, пересуванню візків з вантажем і дезінфекції.

Цементно-акрилова підлога досить стійка до великих обсягів рідини, а також мийці хімічними розчинами, стирання і інтенсивним механічним навантаженням.

Магова поверхня такої підлоги відрізняється підвищеними протислизькими якостями, вона не схильна до відшарування навіть у випадках, якщо в бетонній основі з'являються тріщини. Такий вид наливної підлоги влаштовують і зовні, і всередині будівель, а також в морозильних камерах.

Переваги:

- елика товщина (8-12 міліметрів);
- не відшаровуються від підстави;
- не вимагають ретельного вирівнювання основи;
- не ковзають.

Недолік: трудомісткість пристрою.

Поліуретанова наливна підлога

Таке покриття найчастіше використовується в приватному будівництві через його витонченості, легкості і довговічності. У поліуретану найбільша міцність і зносостійкість серед всіх полімерів. Це водонепроникний підлогу, стійкий до ударних навантажень і стирання, його застосовують нерідко на торгових, складських і виробничих об'єктах. Розглянемо плюси і мінуси наливних підлог з поліуретану.

Переваги:

- термостійкість;
- гігієнічність;
- зносостійкість;
- легкість;
- міцність.

Недоліки:

- невисока вологість;
- необхідність ретельної підготовки підстави;
- велика витрата матеріалів.

Метилметакрилова наливна підлога

Дана група сумішей заснована на метилметакрилових смолах. Це універсальні покриття, які застосовуються на виробничих і промислових об'єктах самих різних областей.

Метилметакрилових суміші використовуються для влаштування підлог у приміщеннях, під відкритим небом, а також в морозильних камерах.

Технічні та експлуатаційні якості цих смол різняться за рахунок добавок, що модифікують вихідний матеріал. Наприклад, можна змінювати ступінь твердості або гнучкості покриття, а також термостійкості і стійкості до агресивного середовища.

Переваги:

- можливість пристрою при мінусовій температурі;
- висока швидкість полімеризації;
- стійкість до ультрафіолету і температурних перепадів.

Недоліки:

- висока швидкість затвердіння, що вимагає професійної і швидкого укладання;
- сильний запах, тому пристрій потрібно здійснювати в добре провітрюваних приміщеннях.

Висновок. Таким чином, перш ніж прийняти рішення про створення наливних підлог рекомендується ознайомитися з перевагами та недоліками цього виду покриття. Виробити точку зору допоможе вивчення думки професіоналів, а також відгуки щасливих власників.

Існує кілька видів сумішей використовуваних для створення наливної підлоги. Правильно буде розглянути плюси і мінуси кожного з них окремо.

.. 1 , . « » ,
:

ЧОМУ ВИ ПОВИННІ ВИКОРИСТОВУВАТИ МУЛЬТИМЕДІЙНИЙ ДИЗАЙН У СВОЇХ МАРКЕТИНГОВИХ КАМПАНІЯХ?

Щороку з'являється нова тенденція, яку декларують як майбутнє маркетингу. Мультимедійний дизайн почав активно розвиватися у 2014 році, але, на відміну від більшості швидкоплинних тенденцій, все ще залишається актуальним.

Передусім тому, що мультимедійний дизайн - це відповідь ері відеомаркетингу на інфографіки. Доступний і розважальний спосіб поширити складну інформацію дозволив фіксувати інформацію споживача. Зараз набуває обертів не тільки відео, але й графічна техніка.

Отже, що таке мультимедійний дизайн? По суті, мультимедійний дизайн - це просто рухомий графічний дизайн. Це техніка, у якій задіяний нерухомий, плоский дизайн з додаванням йому розмірності, законів часу та простору.

Але навіть якщо цей опис здається вам незнайомим, ви його точно бачили. На телебаченні, у фільмах, додатках, рекламі та практично на будь-якому носії, який вимагає певного кінезу, мультимедійний дизайн є всюдишущим.

Підйом відеомаркетингу

До 2020 року компанія Cisco прогнозувала, що 80% всього інтернет-трафіку становитиме відео, тому потенційний ринок вашого відеоконтенту величезний. Особливо, коли розглядається вплив, який має середовище. Користувачі Інтернету проводять в середньому 19 годин на місяць, переглядаючи відео, 60% покупців переглядають відео про продукти, приймаючи рішення про покупку, при цьому 174% покупців фактично роблять покупку після перегляду відео.

За допомогою відеокальванізації контент-маркетингової індустрії протягом останніх двох років ви могли б подумати, що кожен бізнес заповнює свої веб-сайти та соціальні медіа рухомими фотографіями.

Однак, незважаючи на 72% маркетологів контенту, які стверджують, що створення відеоконтенту є їх пріоритетом номер один - вони намагаються зробити вміст оригінальним, переконливим та ефективним.

Але створити міцний відеоконтент важко. Якщо у вас є бюджет, щоб інвестувати у чудове обладнання, а ще краще, команда, що спеціалізується на сценарії, дизайні, редагуванні та створенні відеоконтенту, вам усе одно доведеться зустрітися з труднощами.

Хороший відеовміст повинен робити 5 з 5 речей. Це повинно направляти ваших потенційних клієнтів весь шлях подорожі покупця. Він повинен розуміти, чого хоче ваша аудиторія, і він повинен дати їм це найбільш споживним способом. Відео настільки доступне, тому що воно властиве пасивному глядачеві, подайте їм те, що вони хочуть на блюді, і розріжте його на шматки. Незалежно від того, що ваше відео веселе, захоплююче, корисне чи надихаюче, ваше відео повинне мати цінність. Це потрібно вміти легко та ефективно розповсюджувати. Ваше відео має бути в змозі охопити вашу аудиторію, де вони проводять більшу частину свого часу та залучають їх до себе. Це створює послідовну ідентичність бренду. Кожен шматочок вашого маркетингу повинен складати згуртовану розповідь, яка точно розповідає аудиторії, хто ви є і за що ви стоїте. Легко, правда? Не так багато. Але саме тут може допомогти мультимедійний дизайн. Мультимедійний дизайн дає змогу послідовно вражати всі п'ять баз таким чином, що це не тільки набагато рентабельніше, ніж традиційний відеоконтент, а й загалом більш ефективний.

Насправді, якщо у вас є стара інфографіка, яка лежить навколо, і запасна година, ви, можливо, зможете зробити досить рудиментарне графічне відео до закінчення робочих годин сьогодні.

Але якщо ви все ще не підбираєте те, що ми закладаємо, ось способи руху графіки можуть зробити революцію вашими маркетинговими кампаніями

Причини, чому вам слід використовувати мультимедійний дизайн у вашому маркетингу:

1. Це створює згуртовану ідентичність бренду

Жива дія має свої обмеження, і одна з них полягає в тому, як вона може представити ідентичність вашого бренду. Якщо ваш бюджет нескінченний, існує так багато способів того, як ви можете включити свій брендинг у своє відео. Інформованість та асоціація торгової марки є справжньою силою, що зумовлює перетворення. Зрештою, якщо клієнт ніколи не чув про ваш бренд, як вони можуть придбати його продукт? За допомогою мультимедійного дизайну немає обмежень у кількості способів, ви зможете тонко включити свій бренд у свій вміст. Представлення повідомлення вашого бренду не лише в сценарії, а й у виборі музики, форми, кольору, дизайну і навіть руху може завершитись дуже потужним враженням. Вам потрібно бути негайно впізнаваним, а ще важливіше - пам'ятним. Дозволяючи надати вам бренд-повідомлення через кожен аспект вашого відеоконтенту, мультимедійний дизайн надає вам рівень контролю, просто не здійснений в живих діях.

2. Це робить нудне захоплюючим

Якщо ваша аудиторія полюбить ваші відеореклами, це збільшує асоціацію з брендом на 139%, а намір придбати на цілих 97%.

Як ви думаєте, що вашій аудиторії більше сподобається? Відео людини, яка розповідає про вашу компанію - або те, що може створити мультимедійний дизайн, це світ без обмежень, де ви можете скласти справді цікаву розповідь. Навіть суха технічна копія може стати маленькою історією, яка заслуговує на Оскара, за допомогою дизайну. Особливо, коли ви інтегруєте мультимедійний дизайн з іншими додатковими носіями, такими як анімація. Було доведено, що збудження емоцій у маркетингу позитивно впливає на прийняття споживчих рішень, навіть на B2B ринках. Вам потрібно привернути увагу і тримати її.

3. Більш високі показники утримання та залучення

65% глядачів переглядають більше $\frac{3}{4}$ відео, що більше, ніж ми можемо сказати про текстовий контент. Крім того, у вашій аудиторії в 10 разів більше шансів ділитися та спілкуватися з вашим відеовмістом, ніж з публікаціями чи фотографіями в блозі.

Відео безперервно показує, що є тим середовищем, яке сприятиме зростанню взаємодії. Графіка руху не є винятком із цього. Відео у Facebook, наприклад, має на 135% більше органічного охоплення, ніж їхні зображення.

4. Це загальнодоступне

Сьогодні світ переходить від ноутбуків та настільних ПК до мобільних пристроїв для споживання вмісту. Насправді більше 50% користувачів переглядають відео за допомогою своїх смартфонів чи планшетів, і чудова річ у мультимедійному контенті полягає в тому, що будь-який пристрій може відтворювати його (на відміну від Flash-відео, яке неможливо відтворити на iPhone та iPad). Це надає вам більше можливостей досягти вашого цільового ринку із зручним для користувачів вмістом.

Зі 100 мільйонами годин відео щодня переглядаються у Facebook та 10 мільярдами щоденних переглядів відеороликів на Snapchat, соціальні медіа пропонують широкі можливості для перегляду вашого контенту та його спільного використання. А мультимедійний дизайн дозволяє вам робити чудовий контент, набагато простіше, ніж будь-який інший носій - чому? Тому що це просто виглядає круто.

5. Він пропонує велику віддачу за невеликі інвестиції

Однією з найважливіших речей, яку може запропонувати ваш контент, є цінність. Це має бути як інформаційним, так і розважальним.

У нинішньому медіа-ландшафті люди хочуть більше фактів, ніж вигадок. Якщо ви зможете забезпечити це ефективно та послідовно у своєму контенті, вони почнуть вам довіряти та захочуть будувати з вами стосунки.

Графіка руху дає змогу переносити складні дані на сюжети та картини, які люди можуть зрозуміти та застосувати до власного життя. Зрештою, ви можете сказати, що продажі втричі збільшились, але насправді спостерігається зростання діаграми, що робить сильніший і незабутніший вплив.

Найкраще у мультимедійному дизайні є те, що перегляд відео - це суттєво пасивний досвід, який вимагає невеликих вкладень з боку глядача. Замість того, щоб активно читати статтю на 1500 слів, глядачі можуть сісти, відпочити та насолодитися шоу.

Зміст мультимедійного дизайну - це не лише вправа щодо створення бренда. Незалежно від того, чи це у формі роз'яснювального відео, соціального відео чи навіть презентації, вбудований зміст графічного руху на ваш веб-сайт

Доведено, що вбудований контент мультимедійного дизайну на вашому веб-сайті більшує ймовірність отримання результатів на першій сторінці Google в 53 рази. Показано, що при використанні в кампаніях по електронній пошті рейтинг кліків збільшується вдвічі.

Але яка причина номер один для використання відео у вашому плані контент-маркетингу? Мультимедійний дизайн та відео привертають більше клієнтів. Недавні дослідження показали, що 71% маркетологів вважають, що показники конверсії відео перевершують інші маркетингові матеріали. Чи потрібно говорити більше?

Джерела:

1. <https://m.habr.com/ru/post/39758/>

2. https://ru.m.wikipedia.org/wiki/Анимационный_дизайн

.., 3

ВИЗУАЛЬНИЙ СТИЛЬ «НІМОЇ КІНОТРИЛОГІЇ» ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКО

Видатний кінорежисер, письменник та класик світового кінематографу Олександр Довженко – одна з найцікавіших та талановитіших постатей ХХ століття. Його кінострічки здобули славу не лише в Радянському Союзі, а й в усьому світі.

Найбільш зраними роботами Довженко шанованими міжнародною академічною спільнотою є його «німа кінотрилогія». Саме вона принесла Довженку славу та статус визнаного кінорежисера. До цієї трилогії належать кінострічки «Звенигора» (1928), «Арсенал» (1929) та «Земля» (1930) – зняті та випущені впродовж всього трьох років.

Важливими факторами становлення цих кінострічок є культурне та соціальне оточення того часу, а саме: культурний ренесанс 20-х років та існування автономної кіноіндустрії, яка на жаль протрималась лише до початку 1930-х років.

Довженко не схвалював наслідування російського реалізму та надавав перевагу українському за форматом та змістом мистецтву. Як і Микола Хвильовий, Довженко бачить призначенням свого покоління відродження української культури.

«Звенигора» – перший фільм кінотрилогії і єдиний, сценарій до якого написав не сам Довженко. Український критик Леонід Скрипник зауважує: «О. Довженко поставив «Звенигору і цим розпочав українську кінематографію». Сам Довженко, вже через 10 років після заборони «Звенигори», писав про неї у автобіографії: «Звенигора в моїй свідомості одклалася як одна з найцікавіших робіт, це «прейскурант моїх творчих можливостей», я зробив її одним духом – за сто днів, не зробив, а проспівав, як птах. Мені хотілося розсунути рамки екрана... заговорити мовою великих узагальнень» [1].

Другою стрічкою стає «Арсенал», найскладніший фільм Довженка, який має епізодичну структуру, та не має сюжетної лінії. Як і перший фільм, він отримує багато утішних відгуків. Особливо помітним стає хвалебний тон українських критиків після позитивної реакції Москви. Багато критиків навіть вважають, що цей фільм є поступкою перед тогочасною владою [2].

Завершальною стрічкою кінотрилогії стає «Земля». Це перший фільм про сучасні події, але за словами самого Довженка більш за сюжет його цікавила людська природа. Завдяки цьому, звичайна історія класової боротьби перетворюється на філософську притчу про життя і смерть. Московські критики сприйняли картину дуже гнівно та критично. Стрічку майже одразу знімають з кінопрокату, та реабілітують лише у 1958 році. В той самий час фільм має грандіозний успіх в Європі. Після прем'єри у Берліні про Олександра Довженка з'являється 48 статей, у Венеції італійські кінематографісти називають Довженка «Гомером кіно» [3].

Радянське кіно 20-х років визначається як монтажне. До елементів монтажу належать: кадр, епізод та «зоровий атракціон». Елементи можуть бути організовані в монтажні кадри або їхні фотографічні інтерпретації (образи). Головними в роботах Довженка є не предмети, актори та декорації, а їх фотообрази. Він уникає надмірних контрастів, чим люблять зловживати інші радянські режисери, та використовує візуальну схожість. Його образи були переважно ліричними, а не агресивними. Мабуть саме тому Довженка і прозвали «поетом кіно».

При створенні картини режисер тісно співпрацює з оператором, саме тому операторська робота в кінотрилогії стилістично неоднорідна. З режисером працювало два оператори: Борис Завелєв зняв «Звенигору», а «Арсенал» і «Землю» – Данило Демуцький. Саме тандем з Демуцьким створив так званий впізнаваний поетичний стиль Довженко. При зйомках «Землі» оператор використовує монокль, створює нерізде та м'яке зображення – використовує розмиті образи. Один із учнів та біограф Демуцького, Леонтій Кохно пише, що цей прийом повинен був: «якнайкраще розкрити задум фільму, надати зоровому рядові поетичної чарівності. Це було справжнє новаторство в кіномистецтві» [4]. Мистецтво Демуцького також позначається значним впливом імпресіоністів, так наприкінці «Землі» ми бачимо сцену з образами різних фруктів під зливою. Дощ тут задає ритм сцени, а освітлення підкреслює форму яблук – це дуже нагадує зразки живопису імпресіоністів [5].

Композиція кадру в Довженка не надто відрізняється від стандартів виробництва того часу, винятком стають пейзажні плани Демуцького, бо в ті часи безплідні пейзажі знімали нечасто. Також він надавав перевагу діагональному рухові, та використовував наїзди зрідка.

У перші роки існування кіно інтертитри були пояснювальні, а надалі, до появи звуку, – діалогами. Впродовж всієї трилогії кількість пояснювальних інтертитрів зменшується. Ця тенденція зумовлена закінченням ери німого кіно. Наприклад у «Звенигорі» 20 пояснювальних, а в «Землі» їх вже зовсім нема. Він залишає лише діалогові титри [5].

У «Звенигорі» та «Арсеналі» пояснювальні титри виконують зазначену семантичну функцію, завдяки їм Довженко знайомить глядача з новими героями та предметами: «був у діда онук Павло», «броньовик «Вільна Україна»». Також вони визначають настрій оповіді, гарним прикладом цього є перші кадри «Арсеналу».

У його діалогових титрах немає жодних семантичних рис. Він часто пише їх не буденною, а «поетичною» мовою, саме це робить його фільми. Діалоги у Довженка відіграють важливу роль, але не головну. Для нього також типове використання фольклорних елементів, наприклад в «Арсеналі» у Довженко заговорили коні. Вони не набувають людських рис, але мають можливість висловлювати свою думку.

Важливою ознакою стилю є план – з'ясувавши, яким планам віддає перевагу режисер, можна помітити стилістичну тенденцію його творчості. Але з трилогією Довженко це не працює. Так наприклад у «Звенигорі» переважають середні плани, загалом манера зйомки картини більш традиційна. А ось «Арсенал» можна назвати новаторським з його великою кількістю крупних планів, вони стають більш насиченими і деталізованими.

Обираючи плани та ракурси зйомки він орієнтувався на тематику своїх фільмів, саме тому стилістичне забарвлення трилогії таке нерівномірне. На її основі не можна стверджувати про розвиток та прогрес Довженкового стилю: кожна історія вимагала свого окремого стилю, тому кожен фільм має унікальний стилістичний почерк.

Література:

1. Ганна Черкаська: О. Довженко «Звенигора» URL:<http://uahistory.com/topics/events/5952>
2. 90 років тому вийшов на екрани фільм «Арсенал»: історія суперечливої стрічки Довженка URL:<https://znaj.ua/history/221698-90-rokiv-tomu-viyshov-na-ekrani-film-arsenal-istoriya-superechljivoji-strichki-dovzhenka>
3. Олександр Довженко – «Гомер світового кіно» URL:<https://artefact.org.ua/kito/oleksandr-dovzhenko-gomer-svitovogo-kino.html>
4. Богдан Небесьо «Німа кінотрилогія Олександра Довженко»
5. Лариса Брюховецька «Оператор-чарівник. До 125-річчя Данила Демуцького» URL:https://ktm.ukma.edu.ua/show_content.php?id=2202

ЕСКІЗНИЙ ПРОЕКТ ЕЛЕМЕНТІВ ДИЗАЙНУ ПАКУВАННЯ КОСМЕТИЧНИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ ДОГЛЯДУ БОРОДИ ТА ВОЛОССЯ «ВОВ»

*Мода нині на бороди у молодіжці – старикам приходиться сбривати бороди.
(Валерій Філатов)*

Ринок чоловічої косметики – один з найбільш швидкозростаючих в індустрії. Кожна поважаюча себе косметична компанія має лінію засобів, призначених для чоловіків. За даними дослідницької компанії Mintel, за останні шість років обсяг випуску косметичних засобів, орієнтованих на чо-

ловічу аудиторію, виріс на 70%. Зараз на частку чоловічої косметики припадає 6% від всього ринку краси [5].

Споживання чоловічих засобів догляду за собою і косметики росте в Україні за рахунок молодих людей до 30 років. Різноманітніше і асортимент – тепер це не тільки парфуми або дезодоранти, але і засоби догляду за бородою, укладання волосся та інший, раніше неходовий у нас продукції. Особливістю вітчизняного ринку засобів краси для «сильної статі» є те, що він став формуватися в повноцінний сегмент не в благополучні і пересичені часи, а саме в момент важкої кризи, що почалася в 2014 році. Вплинуло на це і бажання виробників косметики, заповнити свої втрати на товарах для жінок, і прилучення України до європейських стандартів, а згідно з ними мужність – це не обов'язково особа в мазуті або аромат гною [6].

Так чи інакше, країна влилася в глобальний ринок чоловічої косметики та засобів догляду за собою. А про те наскільки цей сегмент розвинений, говорять цифри: його річний обсяг досягає за різними оцінками 8,8-12 мільярдів USD. Саме стільки чоловіки витрачають щорічно на підтримку своєї зовнішності в тонусі. Фахівці відзначають, що сучасні чоловіки чітко усвідомлюють той факт, що доглянутий, здоровий і привабливий зовнішній вигляд – запорука міцного успіху не тільки в особистому житті, а й у кар'єрному зростанні. А успішний чоловік слідкує за своїм стилем, це стосується не тільки в одягу, а й волосся та бороди. Перший барбер шоп в Україні з'явився у 2010 році, в Києві. На сьогоднішній день в країні нараховується більш ніж 50 барбершопів [1]. Саме барбершопі задають тренд на догляд за волоссям і бородою. Дизайн пакування є невід'ємною частиною бренду, саме він привертає увагу споживача до товару та формує його імідж. Такі елементи пакування, як колір, форма, є головними аспектами бренду, що допомагає позиціонувати товар на ринку. Візуальне сприйняття товару це головний чинник продажу. Не тільки продумана рекламна кампанія, але і упаковка косметичної продукції допомагає боротися за увагу покупця. Не тільки список інгредієнтів, а й оригінальна упаковка сприяє конкурентноздатності бренду в бурхливому морі сучасної індустрії краси. Адже навіть якщо рецептура косметичного засобу ідеальна за складом і відповідає всім сучасним нормам якості, безпеки та ефективності – без наявності зручної і функціональної упаковки продукт буде програвати. Як свідчить статистика, покупець відмовляється від косметичного товару, упакованого в контейнер, яким важко або незручно користуватися. Можна сміливо сказати, що успішна упаковка – це «голос» торгового бренду [7]. Дизайн пакування продукту формує у споживача перше враження, несе емоційний посыл, передає інформацію щодо товару. Тим самим заохочує цільового споживача на його купівлю вже біля полиці.

Основним споживачем засобів для догляду бороди та волоссям - чоловіки від 22 до 35 років, які слідкують за своєю зовнішністю и стилем. Останнім часом чоловіки все більше приділяють уваги своєму волоссю, а саме волоссю на лиці. Виробник чоловічої косметики для волосся і бороди «ВОВ» пропонує два види косметики, для щоденного використання та для

чутливої шкіри. У диференційованому сегменті багато сильних конкурентів, особливо на європейському ринку, одним з них є бренд «Hair Company» [2], та «Dear Barber»[3], дизайн пакування які були взяті для аналізу аналогів. Також було розглянуто й український бренд «Barbados»[4]. За результатом аналізу аналогів дизайну пакування чоловічої косметики можна зробити висновок, що потенційні конкуренти на цьому сегменті українського ринку не наповнений, та не потрапляють до зони очікування споживача. Отже виходячи з цього, можна обрати такі стратегії позиціонування: конкурентоспроможне візуальне наповнення, задоволення потреби підтвердження соціального статусу, орієнтування на споживачів з різними потребами.

Література:

1. История барбершопов [Електронний ресурс] – URL: <https://sborodoy.com/blog/vidy-borod/cto-takoe-barbersop-istoria-poavlenia-barbersopov> (дата звернення: 13.12.2019)
2. «Hair Company» о бренде [Електронний ресурс] – URL: <https://haircompany.com.ua/about-brand> (дата звернення: 13.12.2019)
3. Pomades «Dear Barber» [Електронний ресурс] – URL: <https://pomades.ru/dear-barber> (дата звернення: 13.12.2019)
4. Українська чоловіча косметика «Barbados» [Електронний ресурс] – URL: <https://zarva.com.ua/barbados> (дата звернення: 13.12.2019)
5. Не жіноча справа: в чому особливість чоловічої косметики [Електронний ресурс] – URL: <https://style.rbc.ru> (дата звернення: 23.12.2019)
6. Чоловіча косметика-2018 по-українськи [Електронний ресурс] – URL: <http://sd.net.ua> (дата звернення: 23.12.2019)
7. Сучасна упаковка для чоловічої косметики [Електронний ресурс] – URL: <https://cosmetic-industry.com> (дата звернення: 23.12.2019)

РЕЦЕПЦІЇ ПРАДАВНЬОЇ КУЛЬТУРИ У СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ДИЗАЙНІ

Постановка проблеми. Багата українська мистецька спадщина сягає своїми коренями часів древнього світу. Предки нинішніх українців поселились на території, яка мала за собою дуже давню історію, а населення її перебувало в зв'язках з культурними народами старовинного світу. Дослідження прадавнього мистецтва, його найкращих зразків допомагає вченим-історикам, культурологам визначити особливості національної української культури, причислити її до ряду світових культур.

Вивченням даного питання займалися дослідники В. Хвойка,, С. Бібіков, В. Г. Лукань, М. Семчишин, В. Щербаківський, та ін. Однак, Однак, слід зазначити, що сьогодні питання існування прадавньої культури на теренах сучасної України отримує нові археологічні та документальні підтвердження і потребує подальшого вивчення.

Виклад основного матеріалу. Через льодовики і тисячоліття дійшли до нас шедеври прадавньої української культури епохи палеоліту, неоліту, сформована у таких культурах як мізинська, мадленська, трипільська. Всесвітньовідомими зразками є пам'ятки з Мізина (зараз Чернігівська

область)[1]. Серед творів мистецтва найбільшу увагу привертають стародавні скульптури у формі невеличких антропоморфних статуеток (жіночі фігури, зображення тварин) з кістки і каменя. Геометричні мотиви виступають тут як магічні знаки і символи: кола, зубці, ромби, кривульки, ялинки і безкінечник-меандр – ті мотиви свого часу виступали як сюжетні зображення людей, землі, води та птахів.

Знахідки мізинської культури старокам'яної доби, що стала початком чи може попередником відомої в центральній і західній Європі т.зв. мадленської культури, знаходили археологи і в інших районах України (на Київщині, Полтавщині), а також на теренах західної України (Теребовля, Золочів, Чортків і ін.) і вони доводять, що палеолітична людина, хоч і була расово невизначена, мала свою типову мистецьку культуру [3].

Важливим етапом розвитку прадавнього мистецтва на українських територіях була доба неоліту – доба великих змін, винаходу та удосконалення житла, нових знарядь праці тощо. З'явилося гончарство, яке дуже полегшило життя людям. Добу неоліту в Україні репрезентує Трипільська культура, якої назва походить від розкопаних київським археологом В. Хвойкою площадок біля села Трипільля на Київщині.

Трипільська культура розвивалась протягом 2-ох тисяч років, захоплюючи енеоліт, бронзову і залізну доби [2].

З плином часу, на території країни змінювалися народи і культури, збагачувалися знання людей про навколишній світ і про себе. Магічний зміст геометричного орнаменту на виробах прадавньої культури змінювався, доповнювався. Орнаментально-символічні мотиви, що коріняться ще в кам'яній добі, збереглися до нашого часу не тільки в українських вишивках і писанках, а також в інших галузях народного мистецтва, наприклад, у ткацьких виробах, кераміці, різьбленні по дереву. Сьогодні елементи прадавньої культури використовують у дизайні інтер'єрів та одязі. Можна звичайно засумніватися, що спільного мають стародавні глечики із сучасною культурою. А власне те, що на деяких прадавніх глечиках та інших предметах збереглися орнаменти, на диво схожі із сучасною українською вишивкою, а окремі просто таки ідентичні із нею. Можливо, що в тих прадавніх глибинах і зародився орнамент-вишивка, перейшовши тисячолітньою дорогою до наших днів.

Цікавим аспектом сучасного мистецтва є використання прадавніх знаків. Молоді дизайнери художники використовують їх сьогодні у своїх роботах. Адже знак – це символічний і містеріальний спосіб передачі інформації. Саме він може одночасно виявити і приховати істину. Наприклад, переплетенням двох ниток утворюється найдавніший знак – хрест. Символ хреста, сонячного коловороту, свастики, ромбів присутній сьогодні в таких сучасних етнобрендах як VITA KIN, ETNODIM та ін. Прадавні символи сьогодні широко використовуються при створенні інтер'єру. Тут використовуються фігурки людей, солярні знаки, смуги і пояси орнаментів замкнених у коло, людські постаті в еліптичних захисних оболонках, керамічний посуд під

старовину. Наприклад Майстерня сучасної кераміки MOX. Засновник Євген Бабешко каже, що його вироби натхненні дикою природою. Для декору він використовує природні мотиви, наносить їх за допомогою тиснення, нанесення текстур. Також бренд FERN виробляє стильний керамічний посуд з 2012 року. В асортименті є чашки, тарілки та набори. Зроблено все вручну, а прикрашено розписом і різьбленням [4]. В сучасному дизайні інтер'єру гармонійно поєднуються прадавні народні традиції з сучасними технологіями. Такий стиль в інтер'єрі як етнічний. Традиція оформлення інтер'єрів в етнічному стилі налічує сотні років існування і при цьому не втрачає своєї актуальності [5]. Вироби з текстилю грають досить велику роль для створення красивого, комфортного, оригінального і стильного інтер'єру. Одним з яскравих видів домашнього текстилю є декоративні подушки, оздоблені візерунками, запозиченими із трипільської культури. Та чи не найбільше орнаментальної символіки трипільців зберегло наше писанкарство, яке свої витoki бере зі створених їхніх ритуальних керамічних яєць.

Висновки. Сьогодні, коли ми вчимося зберігати і поважати рідну культури, відкриваємо для себе нові і нові сторінки, що століттями замовчувалися, важко переоцінити значення прадавнього українського мистецтва. Адже воно сформувало не лише подальшу культуру українського народу, але й мало вплив на найдавніші етапи розвитку первісної європейської культури. Основні мотиви та орнаменти що їх використовували прадавні українці знаходять своє відображення у сучасному дизайні інтер'єрів є використання: вишивки, кераміки, ікон, дерев'яних виробів, різноманітних оберегів тощо. Килими, рушники й серветки з ручною вишивкою, вишиванки, вироби з кераміки, скла, декоративні подушки які створюють єдиний простір краси. Дизайнер сьогодні має змогу використовувати величезний арсенал сучасних технічних засобів, що допоможуть з мінімальними витратами та на високому технологічному рівні створити імітації будь-якої техніки, які спостерігаємо в народних художніх ремеслах – різьбленні, склі, розписах, ткацтві, художньому оздобленні металу.

Література:

1. Лукань В. Г. Історія українського мистецтва : конспект курсу лекцій / В. Г. Лукань. – Тернопіль : Навч. кн. – Богдан, 2012. – 191 с.
2. Семчишин М. Тисяча років української культури : іст. огляд культ. процесу / М. Семчишин. – 2-ге вид. – Київ : Друга рука, 1993. – 550 с.
3. Розвиток культури .URL:<https://vseosvita.ua/library/rozvitok-kulturi-42722.html> (дата звернення:12.12.2019)
4. 10 українських брендів, які роблять посуд. URL: <https://bzh.life/ua/mesta-iveshi/brendy-posudy> (дата звернення:12.12.2019)
5. Етнічний стиль в інтер'єрі. URL: http://remontvdome.com.ua/etnichniy-stil-v-intereri_lrus-p5-i4437.html (дата звернення:12.12.2019)

INCLUSIVE EDUCATION WITH CREATIVE THINKING FOR CHILDREN WITH MENTAL RETARDATION

This topic is developing now and we believe that more means can be brought into it. In our days, the traditional information method of teaching prevails around the world. This method does not stimulate sufficiently the development of cognitive processes and abilities. In our opinion, it is necessary to use a combination of various creative learning ways in work with children with mental and speech impairments. Also a good approach to them is using additional sources of positive motivation.

It is not a secret that the most optimal way to affect the development of a child is a creative game or a play-theatricalization. The game helps the child to trust a teacher and to absorb the information better. Therefore, I propose to use a game form of teaching all school subjects.

Due to creative thinking the person understands himself as an individual more fully and deeply. Creative inclinations are different for everyone. It depends on the properties of the nervous system and its «flexibility», emotional sensitivity, temperament. Most of the time they are determined by the heredity. Furthermore, the environment influences the development of creativity as well.

The child with MR strengthens the sense of his own personal value, builds personal social contacts, develops a feeling of internal control and order arises in the process of creativity. The child acquires a sense of internal control and harmony. In addition, creativity helps to cope with internal difficulties and negative experiences. It is easier for a child to express his feelings and emotions, knowledge and attitude using the visual images than to explain verbally.

Usually, children improve their motor skills of the hands during learning certain skills. This is essential for the overall development of a child. The fine motor skills of the hands are directly connected with the brain activity and with development of speech and mental abilities. Also the fine motor skills of the hand develop logical thinking.

For example, we are going to take the main school subjects: Mathematics, languages, physical education, history, labor education and drawing. With labor education and drawing everything is simple, these subjects are focused on the creative development of a child. But the rest of the subjects lack a bit of creativity. Let's figure it out:

History. You can make a theatrical scene on a certain topic instead of memorizing dates and facts from the life of kings. It will help children with MR to not get bored. At the same time, they will memorize better the historical events and facts. It will develop creative direction, too. Or you can watch movies related to history. Any non-standard and interesting approach can help to attract the attention of children.

Mathematics. You can use creative projects, so that children will not just learn how to solve examples and problems, but will develop diagrams with drawings or

will sketch the brief of a task. You can even bring tasks to life, using drawings or real objects (fruits, toys, etc.)

Physical Education. You can replace a boring workout with different kinds of dances. It will help children develop body plastics and will give self-confidence. Or ball games, they will teach children discipline and will develop strategic thinking.

Languages. You can arrange a screening of films with subtitles. Children can turn themselves into the film characters and play the scenes. Also they can compose and tell poems in a foreign language. That will help with diction development, which is a very important element.

I would also recommend introducing game lessons where children could play with sand, water, cubes, mosaics, do graphic game exercises, finger games, oculomotor exercises, outdoor games. Any game attracts a child more than learning, so why not try to use it.

We want to conclude, It is possible to bring creativity into every school subject and make it more interesting. But you need to understand clearly that children with MR are not prone to monotonous work. It is almost impossible to get such children to master something or solve a stack of mathematical examples. Many children even just cannot sit still. It is necessary to rally them and teach how to communicate in a team. Such children need more unique approach in order to interest them in learning and help them to open up.

Thanks to this approach, the child will be disciplined, will learn how to behave correctly in society and will develop his talents. Also, he will be adopted for further transition to high school. A creative approach is the only option for working with children with MR. Only creativity can interest and develop at the same time, so It must be used!

„ 3 , . . ,
: . . . ,

ЕЛЕМЕНТИ СИМВОЛІКИ МАСОНСЬКОГО РУХУ В УКРАЇНСЬКІЙ АРХІТЕКТУРІ

Постановка проблеми. Достатньо важливим для української архітектури є вклад масонського братства. Знати та розуміти символи та їх сенс допоможе краще уявлення про цю тему.

Аналіз останніх досліджень. Існують досить велика кількість досліджень про масонське братство. Архітектуру масонів досліджував Л.М. Герасіна, В.А. Самолій та В.Л. Погрібна.

Мета досліджень. Розглянути знаки та символи масонського руху в українських містах та архітектурі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Масонські ложі, перші в своєму роді були засновані в Англії у 17 столітті, це було об'єднання мулярів, які на ті часи займалися будівництвом храмів. Тому саме слово «муляр» є буквальним перекладом назви членів братства.

На Україні багато дітей козацької шляхти піддаються впливу масонських ідей. Самі ж шляхтичів вступають в масонські ложі під час навчання в європейських університетах. В Україні, на відміну від світу, до своїх лав

масони приймаюць не тільки впливових людей, а й розумних, порядних, інтелігентних.

В Україні в кінці 18 ст. в Україні організація масонських лож сильно розвивається. Цьому причиною поява великої кількості іммігрантів-французів, частина масонів, які були повинні бігти від жахів революції, а також поляків-масонів, які після розділу Польщі поширилися по Україні. У 80-90-х рр. по дві ложі існують в Кременчуці, Дубно, Житомирі та Києві. Ці ложі носять назви «Безсмертя» та «Три колонії».

На початку 19 ст. бути у ряді масонів стає правилом гарного тону в серед аристократії України. З'являються «Волинська ложа» на Волині, ложа «Йордан» в Феодосії, ложі в Буцьківка, Вінниці, Катеринославі, Кам'янці-Подільському, Кременчуці, Луцьку, Немирові, Ніжині, Миколаєві, Одесі, Острозі, Полтав, Харкові, Чернігові та інших містах.

Перші масони на території Харківу з'явилися після приїзду туди в 1764 р професора Московського університету, містика Виганда. Та й сам університет в Харкові не був би створений без допомоги масонів.

Указом російського імператора Олександра I у 1822 р масонські ложі були остаточно заборонені. І на протязі довгого часу вважалося, що історія масонства на цьому в Україні закінчується. Але насправді масонство практично зовсім відмовляється від ідеї лож в Україні та йде в глухе підпілля. Жодним чином не поширюється інформація про масонство, але деякі масонські майстри проводять ініціації лічених новачків.

Якщо повернутися до наших часів, по всій країні масонськими знаками усіяні множинні споруди, пам'ятник архітектури і щоб їх впізнати, давайте розберемо основні масонські символи - це були:

- Промениста Дельта. Зазвичай розташовується в східній частині храму, а по обидва боки її знаходяться Сонце (ближче до півдня) і Місяць (ближче до півночі). Промениста Дельта - трикутник, з поміщенням всередину нього оком - знаком освіченості або принципу свідомості, інакше, всевидоче око.
- Циркуль та наугольник. Циркуль у цьому знаці зображує Небесний Звід, а наугольник - Землю. Земля – цк вважається місцем, де людина виконує свою роботу, а Небо – пов'язане символічно з місцем, де креслить свій план Великий Будівельник Всесвіту.
- Різець і молот. Для втілення в життя його роботи учневі даються знаряддя - різець - представляє сталу думку, прийняті рішення, а молот - волю, яка приводить їх в дію.
- Колони Боаз та Яхин. Врата для того, кого посвідчують, вихід до світла для шукача.

Тепер до пам'яток архітектури.

Перша - це Знаменитий пам'ятник Володимиру Хрестителю в місті Київ суцільно усіяний масонськими знаками. Контралатеральний факел і ритуальний кельтський ніж (був популярний у французьких масонів), голова бика з елементами рослинності і родючості (знакові елементи позначають

поєднання чоловічого і жіночого початків, що також має важливе значення в містичній міфології масонства).

Другий - Михайлівський Золотоверхий собор у Києві. Прямо над входом до вітваря розташований велике Масонське «око».

Спасо-Преображенський собор у місті Дніпрі, на головному фасаді розташований найвідоміший масонський знак - око в трикутнику і сонячним променями, які відходять від нього (промениста Дельта).

Одеська філармонія, колишня біржа. В середині, за афішами, знаходиться справжній масонський вітвар, дві колони - Боаз та Яхин. Вінчає будинок купол у вигляді піраміди з усіченим верхом. Саме там знаходиться око Архітектора Всесвіту. Доречі, арку над «вітварем» прикрашають три елементи фресок, кожен з яких має 13 фігур. Число 13 теж було знаковим для масонів і часто зустрічається в архітектурі причетної до цього братства, наприклад 13 ступенів, 13 колосків на гербах, або елементах декору та інших місцях.

Ще одним відвертим масонським будинком вважається колишня міщанська управа на Старопортофранківській в місті Одесі. До сих пір фасад цього нічим не примітного будинку вінчають барельєфи переплетеного циркуля, лінійки та лаврових гілок. Також в фасад вписані колони Боаз та Яхин.

Тепер поговоримо про Харків, історія міста сповнена таємниць і загадок. Одним із загадкових явищ міста є масонські ложі.

Також одним з пам'ятників масонства початку минулого століття вважається особняк на вулиці Святодухівській, 10, який був побудований в 1908 році і належав міщанам Дмитру Євграфович і Катерині Василівні Красій. Однак збори в ньому припинилися після приходу до влади більшовиків.

Ще одним умовним пам'ятником масонства вважається колишній особняк видавця газети «Південний край» Олександра Йозефовича, побудований у вигляді храму Соломона, яким його представляли вільні каменярі. Зараз це «Палац одружень» на Сумській.

А також у місті Львові будинок на куті площі Ринок та вулиці Краківської. Саме на цьому будинку з'явилося зображення "всевидячого ока" в оточенні бутонів рож. Попри те, що будинок неодноразово змінював господаря, символ не знищили.

Висновок. Отже, можна помітити, що в Україні безперечно досить великий вплив нанесло масонське братство. І це лише невелика кількість пам'яток, які лежать на поверхні і їх не трудно помітити, а скільки ще архітектурних споруджень причетні до цього таємничого братства, залишається лише здогадуватися.

Я вважаю, що масони були дуже вагомими в історії, тому що вони мали великий вплив на архітектуру України, її будівництво та її розвиток. А також на ще багато областей суспільного життя українців.

THE INFLUENCE OF THE NATIONAL CODE ON THE DEVELOPMENT AND PERCEPTION OF DESIGN

Living in two countries and inhaling different cultures, the Chinese and the Ukrainian ones, I've always wondered why so many things are so differently perceived in these countries. The chosen profession made me think about the things that are the cornerstone of design comprehension in general. The aim of this work is to discover what exactly our nations interpret as "design", which cultural codes inherent to the Ukrainians and the Chinese. During the investigation a book named "The Cultural Code" by G Clotaire Rapaille helped me a lot. The author has dedicated more than thirty years to studying and transcribing cultural codes of different nations. According to Rapaille, cultural code is the key to understanding the particular type of culture; the unique cultural features that people inherit from their ancestors, the encoded in some way information that allows to identify the culture itself. The cultural code defines a set of images that are connected with any complex of stereotypes in senses. It is something culturally unconscious – not something clearly realizable, but hidden from understanding and appears in actions. It is cultural code of nations that helps to understand people's psychology. To the question why one or the other design was chosen, the Ukrainians' answers were as follows: "I want to show that I am different", "Extraordinary", "Differs from others", "I stand out from the mass". So, it may be assumed that for a Ukrainian the expectations from design are an opportunity to be distinctive, a special degree of freedom, courage. Freedom always causes an emotional outburst, and design in this case has to be emotionally colored. But the carrier of cultural code is influenced by the combination of emotions and experience. If the generation has grown in a total industrial «deficit», and such basic household items (furniture, boots, bags etc.) were an unfulfilled dream, such a negative emotional experience imposes a distorted concept of design on the next generation, which is Kitsch. For example, wallpapers with drawn American dollar, replicas of Louis Vuitton, gold toilets, machines in Swarovski rhinestones. What soothes is that many experienced designers have recently appeared in Ukraine, who carry the Ukrainian cultural code to the masses. So, summarizing what Ukrainians anticipate from design we can assume that design allows to be dissident, to feel self peculiarity, otherness, to evoke strong feelings.

What are the expectations of design in modern Chinese culture? The Chinese respondents answered very interestingly and unexpectedly. Almost all age groups said the following: "New with old taste", "Chinese", "Something that seems antique", "Nowhere else in the world". What is behind these answers? If we refer to the history of world culture, we can recall what an invaluable contribution the Chinese civilization has brought to the treasure of humanity: compass, sail, calendar, paper (by the way, today in China paper is still manufactured by the same method as it was 1000 years ago) gunpowder, two-wheeled axle carts, metal casting into the ground, frame shipbuilding, watercolor paints, first printing, porcelain, silk,

wood lacquer, fork, fan, crossbow, banknotes, business cards and more. Impressive! In addition, out of The Four Civilizations of the ancient world - ancient Egypt, India, the Inter-Rivers and China, it is China that still has great power and influence in human civilization in modern world. Kindergarten education with the idea that you are the offspring of a great civilization is a major milestone in Chinese society. After greatness, China experienced a decline and for a long time was a backward feudal state. In 1950s, the economists thought that catching up with the whole world was possible only by copying what was already there, «without inventing a bicycle.» This enabled the PRC to increase its strong economic growth. Nothing new: in auto-design Europeans copied Americans, Americans–Italians, Italians – English, English– Japanese. In other words, many come to the market using other people’s methods instead of finding their own. For many years Chinese designers wanted to do as in Europe, America or Japan. But recent years have shown a tendency to formation of an contemporary Chinese design school, the concept of which is to preserve and reproduce Chinese authenticity. It can be summed up that the idea of «preservation» is the basis for the Chinese cultural code. Understanding the cultural code of the nation helps to feel the demand, the needs, assists the designer in understanding the client and in completing the project qualitatively.

РИНОК ЗБУТУ ТОВАРІВ І ПОСЛУГ В СФЕРІ ГРАФІЧНОГО ДИЗАЙНУ

В епоху масового виробництва товарів економічне значення дизайну в чималому ступені зростає, так як протистоїть безлико́сті, однорідності, сірості і поточності виробів. Будь-якій компанії, не має значення, чи виробляє вона товари, надає послуги або виступає посередником між продавцем і споживачем, необхідний свій ринок збуту. Той, на якому затребувані пропоновані продукти і існує потенціал до зростання.

Існують основні етапи, що проходить кожен підприємець при сегментуванні ринку свого продукту. Для виходу на ринок дизайну, як і на інші ринки, потрібно провести масштабну роботу з інформацією.

Перший етап: розробка цілей майбутнього аналізу, розробка завдань по кожному з товарів і оціночних показників для досліджуваного ринку. На другому етапі: оцінюється поточна позиція підприємства на аналізованому ринку; частка займаного ринку; структура ринку за сегментами і типам покупців; аналіз асортименту виробленого товару, оцінка конкурентоспроможності підприємства. Третій етап: аналіз потенційних споживачів товару, розгляд купівельної спроможності. Четвертій етап: аналіз економічних, політичних, законодавчих, культурних, географічних, ідеологічних та інших чинників. Заключний етап дослідження – висновки і рекомендації по просуванню товару на ринок відповідно до сегментації.

Дизайн-послуги є супутніми для поліграфічного виробництва, зовнішньої реклами, інтернету, телебачення, преси, і вони мають ряд

специфічних особливостей. При такій обширності наявна велика конкуренція на ринку надання послуг.

Провідними дизайн-студіями на Україні є: агентство «Idea.team», «Yoda Consult», «DAVIDOVICH.design», «Everest». Дані студії займали призові місця на всеукраїнських та міжнародних конкурсах. Наведені студії мають високий ціновий сегмент. Розраховані на статусні компанії. З такими студіями конкурувати на ранніх етапах створення компанії не реально, тому слід починати з більш доступного сегменту ринку – з середньою ціною політикою, або економ-варіант.

Потрібно також враховувати, що на ринку дизайнерських послуг, дизайн має рівні складності та якості. Данні критерії звужують сегмент ринку надання послуги. Не варто ігнорувати й ціновий сегмент ринку. Ціна дизайнерської розробки визначається трьома параметрами. По-перше, що? розробляється (складність і обсяг виробу), по-друге, ким? розробляється (якість і лейбл розробника), і, по-третє, для кого? розробляється (запити і платоспроможність клієнта). Виходячи на ринок, потрібно виділити ціновий сегмент на який будете орієнтуватися.

Створення гарного ринку збуту з подальшим його аналізом і корекцією є запорукою успішного розвитку підприємства. Саме тому необхідно направляти максимум зусиль на пошук і виправлення помилок на початковій стадії проекту.

Література:

1. Анализ рынка сбыта товаров – первый шаг к эффективной маркетинговой стратегии [електронный ресурс] – режим доступа: https://vvs-info.ru/helpful_information/poleznaya-informatsiya/analiz-rynka-sbyta-tovarov/
2. Гребенюк М.С. Отдел продаж по захвату рынка / Гребенюк М.С. // Москва: ФОРС. – 2019. – 208 с.
3. Анализ рынка сбыта товаров [електронный ресурс] – режим доступа: <https://business-planner.ru/articles/prodazhi/analiz-rynka-sbyta.html>

, 1 , . « » , : , . .

СХЕМА ПОНЦІ

Ця схема є однією із найвідоміших фінансових пірамід. Її засновником був італієць Чарльз Понці, що у 1903 році переїхав до США та почав створювати власний бізнес, однак його спроби не мали успіху до 1919 року. Саме у цьому році, зневірившись у спробах чесно заробити гроші, Чарльз Понці зайняв 200 доларів у свого знайомого та зареєстрував компанію «The Securities Exchange Company». Діяльність цієї фірми увійшла в історію як один із класичних прикладів фінансових пірамід разом із пірамідами Джона Ло та Бернарда Мейдоффа.

Основна ідея діяльності була у перепродажу міжнародних відповідних купонів (купон, затверджений Всесвітнім поштовим союзом для обміну на поштовий знак; цей купон відправник міг обміняти на один чи декілька по-

штових знаків у відділенні пошти) , придбаних у Європі, в США, причому інфляція призвела до того, що вартість купона в США могла перевищувати таку у Європі у кілька разів. При цьому Понці приховав факт того, що цей купон не можна було обміняти на гроші чи векселі, а лише на самі поштові знаки. Проте жоден із вкладників, вочевидь, не зацікавився цим питанням, у той час як сам Чарльз навіть не збирався купувати купони, розраховуючи на те, що в разі вимагання повернути гроші розрахується грошима вкладників другої хвили. Ця риса взагалі є однією із ключових характеристик усіх фінансових пірамід – гроші першій хвилі виплачують за рахунок залучення вкладів другої, другій хвилі – за рахунок заохочення третьої хвилі і т.д. Цінні папери, акції, операціями з якими заманюють до пірамід, або взагалі не купують, або купують у мінімальному розмірі.

Незважаючи на те, що сутність цієї схеми міг перевірити будь – хто, а обіцянки високих прибутків мали б насторожити вкладників, на перших порах компанія була надзвичайно популярною, не в останню чергу завдяки запевненням, що усі вкладники отримають від 50 до 150% прибутку на протяж кількох місяців. Компанії вдалося залучити за різними підрахунками до 30 000 інвесторів (у розслідуванні справ компанії фігурували 17 000 постраждалих), а суми інвестицій за день сягали мільйона доларів. До компанії несли гроші представники місцевої влади та поліції, що, в свою чергу, підіймало авторитет фірми ще більше, підштовхуючи тих, хто ще сумнівався в успішності підприємства. Що цікаво, сам Понці певний час навіть своєчасно виплачував вкладникам гроші, також закріплюючи репутацію свого підприємства та викликаючи ще більшу довіру до своєї фірми з боку вкладників.

Початком кінця компанії можна вважати публікацію журналу Post Magazin, у якій автор підрахував необхідну для функціонування та росту компанії кількість купонів та прийшов до несподіваних висновків – для забезпечення інвестиційних вкладів компанія повинна була мати у розпорядження близька 150 000 000 купонів, у той час як в усьому світі їх було не більше 27 000 одиниць. Одночасно із цим той самий вкладник, що позичив гроші Чарльзу, почав вимагати від нього 50% від прибутку, посилаючись на домовленість, що нібито існувала між ними. Впоратись із такими витратами фірма була не в змозі, та 26 липня 1920 року Понці зупинив прийом вкладів нібито у зв'язку із фінансовими перевірками, хоча фактично такий крок означав руйнування піраміди. За результатами перевірки було виявлено одразу кілька порушень – гроші вкладників не йшли на придбання купонів (що автоматично підводило його діяльність під категорію шахрайства - яки він дійсно купував купони та привів фірму до скрутного фінансового становища, справа просто завершилась би процедурою банкрутства), а при боргових зобов'язаннях у 7 000 000 доларів він має активи у розмірі лише 4 000 000 доларів. За результатами перевірки фірму було оголошено банкрутом, а самого Понці віддано під суд за шахрайство. Залишки його капіталу фігурували у справі за позовом постраждалих від діяльності його фірми.

Створена Чарльзом Понці схема окреслить головні елементи фінансової піраміди, а саме: обіцяння високих прибутків, активне зазивання шляхом

рекламування псевдоуспіхів компанії, відсутність забезпечення вкладів реальними цінностями, виплати грошей першим вкладників за рахунок наступної хвилі вкладників, існування до моменту масового вилучення вкладниками першої /другої хвилі своїх грошей.

Література::

1. Сучасні проблеми розвитку національної економіки: збірник статей V Міжнародної науково - практичної конференції. – Ставрополь; АГРУС – Ставропольського державного аграрного університету. 2013 – 200 стр. ISBN 978-5-9596-0919-1.
2. Шиллер, Роберт. Як ірраціональний оптимізм керує ринками. Пер.з англ. – АЛЬПИНА ПАБЛІШЕР, 2013. – 420 стр. ISBN 978-5-9614-1845-3.

, 1 , . « » , : , . .

TESLA: ФІНАНСОВА ПІРАМІДА?

Звинувачення Tesla у веденні діяльності за типом фінансових пірамід почалися після публікації порталу «Value Investors Club», де автор порівняв діяльність фірми із фінансовою пірамідою Понці. Автор провів аналогію для Tesla – компанія бере гроші інвесторів для розробки та виготовлення Roadster, не завершуючи повного циклу виготовлення та поставок, оголошує про розробку Model S, збирає кошти інвесторів на цю модель, не завершуючи циклу виробництва та поставок, забезпечуючи таким чином виготовлення Roadster за рахунок виділених на Model S грошей і т.д.. Наведена аналогія дійсно викликає асоціації із фінансовою пірамідою. Однак між діяльністю Tesla та принципом схеми Понці є кілька відмінностей.

Перша з них полягає в тому, що т.з. піраміда Понці та подібні схеми зазвичай намагаються робити прибуток із «нічого», не обтяжуючи себе засобами виробництва та витратами на них, надаючи перевагу акціям, цінним паперам (інколи створеними власноруч) тощо. Натомість Tesla має реальний товар у вигляді автомобілів, які може реалізовувати, та активи у вигляді виробничих потужностей, які хоча б частково можуть компенсувати збитки вкладників у разі банкрутства. Сюди ж відноситься той факт, що фінансові піраміди зазвичай взагалі не вкладають гроші у виробництво чи цінні папери, адже гроші потрібні для виплат першим вкладникам. Натомість залучені до Tesla гроші ідуть на розробку нових моделей фірми та організацію виробництва, що суперечить принципу фінансових пірамід – отримання «легких» грошей без вкладення грошей у реальні проекти.

По – друге, ключовою особливістю фінансових пірамід є забезпечення прибутками засновників та перших членів виключно за рахунок залучення нових інвестицій від нових членів піраміди. Tesla ж, хоч більшу частину своєї історії і існує у збитковому стані, періодично демонструє прибутки від продаж.

Так, у 3 та 4 кварталі 2018 року компанія вийшла на прибуток у 312 млн. доларів та 139 млн. доларів відповідно. Таким чином, як мінімум потенційно фірма в змозі забезпечити існування не лише за рахунок інвестицій.

Сюди ж відноситься необхідність для нового члена піраміди залучати нових членів – для того, аби забезпечити власні фінансові вклади новими грошима, оскільки до того часу, поки існує потік новоприбуваючих. Покупець же у випадку придбання Tesla не має безпосередньої зацікавленості у залученні нових людей до придбання – він все одно отримає свій автомобіль (за умов відсутності форс – мажору чи банкрутства фірми). Цей пункт певною мірою відноситься до інвесторів, що вкладають гроші до Tesla. Але з іншого боку, будь – який інвестор зацікавлений у успіху підприємства, у яке вкладає гроші, тож керуючись такою логікою, можна назвати пірамідами усі підприємства, керівництво залучає гроші з метою підтримки компанії. Це скоріш питання власного вибору інвесторів та оцінки ризиків та прибутків.

Із попереднім фактором пов'язана така особливість фінансових пірамід, як заплутаність фінансових звітів, їх повна відсутність або закритість. Натомість, інформація про фінансові справи Tesla поквартально публікується у відкритому доступі, інформація про акції компанії відкрито знаходиться на біржі NASDAQ. Тож інвестор, що вирішить фінансово підтримати компанію, в змозі перевірити показники її фінансового руху та приймати рішення на основі цих даних.

Таким чином, можна констатувати, що хоч з точки зору інвестування акції Tesla не є гарантованим джерелом прибутку, проте називати фірму фінансово пірамідою все ж не дозволяє цілий ряд вищеперерахованих факторів.

Література:

1. Tesla. Investors Overview; [Електронний ресурс]. Режим доступу - <https://ir.tesla.com>
2. Value Investors Club; [Електронний ресурс]. Режим доступу - https://valueinvestorsclub.com/idea/TESLA_INC/7963661582

, 3 , . ,

ЕВОЛЮЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

Розвиток мистецтва в Україні веде свій відлік з прадавніх часів, практично від появи першої людини. Адже ще за часів палеоліту, найдавнішого періоду людського суспільства, на українських землях руками первісних митців вже були створені перші наскельні малюнки. Серед багатьох з них чітко простежуються зображення людей, свійських та диких тварин. Як правило, їх видряпували шматками каменю твердої породи. Також первісні митці покривали ці малюнки червоними і чорними мінеральними фарбами. Слід зазначити, що первісне мистецтво склалося в умовах первісного суспільства в процесі трудової діяльності людини [3.с.46]. В Україні первісне мистецтво представлене визначними пам'ятками різних етапів його розвитку: пізній палеоліт — знахідками з Мізинської стоянки; неоліт та енеоліт розписами з Кам'яної могили, мистецтво землеробсько-скотарських племен 3-2 тис р. до нашої ери — розписною керамікою та дрібною пластикою трипільської культури.

В 90-х рр. XIX ст. український археолог В.Хвойко відкрив нову культуру, датовану IV-II тис. до н.е. і названу трипільською, за місцем перших археологічних знахідок (село Трипілля на Київщині). Розглянувши спірну концепцію про етнічну ідентичність трипільців та українців, слід однак зауважити, що трипільська культура безперечно була одним з джерел слов'янської взагалі та української культури зокрема [1.с.18]. Художня культура трипільців обмежувалася декоративно-ужитковим мистецтвом та культовими статуетками, стінах печер і малюнками на камені. Вона відзначається витонченим художнім смаком та високою технікою. Характерною ознакою художнього оздоблення керамічних виробів був яскравий декоративний орнаментальний розпис. Форма орнаменту - прямі та хвилясті лінії, змієподібні спіралі, овали, які повинні були символізувати сонце, людей, воду, тварин, рослини. Вживалося 4 кольору орнаменту - білий, чорний, червоний та брунатний. Яскравими фарбами та різнокольоровим орнаментом розписувалися також стіни жилих помешкань [2. с.34]. Серед археологічних знахідок були численні статуетки, переважно жіночі, що доводять існування культу жінки у трипільському суспільстві.

Мистецтво доби міді та бронзи представлени пам'ятками з Усатівських поселень та курганів. Українські землі були тимчасовим місцем проживання скіфів, кіммерійців, гуннів, сарматів, хозар і половців. Територія Північного Причорномор'я і півострова Крим була колонізована греками. Прямим джерелом для майбутнього українського мистецтва стала антична культурна традиція, носієм якої були саме грецькі міста-поліси на узбережжях Чорного та Азовського морів. Пам'ятки мистецтва грецьких колоній дійшли до нас у формі скульптур, мармурових різьблених саркофагів, ювелірних виробів. Від античної грецької культури слов'яни запозичили також теракоти та фрески. Фрески застосовувалися для оздоблення культових споруд, церков, соборів, палаців. На думку деяких дослідників грецькі впливи ми відчуваємо в українській етнографії. Український народний одяг з його багатими прикрасами теж має багато спільного з грецьким народним одягом [3.с. 121]. Отже, на східнослов'янському мистецтві позначилися впливи народів, які проживали на території сучасної України, та сусідніх народів і племен.

Успіхи східних слов'ян у розвитку господарства та їхнє об'єднання в єдиній державі сприяли розвитку культури Київської Русі, що досягла високого рівня у співставленні з іншими народами світу. З прийняттям християнства культура Київської Русі піднялася на новий, більш високий щабель, зміцнилася зв'язки з Візантією, а також християнськими країнами Заходу. Давньоруські зодчі зводили складні дерев'яні і кам'яні спорудження, що вражали своїми розмірами, пропорційністю і красою внутрішньої оздобы. Символом розквіту Київської Русі стали Десятинна церква, Софійський собор, Золоті ворота. Протягом XIII – XVII століть українські землі знаходилися під владою іноземних поневолювачів, що мало негативний вплив на розвиток української культури.

А от доба Хмельниччини без сумніву позитивно позначилася на розвитку українського мистецтва. В архітектурі XVII – XVIII ст., як і в образотворчому

та інших видах мистецтва, спостерігається співіснування та переплетіння різних стилів із виразним домінуванням стилю барокко. Другу половину XVII ст. знаменує розквіт нового своєрідного стилю, який носить назву козацьке бароко. В Україні архітектура бароко набуває своєрідних мистецьких форм і національного колориту [9. с.120]. Формувалися нові жанри живопису: пейзажний та побутовий. Зростає зацікавленість до зображення народного життя, захиталися звичні уявлення про високі та низькі жанри у мистецтві. Новаторські тенденції романтизму сприяли становленню реалістичного напрямку. Ознакою нового періоду в розвитку образотворчого мистецтва XIX століття стало дедалі інтенсивніше розмежування світського та релігійного мистецтва [9. с.167]. Відсутність власної державності й перебування під імперською владою спричинили специфічний характер мистецьких досягнень цієї доби.

На початку XX століття культура України, з одного боку, продовжувала розвивати народні, демократичні традиції XIX століття, а з іншого — йшов активний пошук нових форм, використання досягнень інших національних культур. Це конкретно виявлялося у двох орієнтаціях: збереження національно-культурних традицій і орієнтація на західноєвропейський процес в царині художньої культури («європеїзація», «космополітизм», «модернізм». У 1932 р. з'явився термін «соціалістичний реалізм», який був проголошений єдиним правильним методом літератури і мистецтва, що збіднювало, звужувало творчий процес. Попри політичні репресії та Другу світову війну, вітчизняне мистецтво не втратило своєї самобутності і знову привертає увагу майстерністю тисяч творів, зроблених на теренах вітчизни. Після оголошення в 1991 році незалежності України перед вітчизняним мистецтвом постало питання самоідентифікації, необхідності переказати сучасною мовою зміст власної культури, що тривалий час розвивалася в умовах ізоляції. Цей процес був започаткований ще в роки «перебудови» коли на художню сцену вийшли молоді митці, стали відкриватися архіви, відбуватися презентації художників андеграунду та цілих напрямків, репресованих у 1930-х роках, зокрема українського авангарду та «бойчукізму» [7. с. 98].

На початок 1990-х Україна вже мала не тільки інтенсивне художнє життя, позначене виступами численних груп та окремих художників, але й зародки альтернативної до державної мистецької інфраструктури – галереї, приватні колекції, сквоти, незалежні видання. Сучасне українське мистецтво відзеркалює багатогранну реальність. У сучасному вітчизняному мистецтві виокремлюють також масове та елітарне начало. Але поділ мистецтва на елітарне і масове досить умовний.

Незалежна Україна відкрила кордони уможливила широкі зв'язки та активну співпрацю вітчизняного мистецтва із світовим. Співдружність зі світовим мистецтвом сприяла поширенню в сучасному українському художньому просторі явищ модернізму і постмодернізму. Нині для українських митців модернізм і постмодернізм стали визнаними і найпривабливішими [8. с.246]. Засвоєння надбань модерністського і постмодерністського світового мистецтва значною мірою сприяло входженню української культури у

світовий контекст. Підтвердженням цього є і звернення до спільної тематики в творах мистецтва, і споріднені напрямки творчих пошуків, експериментів із формою тощо.

Отже, історія українського мистецтва є такою ж давньою і самобутньою як і історія українського народу, що пройшла довгий і складний шлях до свого становлення. На східнослов'янському мистецтві позначилися впливи народів, які проживали на території сучасної України в різні часи. Слід зазначити і те, що Україна внаслідок геополітичного положення на карті Євразії, регіонально належачи до різних природно-географічних зон (перехрестя Заходу і Сходу), опинилася у сфері впливу одразу трьох великих культурно-історичних центрів. Наша країна стала точкою безпосереднього дотику західноєвропейського, балканського та азіатського світів. Крім того, сама українська народність формувалась на основі об'єднання різних східнослов'янських племен та їхньої інтеграції з прийшлими народами. Багатомісячний досвід розвитку української культури, в якому були часи піднесення і занепаду, розквіту і згасання, свідчить, що наша культура має сили і резерви для того, щоб в майбутньому здолати труднощі, знайти вихід з кризового стану. Аналіз культурно-історичного минулого, переосмислення засад творчості, та, найголовніше, – аналіз реальності, залишаються й сьогодні найважливішими і найскладнішими для вітчизняного мистецтва.

Література:

1. Бурдо Н. Б. — Населення раннього етапу Трипільської культури межиріччя Дністра та Південного Бугу. — К., 1993.
2. Відейко М. Шляхами трипільського світу. — К. : Наш час, 2007. — 294.
3. Історія української культури: Курс лекцій / Л. В. Анучина, О. В. Бурака, О. А. Лисенко та ін. — Х.: Вид-во «ФІНН», 2010.
4. Історія українського мистецтва: У 6 т. — К., 1967. — Т. 5.
5. Короткий енциклопедичний словник з культури. — К. : Україна, 2003.
6. Мистецтво України. Енциклопедія. В 5 т. – Т.1. Архітектура. К.: Укр. енциклопедія, 1995. – 400 с.
7. Мистецтво незалежної України (навч. посібник) За ред. проф. Анучиної Л.В., Харків 2007
8. Сучасне мистецтво: наук. зб. / редкол.: В. Д. Сидоренко. Нац. акад. мистецтв України, Ін-т пробл. сучас. мистец. — К. : Акта, 2004-. Вип. 9 : — К. : Фенікс. — 2013.
9. Українське мистецтво та архітектура кінця ХІ – початку ХХ ст. — К.: Наук. думка, 2000. — 240 с.

.., 4 , . « »,
:
..

МАРС – ДВЕРІ У КОСМІЧНЕ МАЙБУТНЄ

Україна прагне позиціонувати себе як космічна держава. Такі амбіції націлені не тільки в область технологій, але і в політичні області, відіграючи важливу роль і на міжнародній арені і в просторі внутрішньої політики.

Космонавтика - це старт у світле майбутнє. Це видно по тому як швидко розвивається така галузь світової економіки, як космічна індустрія.

З кожним роком все більше країн долучається до космічної гонки. Між тим в Україні щорічно зменшується кількість фахівців зайнятих в космічній індустрії на 10%, в той час, як в інших країнах цей показник або залишається сталим, або стрімко зростає. В деяких українських інститутах закриваються кафедри космічного напрямку через брак абітурієнтів. Ці фактори унеможливають досягання поставленої цілі, а саме – підтримку і розвиток космічної держави [4].

Необхідно відродити зацікавленість молоді щодо космічних досліджень, показати, що космос – це досяжна ціль. Але долучати молодь до такої неосяжної теми, як космос необхідно поступово, крок за кроком. Незвідане лякає і відштовхує людей, воно може сприйматися як загроза для свого образу «я», отже, необхідно створити таке виставкове середовище, в якому людина відчувала себе спокійно і захищеною, здатною до сприйняття інформації.

Саме на це спрямований ескізний проект виставкового простору присвяченого дослідженням Марса «Таємниці червоної планети». Тема проекту безумовно актуальна, оскільки за мету ставить відновлення інтересу до космосу серед сучасної молоді через ознайомлення із космічними програмами, зокрема – програмою освоєння Марсу. Цю планету було обрано не випадково, адже це найвідоміша і найбільш освітлена письменниками-фантастами планета сонячної системи. Марс відносно близько розташований від нашої планети – всього 55 млн. км., завдяки чому планету почали досліджувати ще за часів Стародавнього Єгипту [1]. За те, що багато землян знає про Марс – подякуємо письменникам та, авторам фантастичних кінострічок. Саме такі книги, як «Зрушення часу по-марсіанські» Філіпа Діка, «Марсіанські хроніки» Рея Бредбері, «Червоний Марс» Кіма Стенлі Робінсона, «Марсіанин» Енді Веєра та інші твори прославили планету на всесвітньому рівні.

На сьогоднішній день в Україна вдосталь виставок, присвячених освоєнню космосу, музеїв та планетаріїв. Багато з цих закладів мають великі цікаві колекції, такі як музей космосу у церкві св. Параскеви в Переяслав-Хмельницький, музей космонавтики в Києві та музей космонавтики імені Корольова в Житомирі [3].

Якщо ознайомитися ближче з кожним із цих закладів, ми бачимо не достатнє фінансування, не структурований виставковий простір, застарілий дизайн та підхід до створення експозиції, відсутність новітніх технологій, які могли б зробити перебування в музеї більш інформативним та, водночас, більш захопливим і цікавим, не відповідність подачі матеріалу відносно потреб цільової аудиторії закладів.

В ході передпроектного дослідження особливостей дизайнерських рішень інтер'єрів «космічної» тематики було проведено порівняльний аналіз двох «аналогів» дизайну виставкового простору – це Космічний Центр Кеннеді, Мис Канаверал – Парк ракет, та експозиція Харківського планетарію з музеєм уфології. Ці два приклади дизайнерського рішення кардинально різняться між собою в тому, як вони позиціонують свої експозиції: і в цілісності образного рішення, в зверненні до цільовій аудиторії. Різниця в

обсягах фінансування проєктів – поза обговоренням... Космічний Центр Кенеді розташований на основному майданчику NASA. Це величезний комплекс, опинившись на території якого, переносишся в світ точних наук і високих технологій. Це одночасно і діючий космодром на місці Канаверал, і база підготовки космонавтів, і унікальний музей з масою цікавих програм для дорослих і дітей. Відвідувачі мають змогу побувати в залі слави астронавтів, погуляти в парку ракет, «опинитися» в стартовому колодязі в момент запуску і відчувати себе космонавтом, можуть пережити приземлення в спусковому модулі завдяки супер технології IMAX та побувати в будинку збірки космічних апаратів [8]. Цілісності образу та якості виконання дизайнерського рішення виставки сприяє її місце знаходження, оскільки це діючий космодром та велике фінансування проєкту. Але необхідно також звернути увагу на вдало структурований експозиційний простір та підбір експонатів, що робить виставку актуальною для різних сегментів цільових споживачів – і за віком, і за ступенем обізнаності щодо космічних досліджень. Повною протилежністю космічного центру виступає Харківський планетарій та музей уфології ім. Ю.О. Гагаріна. За допомогою унікального оптичного пристрою — апарату «планетарій» у «зірковому» залі відвідувачі можуть побачити перекопну імітацію неба північної та південної півкулі землі. А в телескоп планетарію, який знаходиться в облаштованій обсерваторії прямо на будівлі планетарію, можна, в ясні вечори, спостерігати Місяць, планети, яскраві комети та інші небесні тіла і явища, а також плями на Сонці днем [6]. В самому музеї представлені відомості про аномальні зони планети, метеорити, астрономічні дані про можливість життя в інших світах, спостереження льотчиків і космонавтів, фотознімки, матеріали по космонавтиці та макети космічних апаратів [5]. Однак через брак фінансування майже всі експонати музею виконанні завдяки зусиллям та ентузіазму працівників. Виставковий простір не структурований, немає зв'язку між темою виставки та стелем інтер'єру. Сам експозиційний простір не відповідає сучасним вимогам та потребам сучасної молоді.

Проведений, в ході дослідження, аналіз дизайну виставкового простору українських музеїв присвячених космосу, можна побачити проблему яка їх усіх об'єднує – це брак фінансування, отже необхідно створити таке інтер'єрне рішення яке було б мало затратним, але створювало вау-ефект у відвідувачів. Для цього стануть в нагоді новітні технології такі як: віртуальна реальність (VR) – VR-окуляри вже застосовують на Канському фестивалі, ММКФ і Венеціанському бієнале, вони дозволяють глядачеві максимально зануритися в світ віртуальності, в такому просторі можна відчувати себе повноцінним героєм експозиції, переміщатися по сцені, вивчати деталі експонатів, зустрічатися з історичними особистостями і конструкторами того чи іншого космічного апарату; доповнена реальність (AR) – через додаток в гаджетах відвідувачі зможуть побачити оновлену сцену експонати та пояснювання до них. Тут звичайний смартфон стає аналогом VR-окулярів, які переносять глядача в іншу реальність; та тривимірне моделювання завдяки

якому не потрібно громіздкого реквізиту і масивних декорацій. Завдяки моделюванню і встановленим інфрачервоним датчикам, на порожньому просторі можна створити тривимірну картину космосу, космічного центру і т.п. Скориставшись відеомепінгом і проектуванням зображення на тривимірному статичному експонаті образи оживають і стають максимально реалістичними [7].

На початку розробки проекту «Таємниці червоної планети», в першу чергу було виявлено цільову аудиторію, на яку було націлено проект – це діти 6-15 років, та виявлені їх потреби. Ураховуючи особливості цільової групи, поставлено завдання: створити умови для сприйняття інформації експозиції як ігри, які б зацікавила дитину «перегодовану» сучасними гаджетами, обізнану із комп'ютерними технологіями та відтворити в її уяві образ космосу, як чогось цікавого та захоплюючого, із використанням новітніх технологій та інтерактивних експонатів.

Інтер'єр рішення виставкового простору націлене на те, щоб занурити відвідувача в космічний простір, дати йому зробити перші шага на Марсі, дати побачити, які можливості пропонує космічна галузь, а головне дати дитині відчуття себе частиною цього. Весь експозиційний простір зовні нагадує Марс у темному безмежному космосі виставкового залу. Тобто, спочатку відвідувач потрапляє у темний зал підсвічений лише точковими світильниками, що імітує їх подорож у космосі. В центрі даного приміщення розташовано яскраво-підсвічений експозиційний простір в формі напівсферичного куполу де знаходяться всі експозиційні об'єкти. Стилістичне рішення формоутворення стендів та виставкових подіумів для макетів відштовхується від зовнішнього вигляду марсіанського ландшафту, що підпорядковується тематиці виставки. В інтер'єрі задіяно новітні технології та сучасні тенденції в дизайну, такі як впровадження абстрактних зображень в інтер'єрі, застосування яскравої поліхромної гамми, гра фактур, застосування металевих елементів, а також лаконічність та мінімалізм[2]. Значна кількість експонатів мають інтерактивну складову за для більшої зацікавленості основної цільової аудиторії. Спроектований виставковий простір має бути мобільним, складатися з легких розбірних конструкцій, це дозволить охопити цільову аудиторію не лише одного міста, а і усієї України.

Проведена робота дала змогу переконатися: важливо проводити дану виставку, щоб зацікавити молодь в космічних дослідженнях і направити їх плани на майбутнє в русло космічної індустрії. Це дасть в майбутньому, використовуючи унікальний потенціал українських молодих конструкторів і розробників, зайняти свою нішу в стрімкому потоці космічного ринку. Такі зміни можуть зацікавити місцевих та зарубіжних інвесторів, що позитивно вплине не лише на досвідченість нашої молоді, але і на економіку країни. Отже, подальші розвідки спрямовані на реалізацію ескізного проекту виставкового простору присвяченого дослідженням Марса «Таємниці червоної планети».

Література:

1. Астрономічний енциклопедичний словник / за заг. ред. І. А. Климишина та А. О. Корсунь. — Львів : Голов. астроном. обсерваторія НАН України : Львів. нац. ун-т ім. Івана Франка, 2019. — С. 268—271.
2. Головні тенденції в дизайні інтер'єру на 2020 рік [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://antonovich-design.kz/articles/aktualnye-trendy-interernoj-mody-v-2020-godu>
3. Де в Україні можна наблизитися до зірок: планетарії, обсерваторії, музеї [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.obozrevatel.com/>
4. Інформаційно аналітичний тижневик «Дзеркало тижня». Стаття «Космічна гонка технологій: місце і роль України» № 24. 24 червня-30 червня 2019р.
5. Музей уфології та космонавтики «Космос» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://kh.vgorode.ua/event/detiam/605315-muzei-ufolohyy-y-kosmonavtyku-kosmos>
6. Харківський планетарій ім. Ю.А. Гагаріна [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://planetarium-kharkov.org/>
7. Яким стає театр [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.redbull.com/ru-ru/innovation-in-theatre>
8. Космічний центр Кенеді [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://tonkosti.ru/Космический_центр_Кеннеди

... 1 , . , .

ЗАЧЕМ ЧЕЛОВЕКУ ХВОСТ: АТАВИЗМЫ И РУДИМЕНТЫ

Любой ныне живущий сложный организм — продукт длительной эволюции, и этот процесс ничуть не похож на строительство по заданным чертежам. Это был путь проб и ошибок, но не управляемый волей, а опирающийся на случайные изменения в геноме и естественном отборе, который не раз приводил не к развитию, а к тупику и вымиранию. Свидетельством этому — разнообразные следы, которые эволюционный процесс оставил в организме человека и других живых существ.

Речь идет об атавизмах и рудиментах — эти понятия часто соседствуют друг с другом, иногда вызывают путаницу и имеют разную природу. Простейший и, наверно, самый известный пример, в котором соседствуют оба понятия, относится к, так сказать, нижней части человеческого тела. Копчик, окончание позвоночника, в котором срослись несколько позвонков, признан рудиментарным. Это рудимент хвоста. Хвост, как известно, есть у многих позвоночных, но нам, *Homo sapiens*, он вроде бы и ни к чему. Однако природа зачем-то сохранила человеку остаток этого некогда функционального органа. Младенцы с настоящим хвостом крайне редко, но все же рождаются. Иногда это просто выступ, наполненный жировой тканью, порой хвост содержит в себе преобразованные позвонки, и его обладатель даже способен шевелить своим неожиданным приобретением. В данном случае можно говорить об атавизме, о проявлении в фенотипе органа, который был у далеких предков, но отсутствовал у ближайших.

Итак, рудимент — норма, атавизм — отклонение. Живые существа с атавистическими отклонениями выглядят порой пугающе и в силу этого, а также по причине редкости явления вызывают большой интерес со стороны широкой публики. Но еще больше атавизмами интересуются ученые-эволюционисты, и именно потому, что эти «уродства» дают интересные подсказки по истории жизни на Земле.

.	3
.	5
pin-up:	9
.	13
.	14
Bezkravna I. Design thinking in the contexts of design process	16
.	21
.	18
(. : ?	
. «Salus»)	19
.	21
.	23
.	25
.	26
.	28
Vyucheyskaya D.V. Music in Movies	30
.	32
.	33
Halihuzova O. Hand-drawing in industrial design as a living embodiment of an idea	35
.	36
. «Essence»	37
.	38
.	39
. : ,	40
.	42
. - - - ?	43
.	44
.	46
.	47
Dzhugan N.V. Illustration. Trends in Graphic Design	49
Dikhtiarenko V. Art-pedagogical strategies in the conditions of inclusion	50
« »	51
Zhovnir M. Drawing really can help	53
. «Pocket park».	54
.	
. «AVE PLAZA»	56
Izbash M. Development and application of augmented reality technology in educational projects	62
.	64
.	64
Kipr O. 3D Technology Usage	66
Kolesnik M. The influence of colour palette in the interior on person	67
. («MAVRODI MUNDIAL MONEYBOX») –	68
.	
. « »	70

Krasnorutskaya E. The magic of art pedagogy	72
Kudenko D. Animation Training Features	73
"	74
"	76
"	77
" pin-up girl ?	79
"	83
Maznichenko Ya. Art and therapy in the conditions of the Ukrainian theater	85
"	86
"	87
"	89
"	91
Manukian A. Whether 2D Animation is Dead?	93
" XX	95
"	97
"	99
Motrenko V. Art education as the solution to the communication barrier among youth	100
"	102
"	104
"	105
Nezhinets V. Art pedagogy for Hearing-impaired children.	106
Nesterenko A. Graphic Design for Visually Impaired People	108
"	109
"	112
Persianova A. Lighting design in the interior and its impact on humans	114
"	115
"	117
Poklad V. The need to create an art-pedagogical space for the professional training of university students	119
"	120
Polyakova Ye. Interior for people with disabilities	122
"	123
Popliak E. What Design thinking is?	125
"	126
" 2d-	128
"	130
"	131
" 3	137
"	139
"	142
"	144
"	146

..	.150
..	.152
..	.154
..	.157
..	.159
..	.161
Khanakhbeeva K. Inclusive education with creative thinking for children with mental retardation	.164
..	.165
Chen A. The influence of the national code on the development and perception of design	.168
..	.169
..	.170
.. Tesla: ?	.172
.. i a	.173
.. -	.176
.. :	.180

860 20.03.2002

27.12.2019. 60 80 1/16. : . :

. 11.50. 100 .

, 61002, -2, . , 8.